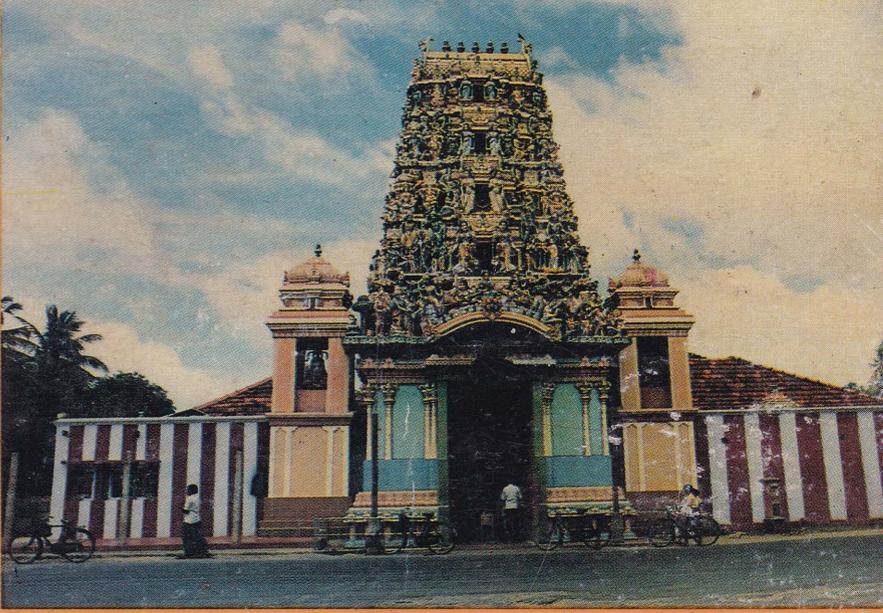

4007
4007

இலங்கையின் இந்துக் கோயில்கள்

பகுதி I

115480

JPL

C4007

பதிப்பாசிரியர்
பராசிரியர் சி. பத்மநாதன்

லாசார அலுவல்கள் திணைக்கள வெளியீடு

தேசிய நூலகம் பிரிவு
மாநகர நூலக சேவை
யூ.நி.பா.ணம.

ISBN 955-9233-03-3

2003
W

0*

8

இலங்கையின்
இந்துக் கோயில்கள்

h007cc

K

பகுதி I

பதிப்பாசிரியர்

பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் B.A. (Hons), Ph.D. (London)

115480

இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.

கொழும்பு 2.

1994

115480
D.C

Q

உரிமை

— இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள்
திணைக்களம்.

முதற்பதிப்பு

— யூலை 1994.

நூலைப்பற்றி :

நூலின் பெயர்

— இலங்கையின் இந்துக் கோயில்கள்
— பகுதி-1

பதிப்பாசிரியர்

— பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன்

இடம்பெறும் கட்டுரைகள்

— பத்து (10)

வெளியிட்டோர்

— இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள்
திணைக்களம், கொழும்பு-2.

முதற் பதிப்பு

— யூலை 1994

நூல் வடிவம்

— 1/8 டிமை

அச்சுத்தாளர்

— 70 கிராம் வெள்ளைக்கடதாசி

அட்டை

— ஆர்ட் போட்-ஓவ்செட் அச்சு

எழுத்துக்கள்

— மொனொ அச்சமைப்பு

மொத்தப் பக்கங்கள்

— i-xxiv + 184

பிரதிகள்

— 1000

பைன்டிங்

— செக்ஷன்

விலை

— 100/-

முகப்பு நிழல்படம் : வண்ணார் பண்ணை நாச்சிமார் கோயில்.

அச்சிட்டோர் : ஸ்டார்லைன் பிரிண்டர்ஸ் (பிரைவேட்) லிமிட்டெட்,
39, சதாம் வீதி, கொழும்பு-1.

HINDU TEMPLES OF SRI LANKA

PART I

Editor

Prof. S. PATHMANATHAN, B.A. (Hons.), Ph.D. (London)

Department of Hindu Religious and Cultural Affairs,
Rakshana Mandiraya,
21, Vauxhall Street,
Colombo 2.

1994

Copyright : Department of Hindu Religious & Cultural Affairs.

1st. Edition : July 1994.

Format of Books :

Name of Book : Hindu Temples of Sri Lanka (Part 1)

Editor : Prof. S. Pathmanathan B.A.(Hons) Ph.D. (London)

No. of Essays : 10

Published by: Department of Hindu Religious & Cultural Affairs,
9th. Floor, "Rakshana Mandiraya"
21, Vauxhall Street, Colombo 2.

1st. Edition : July 1994.

Book Size : 1/8 Demy

Paper : 70 GSM Imported White Bank

Cover : Art Board

Types : 10pt. (Mono Type Setting)

No. of Pages : i—xxiv + 184

No. of Copies : 1000

Binding : Section

Price : Rs. 100/—

Cover Photo : Vannar Pannai Nachchimar Kovil.

Printers : Star Line Printers (Pvt.) Ltd.,
39, Chatham Street, Colombo 1.

வாழ்த்துரை

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் வெளியீடாக, வெளியிடப்படும் "இலங்கையின் இந்துக் கோயில்கள்" என்னும் நூலின் முதலாவது பாகத்திற்கு எனது வாழ்த்துக்களை அளிப்பதில் மிக்க மகிழ்வடைகின்றேன்.

இந்த நூலிலே இலங்கையின் பழம் பெருமை வாய்ந்த பத்து ஆலயங்களின் வரலாறுகள், உரிய ஆவணக் குறிப்புக்களோடு இடம்பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு ஆலய வரலாறும், அவ்வப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த ஆய்வாளரினால் எழுதப்பட்டுள்ளமை நூலின் விசேட அம்சமாகும்.

இந் நூல் ஆலயங்களைப் பற்றிய வரலாற்றை குறிப்பிட்டாலும் அதனோடு நமது மக்களின் பழைய வாழ்க்கை முறை, வழிபாட்டு முறை, ஆலயத்திற்கும் சமூகத்திற்குமிடையே இருந்த தொடர்புகள் என்பன இழையோடுவதையும் நாம் காண முடிகிறது. நமது எதிர்கால சந்ததியினரின் நன்மை கருதி மிகச் சிறப்பாக இப்பணி மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பது வாழ்த்திற்குரியது.

பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்கள் மிகுந்த பொறுப்புணர்வோடும், பொறுமையோடும் இச்சிரமமான பணியை ஏற்று, நூல் வடிவிற தந்துள்ளார். இலங்கையின் இந்துக் கோயில்கள், என்ற தொடரில் இன்னும் அரிய பல ஆலயங்களின் வரலாறுகள் தொகுக்கப்பட்டு நூல் வெளிவர திணைக்களம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்கள், எமது அமைச்சின் பணிகளுக்கு எப்போதும் உறுதுணையாக இருந்து வந்துள்ளார். அவருக்கு எனது மனமார்த்த நன்றியினைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

இந்துசமயத் திணைக்களத்தின் ஆய்வுப் பிரிவு அரிய பல திட்டங்களை முன்னெடுத்து சிறப்பான பணிகளை ஆற்றி வருகின்றது. இந்தப் பணிகள் இலங்கைவாழ் இந்துசமய மக்களின் வாழ்வோடு இணைந்தவை. இப்பணிகளை செவ்வனே நிறைவேற்றுவதற்கு தமது சேவைகளை அளிக்கின்ற அனைவரையும் மனமாரப் பாராட்டுகின்றேன்.

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சினதும் இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் பணிகளும் எதிர்வருங்காலத்திலும் சிறப்போடு நிறைவேற இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

பி. பி. தேவராஜ்

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள்,
இராஜாங்க அமைச்சர்.

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள்,
இராஜாங்க அமைச்சகம்,
கொழும்பு-2.

அணிந்துரை

இந்துக்களின் வாழ்க்கையில் ஆலயங்கள் மிகவும் முக்கிய பங்கைப் பெறுகின்றன. ஆலய வளர்ச்சியின் மூலமே ஆன்மீக வளர்ச்சி ஏற்பட்டு வந்துள்ளதை வரலாறு மூலம் நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம். பண்டைய அரசர்களும், சான்றோர்களும், அறங்காவலர்களும் ஆலயங்களைப் பேணி பாதுகாத்து வந்ததனால் தான் இன்று நாம் சமய உண்மைகளையும், சமய வாழ்க்கை முறையினையும் உணரக் கூடியவர்களாக உள்ளோம்.

இலங்கையில் உள்ள ஆலயங்களின் வரலாறுகளைத் தொகுத்து நூலுருவில் வெளிக் கொணர வேண்டும் என்று இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர் கௌரவ பி. பி. தேவராஜ் அவர்கள் விரும்பினார். அதை நடைமுறைப்படுத்த இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் விரைவாக செயற்பட்டதன் காரணமாக இந்துக் கோயில்கள் வரலாறு பகுதி-1 வெளிவருகின்றது. இதில் பத்து ஆலயங்களின் வரலாறு ஆதாரங்களுடன் எழுதப்பட்டுள்ளன. வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்கள் இவற்றினைத் திருத்தம் செய்து பதிப்பித்துள்ளார். திணைக்களத்தின் ஆராய்ச்சிப் பிரிவினர் இந் நூலைச் சிறந்த முறையில் வெளியிட்டுள்ளனர்.

ஆலய வரலாறுகளை அறிய முற்படும் அனைவர்க்கும் இது மிகவும் பயனுடைய தகவல்களைக் கொண்ட நூலாக அமையும் என்றே கருதுகின்றேன்.

கா. தயாபரன்
செயலாளர்.

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள்,
இராஜாங்க அமைச்சு,
கொழும்பு 02.

रामायणम्

अथ रामायणम्
बालकाण्डम्
श्रीराम उवाच
वन्द्योऽसौ महाबली
श्रीराम उवाच
वन्द्योऽसौ महाबली
श्रीराम उवाच
वन्द्योऽसौ महाबली

श्रीराम उवाच
वन्द्योऽसौ महाबली
श्रीराम उवाच
वन्द्योऽसौ महाबली
श्रीराम उवाच
वन्द्योऽसौ महाबली

श्रीराम उवाच
वन्द्योऽसौ महाबली
श्रीराम उवाच
वन्द्योऽसौ महाबली
श्रीराम उवाच
वन्द्योऽसौ महाबली

श्रीराम उवाच

அறிமுகம்

மானிடவியல், சமூகவியல், ஒப்பீட்டுச் சமயம், தென்னாசிய வரலாறு ஆகிய கல்வித் துறைகளில் வியத்தகு முன்னேற்றங்கள் அண்மைச் காலங்களில் ஏற்பட்டுள்ளன. இந்து சமய வழக்காறுகள், வழமைகள், இந்து சமூக அமைப்பில் சமயம் பெறும் பங்கு, சாதியமைப்பு, குடும்பம், தொழில் போன்ற ஏனைய சமூக நிறுவனங்களுடன் சமயம் கொண்டுள்ள உறவு ஆகிய பல்வேறு விடயங்கள் மேற்குறித்த கல்வித் துறைகள் சார்ந்த அறிஞர்களால் ஆங்கிலத்திலும், பிற மேற்கு மொழிகளிலும் எழுதப்பட்டும் நூல்களில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய ஆய்வுகளின் பயனால் இந்து சமயம் வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞானத்தின் வித்துவ நெறிப்பட்ட ஆய்வுகளுக்குரிய பொருளாய் மிளிர்கிறது. இக்காரணத்தால் எமது சமயம், பண்பாடு வாழ்க்கைமுறை வரலாறு பற்றிய அடிப்படைத் தகவல்களையும், தரவுகளையும் தொகுத்துக் கூறும் தகவல் தொகுப்புகள் கூட ஆராய்ச்சி உலகினால் மிக்க விருப்போடும் அக்கறையோடும் விரும்பி ஏற்கப்படுவது கண்கூடு. முறைப்படியான ஆய்வுகள் என அறிஞர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட முடியாத நூல்களையும், அவை வழங்கும் தரவுப் பெறுமதி கருதி, மொழி பெயர்ப்பாளர்களின் துணையோடு ஆய்வாளர்கள், துருவித் துருவிப் படிக்கின்றனர். தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ள நூல்களையும் தம் ஆய்வுக் கட்டுரைகளில் மேற்கோள் காட்டியும் அடிக்குறிப்புக்களில் குறிப்பிட்டும் நன்றிக் கடப்பாட்டினையும் தெரிவிக்கின்றனர். ஆதலால் அனுபவக் குறிப்புகள் கூட மிக்க பயனுடையன என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் வெளியீடாக அமையும் 'இலங்கையின் இந்துக் கோவில்கள்' என்னும் இந்நூலின் அறிமுக உரையினை எழுதும்போது அவையடக்கம் என்னும் முறையில் மேற்குறித்த கருத்தினைக் கூறும் அவசியம் நேர்ந்தது. இந்துக் கோவில்கள் வரலாறுகளைக் கிரமமாக எழுதும் பணி இதுவரை செய்யப்படவில்லை. முழுமையான ஆய்வுகளுக்கான ஆரம்ப முயற்சியே இந்நூல். அடிப்படைத் தரவுகள் தொகுக்கப்பட வேண்டும் என்பதே நூலின் நோக்கமாய் அமைந்தது. எம் மத்தியில் வாழும் வரலாற்று ஆசிரியர்கள் சிலருள் ஒருவரும் இந்நூலின் பதிப்புப் பணியினை மனமுவந்து ஏற்றுச் செய்தவருமாகிய பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் இந்நூலிற்கு விரிவான தோர் முன்னுரையினை எழுதி வழங்கியுள்ளார்.

கோவில்கள் வரலாறுகள் நூல் வரிசையில் மூன்று நூல்கள் இத்திணைக்களத்தால் முன்னர் வெளியிடப்பட்டன. அவை அறிஞர் உலகில் பெரும் வரவேற்பினைப் பெற்றன. இலங்கைத் திருநாட்டின் இந்துக் கோவில்கள் என்னும் நூல் 1984 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. இது கோவில்கள் பற்றிய அறிமுக நூலாகவே அமைந்தது.

இதன் பின்னர் வெளியிடப்பட்ட இரு நூல்கள் திருகோணமலை, மட்டச்ச்களப்பு ஆகிய இரு மாவட்டங்களின் கோயில்கள் பற்றிய விரிவான ஆய்வுகளாக அமைந்தன. இலங்கைக் கோவில்களின் வரலாறு தொடர்பான அறிவு வளர்ச்சியில் இந்நூல்கள் முக்கிய பங்கினைப் பெறுகின்றன என்று அறிஞர்கள் பாராட்டியுள்ளனர். இலங்கையின் முக்கிய தலங்கள் பத்தினைத் தெரிந்து அவற்றின் வரலாற்றினை விரிவாக ஆராயும் கட்டுரைகளைக் கொண்டுள்ள இந்நூலும் முன்னைய நூல்கள் போன்றே அறிஞருலகினால் விரும்பிப் போற்றப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

க. சண்முகலிங்கம்
பணிப்பாளர்.

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்,
21, வெக்ஷோல் வீதி,
கொழும்பு—02.

முன்னுரை

இலங்கையில் வழங்கும் சமய நெறிகளிற் சைவ சமயமே மிகப் புராதனமானது என்பதும் ஆதிகாலம் முதலாகவே இங்கு சிவாலயங்களும் வைணவக் கோயில்கள் சிலவும் அக்கிரகாரங்கள் பலவும் நிலை பெற்று வந்துள்ளன என்பதைக் குறிப்பாக மகாவம்சத்தினாலும் நாட்டில் வழங்கும் தமிழ், சிங்களம், பாளி, சமஸ்கிருதம் ஆகிய நான்கு மொழிகளிலுமுள்ள நூல்களினாலும் சாசனங்களினாலும் அறிய முடிகின்றது. இந்து கலாசாரத் தொடர்பான தொல்பொருட் சின்னங்களோ அநேகம். போர்த்துக்கேய மொழியிலும் ஒல்லாந்தர் பாஷையிலும் எழுதப்பெற்ற வரலாற்று நூல்களிலும் தேசாதிபதிகளும் நிர்வாக அதிகாரிகளான பிறரும் எழுதிய அறிக்கைகளிலும் இந்துக் கோயில்களைப் பற்றிய வர்ணனைகள் காணப்படுகின்றன. இவை மட்டுமன்றி யாழ்ப்பாணத்திலுந் திருகோணமலையிலும் மட்டக்களப் பிலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிற் கடமை புரிந்த மிஷனரிமார்கள் இந்து சமய நிறுவனங்கள், வழமைகள் என்பனவற்றைப் பற்றிப் பல விபரங்கள் அடங்கிய பிரயோசனமான குறிப்புகளை எழுதி வைத்துள்ளனர். அவை பெரும்பான்மையும் இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, இந்தியா ஆகிய தேசங்களிலுள்ள நூலகங்கள், சுவடிகள் நிலையங்கள் ஆகிய சில நிறுவனங்களில் உள்ளன.

இந்து கலாசார அம்சங்களைப் பற்றிய மூலவளம் பெரிதாயினும் ஆராய்ச்சிகளின் அடிப்படையில் எழுதப்பெற்ற தரமான நூலெதுவும் தமிழிலோ ஆங்கிலத்திலோ வெளிவரவில்லை என்பது மறுக்கமுடியாத ஒன்றாகும். கடந்த முப்பது ஆண்டுகளிலே இலங்கைச் சமுதாயம் பற்றியும் சமய நெறிகள் பற்றியும், பண்பாடு பற்றியும், பெருந்தொகையான நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இந்நூல்களில் இந்து சமய கலாசார வரலாறு முறைப்படி ஆய்வு நோக்கில் எடுத்துக் கூறப்படவில்லை. வரலாற்றில் இந்து சமயம், அதனைப் பின்பற்றியவர்களான தமிழர்களின் பங்கு என்பன பற்றிப் பல தப்பெண்ணங்கள் மலிந்தன.

கலாதத்துவ ஞானி என்று அறிஞருலகம் போற்றிய ஆனந்தக் குமாரசாமியினையும் ஆராய்ச்சிப் புலமை மிக்க பொன்னம்பலம் அருணாசலத்தினையும் பன்மொழிப் புலமையும் வித்துவத் தகைமையுங் கொண்ட பொன்னம்பலம் இராமநாதனையும் அத்தகையோரான பிறர் பலரையும் படைத்த சமுதாயமொன்று ஆராய்ச்சித் துறையிலும்

கலைஞானத்திலும் அடித்தளத்திற்கு வீழ்ந்ததன் காரணம் தான் என்னையோ? கல்வி வசதிகளும் பல்கலைக்கழகப் பட்டப் படிப்புகளும் பெருகி வந்த காலத்தில் இந்த வீழ்ச்சி ஏற்பட்டமை விசனத்திற்குரியதே.

2. கோயில்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்து கலாசாரம் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்வதற்கு இரு தேவைகள் இன்றியமையாதவை. அவற்றிலொன்று வித்துவத் தகைமையாகும். பன்மொழிப் புலமையும் ஆராய்ச்சி நெறிப் பயிற்சியும் பல்துறை சார்ந்த ஈடுபாடும் அறிவும் இத்துறையில் ஆராய்ச்சியாளனுக்கு அவசியமானவை.

கோயில்களின் வரலாறுகளை ஆராய்ந்து தெளிவதற்குத் தமிழிலக்கியப் பயிற்சியும் சாசனத் தமிழ் பற்றிய அறிவும் இன்றியமையாத தேவைகளாகும். தமிழ் மொழியிலே தலபுராணங்கள் பல நூற்றுக்கணக்கிலுள்ளன. திருத்தலங்கள் பற்றிய புராணக் கதைகள், ஐதீகங்கள், வரலாற்றுச் செய்திகள், சமய சிந்தனைகள், சித்தாந்தங்கள் முதலியவற்றையே தலபுராணங்கள் இலக்கிய நயத்துடன் தொகுத்துக் கூறுகின்றன. சைவ இலக்கியங்களிலே தலபுராணங்களும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு வகையினவாகும். முற்காலங்களிலே நூல்கள் ஏட்டுப் பிரதிகளாக அமைந்திருந்த காலத்திலும், திருவிளையாடற் புராணம், கோவிற்புராணம், திருச்செந்தூர்ப்புராணம், சேதுபுராணம் முதலியவற்றைப் படிக்கும் வழக்கம் இலங்கைச் சைவர்களிடையே நெடுங்காலமாக நிலவி வந்துள்ளது.

தலைமுறை தலைமுறையாக, மரபுவழியாகக் கல்வி பயின்ற வுத்துவான்களும், பண்டிதராய் விளங்கிய பிராமணரும் தலபுராணங்களிற் புலமையுடையோராய் விளங்கினர். இந்நாட்களிலோ மரபுவழிக் கல்வி வழக்கற்றுப் போய் விட்டது. அந்த மரபு "சீரெழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பலங்கார முதலிய நூற்றொகுக்கு சீர்த்திப் பேரிலங்கு சிங்கையந்தார்ச் செகராச சேகரனாம்" மன்னவன் முதலான ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலம் முதலாக இந்நூற்றாண்டுவரை இடையறாது நிலைபெற்று விளங்கிய ஒன்றாகும். ஈழநாட்டுக் கலாசார தனித்துவத்திற்கு ஆரமாய் அமைவன யாவும் அம்மரபினோரின் ஆக்கங்களே. சங்கர பண்டிதர், சங்கர நமச்சிவாயர், சேனாதிராய முதலியார், ஆறுமுக நாவலர், வித்துவசிரோமணி, கணேசையர், குமாரசாமிப்புலவர் முதலானோர் அம்மரபினை அணி செய்தனர். பண்டிதமணியோடும் புலவர் மணியோடும் அம்மரபும் மருவி விட்டதன்றோ!

நவீன முறையிலே ஆராய்ச்சி நெறிகளைப் பயின்ற பட்டவர்த் தனராயுள்ளோர் பலர் தலபுராணங்களைத் தொட்டும் பார்ப்பதில்லை. உயர் கலாபீடங்களிலும் ஈழத் தமிழ் நூல்களிற் பழைமையும் சிறப்புங் கொண்டனவற்றைப் பற்றி எவரும் சொல்லிக் கொடுப்பதில்லை. அங்கு பயிலுவோரும் இவற்றைப் பற்றிப் பேசுவோர் பழைமைவாதிகள் என்ற சிந்தனையோடுள்ளனர். கலையும் நவீநயமும் பழைமையினையும் புதுமையினையும் கடந்தவை; அவற்றை இணைக்கும் பாங்குடையவை.

ஈழநாட்டுத் தல புராணங்களிலே கைலாசபுராணம், திருக் கோணாசலபுராணம் என்பவை பிரசித்தமானவை. பழம்பெரும் பதியான கோணேஸ்வரத்தைப் பற்றிய இத்தல புராணங்கள் இரண்டும் இப்போ கிடைத்தற்கு அரிதாகிவிட்டன. தமிழிலுள்ள தலபுராணங்களில் இவை தனிரகமானவை. இந்து சமயத் தத்துவங்களைத் தனக்குரிய பாணியிலே சாரம்சமாகக் கூறும் கைலாசபுராணம் தலம் பற்றிய புராணக் கதைகளை வகுத்துக் கூறுவதோடு கோயிலின் வரலாறு பற்றிய சில அம்சங்களையும் கூறுகின்றது. இதனை அடியொற்றி அமைந்த திருக்கோணாசலபுராணம் ஆலய வழமைகளைப் பற்றியும் மேலதிகமாகப் பிரதேச வரலாற்றம்சங்களையும் வர்ணிக்கும் பாங்கிலுள்ளது. இவ்விரு புராணங்களைப் பற்றியும் நன்கு அறிந்து கொள்வது இலங்கையிலுள்ள தமிழர் அனைவருக்கும் அவசியமான தேவையாகும். அவர்களின் நெடுங்கால வரலாறொன்று புராணக் கதைகளோடும் ஐதீகங்களோடும் கலப்புற்று அவற்றிலே பொதிந்து கிடக்கின்றது.

வட மாகாணத்திலுள்ள புராதன சைவாலயங்கள் யாவும் பதினாறாம், பதினேழாம் நூற்றாண்டுகளிலே போர்த்துக்கேயரால் முற்றாக அழிக்கப்பட்டு விட்டன. அவற்றிற்குரிய தொல்பொருட் சின்னங்களும் பெரும்பான்மையும் அழிந்தொழிந்து விட்டன. திருக்கேதீஸ்வரத்தில் மட்டுமே சோழர் காலத்துச் சாசனங்கள் இரண்டும் சில வெண்கலப் படிமங்களும் அகப்பட்டுள்ளன. யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி மூல்லைத்தீவு ஆகிய மாவட்டங்களில் அண்மைக் காலங்களிலே தமிழரசர் காலத்துக் கற்படிமங்கள் சிலவும் வெண்கல விக்ரிகரங்கள் சிலவும் கிடைத்துள்ளன. ஆயினும் படிப்போர்க்குப் பயனுள்ள வகையிலே அவை இன்னும் விபரமாக வர்ணிக்கப் பெற்று விளம்பரப்படுத்தப்படவில்லை.

ஆலயங்களின் வரலாறுகளை ஆதாரபூர்வமானவையாக அமைத்துக் கொள்வதற்கு ஆதாரமாயுள்ளவை கோயிற் சாசனங்களாகும். சாசனத் தமிழைப் படிக்கும் பழக்கத்தை இந்நாட்களிற் பல்கலைக்கழகங்களிலும் நிறுத்தி விட்டனர். இதனைப் பற்றிய பொதுசன அபிப்பிராயமும் மிகவும் தப்பான அனுமானங்களின் அடிப்படையில் அமைவது. ஏறக்

குறைய பத்து வருடங்களுக்கு முன் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்த ஆங்கிலப் பத்திரிகை ஒன்றிலே சாசனத் தமிழைப் பல்கலைக்கழகத்திலே போதிப்பது அநாவசியமென்று அவதூறான வார்த்தைகளினாலே கண்டித்திருந்தனர். அறியாதவர்களும் எல்லாம் தெரிந்தவர்கள் போலப் பாவனை செய்து கொள்வது இன்று வழமையாகி வருகின்றது.

இந்துக் கோயில்களைப் பற்றிய சாசனங்கள் பெரும்பான்மையும் அநுராதபுரம், பொலநறுவை ஆகிய புராதன நகரங்களின் அழிபாடுகளிலிருந்தும் கிழக்கிலங்கையிலும் தென்னிலங்கையிலும் கிடைத்துள்ளன. பறங்கியர் யாழ்ப்பாண தேசத்தைக் கைப்பற்றிய காலத்தில் அங்கிருந்த தேவாலயங்கள் எல்லாவற்றையும் இடித்துத் தள்ளிவிட்டனர். அவற்றிலுள்ள சில சாசனங்களும் செப்பேடுகளும் ஒழிந்து விட்டன. திருகோணமலையிலே பெரியவளமைப் பத்ததியும் அதற்கு ஆதாரமான சாசனங்களும் மறைந்தொழிந்தமையால் ஏற்பட்ட இழப்புக்கள் என்றுமே ஈடு செய்ய முடியாதவை. அந்த இழப்புக்கள் இன்றும் சைவர்களைச் சில சமயங்களிலே திணற வைக்கின்றன. புராதனமான திருத் தலங்களுக்கெல்லாம் சைவர்கள் உரிமை பாராட்டுவதற்கு உறுதியெங்கே உள்ளது? ஆட்சியாவணம் யாது? என்று கேட்டுக் கேலி செய்யும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. கோயிலாரும் சைவரான பிறரும் இவற்றின் மர்மங்களை இன்னமும் உணர்ந்தவாறில்லை.

இலங்கையிலுள்ள தமிழ்ச் சாசனங்களிற் பல தொல்பொருள் திணைக்களத்தினராற் படிவமெடுக்கப் பெற்றுள்ளன. இப்பணியும், பெரும்பான்மையும் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே செம்மையாக நடைபெற்றது. மிகக் கூடுதலான சாசனங்கள் பிரபலமான இந்திய சாசனவியலாளரான எச். கிறிஷ்ண சாஸ்திரியால் வாசிக்கப் பெற்றுத் தென்னிந்திய சாசனங்கள் என்னும் வெளியீட்டின் நாலாம் தொகுதியிலே பிரசுரிக்கப்பட்டன. இதில் 28 இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்கள் எதுவிதமான விளக்கக் குறிப்புகளுமின்றி வெளியிடப்பட்டன.

ஆறு பிரதானமான தமிழ்ச் சாசனங்கள் சேனராத் பரணவிதான வினால் வாசிக்கப்பெற்று விரிவான விளக்கக் குறிப்புக்களோடு வெளியிடப்பெற்றுள்ளன. இலங்கைச் சாசனவியலின் பிதாமகரான இவர் சிங்களம், தமிழ், சமஸ்கிருதம், பாளி ஆகிய நான்கு மொழிகளிலும் பயிற்சியுடையவர். பிரபல தென்னிந்திய சாசனவியலாளரான கே. வி. சுப்பிரமணிய ஐயரிடம் சாசனவியல் பற்றிக் கற்றவர். தமிழ்ச் சாசனங்களை வாசித்து வெளியிடுவதற்கு முன் தனது வாசகங்களைத் தென்னிந்திய சாசனவியலாளரிடம் அனுப்பி அவர்களின் ஆலோசனைகளைப்

பெற்ற பின்பே அவற்றை வெளியிட்டனர். எனவே இவர் பதிவு செய்து வெளியிட்ட சாசனங்கள் ஏனையோரின் பதிப்புகளைக் காட்டிலும் தரத்தால் உயர்ந்தவை.

தமிழ்ப் பேராசிரியராக விளங்கிய க. கணபதிப்பிள்ளை மூன்று சாசனங்களை வாசித்து வெளியிட்டுள்ளார். இவருக்குப்பின் கா. இந்திரபாலா, ஆ. வேலுப்பிள்ளை, செ. குணசிங்கம் ஆகியோரும் பிறரும் பல சாசனங்களை வாசித்து வெளியிட்டுள்ளனர். ஆ. வேலுப்பிள்ளை வெளியிட்டுள்ள சாசனங்களிலே நானாதேசி வணிக கணங்களைப் பற்றிய சாசனங்கள் இலங்கைத் தமிழரின் புராதன வரலாறு பற்றிய ஆராய்ச்சிகளுக்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

சாம்பல்தீவு கிராமசபைத் தலைவராக விளங்கியவரும் தமிழ்பிமானியுமான செ. தம்பிராசாவின் முயற்சிகளின் பயனாகவே திருகோணமலையிலே வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சோழ இலங்கேஸ்வரனின் கல்வெட்டுக்களும் கோணேஸ்வரம் பற்றியதான நிலா வெளிச் சாசனமும் அடையாளங் காணப்பெற்று கா. இந்திரபாலா, செ. குணசிங்கம் ஆகியோரால் வடிவமெடுக்கப்பெற்றுப் பின் அவற்றின் வாசகங்களும் விளக்கக் குறிப்புக்களோடு வெளியிடப்பெற்றன.

காலப்போக்கிலே, இலங்கைத் தமிழரின் சமூக, பண்பாட்டு வரலாறுகள் பற்றிய ஆய்வுகளில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்களின் காரணமாகப் பொதுவாக எல்லாச் சாசனங்களின் வெளியீடுகளும் மீளாய்விற்கும் மறு பரிசீலனைக்கும் உரியனவாகிவிட்டன. எல்லாச் சாசனங்களின் திருத்திய வாசகங்களையும் விளக்கக் குறிப்புக்களோடு காலவரிசைக் கிரமத்திலே தொகுத்து வெளியிடுவது அவசியமாகிவிட்டது.

சமஸ்கிருத மொழியினைக் கற்போர் இன்று அரிதாகிவிட்டனர். இந்து கலாசாரத்தை ஒரு பாடநெறியாக உயர் கலாபீடங்களிலே கற்போரும் அதன் அம்சங்களை ஆராய்வோரும் வேதாகமங்களையும் புராண இதிகாசங்களையும் அர்த்தசாஸ்திரம், தர்மசாஸ்திரம், சிற்ப சாஸ்திரம் முதலானவற்றையும் அவற்றின் மூல நூல்களிலே கற்கத் தேவையில்லையென்று வற்புறுத்திக் கூறுவதையும் இந்நாட்களிலே காண முடிகின்றது. ஆறுமுக நாவலரைப் பற்றியும் சுவாமி விபுலானந்தரைப் பற்றியும் அரங்குகளிலே சொல்லலங்காரஞ் செய்வோரும் அன்னார் எவ்வண்ணம் புலமையும் பெரும் தகைமையும் பெற்றனர் என்பதைச் சற்றும் சிந்திப்பதில்லை. பன்மொழிப் புலமையாளரான வித்தகர் பலரைப் படைத்த சமுதாயம் ஒரு மொழிப் புலமையில் அமைதி கண்டதும் ஆராய்ச்சிப் புலமையும் வித்துவமும் வீழ்ந்து விட்டன.

இலங்கையில் வரலாறு கற்பதைத் தமிழர் தவிர்த்துவிட்டனர். சில வருடங்களாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் அதனை ஒரு பாடமாகக் கல்லூரிகளிற் போதிப்பதில்லை. நாகரீகம், கலாசாரம் முதலானவற்றைப் போதிப்பதற்கு வரலாற்று அறிவு தேவையில்லையென்ற விபரீதமான போக்குச் சைவசமய சங்கங்கள் சிலவற்றிலும் மேலோங்கி விட்டது. நவ யுகத்திலே சைவ சமயத்தைப் புனருத்தாரணம் பண்ணிய நாவலர் பெருமான் நாவலந்தீவின் சரிதங்களையும் பூகோள விதானங்களையும் பாடவிதானங்களிற் சேர்த்தமையினை இக்காலத்துச் சைவர்கள் மறந்ததேனோ?

3. இப்போ இலங்கையில் ஆராய்ச்சிகள் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு வெளியிலும் சர்வதேச நிறுவனங்களின் ஆதரவுடனும் பெரும்பான்மையும் நடைபெறுகின்றன. இலங்கையில் இத்தகைய நிறுவனங்கள் பெருகிய வண்ணமாயுள்ளன. அவை பெருமளவிலான மானியங்களைக் கொடுத்துப் பலரின் சேவைகளைப் பெறுகின்றன. ஆயினும் இந்து சமயம், இந்து கலாசாரம் தொடர்பான திட்டங்கள் பற்றிக் கவனிப்பாரில்லை.

ஈழநாட்டின் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் உள்ள பல்கலைக் கழகங்களிலே பிராந்திய வரலாற்றையும் கலாசாரத்தையும் போதிப்பதற்குப் பல தடைகள் உள்ளன. இத்துறைகள் சார்ந்த போதனாபீடங்களை இதுவரை உருவாக்காது தவிர்த்து வந்த கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் தனக்கெனவொரு தனித்துவமான வரலாற்றை ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளது.

4. இந்து சமுதாயத்தின் நலன் விரும்பிகளும் அபிமானிகளும் இன்று மேற்கொள்ள வேண்டிய பொதுப் பணிகள் பலவாகும். சைவராயினோர் அனைவரும் மேல்வருவனவற்றைப் பிரதானமானவையாகக் கொள்ள வேண்டும்.

- (1) பழையனவும் பிரதானமானவையாகவும் அமைந்த திருத்தலங்கள் ஒவ்வொன்றினையும் பற்றிய நூல்கள், ஆவணங்கள், ஏட்டுச் சுவடிகள் முதலியன பற்றிய விபரங்களைத் திரட்டி வெளியிடுதல்.
- (2) கோயில், கோயிற் காணிகள் பற்றிய விபரங்களைக் கிரமமாகச் சேகரித்து அவற்றைப் பல பிரதிகளாக்கி நூலகங்கள், பொது நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் பொதுமக்களுக்கு அறிமுகஞ் செய்தல்.

- (3) சைவச் சமயம், சைவரீதியினங்கள், இந்து கலாசாரம் என்பன தொடர்பான பழைய ஏடுகளையும் அரிதாகிவிட்ட நூல்களின் பழைய பிரதிகளையுந் தேடிப் பாதுகாத்துப் பேணுதல்; இவற்றைப் பற்றிய செய்திகளைப் பத்திரிகைகள் மூலம் விளம்பரப்படுத்துதல்.
- (4) திருப்படைப் பத்ததிகளின் ஏடுகளைப் பரிசோதனைபண்ணி அவற்றை வெளியிடுவதற்கு ஆவன செய்தல்.
- (5) சிற்பங்கள், வெண்கலப் படிமங்கள் ஆகிய தொல்பொருட் சின்னங்கள் காணப்பெறுமிடத்து அவற்றைப் பற்றிய செய்திகளை விளம்பரப்படுத்துதல். அவற்றின் புகைப்படங்களை வெளியிடுதல். மறைந்தும் பாதுகாப்பற்று அழிந்து போகும் நிலையிலும் உள்ள சில சாசனங்கள், செப்பேடுகள் ஆகியன பற்றிய செய்திகளை வெளியிடுதல், அவற்றைப் படிவமெடுத்து ஆராய்ந்து வெளியிடுவதற்கு ஆவன செய்தல்; இது தொடர்பாக ஆலய பரிபாலகர்களை நன்றெறிப்படுத்துதல்.
- (6) கோயில்கள் தொடர்பான ஐதீகங்கள், நாட்டார் வழக்குப் பாடல்கள் போன்றவற்றைச் சேகரித்துப் பாதுகாப்பதற்கு ஆவன செய்தல்.
- (7) ஆவணச் சுவடிகள் நிலையம், அருங்காட்சியகம், தொல்பொருள் ஆய்வு நிலையம் என்பவற்றை அமைப்பதற்கு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல்.

5. இந்துக் கோயில்களின் வரலாறு

இலங்கையிலுள்ள இந்துக்கள் கோயில்களின் வரலாறுகளைப் பற்றி அதிகஞ் சிந்திப்பதில்லை. அத்தகைய சிந்தனையைத் தூண்டும் வகையிலே வட இலங்கையிலுள்ள கோயில்களின் தோற்றவமைப்புகளும் அவற்றின் சின்னங்களும் அமைவதில்லை. புராதனமான ஆலயங்களும் அவற்றிடையே காணப்பெற்ற கலைப் பொருட்களும் போர்த்துக் கேயரினாலே முற்றாகவே அழிக்கப்பட்டன. ஏறக்குறைய இரு நூற்றாண்டுகளாகக் கோயில்களை அமைக்கவோ பொதுவிடங்களில் வழிபாடு செய்யவோ முடியாத சூழலில் இப்பகுதியிலுள்ள சைவர்கள் வாழ்ந்தனர். கிறிஸ்தவ சமயமே அரசாங்க சமயமென்றும் எல்லோரும் கிறிஸ்தவராய் இருக்க வேண்டும் என்றும் பறங்கியர் ஆட்சிக் காலத்திலே காலாகாலம் பிரகடனம் செய்தனர்.

பிரித்தானியரின் ஆட்சி ஏற்பட்டதும் எல்லோருக்கும் வழிபாட்டு உரிமைகளும் சமய சுதந்திரங்களும் கிடைத்தன. புராதன வழிபாட்டுத் தலங்களிற் புதிய கோயில்கள் அமைக்கப்பெற்றன. யாழ்ப்பாணத்தில் இப்போதுள்ள கோயில்களுட் பெரும்பாலானவை இரு நூற்றாண்டுக் காலத்திற்குள் அமைக்கப்பெற்றவை. அவை அமைந்த தலங்கள் புராதனமானவை என்றாலும் அவற்றுக்குரிய புராதன மரபுகளும் ஆலய வழமைகளும் வழக்கற்றுப் போய்விட்டன. அவற்றை விபரிக்கும் ஏட்டுச் சுவடிகளுட் பெரும்பான்மையும் மறைந்துவிட்டன. அங்கணாமக் கடவையிலுள்ள கோவலனார் கதை இதற்குப் புறநடையாக அமைதல் கூடும்.

மட்டக்களப்புத் தேசத்துச் சித்தாண்டி, கொக்கட்டிச்சோலை, பளுகாமம், வீரமுனை, காரைதீவு முதலான ஊர்களிலே காணப்படும் இந்துக் கோயில்கள் நெடுங்காலமாக இடையறாது வழிபாட்டுத் தலங்களாக நிலை பெற்று வந்துள்ளன. இவற்றிலே மரபுவழியான வழிபாட்டு முறைகளும் பேணப்பட்டு வந்துள்ளன. கொக்கட்டிச்சோலை, திருக்கோயில் போன்ற கோயில்களுக்குரிய திருப்படைப் பத்ததிகள் பழமையானவை. அவை கோயில், குடிகள், ஆலய ஏற்பாடுகள் ஆகிய வற்றுக் கிடையான நெருங்கிய தொடர்புகளைத் தொகுத்தும் வகுத்துங் கூறும் பாங்கில் அமைந்தவை. இவற்றிலே வரலாற்றுச் செய்திகளும் ஐதீகங்களும் பௌராணிக பாணியிலான புனைகதைகளுங், காணப்படுகின்றன. மட்டக்களப்பு தேசத்தின் ஆட்சிமுறை, சமுதாய வமைப்பு என்பன பற்றிய வரலாற்றுச் செய்திகள் இவற்றிலே அடங்கியுள்ளன. எனவே திருப்படைப் பத்ததிகளைப் பற்றிய ஆய்வுகள் மட்டக்களப்பு வரலாறு பற்றிய ஆராய்ச்சிகளுக்கு அடித்தளமாக, அமையக்கூடியவை.

இலங்கையிலுள்ள பிரதானமான கோயில்கள் சிலவற்றின் வரலாறுகளைத் தனித்தனியாக எழுத முயன்றவர்களிலே குறிப்பிடத் தக்கோர் பொன்னம்பலம் அருணாசலம், வ. குமாரசாமி, குல சபாநாதன் ஆகியோராவர். முருக வழிபாடு பற்றி ஆங்கிலத்தில் எழுதிய நீளமான கட்டுரையொன்றிலே கதிர்காம ஷேத்திரத்து வரலாற்றம் சங்களைப் பொன்னம்பலம் அருணாசலம் வித்துவப் புலமை சான்ற வகையிலே தொகுத்துக் கூறியுள்ளனர். திருக்கோணேஸ்வரம், கதிர்காமம் ஆகியன பற்றி இலக்கியங்களையும் சாசனக் குறிப்புக்களையும் மரபு வழியான ஐதீகங்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு வித்துவ நெறி பிறழாவண்ணமாய் இரு கட்டுரைகளைக் குமாரசாமி எழுதியுள்ளார். அவர் பரிசோதித்து வெளியிட்ட கதிரைமலைப்பள்ளி என்னும் நூலில் இக்கட்டுரைகள் அனுபந்தமாக அமைந்துள்ளன.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில், நயினை நாகபூசணியம்மன் கோவில், கதிர்காமம் ஆகியவற்றின் வரலாறுகளைத் தனி நூல்களாக எழுதிக் குலசபாநாதன் வெளியிட்டுள்ளார். இலக்கியக் குறிப்புக்கள், சமகால வழமைகள், ஐதீகங்கள் ஆகியன அவரின் நூல்களுக்கு ஆதாரங்களாய் அமைந்தன. தொல்பொருட் சான்றுகளும் நவீனகாலத்து, ஆவணச் சுவடிகளிலுள்ள குறிப்புக்களும் இவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. முன் முயற்சிகள் என்ற வகையில் அவருடைய சாதனைகள் பாராட்டுக் குரியவை. இவருடைய முயற்சிகளை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு காலாகாலமாகப் பல கோயில்களின் வரலாறுகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் அவை விவாசமாகி விளங்கவில்லை.

இந்து சமய அலுவல்கள் தொடர்பாக ஒரு அமைச்சு உருவாக்கப் பெற்ற போது அதன் பிரதான அங்கமாக இந்து கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் உருவாகியது. ஈழத்து இந்து கலாசாரம் தொடர்பான ஆராய்ச்சிகளையும் வெளியீடுகளையும் மேற்கொள்வது அதன் தவிர்க்க முடியாத பொறுப்புக்களுள் ஒன்றாகியது. அமைச்சராக விளங்கியவர்களும் அமைச்சகத்துச் செயல்திபர்களும் குறிப்பிட்ட திணைக்களத்துப் பணிப்பாளரானோரும் இவ்விடயந் தொடர்பாக ஆர்வமும் அபிமானமும் கொண்டிருந்தனர்.

இலங்கைத் திருநாட்டின் இந்துக் கோயில்கள் என்னும் நூல் 1984 ஆம் ஆண்டில் இந்து சமய திணைக்களத்தினால் வெளியிடப் பெற்றது. ஈழத்துக் கோயில்களைப் பற்றி முதன்முதலாக வெளியிடப் பெற்ற முழுமையான பிரதான நூல் இதுவேயாகும். இது ஒரு ஆராய்ச்சி நூலாகவன்றி அறிமுக நூலாகவே தொகுக்கப்பெற்றுள்ளது. இலங்கையிலுள்ள பெரும்பாலான கோயில்களைப் பற்றிய சுருக்கமான குறிப்புக்கள் இதிலே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. விமானம், கோபுரம், சாலை, மடம், படிமம் முதலியவற்றின் புகைப்படங்கள் விளக்கமாயுள்ளன. கோயில்கள் சிலவற்றிற்குரிய தொல்பொருட் சின்னங்கள் பற்றிய சிறு குறிப்புகளும் அவற்றின் படங்களும் சிந்தனையைத் தூண்டவல்லவை. இந்நூலிற் கோயில்களை நிர்வாக மாவட்டங்களின் அடிப்படையில் வரிசைப்படுத்தி அவற்றை 25 பிரிவுகளாக வகுத்துள்ளனர்.

இந்துக் கோயில்களைப் பற்றிச் சிந்திக்குமிடத்து இயல்பாகவே திருகோணமலை மாவட்டமே முன்னுரிமை பெறுகின்றது. அங்கு வரலாற்றுச் சிறப்புடைய திருக்கோணேஸ்வரம், தம்பலகாமம் கோணேசர் கோயில், வெருகல் சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோயில் முதலிய திவ்விய ஷேத்திரங்களும் வேறும் பல புராதனமான கோயில்களும் உள்ளன. ஒரு தொடர்ச்சியான இலக்கிய மரபும் பல தொல்பொருட் சின்னங்களும் அங்குள்ள கோயில்கள் சிலவற்றைப் பற்றிக் கிடைக்

கின்றன. திருகோணமலை மாவட்டத்துத் திருக்கோயில்கள் பற்றிய நூலொன்றினையும் இந்து சமய திணைக்களம் வெளியிட்டுள்ளது. இதனைச் சைவப் புலவருந் திருகோணமலை வாசியுமான பண்டிதர் இ. வடிவேல் உருவாக்கியுள்ளார். நெடுங்காலமாகத் தலங்களைத் தரிசித்தும் அவற்றின் சுற்றாடலிற் பழகியும் பெற்ற சொந்த அனுபவங்களையும் ஏட்டுச் சுவடிகள் பலவற்றை ஆராய்ந்து பெற்ற குறிப்புக்களையுந் தேச வழக்கினையுஞ் சமூக வழமைகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு இந்நூலினை அன்னார் எழுதியுள்ளார். ஈழத்துக் கோயில்களின் வரலாறு தொடர்பான அறிவு வளர்ச்சியில் இந்நூல் ஒரு முக்கிய சாதனமாக அமைகின்றது.

இலங்கையிலுள்ள வரலாற்றுச் சிறப்புடைய புராதனமான கோயில்களின் வரலாறுகளைச் சிறிது விரிவாகவும் ஆதாரபூர்வமாகவும் எழுதி வெளியிடுவதற்கான திட்டமொன்றினை 1992 ஆம் ஆண்டிலே இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர், செயலாளர் ஆகியோரின் வழிகாட்டலில் இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்துப் பணிப்பாளர் உருவாக்கினார். அதன் பயனாகவே இந்நூல் வெளிவருகின்றது. ஈழத்து இந்துக் கோயில்கள் வரலாறு பற்றிய நூல்கள் வரிசையில் இது முதலாவது பகுதியாகும். இரண்டாவது பகுதி திருக்கோணேஸ்வரம் பற்றிய நூலாக அமையும். மூன்றாவது பகுதி திருக்கேதீஸ்வரம், முன்னேஸ்வரம் முதலான கோயில்களின் வரலாறுகளை உள்ளடக்கியதாகவிருக்கும். இத்திட்டத்தில் எல்லாமாக ஐந்து பகுதிகள் இடம் பெறவுள்ளன.

இந்நூலிற் பத்துக் கட்டுரைகள் இடம்பெறுகின்றன. அவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொருவரால் எழுதப்பெற்றவை. கட்டுரையாசிரியர்களின் ஈடுபாடு, மூலாதார வளம், தலச்சிறப்பு என்பவற்றுக்கமையக் கட்டுரைகள் பொருளமைதியிற் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வேறுபடுகின்றன. இதில் காணப்படுவனவற்றுள் ஆறு கட்டுரைகள் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கோயில்கள் பற்றியனவாகும். சித்தாண்டி, கொக்கட்டிச்சோலை என்னும் திருப்படைக் கோயில்கள் பற்றிய கட்டுரைகள் விரிவானவையாக அமைந்துள்ளன. இவைபோன்ற விரிவான கட்டுரைகள் இத்தலங்களைப் பற்றி இதுவரை வெளிவரவில்லை. இக்கோயில்களைப் பற்றிய கட்டுரைகள் மட்டக்களப்புத் தமிழர் சமுதாயத்தின் சில பிரதான வரலாற்றம்சங்களை விளக்குவதற்கு ஏற்ற வண்ணமாய் அமைந்திருக்கின்றமையுங் குறிப்பிடற்குரியது.

வெருகல் சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயிலைப் பற்றிய கட்டுரை அத்தலத்தினையும் அதன் சுற்றாடலையும் நன்கு அறிந்தவரான கல்லூரி அதிபர் திரு.பரசுராமனால் எழுதப்பட்டுள்ளது. கோயிற் பரிபாலன சபையின் பிரதான உறுப்பினர் என்ற வகையில் அவர் அண்மைக்

காலத்து ஆலய புனருத்தாரண விவகாரங்களிற் பங்கு கொண்டவர்; ஆலயத்து வழமைகளையும் விவகாரங்களையும் அகத்தேயிருந்து பார்த்தவர். வெருகல் விருத்தாந்தங்களைச் சொல்ல வல்லார் இவரன்றி வேறொருவருமில்ர். சிந்துநாடு, குருநாடு, பெரு நாடு என்னும் சொற் பிரயோகங்கள் திருகோணமலைப் பிரதேசத்தின் தென்பகுதியில் வழக்கி விருந்தமையினை அவரின் கட்டுரை மூலமாக அறிய முடிகின்றது. 18 ஆம் நூற்றாண்டின் முடிவிலே நிர்வாக அதிகாரியாகத் திருகோணமலையிற் கடமை புரிந்த பான் சன்டென் என்பவருடைய பதிவேட்டிலும் இச்சொற் பிரயோகங்கள் இடம்பெறுகின்றமை குறிப்பிடற்குரியது.

இரு கட்டுரைகள் யாழ்ப்பாணத்து நாச்சிமார் கோயில், நகுலேஸ் வரம் என்பன பற்றியனவாகும். நாச்சிமார் கோயில் பற்றிய கட்டுரை ஆலய வழமைகளையும் வரலாறுகளையும் நன்கு அறிந்த ஒருவரினாற் செம்மையாக எழுதப்பெற்றுள்ளது. மருத்துவம் பயின்று மேனாட்டு முறைப்படி வைத்திய தொழில் புரிபவரான இக்கட்டுரை ஆசிரியரின் அபிமானமும் அணுகுமுறையும் பிறருக்கு முன்னுதாரணமாய் அமையக் கூடியவை. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் புராதன சிவாலயமான கொக்கட்டிச்சோலைத் தான்தோன்றிஸ்வரம் பற்றிய கட்டுரையாசிரியரான சிவ தஷிணாமூர்த்தி ஆலய வழமைகளையும் கோயிலிலுள்ள திருப்படைப்பத்ததியினையும் ஆராய்ந்து ஆலயம் பற்றி விரிவாக எழுதியுள்ளார்.

சித்தாண்டி பற்றி எழுதியுள்ள முத்து மாதவன் தன்னாலான வரை ஆலய வரலாறு, கோயில் வழமைகள் ஆகியன பற்றிய விடயங்களைத் தேடிப் பெற்று அவற்றின் அடிப்படையிலே இத்திருத்தலம் பற்றித் தெளிவாக விளக்கி எழுதியுள்ளார். ஏனைய கட்டுரையாளர்களும் மிகக் குறுகிய காலத்திலே கிடைக்கக்கூடிய தகவல்கள் அனைத்தையுந் தேடித் தாமாகவே முன்வந்து இக்கோயில்கள் பற்றிய கட்டுரையினை எழுதிக் கொடுத்தனர். இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் ஆராய்ச்சிப் பிரிவு, இந் நூலைத் தொகுத்து வெளிக் கொணர்வதில் ஆர்வத்துடன் செயல்பட்டது. கோயில்களைப் பற்றி எழுதுவோர் அவற்றின் விவகாரங்களை அறிந்தவர்களாகவும் அவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களாகவும் அமைதல் வேண்டும். இலங்கைக் கோயில்களின் வரலாற்றினை எழுதி வெளியிடும் திட்டம் நிறைவேறுமிடத்து அது இங்குள்ள இந்து சமுதாயத்தில் ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்படுவதற்கும் அதனைப் பற்றிய ஆழமான விரிவான ஆய்வுகள் நிகழ்வதற்கும் வழி பிறக்கும்.

வரலாற்றுத்துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்,
பேராதனை.

பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன்

கட்டுரையாளர்கள்

கீரிமலைச் சிவன் கோயில்

யாழ்ப்பாணம் இளவாலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சைவப் புலவர் வித்துவான் வ. செல்லையா அவர்களால் எழுதப்பட்டது. சைவத்திலும் தமிழிலும் புலமை மிக்க இவர் ஓய்வுபெற்ற அதிபராவார்.

கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிஸ்வரம்

மட்டக்களப்பு காரைதீவு—02 இல் வசிக்கும் திரு. சிவசம்பு - தட்சணாமூர்த்தி அவர்களால் எழுதப்பட்டது. இவர் கலைத்துறை, கல்வி டிப்ளோமா பட்டதாரியாவார். சமயப் பற்றும், எழுத்தாற்றலும் மிகுந்தவர்.

வெருகலம்பதி ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயில்

திருகோணமலையில் கொத்தணி அதிபராகக் கடமையாற்றும் திரு. அ. பரசுராமன் அவர்களால் எழுதப்பட்டது. இவர் இவ்வாலயத்தைப் பற்றி நன்கு அறிந்தவர். இந்துசமய அறிவு மிக்க சைவ அபிமானி. சைவப்புலவர் பட்டம் பெற்றவர்.

சித்தாண்டி சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோயில்

வாழைச்சேனை கறுவாக்கேணில் வசிக்கும் திரு. எம். மகாதேவன் (முத்து மாதவன்) அவர்களால் எழுதப்பட்டது. ஆய்வுத்திறனும், சமய ஈடுபாடும் மிகுந்தவர். இவ்வாலயத்தின் தகவல்களை தொகுத்துச் சிறந்த முறையில் எழுதியுள்ளார்.

ஸ்ரீ காளிகாமடு கற்பகவிநாயகர் ஆலயம்

தமிழிலும் சைவத்திலும் புலமை நிரம்பிய புலவர்மணி சி. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்டது. இக் கட்டுரையை எமக்கு தந்து உதவியவர். இவ்வாலயத்தின் நிருவாக சபை உறுப்பினரும், சமயத் தொண்டருமான செங்கலடி திரு. கிருஷ்ணபிள்ளை ஆனந்தன் அவர்கள்.

யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணை நாச்சிமார் கோயில்

யாழ்ப்பாணத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும் தற்போது குளியாப்பிட்டி அரசினர் வைத்தியசாலையில் கடமை புரிபவருமான வைத்தியக் கலாநிதி சி. இரவீந்திரா அவர்களால் எழுதப்பட்டது. இவர் மிகுந்த சமயப்பற்றும் தமிழார்வமும் கொண்டவர்.

செட்டிபாளையம் கண்ணகி அம்மன் கோயில்

மட்டக்களப்பு களுதாவளையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு. ஆ. அரசரெத்தினம் அவர்களால் எழுதப்பட்டது. இவர் இவ்வாலயத்தின் வண்ணக்கராகவும், பரிபாலன சபைத் தலைவராகவும் உள்ளார். எழுத்தாற்றலும், சமயப்பற்றும் கொண்டவர்.

பண்டாரியாவெளி நாகதம்பிரான் கோயில்

மட்டக்களப்பு முனைக்காட்டைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு. க. கனகநாயகம் அவர்களால் எழுதப்பட்டது. அதிபராக விருந்து ஓய்வு பெற்றவர். தற்போது மகிழடித் தீவில் வசிக்கின்றார். சைவசமய விழுமியங்களை நன்கு அறிந்த ஒருவர்.

ஆரையம்பதி ஸ்ரீ பரமநயினார் கோயில்

மட்டக்களப்பு ஆரையம்பதியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு. க. இராசரெத்தினம் அவர்களால் எழுதப்பட்டது. இவ்வாலயத்தின் செயலாளராகக் கடமையாற்றும் இவர், இந்துசமய அறிவு மிக்க சமயத் தொண்டர்.

களு தேவாலயக் கல்வெட்டு

இக்கல்வெட்டின் பாடல்களை ஆராய்ந்து பொருள் விளக்கம் எழுதியவர் பண்டிதர் இணுவையூர் கா. செ. நடராஜா அவர்கள். இவர் தமிழார்வமும், சமயப் பற்றும் மிகுந்தவர். கல்வெட்டு வரலாற்றினை ஆய்வு செய்தவர் பதிப்பாசிரியர் பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்கள்.

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. கீரிமலைச் சிவன் கோயில்	1 — 18
2. கொக்கட்டிச்சோலை — தான்தோன்றீஸ்வரம்	19 — 49
3. வெருகலம்பதி — ஸ்ரீ சித்தர வேலாயுத சுவாமி கோயில்	50 — 66
4. சித்தாண்டி — சித்திர வேலாயுதசுவாமி கோயில்	67 — 97
5. ஸ்ரீ காளி காமடு கற்பக விநாயகர் ஆலயம்	98 — 109
6. யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை நாச்சிமார் கோயில்	110 — 125
7. செட்டிபாளையம் — கண்ணகி அம்மன் கோயில்	126 — 143
8. பண்டாரியாவெளி நாகதம்பிரான் கோயில்	144 — 155
9. ஆரையம்பதி ஸ்ரீ பரமநயினார் கோயில்	156 — 165
10. களு தேவாலயக் கல்வெட்டு	166 — 184

கீரிமலைச் சிவன் கோயில்

இலங்கையிலுள்ள புராதன சிவாலயங்களுட் கீரிமலைச் சிவன் கோயிலும் ஒன்றாகும். யாழ்ப்பாணத்துச் சிவன் கோயில்களில் அதுவே மிகப் பழமையானது. நகுலேஸ்வரம், திருத்தம்பலேஸ்வரம் என்னும் பெயர்களால் அது வழங்கி வருகின்றது. பூர்வீக காலத்தில் நகுலேச பாசுபதர்களினால் அமைக்கப் பெற்றதென்று கருதுவதற்கு இடமுண்டு. அதுவே யாழ்ப்பாணத்திலே தல யாத்திரைகளுக்கு மிகப் பிரசித்தமான தலமாகும். திருவிழாக் காலங்களிலும் பிற சமயங்களிலும் குடா நாட்டின் பல ஊர்களிலிருந்தும் ஆயிரக் கணக்கில் அடியார்கள் ஆலய தரிசனத்திற்கு அங்கு செல்வது நெடுங்கால வழமை. அங்குள்ள சமுத்திரத் தீர்த்தத்தின் காரணமாக நகுலேஸ்வரம் யாழ்ப்பாணத்துச், சைவர்களின் சமயாசாரங்களில் மிகுந்த சிறப்புடையதாய் விளங்குகின்றது. சபிண்டகரணம், அஸ்திசஞ்ஜயனம் முதலிய கிரியைகளுக்குச் சிறப்பாகவுள்ள புண்ணிய சேஷத்திரமாகவும் அது நெடுங்காலமாக விளங்கி வருகின்றது.

நகுலேஸ்வரம் பற்றிய சில ஐதீகங்களும் வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையிற் கூறப்பெற்றுள்ளன. அதன் உற்பத்தி பற்றி அந்நூல் மேல்வருமாறு கூறும்:

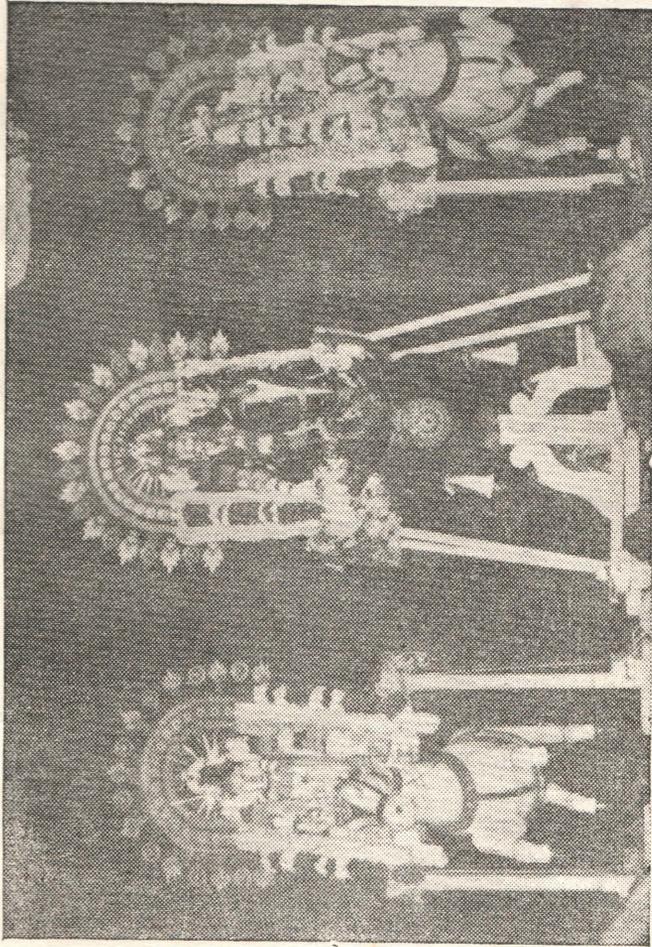
“அரசாட்சியை ஆரம்பிக்க முன்னமே விஜயராசன் தன் அரசாட்சிக்குப் பாதுகாப்பாக நாலு திக்கிலும் நாலு சிவாலயங்களை எழுப்பிக் கொண்டான். கீழ்த்திசைக்குத் தம்பலகாமத்துக் கோணேசர் கோவிலை நிறுத்தி, மேற்றிசைக்கு மாதோட்டத்திற் பழுதுபட்டுக் கிடந்த திருக் கேச்சுரச் சிவாலயத்தைப் புதுப்பித்து, தென்றிசைக்கு மாத்தறையிற் சந்திரசேகரேச்சுரன் கோவிலையெழுப்பி, வட திசைக்குக் கீரிமலைச் சாரலில் திருத்தம்பலையெனும் பகுதியிலே திருத்தம்பலேச்சுரன், திருத்தம்பலேசுவரி கோவில்களையும், அவைகளின் சமீபத்திலே கதிரை யாண்டவர் கோவிலையும் கட்டுவித்து அவ்வாலயங்கட்குப் பூசனை நடத்தும்படி நீலகண்டாசாரியனின் மூன்றாங் குமாரன் வாமதேவா சாரியார் என்னும் காசியிற் பிராமணனையும் அவன் பன்னியாகிய விசாலாட்சியம்மானையும் அழைப்பித்து அக்கிரகாரம் முதலிய வசதி

களுங் கொடுத்திருத்தி வைத்தான். அக்கோயில் அவ்விடத்துத் தோன்றிய காரணத்தால் அந்தக் கிராமம் கோவிற்கடவை எனப் பெயர் பெற்றது.” 2

கீரிமலை பற்றி யாழ்ப்பாண வைபவமாலை கூறுவதெல்லாம் வரலாறன்று. விஜயராசனுக்கும் யாழ்ப்பாணத்திற்கும் எதுவிதமான தொடர்பும் இல்லை. இந்நூலாசிரியரான மயில்வாகனப் புலவர் ஒல்லாந்தராட்சிக் காலத்திற் 18ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். யாழ்ப்பாணத்துப் பூர்வ குடிகளின் உற்பத்தி பற்றி விளக்குமிடத்து அவர் நகுலேஸ்வரம் பற்றிய ஐதீகங்களைக் குறிப்பிடுகின்றனர். அவரின் குறிப்புகளிலிருந்து மேல்வருஞ் செய்திகளை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது: (1) கீரிமலைச் சிவன் கோயில் திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம் எஃபனவற்றையொத்த புராதனமானது என்று அவர் கருதினார்; (2) அங்கு முற்காலத்திற் சிவனுக்கும் அம்மனுக்கும் வெவ்வேறான கோயில்கள் அமைந்திருந்தன. (3) நகுலேஸ்வரம் யாழ்ப்பாணத்துக் கோயில்களிலே மிகப் பிரசித்தமானதென்றும் புராதனமானது என்றும் அவருடைய காலத்திலே கருதப்பட்டது; (4) அங்கு வழிபாடுகளை முறைப்படி செய்வதற்கென்று கோவிற்கடவையில் முற்காலத்தில் அக்கிரகாரமொன்று அமைக்கப்பெற்றிருந்தது. அங்கு வாழ்ந்த பிராமணர் நீலகண்ட ஆசாரியாரின் வழியினர். இவ்வம்சங்களை மேலும் தெளிவுபடுத்துவதற்கு ஏதுவான சான்றாதாரங்கள் கிடைக்குமாறில்லை.

கோயில்களின் உற்பத்தியினையுந் தலச்சிறப்பினையும் விளக்கும் வண்ணமாய் எழுந்த புராணக் கதைகள் பல உள்ளன. நகுல முனி வரைப் பற்றிய கதை இத்தகையது. அதனை மயில்வாகனப் புலவர் மேல்வருமாறு கூறுவர்:

“முற்காலத்தில் நகுலமுனியென்னும் ஒரு இருடி அங்குள்ள மலைச் சாரலிலே சிலகாலத் தங்கியிருந்து தீர்த்தமாடி வந்தபோழுது தன் முகத்துக்கிருந்த அங்கவீனம் நீங்கிப் போனது கண்டு அத்தல விசேடத்தை யுந் தீர்த்த மகிமையையுந் குறித்து விவப்பற்று அவ்விடமே தனக்குத் தவஞ் செய்தற்கேற்றவிடமென்று அம்மலை முழைஞ்சியிலே வாசஞ் செய்து கொண்டிருந்தார். அம்முனிவனுக்குக் கீரிமுகம் மாறிய காரணத்தால் அம்மலைக்குக் கீரிமலையென்பார்கள். விஜயராசன் அவ்விடத்திற் சிவாலயங் கட்டுவித்தபின் நகுல முனிவர் அவ்வாலயங்களிற்றங்கியிருந்து வழிபாடு பண்ணி வந்தார். அதனால் திருத்தம்பலேசுரர் கோவிலை நகுலேசர் கோவிலென்றும் திருத்தம்பலேசுவரியம்மன் கோவிலை நகுலாம்பிமையம்மன் கோவிலென்றும் வழங்கி வந்தார்கள்.” 3

நகுலேஸ்வரர் வீதி உலா வரும் காட்சி

நகுலம் என்பது கிரி எனப் பொருள்படும் சமஸ்கிருத மொழிச் சொல்லாகும். நகுல முனிவர் வழிபாடு செய்த தலம் கிரிமலை என்றும் நகுலேஸ்வரம் என்றும் பெயர் பெற்றது என்ற ஐதீகம் நகுலேச பாசுபதர்களின் காரணமாகக் கிரிமலைச் சிவன்கோயிலுக்கு இப் பெயர்கள் ஏற்பட்டன என்ற வரலாற்றுண்மையைக் குறிப்பதாகலாம்.

கிரிமலையின் தலச்சிறப்பினை விளக்குங் கதையொன்று கைலாச புராணத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. இராவணனின் யாமோசையினாலே பெரிதுங் கலவரப்பெற்ற சுசங்கீதன் என்னும் கந்தருவன் இராவணனின் யாழினைக் கவர்ந்து கொள்ளுவதற்குத் தருணம் பார்த்திருந்தான். இராவணனை இராமபாணம் தாக்கியபோது, அவன் கையிலிருந்த யாழ் நழுவி விழ, அதனைச் சுசங்கீதன் பற்றிக் கொண்டான். அவன் கிரிமலையிலே யாழ்வாசியை புரிந்து பரமேஸ்வரனைத் தொழுதான். பார்வதி சமேதராகக் காட்சி கொடுத்த மகேஸ்வரன் காடுகொன்று நாடாக்கி நகரமைத்து அதனை வீணாபணம் என்னும் பெயரோடு ஆட்சி புரிவாய் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். யாழ்ப்பாணம் என்னும் பெயரின் உற்பத்தியை விளக்குமாறு அமைந்த இக்கதை யாழ்ப்பாடி கதையின் மிகப் பழைய வடிவமாகும். இதனை மேல்வரும் கைலாசபுராணச் செய்யுள்களிற் காணலாம்:

வானவர்கடொழுங் கோணையண்ணலையுந்
 தேவியையும் மகிழ்ந்து முன்னாட்
 டேனணைய மொழிக் கங்குற் கரிபுதல்வ
 னன்பினொடு செய்யசாம
 கானமதனாற் றுதிக்கும்படி கரத்திற்
 றரித்திடுமக் கலத்தைக் கண்டே
 யானசு சங்கீதனெனுங் கந்தருவனதைக்
 கவர் தற் காசையுற்றான்.

உற்றதொரு சமயம் பார்த்திருந்தவ னிராம
 னுயர் வெங்கோலா
 விறற் போழ்தினிற் கவர்ந்து மானுடவடிவாகி
 யிணையில் கிரிய
 பொற்றை யெய்திக் கங்கா சங்கமப் புணரி
 நதியாடிப் பொருவிவாத
 பற்றொடரன்றனை யேத்தி வீணாகானந்
 தன்னைப் பண்ணினனால்.

பண்ணுதலுஞ் சிவபிரான் மகிழ்ந்து வெளிப்பட்டுச்
 சுசங்கீதனைப் பார்த்
 துண்ணெகிழ்ந்து நீ வீணாகரனாய்
 நின்றிசைத்தமையா லோங்கு மிங்ஙன்
 மண்ணவர்கள் புகழ் வீணா பணமெனும்
 பெயராக மாற்றிப் பாங்க
 ரெண்ணில் பதலமுளவிக் காட்டை வெட்டி
 நகராக் கென்றியம்பிப் போனான்.

போனவரன் மொழிப்படியச் சுசங்கீதன்
 காட்டைவெட்டிப் புரமதாக்கித்
 தானழிந்த வாலயங்க டனையுமெழில் பெறப்
 புதுக்கிச் சனங் கடம்மை
 யானகுடியாயிருத்தி நகுலேசரடிபரவியருள்
 பெற்றேகி
 மானிலமெலாம் புகழ்த் தனதுலகந்தனி
 லடைந்து வாழ்ந்தானன்றே. 4

நகுலேஸ்வரம் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள தலங்களுள் மிகவும் புரா
 தனமானது. அங்குள்ள சமுத்திர தீர்த்தம் பாவ விமோசனங்களையும்
 இராசபோகம் முதலான இம்மைப் பலங்களையுங் கொடுக்க வல்லது.
 அங்கு வழிபாடாற்றிய சுசங்கீதனுக்கு யாழ்ப்பாணத்தின் ஆதிபத்தி
 யத்தியம் இறைவனாலே வழங்கப்பெற்றது. அங்கே குடிப்பெருக்கமும்
 வேளாண்மை போன்ற தொழில்களும் ஆரம்பமாகிய காலம் முத
 லாகவே நகுலேஸ்வரம் நிலைபெற்று வருகின்றது என்னும் சிந்தனைகள்
 இப்பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளமை கவனித்தற்குரியது.

கீரிமலைத் தலத்தின் சிறப்பினை விளக்கும் அம்சங்கள் மாருதப்
 புரவல்லி பற்றிய கதையிலுங் காணப்படுகின்றன. அக்கதை யாழ்ப்
 பாண வைபவமாலையில் மேல்வருமாறுள்ளது:

“சோழ தேசாதிபதியாகிய திசையுக்கிரசோழன் மகள் மாருதப்
 புரவல்லியென்பவள் தனக்கிருந்த குண்ம வியாதியினால் மெலிந்த
 வளாய் வியாதியை வைத்தியர்கள் ஒருவருஞ் சுகமாக்க முடியாத
 தினால், இனித் தீர்த்த யாத்திரையாகுதல் செய்து பார்த்தால் சுகம்
 வரவுங் கூடும் என்றெண்ணிக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலிருந்து புறப்
 பட்டு அங்குமிங்கும் போய்த் தீர்த்தமாடி வருகையில் சாந்தலிங்க

நகுலேஸ்வர ஆலய நகுலாம்பிகை அம்பாளின் தோற்றம்.

தேசிய நரலகப் பித்திரி

னென்னும் ஒரு சந்நியாசிகள்கூட்டு, உன் வியாதி பண்டிதர் ஒருவராலுங் குணமாக்கத் தக்கதல்லயநீ; இப்பொழுது எடுத்த முயற்சியே உனக்குச் சுகம் தரத்தக்கது. இலங்கையின் வடமுனையிலே கீரிமலை என்றொரு மலையுண்டு. அது சமுத்திர தீரத்திலுள்ளது. அங்கே உவர்ச்சல் மத்தியிற் சுத்த தீர்த்தமும் மலையருவித் தீர்த்தமும் கலந்த உத்தம தீர்த்தம் ஒன்றுண்டு. உலகத்திலுள்ள எந்தத் தீர்த்தங்களிலும் முக்கிய தீர்த்தமாயிருக்கின்றது. அதிலே நீ போய் நீராடிச் சில காலந் தங்கியிருந்தாற் சுகமடைவாய்' என்று சொல்ல, அச் சொற்படி மாருதப்புவவல்லி புறப்பட்டுத் தாதிமாருந் தேழிமாருஞ் சேனை வீரருஞ் சூழ்ந்துவரக் கீரிமலைச் சாரலில் வந்திறங்கிக் குமாரத்தி பள்ளமென்னும் இடத்திற் பாளையம் போட்டுக் கொண்டிருந்து நகுல முனிவரைக் கண்டு சாட்டாங்கமாக வணங்கி, அவரால் ஆசீர்வாதம் பெற்றுக் கொண்டு அத்தல விசேடத்தையும் தீர்த்த மகிமையையும் அத் தீர்த்தத்தில் ஆடித் தனக்குக் கீரிமுகம் மாறின செய்தியையும் அம்முனி சொல்லக்கேட்டு மகா சந்தோஷத்துடன் தீர்த்தமாடிச் சிவாலய தரிசனஞ் செய்து வந்தாள். சில காலத்தில் அவளுக்கிருந்த குன்மவலியுந் தீர்ந்து குதிரை முகமும் மாறிற்று. மாறவே மாருதப் புரவல்லியின் யௌவன சொரூபத்தைக் கண்டவர்கள் ஆச்சரியஞ் கொள்ளாதிருந்ததில்லை.

“அக்காலத்திலே கதிரைமலையிலிருந்து உக்கிரசிங்க மகாராசன் நகுலேசர் கோவிலைத் தரிசிக்க மூன்றாந்தரம் கீரிமலைச் சாரலில் வந்திறங்கி வளவர்கோன் பள்ளத்திற் பாளையம் போட்டிருந்தான். அவன் மாருதப் புரவல்லியை நகுலேசர் சந்நிதானத்தயலிலே கண்டு அவள் பேரழகினால் மயங்கி மிகுந்த ஆச்சரியங் கொண்டு தான் அவளை விவாகஞ் செய்ய வேண்டுமென்று தீர்மானித்துக் கொண்டான்.”

தீரா நோய் தீர்க்கவல்ல அற்புதமான தலம் கீரிமலை என்ற கருத்தினை வலியுறுத்தும் பாங்கில் அமைவதே மாருதப் புரவல்லியின் கதை. அங்கே சமுத்திரக் கரையிலே நீராடியதும் நகுல முனிவரின் கீரி முகம் அகன்றது. அக்கரையிலே நீராடியதும் சோழ குமாரியான மாருதப் புரவல்லியின் குன்ம நோய் நீங்கியது. அவள் குதிரைமுகம் நீங்கப்பெற்று சுந்தர வதனியாகி உக்கிர சிங்கனோடு கூடி இராச போகம் பெற்றாள். பத்தாம், பதினோராம் நூற்றாண்டுகளிலே சோழ வம்சத்து இராச குமாரனொருவனும் அவனது தேவியும் கீரிமலையில் வழிபாடாற்றித் திருப்பணிகள் செய்தமை பற்றிய செய்திகள் காலப் போக்கிலே விகாரமாகி நாட்டார் வழக்கிலே மாருதப் புரவல்லி பற்றிய ஐதீகங்கள் தோன்றியிருத்தல் கூடும்.

யாழ்ப்பாணத்து ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்திலே நகுலேஸ்வரம் அரசர்களின் ஆதரவுக்கும் அபிமானத்திற்கும் உரிய தலமாக விளங்கியது. நல்லூரில் இராசதானி அமைத்த சிங்கையாரியன் கீரிமலையோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தான் என்று சொல்லப்படுகின்றது. இதனைக் குறித்து மயில்வாகனப் புலவர் மேல்வருமாறு கூறுவர்:

“சிங்கையாரிய மகாராசனும் புவனேகவாகு மந்திரியும் கீரிமலைக்குப் போய்த் தீர்த்தமாடிச் சிவாலய தரிசனமுஞ் செய்து கொண்டு அவ்வாலய விசாரணையை அரசாட்சி விசாரணைக்குள்ளாக்கிக் கொண்டு கந்தசுவாமி கோவிலில் வந்து பெரியமனத்துளாரின் குமாரர் சிதம்பர தீட்சிதரின் மகன் சின்னமனத்துளார் விருந்திட உண்டு இளைப்பாறினார்கள்.”

இதுவரை நாம் கவனித்தவற்றிலிருந்து கீரிமலைச் சிவன் கோயிலான நகுலேஸ்வரம் மிகப் புராதனமானது என்பதும் யாழ்ப்பாணத்துச் சைவக் கோயில்களிலே புறங்கியர் காலம் வரை மிகப் பிரதானமான ஒன்றாக விளங்கியது என்பதும் தெளிவாகின்றது. இலங்கையின் முதலாவது அரசனென்று கொள்ளப்படும் விஜயராசன் அதனை நிர்மாணித்தான் என்று கருதப்படுமளவிற்குப் புராதனமுடையதாய் அது விளங்கியது. யாழ்ப்பாணத்து வரலாற்றின் பிரதான கதைகள் எல்லாவற்றிலும் அதற்குச் சிறப்பிடம் வழங்கப் பெற்றுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்துச் சமுதாய உற்பத்தியினை விளக்குவனவற்றுட் காலத்தால் முற்பட்டதும் கைலாச புராணத்திலே காணப்படுவதுமான சுசங்கீதன் என்னும் யாழ்ப்பாடி பற்றிய கதையிற் கீரிமலை சிறப்பித்துக் கூறப் பெற்றுள்ளது. யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் தனித்துவமான வரலாற்றின் ஒரு கால கட்டத்தினை விளக்குவது போன்றதான உக்கிரசிங்கன், மாருதப் பிரவல்லி என்போர் பற்றிய ஐதீகங்களிலும் அதுவே பிரதம தலமாயுள்ளது. சிங்கையாரியனைக் கீரிமலையோடு தொடர்புபடுத்தும் யாழ்ப்பாண வைபவமாலைக் குறிப்பானது நகுலேஸ்வரம் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் பரிபாலனத்தில் அமைந்திருந்தது என்பதை உணர்த்துகின்றது. யாழ்ப்பாணத்து அரசர்கள் தங்களுக்கு இறை கடமையாகவும் வருமானமாகவும் கிடைத்த பணத்தின் ஒரு பகுதியை ஆலய பரிபாலனத்திற்குச் செலவிட்டார்கள் என்பதைப் போர்த்துக்கேயரின் ஆவணங்கள் மூலமாக அறிய முடிகின்றது.

நகுலேஸ்வரத்திலே மூன்று பிரகாரங்களும், ஐந்து கோபுரங்களும் இருந்தன என்பது ஐதீகம். கி.பி. 1621 ஆம் ஆண்டளவிலே யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றிய போர்த்துக்கேயர் நகுலேஸ்வரம், நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில், மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில்

நகுலேஸ்வரம் சுவாமி தீர்த்தமாரடும் காட்டு

முதலிய ஆலயங்கள் யாவற்றையும் இடித்தழித்தனர். “பரராசசிங்க முதலி இறந்தபின் பறங்கிக்காரர் தாங்கள் இடியாமல் விட்டிருந்த ஆலயமெல்லாம் இடிப்பித்தார்கள். அப்பொழுது பரசுபாணி ஐயரென்னும் பிராமணன் கிரிமலைச் சாரலிலுள்ள தேவாலயங்களின் தட்டு முட்டுக்களையும் விக்கிரகங்களையும் கிணறுகளிற் போட்டு மூடி வைத்தான்.” 7

இவ்விதமாகப் பல கோயில்களுக்குரிய அசல மூர்த்திகளும் உலோகப் படிமங்களும் நிலத்திற் புதைந்தன. அவற்றுட் சில நிலத்தை வெட்டுஞ் சமயங்களிலே எதிர்பாராத வண்ணமாய்க் கிடைத்தன. ஆயினும் கிரிமலைக் கோயில்களுக்குரிய தொல்பொருட்கள் எதுவும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை.

ஏறக்குறைய 180 வருடங்களாகப் பறங்கியரின் ஆட்சியிலும் ஒல்லாந்தரின் ஆட்சியிலும் தடைசெய்யப்பட்டிருந்த சைவ சமயம் பிரித்தானியரின் ஆட்சியிலே, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிற் புனருத்தாரணம் பெற்றது. முன்பு பறங்கியர்களால் அழிக்கப்பட்ட கோயில்களின் தலங்களிலே புதிய கோயில்கள் உருவாக்கப் பெற்றன. நகுலேஸ் வரத்தைப் புனருத்தாரணர் செய்வதற்கான முயற்சிகள் ஆறுமுகநாவலரால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1878 ஆம் ஆண்டு, வெகு தானிய வருஷம் வைகாசி மாதம் 24 ஆம் திகதி கிரிமலைச் சிவன் கோயில் பற்றி அன்னார் ஒரு விஞ்ஞாபனம் வெளியிட்டனர். ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரம் என்னும் நூலில் திரு. த. கைலாசபிள்ளை மேல்வருமாறு கூறியுள்ளார்:

“யாழ்ப்பாணத்திற் கிரிமலையிலே ஒரு சிவாலயம் முற்காலத்திலிருந்து அழிந்து போயிற்று. இந்த ஸ்தலத்திலே வேறொரு சிவாலயம் அமைக்க வேண்டுமென்று நினைத்து ‘கிரிமலைச் சிவன் கோயில்’ என்னும் பெயர் கொடுத்து ஒரு பத்திரிகை எழுதித் தமது கையெழுத்தோடு வெளிப்படுத்தி, அதற்காக அங்கே போய் இடமும் பார்த்து வகுத்து, அவ்விஷயத்தில் முயற்சி செய்யும்படி பிராமண குருமாரையுந் தூண்டிவிட்டார். இப்போது அங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்குங் கோயிலும் அதுவே, இடமும் அதுவே.” 8

கா. தியாகராசக் குருக்கள் 1882 ஆம் ஆண்டு சித்திரபானு வருஷம் ஐப்பசி மாதம் அச்சிடுவித்து வெளியிட்ட ஆவேதனத்தில் கிரிமலைச் சிவன் கோயிலின் புனருத்தாரணம் பற்றி நாவலர் பெருமான் மேற்கொண்ட முயற்சிகளை விபரித்துள்ளனர். வண்ணார் பண்ணை திரு. வை. ஆறுமுகம் போன்றவர்களின் ஆதரவோடு திருப்

பணி வேலைகள் நிறைவேற்றப்பட்டு 1895 ஆம் ஆண்டு மன்மத வருஷம் ஆனி மாதம் சிவலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்றுக் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.” 9

1918 ஆம் ஆண்டு கோயில் தற்செயலாகத் தீப்பற்றி எரிந்தது. அதன் பின் வெவ்வேறு கால கட்டங்களிலே திருப்பணி வேலைகள் நடைபெற்றன. இந்தியாலிலிருந்து சிவாகமங்களிலே விற்பன்னராக விளங்கிய சிவாசாரியார்களை வரவழைத்து 1953 ஆம் ஆண்டிலே கும்பாபிஷேகத்தைச் சிறப்பாகச் செய்தனர். 1955 ஆம் ஆண்டிலே சிவன் கோயில் வாசலிற் கொடியேற்றி வருடாந்த மகோற்சவத்தைத் தொடக்கினார்கள். 1973 ஆம் ஆண்டிலும் மசா கும்பாபிஷேகம் சிறப்புடன் நடைபெற்றது. அம்மன் கோயிலில் 1976 ஆம் ஆண்டு முதலாக வருடாந்த உற்சவம் நடைபெற்று வந்தது.

ஆலயத் தோற்றம்

சிவன் கோயில் கர்ப்பக் கிருகம், அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், நிருத்த மண்டபம், கோபுர வாயில், பரிவார தேவர் கோயில்கள், பிராகாரம் என்னும் அமைப்புக்களுடன் விளங்குகின்றது. சிவாகம விதிகளுக்கும் சிற்ப சாத்திர முறைகளுக்கும் அமையவே ஆலயத்தின் அம்சங்கள் யாவும் உருவாக்கப் பெற்றுள்ளன. கோயிலின் அடித்தளமான பீடம் வெள்ளைக் கல்லினால் வேலைப்பாடுகளோடு அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள அலங்கார வேலைப்பாடுகளோடு அமைந்த தூண்களும் வெள்ளைக் கற்கூண்களாகும். விமானத் தளங்களும் வரிவண்ண வேலைப்பாடுகளுடன் வெள்ளைக் கல்லினால் ஆக்கப் பெற்றுள்ளன. இறையகத்தின் தெற்கு மாடத்திலே தக்ஷிணாமூர்த்தியும் மேற்கு மாடத்திலே இலிங்கோற்பவரும் அமைந்துள்ளனர். மகா சிவராத்திரி தினத்திலே இலிங்கோற்பவருக்கு அபிஷேக ஆராதனைகள் நடைபெறும்.

நிருத்த மண்டபத்தின் முகப்புச் சுவரிலே பார்வதி பரமேஸ்வரரின் திருக்கல்யாண வைபவம் அழகுமிக்க ஓவியமாகச் சித்திரிக்கப் பெற்றுள்ளது. நான்முகன் திருமணச் சடங்கினைச் செய்யத் திருமால் தாரை வார்த்துக் கொடுக்கும் காட்சி கவர்ச்சி மிக்கதாய் அமைந்துள்ளது. தேவர்களும் அசுரருமாய்க் கூடிப் பாற்கடலைக் கடைய ஆலகாலம் பரவிமை, திருநீலகண்டர் அதனைப் பருகி உலகினைக் காத்தமை, பகிரதன் தவம் புரிந்ததன் பயனாகக் கங்கை ஆகாயத்திலிருந்து உற்பவித்து உலகோர் உய்யும் வண்ணம் நிலவுலகிலே பாய்ந்தமை முதலிய கதைகள் பிரகாரச் சுவரிலே எழில்மிகு ஓவியங்களாக அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

பிரகாரத்தின் உள்ளே பரிவார தேவர்களின் ஆலயங்கள் உள்ளன. அவை தள அமைப்போடு கூடிய விமானம் பொருந்தியனவாகும். பிள்ளையார், சண்முகர், சோமஸ்கந்தர். மகா விஷ்ணு, மகாலக்ஷ்மி பஞ்சலிங்க வடிவிலான பரமேஸ்வரர் ஆகியோரின் ஆலயங்கள் மேற்குப் புறத்திலுள்ளன. கிழக்கிலே வைரவர் சந்நிதானமும் நவக்கிரக நிலையமும் உள்ளன. எல்லாப் பரிவார தேவர் ஆலயங்களிலும் மகோற்சவம், திருவுலா ஆகியன நடைபெறுவதற்கேற்ற வண்ணமாக பஞ்சலோக வார்ப்பு விக்கிரகங்கள் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

நிருத்த மண்டபத்தின் வடபால் நடராஜரின் உருவத்தைத் தெற்கு நோக்கிய வண்ணமாய் அமைத்துள்ளனர். இரண்டாம் பிரகாரத்தின் வட புறத்திலே தூர்க்கை அம்மனின் கோயில் காட்சியளிக்கின்றது. நவராத்திரி விழாவும், மானம்பூ விழாவும் அங்கு சிறப்புற நடைபெறுவது வழமை.

நித்திய நைமித்திய உற்சவங்கள்

நகுலேஸ்வரத்திலே சிவாகம வழிப்படி நித்திய, நைமித்திய உற்சவங்கள் நடைபெறுவது வழக்கம். திருப்பள்ளி எழுச்சி முதலாக அர்த்த சாமப் பூசை ஈறாக நாள்தோறும் ஆறு காலப் பூசை நடைபெறும். இங்கு மூலமூர்த்திக்குத் திருமணமாகிய சிவாசாரியர்களே பூசை செய்வர்.

மாதப் பிறப்பு, வருஷப் பிறப்பு, சித்திரைப் பெளர்ணமி வைகாசி விசாகம், ஆனி உத்தரம், ஆவணி மூலம், மானம்பூ, புரட்டாதிச் சனி வாரம், ஐப்பசி வெள்ளி, கார்த்திகை விளக்கீடு, மார்கழித் திருவெம்பாவை, திருவாதிரை, சொர்க்கவாயில் ஏகாதசி, தைப்பொங்கல், தைப்பூசம், மாசி மகம், பங்குனி உத்தரம் முதலான தினங்களிலே நைமித்திய உற்சவங்கள் சிறப்பாக நடைபெறும்.

இவற்றோடு மாதந்தோறும் சோம வார விழாக்கள் அலங்கார உற்சவங்களாக நடைபெறும். கார்த்திகை மாதத்து நித்திய சோமவார விழாக்கள் முழுவதும் சிறப்பாக நடைபெற்றுச் சங்காபிஷேகத்தோடு நிறைவுபெறும். சுக்கிர வாரந்தோறும் விரதம் மேற்கொள்ளும் அடியார்கள் பெருந்தொகையானோர் ஆலயஞ் சென்று வழிபாடு செய்வர்.

புரட்டாதிச் சனி நாள்கு வாரமும் நகுலேஸ்வரத்திலே திருவிழா நடைபெறும். கடைசிச் சனிக்கிழமையில் எள்-எண்ணெய் எரித்து வழிபடுவதற்கு யாழ்ப்பாணத்தின் எல்லாப் பாகங்களிலிருந்தும் அடி

யார்கள் ஆலயத்துக்குச் செல்வர். அன்று நவக்கிரகதோஷ சாந்தி நடைபெறும். அத்துடன் சுவாமியை உள் வீதி வழியே வலமாகக் கொண்டு செல்வர். மார்கழி மாத ஏகாதசியிற் புராண படனமும் நடைபெறும்.

சிவன் கோயிலில் வருடாந்த மகோற்சவம் மாசி மாதத்தில் நடைபெறும். சிவராத்திரி அமாவாசையன்று தீர்த்த உற்சவம் நிகழும். அம்மன் கோயிலிற் பங்குனி மாதத்திலே கொடியேற்றத் திருவிழா நடைபெறும். சித்திரை வருஷப் பிறப்பிலே தேர்த்த திருவிழாவும் தீர்த்தமும் நடைபெறும். மகோற்சவ காலங்களிற் பெருந்தொகையான அடியார்கள் கிரிமலைக்குச் சென்று விரதமிருந்து ஆலயத்திலே வழிபடுவது வழக்கம். அவர்கள் அங்கு தங்கிச் செல்வதற்கு வசதியாக மடங்களும் உள்ளன.

புராண படனம்

சைவர்கள் வாழும் பகுதிகளிலே புராண படனம் சிறப்புற்று விளங்கிய பிரதேசம் யாழ்ப்பாணமேயாகும். அங்குள்ள கோயில்களில் இம்மரபினைப் பொறுத்தவரையிற் கிரிமலைச் சிவாலயம் முதன்மை வாய்ந்ததாகும்

கந்த புராணம், பெரிய புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் ஆகியன இங்கு படிக்கப்படும். இவற்றோடு நகுலாலய புராணம், ஏகாதசிப் புராணம் போன்றவற்றையும் படிப்பார்கள். பெரிய புராண படனமும் நகுலாலய புராண படனமும் சிவன் கோயிலிற் கொடித்தம்பத்திற்கு முன்பாக நடைபெறும். கந்தபுராண படனம் முருகன் சந்நிதானத்திலே நிகழும். ஏகாதசி புராணத்தை விஷ்ணு ஆலயத்தின் முன்பு படிப்பார்கள். மார்கழித் திருவேம்பாவைக் காலத்திலே திருவாதலூரடிகள் புராணத்தைப் படித்துப் பயன் சொல்லுவது வழக்கம்.

திருவிழாக் கோலத்தோடு புராண படனம் ஆரம்பமாகும். அதிற் கலந்து கொள்வோர் ஆசார அனுஷ்டான சீலராயிருப்பர். சிவாசாரி யார்கள் புராண படனத்தைத் தொடக்கி வைப்பது இக்கோயிலுக்குரிய வழக்கமாகும். பின்பு அவர்களோடு பிறருங் கலந்து கொள்வர். ஏரம்பையர், அப்பாசாமி ஐயர், வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பல பிள்ளை, த. கைலாசபிள்ளை முதலிய வித்துவாக்கள் இங்கு புராண படனம் செய்தனர். அவர்களின் காலத்திற்குப் பின்பு கருகம்பாணை சங்கரப்பிள்ளை, பண்டிதர்களான கதிரிப்பிள்ளை, சங்கரப்பிள்ளை, நமசிவாயம் முதலியோர் இதனை நடத்திச் சென்றார்கள்.

கோயில் பற்றிய புராணங்களும் பாடல்களும்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே, சைவாலயங்கள் புனரமைக்கப் பெற்றுச் சைவ சமய மறுமலர்ச்சியும் விழிப்புணர்வும் மேலோங்கியிருந்த காலத்திற் கோயில்களைப் பற்றிய மரபு வழியான ஜீதீகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பலவகையான பிரபந்தங்கள் பாடப்பெற்றன. இலக்கியப் புலமையும் பாட்டியல் இலக்கணப் பயிற்சியும் சைவ சித்தாந்த சாத்திர நூலறிவும் சமயாபிமானமுங் கொண்ட வித்துவான்கள் பலர் இருந்தனர். அத்தகையோர் கோயில்களைப் பற்றிப் பாடிய பிரபந்தங்கள் அநேகம். அவர்கள் புனைந்த கவிதைகள் பெரும் பான்மையும் உன்னதமான இலக்கியப் பண்புகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை; அவை வித்துவப் புலமையினை வெளிப்படுத்துவனவாகவும் எல்லோராலும் இலகுவிற்புரிந்து கொள்ள முடியாதனவாயும் அமைந்திருந்தன. தேவார திருவாசகங்களுக்குரிய இனிமையும் எளிமையும் சிந்தனைச் செறிவும் கவர்ச்சியும் இவற்றிலே காணப் பெறுவதில்லை. எனவே இவை சமுதாயத்தில் அறிமுகமாகி விலாசம் பெறாது முடங்கிக் கிடந்துள்ளன. அச்சில் வெளிவந்த பாடல்களும் கிடைத்தற்கு அரிதாகி விட்டன. அவை மீண்டும் அச்சிடப் பெற்றுப் பிரசுரமாகவில்லை. நகுலேஸ்வரம் பற்றிய புராணங்களும் பாடல்களும் இந்நிலையில் உள்ளன.

நகுலாசல புராணம் நகுலேஸ்வரம் பற்றிய தலபுராணமாகும். மாதகல் வாசியான ஏரம்பையர் (1847—1914) இதனைப் பாடியுள்ளனர். சுப்பிரமணிய சாத்திரியாரின் மகனாகிய ஏரம்பையர் நல்லூர் சம்பந்த புலவர், நீர்வேலி சங்கர பண்டிதர் முதலான மகா வித்துவான்களிடத்திற் கல்வி பயின்றவர். நீதி சாத்திரம், நாகேஸ்வரி தோத்திரம், குவாலலம்பூர் சிவபெருமானாஞ்சல், கவணாவத்தை, வைரவருஞ்சல், மாதகற் பிள்ளையாருஞ்சல், காலிக் கதிசேசருஞ்சல் முதலியவற்றையும் இவர் பாடினார் என்பர். நகுலாசல புராணச் செய்யுள்களிரண்டு மேல்வருவனவாகும்:

பகுதியுந்தகுதியும் பாலு ணர்த்திடும்
விகுதியும் பெற்றிடை விளங்கி ரட்டியால்
நகுலனைப் பணிபவர் நண்ணு மீறதாம்
புகுமுதல் பெற்றடி பொருந்தி வாழ்வரே.

ஐந்துறை நிகமத் தம்பின்
 அமைந்திடும் முல்லை யக்கம்
 நொந்திடும் இடைபொ றைச்சீர்
 நுதலினோ டழகு பெற்று
 பைத்தொடி சோழ ராசன்
 பாவையும் உருவம் மாற்றி
 முந்திவந் தெழுந்தாள் நீரின்
 மும்முடி யழகு பெற்றே.

நகுலாசல புராணத்திற்குச் செ. சிவசுப்பிரமணியம் என்பவர் உரை ஒன்றினை எழுதியுள்ளனர். நகுலேஸ்வர மான்மியம் என்னும் நூலினை நீர்வேலிப் பண்டிதர் ச. சிவப்பிரகாசம் சமஸ்கிருத மொழியிற் பாடியுள்ளனர். இதனை அ. குமாரசாமிப் புலவர் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

அராவியூரைச் சேர்ந்த விசுவநாத சாத்திரியார் கவிநயம் மிக்க தான நகுலமலைக் குறவஞ்சி என்னும் பனுவலைப் பாடினார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதியில் வாழ்ந்த விசுவநாதர் நாராயண சாத்திரியாரின் புதல்வர்; வாக்கிய பஞ்சாங்கத்தை முதன் முதல் கணித்து (16.05.1667) வெளிப்படுத்திய இராமலிங்க முனிவரின் வழித்தோன்றல். வண்ணைக் குறவஞ்சி என்பதனையும் இவர் பாடியுள்ளனர்.¹² தலச்சிறப்பும் மாருதப்பிரவல்லி, உக்கிரசிங்கன் ஆகியோர் பற்றிய கதைகளும் நகுலமலைக் குறவஞ்சியிலே சிறப்பாக வர்ணிக்கப் பெற்றுள்ளன.

நகுலேசர் ஊஞ்சல் என்பது குமாரசாமிப் புலவராற் பாடப் பெற்றது. மகோற்சவ காலங்களிலே தீர்த்தத் திருவிழாவின் முடிவிலே திருஊஞ்சல் நடைபெறும். அவ்வைபவத்திலே நகுலேசர் ஊஞ்சல் படிக்கப்படும். நகுலேசர் சதகம் என்னும் பிரபந்தம் பண்டிதர் நமசிவாயத்தின் பெயரால் வழங்குகின்றது. செ. சிவசுப்பிரமணியம் என்பார் நகுலேஸ்வரம் மீது பாடிய பல பக்திரசுக்கீர்த்தனைகளும் உள்ளன. சொல்லலங்காரச் சிறப்புடைய தான நகுலேசுவரர் விநோத விசித்திர கவிப் பூங்கொத்து என்பதை மயில்வாகனப் புலவர் (1875—1918) பாடியுள்ளார். மயில்வாகனப் புலவர் கணபதிப்பிள்ளையின் குமாரர்; வறுத்தலைவிளானில் வாழ்ந்தவர். இவர் சுண்ணாகம் குமாரசாமிப் புலவரிடங்கல்வி பயின்றவர்.

மயிலை முப் மணீமாலை, விநாயகராவல், மயிலைச் சுப்பிரமணியர்
 விருத்தம், ஊஞ்சல், வைரவர் தோத்திரம், மாவைப் பதிகம், இணு
 வைப் பதிகம், துணைவைப் பதிகம் முதலியனவும் இவருடைய படைப்
 புகள் என்பர். 13

அனுபந்தம்

நகுல மலைக் குறவஞ்சி 14

வடமலைச் சிகர மொன்றினை வாயு
 கடலிடை வீழ்த்துமக் காரணப் பெயரால்
 ஈழமண் டலமென யாவரு முரைக்க
 வாழுமண் டலத்தின் மகிதலம் போற்றத்
 தென்கயி லையிலுந் திருக்கேச் சரத்தினும்
 அன்புறு கௌரியோ டரன்வீற் றிருந்தனள்
 சங்கம் வருவித் தகுநகு லாசலத்
 துங்கம துறுகதை சொல்லுவன் முன்னாள்
 வளம்பெறு சோழ மண்டல மதனில்
 உளஞ்செறி சோழன் றன்மக னொருத்தி
 பரிமுகத் தோடுமிப் பார்மே லுதித்தனள்
 மருமீப் பீடையை மாற்றிட வேண்டிப்
 பொன்னுரு மருவிய புண்ணிய தீர்த்தம்
 அன்னதி லாட வகந்தனி லெண்ணிச்
 சகிமார் தம்மொடுந்தானையி னோடும்
 நகுலா சலத்தினை நாடிவந்திறங்கிக்
 கந்தவேள் பதத்தைக் கருத்துற நினைத்துச்
 சிந்துவிற் பாய்திரு தீர்த்தநீ ரருவிச்
 சங்கம மதனிற் றகும்புன லாடி
 அங்குறு மறையோர்க் கருநிதி வழங்கிக்
 கோவிற் கடவைக் குகன்பதம் பணிய
 மேவிய மாமுகம் விட்டு நீங்கினள்
 அன்னகா ரணத்தா லப்பதி தனக்கு
 மன்னுமா விட்ட புரமெனப் பகர்ந்தனர்
 இங்குறுஞ் சோழ ராசகன் னிகைதான்
 செங்க லாசனத் திருவெனச் சிறந்தாள்
 அற்றைநா ளிரவி லணிபெறுஞ் சேனை
 சுற்றியே காப்பத் துணைவிய ரோடு
 படங்குமா ளிகையிற் பஞ்சணை மீது

நெடுந்துயில் கூரவந் நிசியே கிருமுன்
 காவலர் முருகவேள் கடிநகர் வந்து
 யாவரு மறியா திவளைக் கொண்டுசென்
 றன்புறு திருமண மவ்விடை யாற்றி
 இன்புறக் கூடி யிருக்கு நாளிற்
 றிக்கெலாம் விளங்ஃச் செய்வால சிங்கச்
 சக்கர வர்த்தி தானினி துதித்தான்
 இங்கிவ னரசர் யாவரும் பணியத்
 துங்கவித் திரனெனத் துலங்குறு நாளில்
 ஏழிசை நிறுத்தும் யாழ்வலா னொருவன்
 ஈழமண் டலத்தை யினிதுகாத் திருக்கும்
 கண்டிமன் னவனைக் கண்டுதன் கையும்
 வண்டமிழ் வாக்கு மனமுடொன் றாக்கி
 இன்னிசை யோடும் யாழினைப் பாட
 மன்னவன் றானு மனமிக மகிழ்ந்து
 இன்னநற் பதியை யிவன்றனக் குதவ
 விதிபெறுந் தனது வியன்பெய ரதனால்
 பதியுடைப் பெயர்யாழ்ப் பாணமென் றெவருஞ்
 செப்பவிந் நகரைச் சிறப்பொடு புரந்தான்
 நறுந்திருக் கோவிற் கடவைமா நகரிற்
 சிறந்தினி திருந்தருள் செய்திடுஞ் செவ்வேள்
 அங்கதற் பின்ன ராகமா நிலத்தின்
 மங்கள நகர வர்த்தகர் தமக்கு
 அருள்செய நினைந்தே யாறுமா முகமுந்
 திருமிகு மாறிரு செங்கையுங் கொண்ட
 வடிவுடன் கோவிற் கடவையின் மற்றும்
 அடியவர் தமக்கு மருள்புரிந் திருந்த
 வள்ளன் மேற்குற வஞ்சி நாடகந்
 தெள்ளிய தமிழாற் செப்புவன் யானே.

தரு

சூரியன்றன் குலத்தில்வரு முக்கிரசோ ழுனென்னு மிராசனுக்கு
 பூரணமா யொருமகள்தான் பரிபோலு முகங்கொண்டுதித்தாள்
 அந்தமட மான்வளர்ந்தே புத்தியறிய வருகா லத்திற்
 தந்தைசொல்லுங் கட்டளையாற் றனது கன்மந் தீர்பொருட்டாய்
 அத்தலத்தில் நதிகளெல்லாஞ் சென்றாடியுந் தீராததனால்
 சித்திதரு நகுலகிரிப் புண்ணிய தீர்த்தமதி லாடவெண்ணிப்
 பங்கமறு சேனைகளுந் துணைப்பாங் கியருங் கூடிவர

வங்கமத விடையேறி யிந்த வாரிதியைத் தான்கடந்து
 நகுலகிரி யதனில்வந்து கடல் நண்ணும் நன்னீர் சுனையாடிக்
 குகபெருமான் றனைப்பணிந் தந்தக் குதிரைமுகப் பிணிதீர்ந்து
 கண்டிகா ராசனுக்கு நல்ல கற்புமிக்க காதலியாய்
 மண்டலங்கள் புரந்திடவே துங்க வாலசிங் கராசனெனும்
 புத்திரனைப் பெற்றிருந்தாளந்தட் புண்ணியந குலாசலத்தில்
 உத்தமமாய் வளர்குறப்பெண் நானு முள்ளகுறி சொல்வேனம்மே.

அடிக்குறிப்புகள்

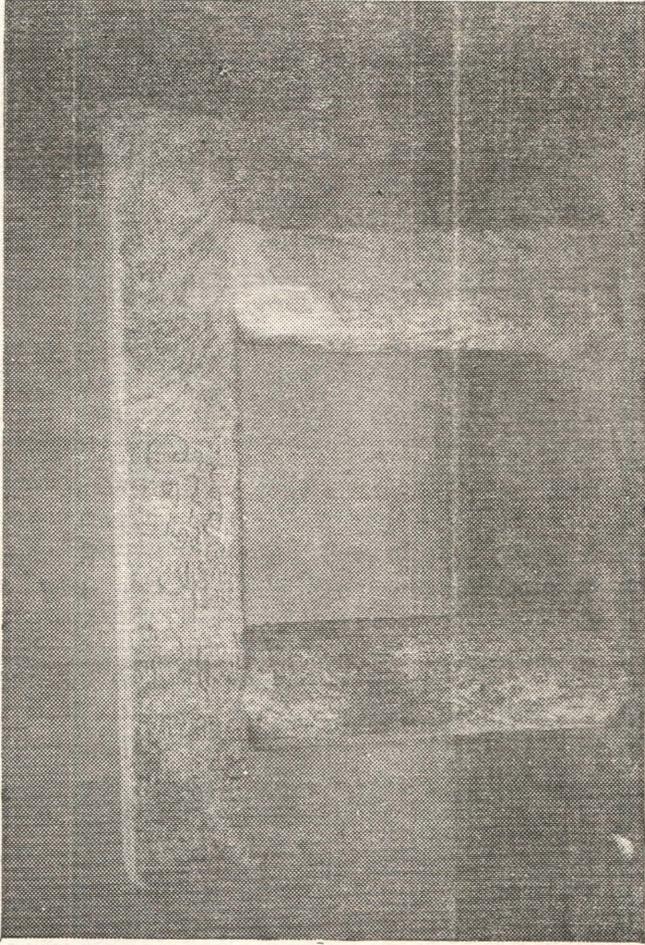
1. மூர்த்தியின் பெயர் நகுலேஸ்வார், அம்மனின் பெயர் நகுலாம்பிகை, தீர்த்தம்—கண்டி தீர்த்தம்—நகுல தீர்த்தம் எனவும் குறிக்கும்.
2. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை குல. சடாநாதன் பதிப்பு, திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னாகம், 1949, ப. 6—7.
3. மேலது, ப. 7—8
4. தக்ஷிணகைலாச புரணம், கா. சிவசிதம்பர ஐயர் பதிப்பு, கலாரத்தநாகர அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1887, திருநகரச் சூகம், செய்யுள்கள் 15—18.
5. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, ப. 15—18.
6. மேலது, ப. 32.
7. மேலது, ப. 80—81.
8. த. கைலாயபிள்ளை, ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம், ஆறுமுக நாவலர் வித்தியானு பாலன் அச்சகம், சென்னை, நான்காம் பதிப்பு, 1955, ப. 95—96.
9. தொல்புரம் வாசியான மு. ஆறுமுகப்பிள்ளை 18—7—1898 இல் உபயமாக வழங்கிய அலங்கார வேலைப்பாடமைந்த இப்பாவாகைமொன்று உளது. அது வட்டுக்காட்டைச் சின்னப்பா ஆசாரியின் கைப்பணியாகும். 1918 ஆம் வருஷம் ஆலயத்திலே தீப்பற்றிய பொழுது அதனை வெகு சிரமத்துடன் வெளியே எடுத்துச் சென்று அதற்கு இடையூறு ஏற்படாது பாதுகாத்தனர்.
10. ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம் தொகுப்பாசிரியர் கலாநிதி ஆ. சதாசிவர், சாகித்திய மண்டலம், கொழும்பு, 1966, ப. 266.
11. மேலது.
12. மேலது, ப. 154.
13. மேலது, ப. 279.
14. இந்நூலின் முதற் பகுதி கோயில் பற்றிய ஐதீகங்களைக் கூறுவதனால் அது இங்கு அனுபந்தமாகச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளது. ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம் ப. 154—6

கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரம்

சூழலும் வரலாறும்

இலங்கையிலுள்ள புராதன சிவாலயங்களிலே கொக்கட்டிச் சோலைத் தான் தோன்றீஸ்வரம் பல தனிச் சிறப்புக்களைக் கொண்ட கோயிலாகும். பல நூற்றாண்டுகளாக அங்கு இடையறாது வழிபாடுகள் நிலைபெற்று வந்துள்ளன. தேசத்துக் கோயில்கள் என்று கிழக்கிலங்கைச் சைவர்களினாலே பாராட்டப்படும் ஏழு கோயில்களுள் இதுவுமொன்றாகும். மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலுள்ள ஆலயங்களுள் இது மட்டுமே பழமை வாய்ந்த சிவாலயமாகும். நெடுங்காலமாக வீரசைவ மரபுகளின் நிலைக்களனாக விளங்கி வந்துள்ள இக்கோயிலுக்கு அரசராயும், வன்னியங்களாயும் விளங்கிய பலர் காலா காலம் மாளியங்களையுஞ் சீர்வரிசைகளையுங் கொடுத்துள்ளனர். முற்காலங்களிலே கிழக்கிலுள்ள பல ஊர்களிலிருந்துஞ் சென்று கூடும் சனசங்கமத்திலே திருவிழாக்கள் நடைபெற்றன. இக்கோயில் தொடர்பான வழமைகளையும் குடிகளின் வம்சாவழிகளையும் விபரிக்கின்ற பாடல்கள் திருப்படைப் பத்ததியிலுள்ளன. பழமை மிக்கனவும் வருடந்தோறும் வேட்டைத் திருவிழாவன்று படிக்கப்படுவனவுமாகிய இப்பாடல்களிலே சமூக பண்பாட்டு வரலாற்று அம்சங்கள் அடங்கியுள்ளன.

மட்டக்களப்பிலிருந்து கல்முனைக்குச் செல்லும் பிரதான வீதியில் ஐந்து மைல் தூரத்தில், மேற்கு நோக்கி மண்முனைத்துறை வழியாகச் செல்லும் பாதையுண்டு. அப்பாதையில், நான்கு மைல் தூரத்திலே, கொக்கட்டிச்சோலை என்னும் இயற்கை வனப்புமிக்க கிராமமுண்டு. அங்கு முல்லையும் மருதமுங் கலந்தாற் போன்ற சூழல் காணப்படும். தான்தோன்றீஸ்வரத்தின் கிழக்குப் புறத்திலே உயரமான மரங்கள் அடர்ந்துள்ள சோலைகளுண்டு. பருவ காலத்திலே வீசுந் தென்றலும் அங்கு கூடியிருக்கும் புள்ளினங்களின் ஆரவாரமும் மன அமைதியையும் இன்ப உணர்வுகளையும் உருவாக்கும்.

கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிஸ்வரர் ஆலயக் கல்வெட்டு

தான்தோன்றில்வரம் காலாகாலமாகப் புனரமைக்கப்பெற்றும் புதுப்பிக்கப்பெற்றும் வந்துள்ளது. அதன் பழமையைக் குறிக்குந் தொல்பொருட் சின்னங்கள் எதுவுந் தலத்திலே காணப்படுவதில்லை. பழைய தூண்கள், விகிரகங்கள், கட்டிட அழிபாடுகள், கல்வெட்டுகள் ஆகியவற்றைப் பேணி வைக்கும் முயற்சிகளை ஒருவரும் மேற்கொள்ள வில்லை. ஆலயத்திலே பல செப்பேடுகள் இருப்பதாகச் சொல்லப் படுகின்றது. மட்டக்களப்பு மரபுகளைப் பற்றி எழுதிய பண்டிதர்களாயும், வித்துவான்களாயும் உள்ளவர்களும் இவற்றைப் பற்றிச் சில சமயங்களிலே குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆயினும் அவர்களும் அவற்றைப் பார்த்துள்ளமைக்கான சாட்சியங்கள் எதுவுமில்லை. அறியாமையினாலும், ஐயுறவினாலும் வேறு காரணங்களினாலும் ஆலய பரிபாலகர்கள் இவற்றைப் பதுக்கி வைப்பதுண்டு. கோயிலின் ஆதார பூர்வமான வரலாற்றையுஞ் சிறப்பினையும், தொன்மையினையும் உணர்த்தவல்ல குறிப்புகள் அத்தகைய ஆவணங்களில் மட்டுமே கிடைக்கும். எனவே, அத்தகைய ஆவணங்களை வேளியிடாதும் விளம்பரப்படுத்தாதும், பதுக்கி வைத்தல் சிவநிந்தனைக்கு ஒப்பான பாதகச் செயலாகும்.

தலத்திலுள்ள இரதங்கள் இரண்டுமே கோயிலின் புராதன சின்னங்களாகும். அவை பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்டவை என்பது அவற்றிலுள்ள சித்திர வேலைப்பாடுகளினாலும் அமைப்பு முறையினாலும் புலப்படுகின்றது. அவற்றின் தொன்மையின் காரணமாகவும் சிற்ப முறையின் சிறப்பினாலும் அவை அருங் காட்சியகத்திலே வைத்துப் பேணப்பட வேண்டிய அமைப்புக்களாகிவிட்டன. இலகு விலே ஓடக்கூடிய இரதங்களைப் புதிதாக நிர்மாணிக்கும் சமயத்திலே பழைய இரதங்களைப் பாதுகாத்துப் பேணும் முயற்சிகளைக் கோயிலார் மேற்கொள்ளத் தெய்வ சித்தம் உண்டாக வேண்டும் என்பது பிரார்த்தனைக்குரியது.

கொக்குநெட்டியார்

தல வரலாறு தொடர்பான ஐதீகங்கள் சில கோயிலுக்குரிய திருப்படைப் பத்ததியில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றிலே சில வரலாற்று அம்சங்கள் புனை கதைகளோடு கலப்புற்றுக் காணப்படுகின்றன. மகாவம்சக் குறிப்புகளும் இடையிடையே இக்கதைகளோடு சேர்ந்துள்ளன. இக்கதைகள் பெரும்பான்மையும் உலக நாயகி, தர்ம சிங்கன், மாகோன், விமலதருமன் ஆகியோரின் செயல்களை அடிப்படையாகவுங் கொண்டுள்ளன. கோயிலின் உற்பத்தி பற்றி இருவிதமான ஐதீகங்கள் இடம்பெறுகின்றன. அவற்றுளொன்று கோயிலின் உற்பத்தியினைக் கொக்கட்டியார் என்பரோடு தொடர்பு படுத்துகின்றது. திருவேட்டைக் கர்வியம் இதனை மேல்வருமாறு கூறும்:

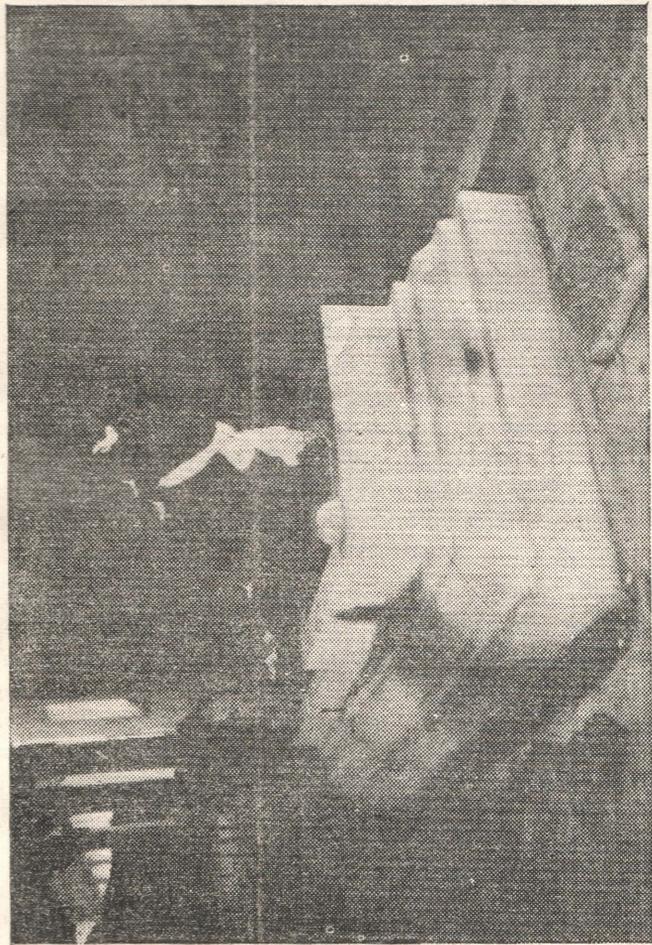
“பண்டைக் காலத்திற் கதிரமலையைத் தரிசிக்க முத்துலிங்கர், கொக்கட்டியார் என்னும் இரு தபோநிதிகள் புறப்பட்டனர். கொக்கட்டியார் சிவடதமடைய அவரைச் சமாதியிருத்தி முத்துலிங்கர் கதிரமலையைத் தரிசிக்கச் சென்றனர். அச்சமாதியிலிருந்து ஒரு லிங்கம் உண்டாகி ஒரு கொக்குநெட்டி மரத்தினால் மறைபட்டிருந்தது. தேன் பெறச் சென்ற எயினர் அம்மரத்தை வெட்ட இரத்தம் சிந்தியது. இதைச் சொப்பனத்தினாலறிந்த சுதிர்காம யாத்திரீகர்களிலொருவரான செட்டியார் கோயிற்றிருப்பணியைப் பூர்த்தி செய்தனர். இஃது கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரர் கோயிலென அழைக்கப்படுகின்றது. இந்தியாவினின்று வரும் சுதிர்காம யாத்திரைக்காரர் தரிசித்துச் செல்வது வழக்கபாயிற்று. இங்கு வேடர் பூசனையே நிகழ்ந்ததாகும்.”

தான்தோன்றியான சுயம்புலிங்கம் மூலமூர்த்தியாக விளங்கும் தான்தோன்றீஸ்வரம் என்னுந் தலப்பெயரையும் கொக்கட்டிச்சோலை என்னும் ஊர்ப் பெயரையும் விளக்கு முகமாக எழுந்த பாமரர் பாங்கிலான கதையாகவே இது காணப்படுகின்றது. தான்தோன்றீஸ்வரம் என்னும் பெயரால் விளங்கிவரும் சிவாலயங்கள் பலவற்றைப் பற்றி மத்தியகாலத் தமிழகத்துச் சாசனங்கள் மூலமாக அறிய முடிகின்றது. வட மாசாணத்தில், ஒட்டுசுட்டான் என்னுமூரிலே இப்பெயரால், வழங்கும் புராதன தலமொன்றுள்ளமையும் இங்கு கவனத்திற்குரியது. திருக்கோணேஸ்வரம் தவிர்ந்த ஏனைய கிழக்கிலங்கைக் கோயில்கள் பற்றிய ஐதிகங்கள் வேடர்களையும், சுதிர்காம யாத்திரீகர்களையும் ஆலய உற்பத்தியோடு தொடர்புபடுத்துகின்றன. இது ஒரு மரபுவழிச் சம்பிரதாயமன்றி வரலாற்று. ஆயினும் கோயிற்றிருப்பணியைச், செட்டியார் செய்தார் என்ற குறிப்பானது சிந்தனைக்குரியதாகும். முற்காலத்திலே செட்டிப்போடி குடியைச் சேர்ந்தவர்கள் கோயிலின் விருத்திக்குப் பணிபுரிந்தமையினை இது குறித்தல் கூடும்.

உலகநாயகி

தான்தோன்றீஸ்வரத்தின் தோற்றம் பற்றிய இன்னொரு ஐதிகம் உலகநாயகி பற்றிய கதையில் அடங்கியுள்ளது. அக்கதையின் பிரதான அம்சங்களை மேல்வருமாறு சுருக்கமாக வகுத்துக் கூறலாம்:

“குணசிங்கம் மட்டக்களப்பை ஆண்ட காலத்தில், கலிங்கதேசத்துக் குகசேனனுடைய புத்திரியான உலகநாயகி, கௌதம புத்தரின் தசனத்தையும், தனது முன்னோர்கள் கைலாசத்திலிருந்து எடுத்துப் பேணி வைத்திருந்த சிவலிங்கத்தையும் பாதுகாப்பாக எடுத்துக்

கொக்கட்டிச்சொலை தூன்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயத்தில் அறுகம்புல் சாய்விட்டு,
பேர்த்துக்கேய தளபதியை விரட்டியடித்த நந்தி

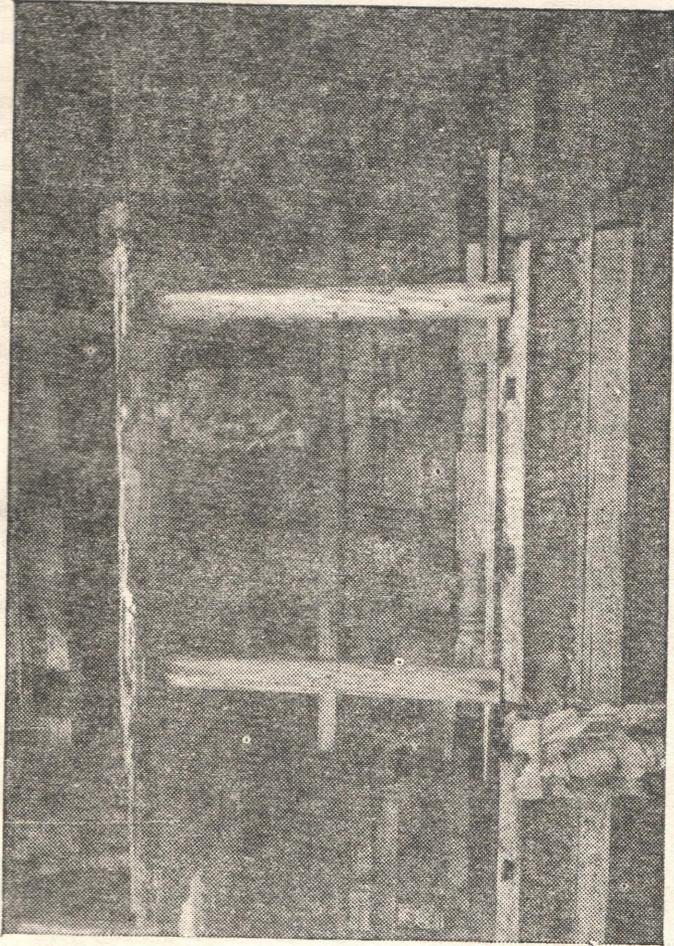
கொண்டு, தமது சகோதரனான உலகநாதனுடன் இலங்கைக்கு வந்தாள். அவள் அரசனாகிய மேகவர்ணனிடம் புத்த தசனத்தைக் கொடுத்தாள். உலகநாயகி தனக்குக் குடிகளிலாக் காட்டுப் பிரதேசமொன்றினைத் தரவேண்டுமென்று அரசனைக் கேட்டாள். அதற்கிணங்கிய மேகவர்ணன், மட்டக்களப்பு அதிபனாகிய குணசிங்கனுக்குத் திருமுகமெழுதிக் கொடுத்து, அவனைப் பிரதானிகள் சகிதம் அனுப்பிவைத்தாள். குணசிங்கன் அவளுக்கு மண்முனையை நிந்தமாகக் கொடுத்து, காடுகொன்று குடிகளையிருத்தி, அவள் வாழ்வதற்கென மாளிகையொன்றும் அமைத்துக் கொடுத்தாள்.”

உலகநாயகி அங்கு வாழ்ந்த காலத்தில் உலகநாதன் மூலமாக 106 குகக் குடும்பங்களையும், 30 சிறைக் குடும்பங்களையும் இந்தியாவிலிருந்தும் வரவழைத்துக் குடியிருத்தினாள். அத்துடன் மண்முனையில் ஆலயமொன்றினை இயற்றி அதிலே சிவலிங்கதாபனஞ் செய்து வழிபாடு செய்தாள். களப்புமுனைக் காட்டின் தென்புறத்திலே திடகன் என்னும் வேடர் தலைவன் காடு வெட்டும்போது, சொக்குநெட்டி மரத்தை வெட்டுஞ் சமயத்திலே அதிலிருந்து உதிரம் பெருகியது. அதனைக் கண்ட வேடன் தனது துணியால் வெட்டுவாயை மூடிக் கட்டி உதிரப் பெருக்கைத் தடுத்தான். பின்பு அச்செய்தியை அவன் உலகநாயகியிடந் தெரிவித்தான். அங்கு சென்று பார்த்த பொழுது அவள் சிவலிங்கம் இருப்பதைக் கண்டாள். உலகநாயகி அவ்விடத்தை வெளியாக்கிக் குடிகளையிருத்திக் கோயிலொன்றையும் கட்டுவித்தாள்.

கோயில்களிலே தொண்டு செய்வதற்கு வட தேசத்திலிருந்து ஆரங்கட்டு குடிகள் பதினமரையும், பட்டர்கள் மூவரையும் வரவழைத்துக் குடியேற்றினாள். பட்டர்களைப் பூசுக்களாக நியமித்தாள். பட்டர்களின் சொற்படியே ஆரங்கட்டுவோர் கடமையாற்ற வேணுமென்றும் அவள் கட்டளையிட்டாள். ஆலயச் செலவுகளுக்கென வயல் நிலங்களை மானியமாகக் கொடுத்தாள். உலகநாயகி குணசிங்கனது சகோதரனாகிய கிரசானன் என்பவனை மணந்து இரு பிள்ளைகளைப் பெற்றாள். அவர்களின் சந்ததியினரே உலகிப்போடி குடி என அழைக்கப்படுகின்றனர்.

மண்முனைப்பற்று, உலகிப்போடி குடி, தான்தோன்றிஸ்வரம் ஆகியவற்றின் உற்பத்தி பற்றிய ஐதீகங்களே உலகநாயகி பற்றிய கதையின் பிரதான அம்சங்களாகும். மண்முனைப்பற்று என்பது ஒரு தனியான நிர்வாகப் பிரிவாக அமைந்திருந்தமை பல ஏதுக்களாலும் அறியப்படும் உண்மையாகும். அங்கு முக்குவர், வேளாளர், செட்டிகள் முதலான சமுதாயப் பிரிவினரும் பல நூற்றாண்டுகளாகக் கூடிக்

தேசிய நூலகப் பிரிவு
மாநகர நூலக சேவை
பாதிப்பாணம்.

கொக்கட்டிசோலை தான்தோன்றிஸ்வரர் தேர்க்கிற்பம்

குழுமி வாழ்ந்துள்ளனர். மண்முனையிலுள்ள சமூகப் பிரிவுகளின், தோற்றத்தையும் மண்முனைப்பற்றின் தனித்துவத்தையும் விளக்கும் முகமாக எழுந்தவொரு ஐதீகமாகக் கொள்ளத்தக்க வகையில் உலகநாயகி பற்றிய கதை அமைகின்றது.

முற்காலத்திலே மட்டக்களப்பில் சொத்துரிமைகளும் சமூக வழமைகளும் தாய்வழி உரிமை முறையினை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன. அத்தகைய சமுதாயத்தில் நிலங்கள், சொத்துக்கள் முதலியவை பெண்ணின் உடைமைகளாகவே கருதப்பட்டன. அவளுடைய ஆண் சகோதரர்கள் அவற்றைப் பரிபாலனஞ் செய்வது முறைமை. ஒருவனுடைய பரம்பரை உரிமைகளான பதவிகளும், ஆதனங்களும் அவனுடைய சகோதரியின் ஆண் பிள்ளைகளான மருமக்களுக்குரியவை சந்தான வழிகள் தாய்வழி வயிற்றுவாராகும். இத்தகைய சமூக வழமைகளின் அடிப்படையிலே பார்ச்சுமிடத்து உலகநாயகி பற்றிய ஐதீகம் அர்த்தமுள்ள ஒன்றாகப் புலப்படும். மண்முனைப்பற்றில் ஒரு கால கட்டத்திலே வண்ணிபங்களாக அதிகாரஞ் செலுத்திய தாய்வழி மரபினரான குடியொன்றின் உற்பத்தி பற்றிய ஐதீகமாகக் கொள்ளத்தக்கதே அக்கதை. உலகநாயகியின் வயிற்றுவார்கள் உலகிப்போடி குடி என வழங்குகிறார்கள் என்ற குறிப்பும் இதனை வலியுறுத்துவதாகலாம்.

உலகநாயகி பற்றிய கதை குறித்து இங்கு கூறப்படும் விளக்கத்தின் அடிப்படையிற் பார்க்குமிடத்து மண்முனைப்பற்றில் உலகிப்போடி குடியினர் அதிகாரம் பெற்று விளங்கிய காலத்திலே தான்தோன்றீஸ் வரம் அவர்களின் ஆதரவில் அபிவிருத்தி அடைந்ததென்று கொள்வது வரலாற்று ரீதியான ஒரு முடிபாகலாம். அவர்கள் ஆலயத்துக்கு நில மானியங்களைக் கொடுத்தும், சேவைகளைப் புரிவதற்கு ஊழியர்களை நியமித்தும் ஆலய ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டிருந்தனர் என்றுங் கருதலாம். இந்த வகையிலே சில ஆராய்வுகளை மேற்கொள்ளுமிடத்து மருவிப் போயுள்ள ஆலய வரலாற்றம்சங்கள் சில வருங்காலத்தில் வெளிவரக்கூடும்.

உலகிப்போடி குடியின் உற்பத்திக்குக் காரணமாயிருந்த உலகநாயகி மட்டக்களப்பிற்கு அதிபனாயிருந்த குணசிங்களின் சகோதரன் ஒருவனை மணம் முடித்தான் என்பதும் கவனித்தற்குரியது. உலகநாயகி பற்றிய ஐதீகத்திலே மேகவண்ணன் (302—332) காலம் பற்றிய மகாவம்சக் குறிப்புகளுஞ் சேர்ந்துள்ளன. அதன் காரணமாகவே அவள் கலிங்க தேசத்து இராசகுமாரி என்றும் அங்கிருந்து கௌதம புத்தரின் தசனத்தையும், சிவலிங்கத்தையும் எடுத்து வந்தாள்

கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிலவரர் ஆலய தோக்கிறியம்

என்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. கலிங்க தேசத்திலே பௌத்தரல்லாத அரசுகுலத்தவர் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியதன் விளைவாகவே அங் குள்ள இராசகுமாரி ஒருத்தி தன் சகோதரனோடு தந்தபுரத்திலிருந்து புத்தரின் தசனத்தை எடுத்துவந்து, அதன் பாதுகாப்புக் கருதி அநுராதபுரத்து அரசனாகிய மேகவர்ணனிடம் அதை ஒப்படைத்தாள் என்று சொல்லப்படுகின்றது. புத்த தசனத்தையுஞ் சிவலிங்கத்தையும் உலகநாயகி எடுத்து வந்தாள் என்ற குறிப்பு முரண்பாடு பொருந்தியது; அது நம்பமுடியாதவொன்றாகும். ஆயினும், கொச்சுட்டிச் சோலையில் மேகவர்ணனின் ஆட்சிக் காலத்திற் சிவாலயமொன்று அமைந்திருத்தல் கூடும். அதற்கு முன்பு, மகாசேனனுடைய ஆட்சியிற் கிழக்கிலங்கையிலே சிவாலயங்களும் அந்தணர் அக்கிரகாரங்களும் இருந்தன. ஏராகாவில்ல என்னுமிடத்திலே அமைந்த தேவாலயத்தை மகாவம்சம் குறிப்பிடுகின்றது. எருவில் என்னும் ஊர்ப் பெயரின் பாளி மொழி வடிவமே ஏரகாவில் என்றுல கருத முடிகின்றது.

தருமசிங்கன் என்பவனைப் பற்றியும் திருப்படைப் பத்ததியிற் கூறப்பெற்றுள்ளது. மட்டக்களப்பிற்கு அதிபனாகிய தருமசிங்கன் கவி வருஷம் 4060 இற் (கி.பி. 958) சோழநாட்டுச் சிற்பிகளை வரவழைத்துக் கோயிலுக்குரிய மூன்று தேர்களையும் உருவாக்கினான் என்பது ஐதீகம்.

மட்டக்களப்பு வன்னியமாக விளங்கிய பிரதானி ஒருவனின் காலத்திலும் அவனுடைய ஆதரவிலுந்தேர்கள் கட்டப்பெற்றிருத்தல் கூடும். ஆயினும் அவ்விடயந் தொடர்பாகச் சொல்லப்படும் பிற செய்திகள் எந்தளவிற்கு ஆதார பூர்வமானவை என்பதை அறியுமாறில்லை. இக்கோயிலின் தேர்கள் அமைப்பிலும் கலைவண்ணத்திலும் மலையாள தேசச் சிற்பமுறையை ஒத்தனவாகக் காணப்படுகின்றன.

குளக்கோட்டன்

இதுவரை நாம் கவனித்த கதை மரபுகளோடு மாறுபடுவதாய் அமையும் கருத்துக்கள் இக்கோயிலைக் குளக்கோட்டனுடன் தொடர்பு படுத்தும் பாடல்களிலுள்ளன. திருக்கோயிற் திருப்படைப் பத்ததியில் மேல்வரும் பாடல்கள் உள்ளன:

சீர்மேவு இலங்கைப்பதி வாழ்வுதரு செல்வமும்

சிவநேசமிகு சமயமும்

செப்புதற்கரிதான மாணிக்க கங்கையும்

செசுமேவு கதிரை மலையும்

ஏர்பெறும் தென்கயிலை வாழ்கோணலிங்கமும்
 மேன்மைபெறு தான்தோன்றுலிங்கமும்
 வெற்றிபுனை மயூர சித்ர சங்காரவேல்
 வெள்ளை நாவற் பதியதாம்
 பேர்பெறும் தென்திருக்கோயில் சிவாலயம்
 சிவபூசை தேவாரமும்
 செய்முறைகள் என்றென்றும் நீநீழிகாலமும்
 தேசந்தளம்பாமலும்
 ஏர்பெருகு பரிதிசுலராசன் குளக்கோட்டன்
 எவ்வுலகமும்வதாக
 ஏழு சோபுரம் கோயில் தொழுவார் தினம்
 தேடி எங்கெங்குமியற்றினாரே.

தேசம் சீருஞ் சிறப்பும் அடைதற் பொருட்டுச் சிவாலயமும்
 சிவபூசையும் தேவார பாராயமுணம் ஓங்கும் வண்ணமாகத் திருக்
 கோணேஸ்வரம், தான்தோன்றீஸ்வரம், திருக்கோயில் முதலான ஏழு
 கோயில்களையுங் குளக்கோட்டன் அமைத்தான் என்பதையே இப்
 பாடல்கள் குறிக்கின்றன. களுதேவாலயக் கல்வெட்டிற் காணப்படும்.
 மேல்வரும் பாடலுங் குளக்கோட்டனின் தான்தோன்றீஸ்வரத் திருப்
 பணி பற்றிச் சொல்கின்றது:

திருமனுநீதிகண்ட குளக்கோட்டு ராமன்
 நிதிவளர சந்நிதி தான்தோன்றுமீசன் ஆலயம்
 பதி வளர நடத்திவரும் நாளையிலே விற்பரமாம்
 குருலிங்க சங்கமக்குருவொடு பண்டாரம்
 இருவருமாய் கதிரை நகர் நடந்தவாரே.

பாடல்களிலே கூறப்படுவன எல்லாம் ஆதாரபூர்வமானவை என்று
 கொள்வதற்கில்லை. குளக்கோட்டன் திருப்பணி பற்றிய ஐதீகங்களை
 இருவிதமாக விளக்கலாம். ஒன்று அவை கல்வெட்டுப் பாடல்களிற்
 சம்பிரதாய பூர்வமாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவன என்பதாகும்.
 அவ்வாறாயின் அவற்றை வரலாற்று அம்சங்கள் பொருந்தியவை
 என்று கொள்ள முடியாது. குளக்கோட்டனைப் பற்றிய பொதுவான
 மேலெழுந்தவாரியான குறிப்புகளாகவே இவை அமைந்துள்ளமை
 இதனை வலியுறுத்துவதாகும். மற்றைய விளக்கமானது அவனைச்
 சோழ மன்னனொருவனாக அடையாளங் கொள்வதாகும். சோழரின்
 ஆட்சி இலங்கையில் அமைந்திருந்த காலத்திலே சிவாலயங்கள் பல
 புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பெற்றன. பழைய கோவில்கள் புனர் நிர்மாணம்
 பெற்றன. குளக்கோட்டன் சோழனொருவனாக இருந்திருப்பின் அவன்
 திருக்கோவில், தான்தோன்றீஸ்வரம் முதலிய கோயில்களிலே திருப்பணி

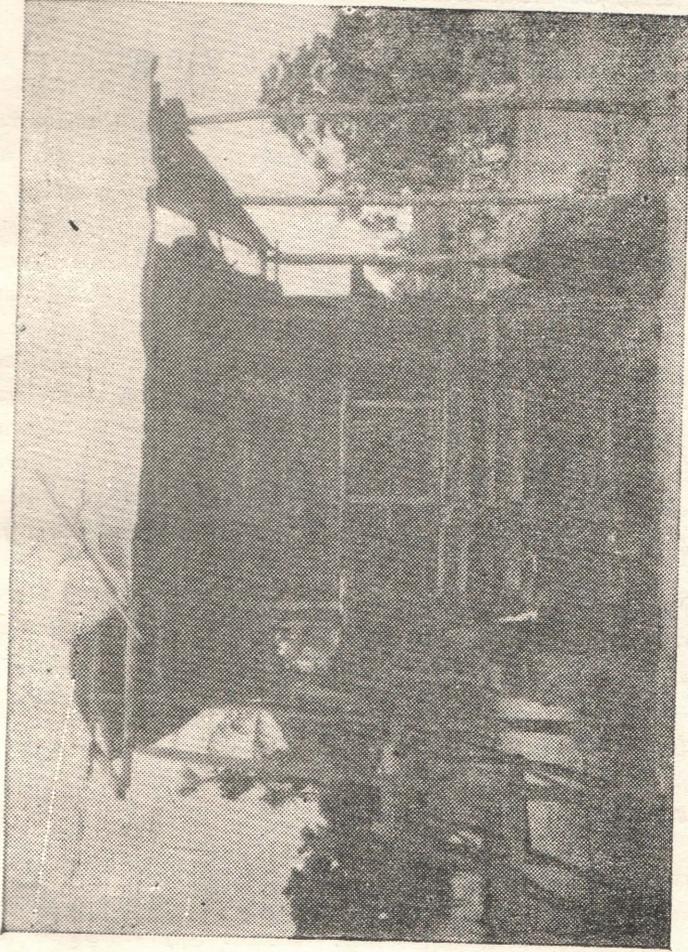
களைச் செய்திருத்தல் கூடும். ஆயினும் குளக்கோட்டனைப் பற்றிய விவரங்கள் வரலாற்றுத் தெளிவுபெறாதவரை இதனையொரு உறுதியான கருத்தாகக் கொள்ள முடியவில்லை.

குளக்கோட்டன் திருகோணமலைக் கோட்டையிலே காணப் பெற்ற சமஸ்கிருத சாசனப் பகுதியிற் கூறப்படும் தேவஸூீ சோடகங்கள் என்பதும் குளக்கோட்டன் மாகோன் காலத்தவன் என்பதும் அண்மைக் கால ஆராய்ச்சிகளின் விளைவாக ஏற்பட்ட ஆதாரமற்ற அனர்த்தங்களாகும். இவற்றினாலே குளக்கோட்டன் பற்றிய மரபு வழியான தெளிவில்லை மேலுஞ் சிக்கலாகிவிட்டது.

மாகோன் (1215—1255)

மாகோனைப் பொறுத்தவரையிலே திருப்படைப் பத்ததிப் பாடற் குறிப்புகள்தெளிவுடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. அவனைப் பற்றி அவற்றிலே மேல்வரும் விடயங்கள் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்றன: (1) மாகோன் கலிங்க தேசத்திலிருந்தும் வந்து அனிகங்கனை வென்று தோப்பாவை (பொலநறுவை) யைக் கைப்பற்றினான். (2) அதன் பகுதிகளைப் படையாட்சி வன்னியருக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்தான். (3) மலையாள முக்குவரைக் காளிகட்டம் (Calicut) முதலான ஊர்களிலிருந்தும் அழைத்து வந்து மட்டக்களப்பிலே குடியிருத்தி, அவர்களின் தலைவரானோருக்கு வன்னிமை என்று பட்டஞ் சூட்டினான். (4) பௌத்த குருமார்களையும் நாமதாரிகளான வைணவர்களையும் துன்புறுத்தினான். (5) மகாலிங்கவாசனாகிய (லிங்காய தன்) மாகோன் சைவ சமயம் மேலோங்குமாறு திருப்பணிகள் செய்தான். (6) சாதி ஆசாரங்களையும் கோயிற் கடமைகளையுந் திட்டம் பண்ணினான். இவற்றின் விபரங்களைப் பொறுத்தவரையிற் சில மாறுபாடுகள் காணப்பட்டனும் ஒவ்வோர் அம்சமும் அடிப்படையில் ஆதாரபூர்வமானதாகக் காணப்படுகின்றது. இவை காலிங்கமாகனைப் பற்றிய குளவம்சக் குறிப்புகளைப் பெரும்பான்மையும் ஒத்திருக்கின்றன.

மாகோனுடைய ஆட்சி மட்டக்களப்பிலே உறுதியாகப் பல்லாண்டுகளாக அமைந்திருந்தது என்பதும், அக்கால கட்டத்திலே சமூக அமைப்பிலும் சமயாசாரங்களிலுங் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன என்பதும் திருப்படைப்பத்ததிக் குறிப்புகள் மூலமாக அறியப்படுகின்றது. வீர சைவர்களான சங்கமரின் செல்வாக்கு மாகோனுடைய காலத்தில் ஏற்பட்டதென்றும் பழமை மிக்க சிவாலயமான தாந்தோன்றீஸ்வரம் அவர்களின் வசமாகியதென்றும் அனுமானித்துக் கொள்ள முடிகின்றது. மட்டக்களப்பிலே வீரசைவம் அவனுடைய காலத்திலே அறிமுகமாகிச் செல்வாக்குப் பெற்றதனாலும் குறிப்பிடத்

கொக்கட்டிச்சோலை தாள்தோன்றிஸ்வரர் ஆலய தேரின் அடிப்பாகம்

தக்க சமூக மாற்றங்கள் ஏற்பட்டதனாலும் குடிகளையும் வன்னிமைகளையும் குலவிருதுகளையும் சாதி ஆசாரங்களையும் கோயில் ஊழியங்களையும் மாகோனே உருவாக்கினான் என்ற ஐதிகம் வலுவடைந்தது. மாகோனால் வழங்கப்பெற்ற சாசனங்களோ முத்திரைகளோ எவையும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை.

விமலதருமனும் வழக்குத் தீர்ப்பும்

கண்டி இராச்சியம் உருவான பின்பு கண்டி மன்னர்களின் மேலாதிக்கம் படிப்படியாகக் கிழக்கிலங்கையில் ஏற்பட்டது. வன்னியங்களினாலே கட்டுப்படுத்த முடியாத உள்ளூர்த் தகராறுகளிலே தலையிட்டு, அதன் மூலமாகக் கண்டி மன்னர் தமது மேலாதிக்கத்தை நிலைப்படுத்திக் கொள்வது வழமை. அத்தகையவொரு தகராறு, விமலதருமனின் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்டது. தான்தோன்றீஸ்வரத்து வழமைகள் குறித்து வன்னியத்துக்கும் வேளாளருக்குமிடையிலே பிணக்கு ஏற்பட்டதனால் விமலதருமன் விசாரணை நடத்தினான். வேட்டைத் திருவிழாவன்று ஆலயத்தில் அரசன் வீற்றிருக்க அவனது முன்னிலையிலே, அவனது கட்டளைப் பிரகாரம் ஆலய சேவைகள் குறித்த முன்னைய அரசரின் கட்டளைப் பத்திரங்கள் வாசிக்கப் பெற்றன. அவற்றின் பிரகாரம் சேவைகள் தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டுமென்று அரசன் ஆணையிட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது.

திருப்படைப் பத்ததியிலே தான்தோன்றீஸ்வரத்தோடு தொடர்பு கொண்ட அரசர்களைப் பற்றியும் பிரதேசக் குறுநில மன்னரான வன்னியரைப் பற்றியுங் குறிப்புகள் பல வருகின்றன. இவற்றின் தாரதம்பியங்களைத் தெளிவான வரலாற்றுப் பரிமாணங்களின் அடிப்படையில் மட்டுமே புரிந்து கொள்ள முடியும்.

கோயிலமைப்பும் அதன் தோற்றமும்

தான்தோன்றீஸ்வரம் காலாகாலமாகப் புனர் நிர்மாணம் பெற்று வந்துள்ளது. அதன் பழைய தோற்றத்தைப் பற்றி வர்ணிக்கும் குறிப்புகளோ பாடல்களோ எதுவுமில்லை. கட்டிட அழிபாடுகளுங் காணப்படவில்லை. எனவே அதன் புராதன காலத்துக் கட்டிட சிற்ப அமைப்புக்களைப் பற்றி உறுதியான கருத்துக்கள் எதனையும் கூறமுடியாது. செங்கல்லினாற் கோயில் அமைந்தது என்பதை மட்டுமே கூற முடிகின்றது.

இக்கோயில் 1946 ஆம் ஆண்டிலே புனரமைக்கப்பட்ட போது விமானம் பொருந்திய கர்ப்பகிருகம், அர்த்த மண்டபம், அலங்கார மண்டபம் என்பனவும் தெற்குப் பக்கத்திலே அம்மன் கோயிலும் அமைந்திருந்தன. இவை யாவும் பழைய காலத்தனவெனினும் அவை குறிப்பாக எக்காலகட்டத்தில் அமைக்கப்பெற்றன என்பதை நிச்சயிக்க முடியவில்லை. இதன் விமானம் 1946 இலே புதுப்பிக்கப்பெற்ற தெனினும் அது புதிதாக நிர்மாணிக்கப்படவில்லை. அது பழமைமிக்க கட்டிடமாகவே காட்சியளிக்கின்றது. திராவிடக் கட்டிடக் கலையின் அம்சங்களும் மலையாள தேசத்துக் கலை மரபின் அம்சங்களுங் கலப்புற்றதான ஒரு சிற்ப முறையினை இவ்விமானம் பிரதிபலிக்கின்றது எனக் கருதலாம். அது பதின்மூன்றாம், பதினான்காம் நூற்றாண்டுகளுக்குரிய அம்சங்களைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது.

ஆலயம் புனரமைக்கப்பட்டபோது பரிவார தேவர்களான பிள்ளையார், முருகன், வள்ளி, தெய்வயானை, விஷ்ணு, நாகதம் பிரான், நவக்கிரகங்கள் ஆகியோருக்கான ஆலயங்கள் புதிதாக அமைக்கப்பெற்றன. மகாமண்டபம், சபாமண்டபம் என்னும் அமைப்புகள் புதிதாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப் பெற்றன. முற்காலத்திற் கோபுரம் அமைந்திருக்கவில்லை. புதிதாக நிர்மாணிக்கப்படும் இராசகோபுரத்திருப்பணிகள் இன்னும் நிறைவு பெறவில்லை. அதன் இரு தளங்கள் மட்டுமே செங்கல்லினால் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

தாந்தோன்றீஸ்வரத்திலுள்ள கொடித்தம்பம் ஏறக்குறைய அறுபது அடி உயரமானது. அது நாக மரத்தில் அமைந்தது. அதற்கு இருபது பிரிவுகளாகச் செப்புத் தகடுகள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. அதன் அடிப்பாகத்திலே விநாயகரின் உருவம் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது.

கோயில் நிர்வாகமும் ஊழியங்களும்

கொக்கட்டிச்சோலைக் கோயிலின் நிர்வாக முறையானது பல நூற்றாண்டுகளாக நிலைபெற்று வந்த வழமைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆலய நிர்வாகப் பதவிகள் பெரும்பான்மையுந் தாய்வழிப் பரம்பரை உரிமையாகவே வந்துள்ளன. தேசத்து வன்னிமையின் தலைமையில் நிர்வாகம் நடைபெற்று வந்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டு வரை பூபால கோத்திர வன்னிமைகளே இந்நிலையில் இருந்தனர். அவர்கள் காலங்காசுடி வேளாளராயிருந்தனர். அந்தப் பரம்பரையிலுள்ள வன்னியர் வம்சம் சந்ததியற்றுப் போனதால் அப்பதவியானது அத்தியா குடியினருக்குக் கிடைத்தது.

தான்தோன்றீஸ்வரம் பற்றிய கல்வெட்டுப் பாடல்களிற் கோயிலுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த குகன் இராச வன்னிமை, பூபால கோத்திர வன்னிமை என்னுமிரு வன்னிமை வம்சங்களைச் சேர்ந்தவர்களின் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. அவை மேல்வருமாறு உள்ளன:

குகன் இராச வன்னிமை

1. வெடியரசு கண்டராசா—வாளரசு வென்ற வன்னிமை.
2. வாளரசு கண்டராசா—போர்வீர வென்ற வன்னிமை.
3. தாளரசு கண்டராசா—தண்டவாள் முன்னிட்ட வன்னிமை.
4. தண்டவாள் முண்டராசா—முண்ட வன்னிமை.
5. கலிங்கராசா—மொறண்ட வன்னிமை.
6. படையாண்டராசா—அரசு நிலைகாத்த வன்னிமை.
7. மலயாண்டராசா—கொழும்பு வன்னிமை.

பூபால கோத்திர வன்னிமை

1. அம்பகப் பண்டார வன்னிமை.
2. செல்லப் பண்டார வன்னிமை.
3. கற்பகப் பண்டார வன்னிமை.
4. கனகரட்ண பண்டார வன்னிமை.
5. அழகரட்ண பண்டார வன்னிமை.
6. அருணாசல பண்டார வன்னிமை.
7. ஆனந்த பண்டார வன்னிமை.

இப்பெயர்கள் பாடலாசிரியர்களின் கற்பனையில் எழுந்தவை, என்று ஒதுக்கித் தள்ள முடியாதவை. பூபால கோத்திர வன்னிமைகள் எழுவரின் பெயர்களிலும் ஒரு ஒழுங்குமுறை காணப்படுகின்றது. அப்பெயர்களில் ஒவ்வொன்றும் இயற்பெயரும் குலப்பெயருங் கூடி அமைந்ததாகக் கொள்ளத்தக்க வகையிலுள்ளது. பதினேழாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலே செல்லபண்டாரம் மட்டக்களப்பு வன்னிபமாக விளங்கியமை இலங்கை வரலாற்றை எழுதிய பிலிப்பூஸ் போல்டே என்னும் பாதிரியார் மூலமாக அறியப்படும் ஆதார பூர்வமான வரலாற்றுக் குறிப்பாகும். எனவே இங்கு குறிப்பிடப்பெற்ற பண்டார வன்னிமைகள் ஏனையோரும் செல்லபண்டார வன்னிமையின் வம்சத்தவராதல் வேண்டும்.

கண்டராச வன்னிமைகளின் பெயர்கள் சற்றுத் தெளிவற்றன வாகக் காணப்படுகின்றன. ஆயினும், வாளரசு வென்ற வன்னிமை, போர்வீர வன்னிமை, அரசு நிலைகாத்த வன்னிமை என்னுஞ் சிறப்புப் பெயர்கள் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் வன்னிபங்கள் பின்பற்றிய வழமையினை நினைவுறுத்துவனவாய் அமைந்துள்ளன. கண்டராச வன்னிமைகளிற் சிலர் பதினேழாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பு அதிகாரஞ் செலுத்தியவர்களாயிருத்தல் கூடும். பாடல்கள் இயற்றப்பட்ட காலத்தில் அவர்களைப் பற்றிய தகவல்களும் பெயர்களுந் திரிபுபட்ட நிலையிற் கர்ண பரம்பரைக் கதைகளிற் காணப்படலாயின என்று சிந்திக்கலாம்.

காலனித்துவ ஆட்சிக் காலத்தில் வன்னிபங்கள் தங்கள் தேச நிர்வாகப் பொறுப்புக்களையும் அதிகாரங்களையும் படிப்படியாக இழந்த போதிலும் ஆலயங்கள் தொடர்பான அவர்களின் மரபு வழியான உரிமைகள் தொடர்ந்து நிலைபெறலாயின. நவீன காலத்தில் அவ்வுரிமைகளும் அதிகாரமற்றனவாய்ப் போய்விட்டன. பொது மக்களின் செல்வாக்குக் கோயில் நிர்வாகத்திற் கூடுதலாக ஏற்பட்டு வருகின்றது. ஆலயத்தில் நடைபெறும் பொதுக் கூட்டங்களுக்குத் தேசத்து வன்னிமை தலைமை தாங்குவது மரபு.

கோயிற் கருமங்களை நடத்தும் பொறுப்பு வண்ணக்கருக்கு உரியதாகும். மட்டக்களப்பிலுள்ள ஏனைய கோயில்களிற் போலத் தான் தோன்றில்வரத்திலும் வண்ணக்கரை ஆதாரமாகக் கொண்ட நிர்வாக முறை, நெடுங்காலமாகவும் மரபு வழியாகவும் நிலவி வருகின்றது. வண்ணக்கர் என்னுஞ் சொல் வண்ணம் என்பதன் அடியாகத் தோன்றிய ஒன்றாகலாம். வண்ணம் என்பது நிறம், அழகு, தூய்மை, செம்மை என்பனவற்றைக் குறிக்கும். எனவே வண்ணக்கர் என்ற சொல் கோயிற் காரியங்களைச் செம்மையாகவும் ஒழுங்காகவும் நடத்துவோரைக் குறிக்கும் என்று கொள்ளலாம்.

இக்கோயிலுக்கு மூவர் வண்ணக்கராய் அமைவது மரபுவழியான முறையாகும். உலகிப்போடிசுடி, காலிங்காசுடி, படையாண்டசுடி ஆகியோருக்கு வண்ணக்கராக வரும் உரிமையுண்டு. முற்காலங்களில் இப்பதவி தாய்வழியிற் பரம்பரை உரிமையாகவே கிடைத்தது. பதவியினைப் பெற்ற வண்ணக்கர் சீவிய காலம் வரை அப்பதவியில் இருக்க முடியும். நோய், முதுமை போன்ற காரணங்களினாற் பலவீனமுறும் போது தேச சபையிலே தங்கள் இயலாமையை எடுத்துக் கூறுமிடத்துப் புதிய தலைமுறையைச் சேர்ந்த ஒருவரை வண்ணக்கராய் நியமிப்பர்.

இந்தாட்களில் நிருவாக சபை என்ற அமைப்பொன்றும் செயற் பட்டு வருகின்றது. அதிலே 19 உறுப்பினர் உள்ளனர். திருவிழாச் செய்யும் ஏழு குடிகளிலிருந்தும், குடியொன்றுக்கு இருவர் என்ற வகையிலே, பதினான்கு பேர் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். ஆலய ஊழியர்கள் இருவரைத் தெரிவு செய்கின்றனர். வண்ணக்கர் மூவரும் இச்சபையின் உறுப்பினராயிருப்பர். 1976 ஆம் ஆண்டு நவெம்பர் மாதம் 24 ஆம் திகதி கோயிலிலுள்ள ஆபரணங்கள் களவாடப்பட்ட பின்பே இச்சபை அமைக்கப் பெற்றுள்ளது.

ஆலயத் தொழும்புள் வகுக்கப்பட்ட ஏற்பாடுகள் குறித்துத் திருப்படைப் பத்ததிப் பாடல்கள் கூறுகின்றன. கோயில்களிலே தொண்டுகள் புரிவோரை ஊழியக்காரர் என்று குறிப்பிடுவது வழமை. வெவ்வேறு குடிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் குறிப்பிடப்பெற்ற ஊழியங் களைச் செய்வது வழக்கம். அதற்கென அவர்கள் நிலங்களைப் பெற் றிருந்தனர். உலகநாச்சி, குளக்கோட்டன், மாகோன், விமலதர்ம சூரியன் முதலியோர் காலங்களிலே ஆலயத்து ஊழியங்கள் திட்டஞ் செய்யப்பட்டன என்று கொள்ளும் வண்ணமாகத் திருப்படைப் பத்ததிப் பாடல்கள் அமைகின்றன. ஆலயங்களைப் பற்றிய பாடல்கள் இதுவரை ஆழமாகவும், ஆராய்ச்சி நெறிகளுக்கு அமையவும் ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் எவராலும் ஆராயப்படவில்லை. அவை அவ்வண்ண மாக ஆராயப்படும்வரை அரசர்களைப் பற்றியும் ஆலயத் தொழும்புகள் திட்டம் பண்ணப்பட்டமை பற்றியும் அவற்றிலே காணப்படுங் குறிப்புக்களை உறுதியான சான்றுகளாகக் கொள்ள முடிவதில்லை. குளக்கோட்டன், மாகோன் ஆகியோரைப் பற்றி இவற்றிலே வருங் கதைகளை வரலாற்றுச் சான்றுகளாகக் கொண்டு பலரும் எழுதுவது இப்போ வழமையாகிவிட்டது.

ஆலய வழமைகளைப் பற்றிய விபரங்களைப் பொறுத்தவரையிலே அதிகம் பிரச்சனை தோன்றுவதில்லை. ஆலய சேவைகள், திருவிழாக்கள் தொடர்பாக நிலவிரும் வழக்கங்களை அனுபவத்தினால் அறிந் துள்ளவர்கள் இப்பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். ஆயினும் தமது காலத்து வழமைகள் எல்லாவற்றையும் அவர்கள் விபரமாக வர்ணிக்க வில்லை. பிரதான விடயங்களென்று தாம் கருதியவற்றை அவர்கள் வர்ணித்துள்ளனர். கோயில் நிர்வாகத்தோடும் சேவைகளோடுந் தொடர்புடைய வன்னிமைகள், வண்ணக்கர், ஊழியர் ஆகியோரின் குடிகளும் (தாய்வழி) வம்சாவழித் தொடர்புகளும் அவர்களின் கவனத் தைப் பெரிதும் பெற்றுள்ளன.

அரசர்களைப் பற்றியும் கால நிர்ணயம் பற்றியும் இவற்றிலே காணப்படுங் குறிப்புகள் ஆதார பூர்வமானவையாகக் காணப்படவில்லை. அவை பெரும்பான்மையும் முன்னுக்குப்பின் முரண்பட்டனவாக அமைகின்றன. குளக்கோட்டணைப் பற்றிய குறிப்புகள் எந்தளவிற்கு ஆதார பூர்வமானவை என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. பாடல்களைப் பாடியவர்கள் குளக்கோட்டணைப் பற்றிய தெளிவான செய்திசள் எதனையும் அறிந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கோணேசர் கல்வெட்டின் செல்வாக்கினால் ஆலயங்களின் உற்பத்திகளுக்கெல்லாம் குளக்கோட்டன் காரணமானவன் என்று கொள்வது ஒரு சம்பிரதாயமாகிவிட்டது.

திருப்படைப் பத்ததியிற் குறிப்பிடப்பெறும் மாகோணைப் பதின் மூன்றாம் நூற்றாண்டிலே இலங்கைமேற் படையெடுத்து வந்து பொலநறுவையைக் கைப்பற்றி 40 வருடங்கள் வரையாக அரசு புரிந்த காலிங்க மாகன் என்போனென்று அடையாளங் கொள்ள முடிகின்றது. மட்டக்களப்பிற் காலிங்க மாகனின் ஆட்சி நிலவியதென்று கொள்வதற்கு ஏதுவான ஐதீகங்கள் பல உள்ளன. கிழக்கிலங்கையிற் காணப்படும் பாடற் குறிப்புகள் பிரதான அம்சங்களிற் சூளவம்சம் அவனைப் பற்றிச் சொல்வனவற்றோடு ஒத்திருக்கின்றன. மாகனுடைய காலத்திலே அவனுக்கு ஆதரவாயிருந்து சேவகம் புரிந்தவர்களும் அவர்களின் தலைவர்களும் நிலமானியங்களையும் அதிகாரங்களையுஞ் சிறப்புரிமைகளையும் பெற்றனர் என்ற ஐதீகம் ஆதாரபூர்வமானதாக அமையுந்தகைமையானது.

மாகோன் அரணூழியம் வகுத்தமை பற்றிய பாடல்கள் மேல் வருமாறுள்ளன:

கண்டனொடு சருபில்லி கட்டப் பத்தன்
 கருதரிய கவுத்துவனும் அத்தியாயன்
 மண்டலத்திற் பொன்னாச்சி வயித்தியென்று
 கோவைசியர் மக்களிலே வருணமாக்கிப்
 பண்டுமுறை தவறாமல் எழுகுடியாய்ப்
 பகுத்தீசர் பணிபுரியப் பரவணியாய்
 அண்டர்தமைச் சாட்சிவைத்துத் தத்தம் வாங்கி
 அரனகத்து ஊழியராய் அமைத்துச் சொல்வார்.

சொல்லரிய விளக்கேற்றல் பூவெடுத்தல்
 தூசுகற்றல் சாணமிடல் பணிவிளக்கல்
 நல்லமலர் மாலைகட்டல் மேளமீட்டல்
 நற்சந்தனம் அரைத்திடுதல் நெல்லுக்குத்தல்
 துல்லியமாய் விழாச்சிவிகை ஏற்சிச்செல்லல்
 துணிகட்டல் அமுதுவைத்தல் முதன்மைபார்ப்பான்.

வல்லபதம் நீர்வார்த்தல் அகத்தில் தொண்டு
 புரியுமென்று மாகோனும் வகுத்துப் பின்னும்
 பின்னாக வருமரசர் இதனை மாற்றிப்
 பிடித்தடித்து விலங்கிலிட்டு வருத்தினாலும்
 உன்னாணை உங்கள் ஏழுவகுப்போர்க்கிட்ட
 உத்தரவு மாற்றியெழு நரகில்வீழ்ந்து
 என்னாணை உங்கள் எழுபிற்சந்ததிகள்
 எண் ணூழி காலம்மட்டும் வறுமையுற்றுத்
 தன்னாணை சதாசிவத்தார் பாதத்தானைச்
 சங்கரனார் ஊழியராய்த் தரிப்பீரென்றான்

கண்டன், சருகுபிலி, கட்டப்பத்தன் முதலிய பெயர்களால் வழங்
 கும் வேள்ளாளக் குடிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் பரவணி முறையாகக்
 கோயிற் கடமைகளைச் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளை மாகோன் செய்
 தான் என்பதை இவற்றால் அறிய முடிகின்றது. விளக்கேற்றல், மலர்
 கொய்தல், மாலை கட்டுதல், சாணமிட்டு மெழுகுதல், தூசு துடைத்
 தல், சந்தனம் அரைத்தல், நெல்லுக் குற்றுதல், மேளம் முதலான
 வாத்தியங்களை இசைப்பித்தல், விழாக் காலங்களிலே வாகனங்களிலே
 சுவாமியை எழுந்தருளப் பண்ணுதல், திரையிடுதல், துணி கட்டுதல்,
 அமுது வைத்தல், தண்ணீர் எடுத்தல் முதலானவை ஏழு குடிகளைச்
 சேர்ந்தவர்களின் கடமைகளாகத் திட்டப்படுத்தப்பட்டன.

சமூகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பிரிவினரும் கோயிலிற் செய்யவேண்
 டிய ஊழியங்கள் திருப்படைக் களஞ்சியத்திலே கூறப் பெற்றுள்ளன.
 அவற்றைப் பற்றிய விபரங்கள் மேல்வருமாறு உள்ளன:—

1. மாதுலர்—அமுது செய்தல்.
2. கோயிலார்—சந்தனமரைத்தல்.
3. பண்டாரம்—சந்தனம், தாம்பூலம் கொடுத்தல்.

4. பண்டாரப்பிள்ளை—வீடு, வீதி என்பவற்றைக் கூட்டிச் சாணம் போடுதல்; கலம் மினுக்குதல்; தண்ணீர் அள்ளுதல்; எச்சிற் கல்லை எடுத்தெறிதல்; கொடி கட்டல்; இராச மேளம், இராச பறை ஆகியவற்றை எடுத்து வள்ளுவரிடங் கொடுத்தல்; வீதி அலங்காரஞ் செய்தல்.
5. குசவர்—குடம் முதலிய மட்பாண்டங்களைக் கொண்டு வருதல்.
6. கொல்லர்—கோடரி, கத்தி முதலிய இரும்பாயுதங்களைக் கொண்டு வருதல்.
7. முதலிகள்—நூல் சீலை, தீபச் சீலை கொண்டு வருதல்.
8. வாணிபன்—எண்ணெய் கொண்டு வருதல், அதனைத் தலைக் கிடுதல், விளக்கிலிடுதல்.
9. நம்பிகள்—தீவெட்டி எடுத்தல்.
10. வண்ணார்—துகில் தூசி நீக்கிக் கொண்டு வருதல்.
11. அம்பட்டர்—சவரம் பண்ணுதல்.
12. சாணார்—தெங்குப் பாளை, குருத்து வெட்டல்.
13. பள்ளர்—நன்மைக்குப் பாணி கொடுத்தல். தீமைக்குப் பிரேத மெரித்தற்கு விறகு வெட்டிச் சுடலையைச் செப்பனிட்டு வைத்தல்.
14. பறையர்—மேளமீட்டல், தீமைக்குப் பாவாடை கட்டல்.
15. தவசிகள்—பூமாலை கட்டல், பந்தல் முதலான விதானங்கள் சோடித்தல்.
16. கடையன்—சுண்ணாம்பு நீறு கொண்டு வருதல்.
17. மாதுலர், கோவியர், கோயிலார், பண்டாரம், பண்டாரப் பிள்ளை, தவசி—பந்தவிடல், சோடினை செய்தல்.

தேவதான நிலங்கள்

தான்தோன்றீஸ்வரத்திற்கு அரசராலும் பிரதானிகளாலும் பிற ராலும் தானமாக வழங்கப்பெற்ற நிலங்கள், ஆபரணங்கள், பாத்திரங்கள் முதலியவற்றைப் பற்றிய விபரங்களைப் பதிவு செய்கின்ற பழைய ஆவணங்கள் எதுவும் வெளிவரவில்லை. இவற்றைப் பற்றிக் கிடைக்கின்ற சாதனங்கள் எல்லாம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்

பட்டவையாகும். ஆலயச் சொத்துடைமைகள் தொடர்பாகப் பல மோசடிகள் காலாகாலம் நடைபெற்று விட்டன என்பது பொதுசன அபிப்பிராயம். கோயிலுக்குரிய மேட்டு நிலங்களையும் வயல் நிலங் சளையும் ஊரவர்களும் கோயிலதிகாரிகளாய்க் கடமை புரிந்தவர்களும் கையாடியுள்ளனர். பழைய ஆவணங்கள் எல்லாம் மறைக்கப்பட்ட மைக்கு இதுவே பிரதானமான காரணமாகலாம். இக்கோயிலின் பூர்வீக வரலாறும் சிறப்பும் இத்தகைய கைங்கரியங்களால் மாசுபட்டுள்ளன. கோயிலிருப்பாக வைப்பதற்கென்று வழங்கப்பெற்ற தங்க நகைகளும் அணிகலன்களும் எப்பவோ மறைந்து விட்டன. இக்கோயில் தொடர் பான திருப்படைப் பத்ததிகளிற் சொத்துடைமை பற்றிய பாடல்கள் காணப்படுவதில்லை.

கோயிலுக்குரியனவாயுந் தேடுவாரற்றுங் கவனிப்பாரற்றுங் காணப்பட்ட மேட்டு நிலங்களையும் வயல்களையுஞ் சில சமயங்களிலே பக்கத்துக் காணிக்காரர் கைப்பற்றிவிட்டனர். செய்கை பண்ணாத நிலங்களிற் சில மரங்கள் வளர்ந்த காடுகளாகி விட்டன. கோயிலுக் குரியதான அத்தியா முன்மாரி 98 ஏக்கர் நிலத்தையும் இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். இப்போ கோயிலுக்குரியனவாகவுள்ள நிலங்களின் விபரங்கள் மேல்வருவன:—

1.	தேளிலா முனைக்கண்டம்—செங்கல் சுட்டான் மாரி	28	ஏக்கர்
2.	தேளிலா முனைக்கண்டம்—கண்ணாக்குடா	21	„
3.	சேவுகப்பற்று—உப்பளம்	27	„
4.	சேவுகப்பற்றுகிழல்கண்டம்—கால வயல்	75	„
5.	துறையடி முன்மாரி—கொக்கட்டிச்சோலை	12	„
6.	கன்னங்குடா—காயான்மடு	10	„
7.	கொல்லன் மலைக்கண்டம்	06	„
8.	பேரில் கால் போட்ட மடு	11	„
9.	ஆலையடி முன்மாரி—கரையாக்கமடு	06	„
10.	அத்தியா முன்மாரி	98	„

இவற்றுள் அத்தியாமுன்மாரி தவிர்ந்த நிலங்கள் ஆலய நிர்வாகத் தின் பொறுப்பிலுள்ளன. இவை ஆலய நிர்வாகத்தினரால் ஏலத்திற் குத்தகைக்கு விடப்படுகின்றன. அத்தியாமுன்மாரி 98 ஏக்கர் நிலமும்

குஞ்சிலையாப்போடி வன்னிமை, கதிராமப்போடி வன்னிமை என் போர் வசமுள்ளன. துறையடி முன்மாரியைச் சேர்ந்த நிலத்தில் 6 ஏக்கர் நிலம் குருக்கள்மாருக்கென விடப்பெற்றுள்ளது. இந்நிலமும் ஆலயத் தொண்டுகள் புரிவதற்கென்று வேளாளருக்கு வழங்கப்பெற்ற முன்மாரியும், சேவகப்பற்று, உப்பளம் என்பவற்றிலுள்ள நிலங்களும் முற்காலத்திலே அரசர்கள் கொடுத்த மானியங்களாகும். ஏனைய நிலங்கள் அடியார்களாலும் அபிமானிகளாலும் கொடுக்கப்பெற்றவை. பள்ளிகொண்டான் வெளி குருக்கள் குடியிருப்பதற்கெனக் கொடுக்கப்பட்டது.

படுவான் கரையிலே வேளாண்மை செய்வோர் அறுவடைக் காலத்திலே காணிக்கு ஒவ்வொரு கட்டு என்ற வகையில் அருவி நெல்லைக் கோயிலாருக்குக் கொடுப்பது வழமை. கோயிலைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள் போய் உரிய காலத்திலே அவற்றைச் சேகரிப்பர். இவ்விதமாகக் கிடைக்கின்ற பெருந்தொகையான நெல் ஆலயத்திலே தினப் பூசைகள் நடைபெறுவதற்கு ஆதாரமாயுள்ளது.

தினப் பூசைகளுந் திருவிழாக்களும்

தினமுங் காலை, மதியம், மாலை ஆகிய மூன்று வேளைகளிலுந் தான்தோன்றிஸ்வரத்திலே பூசைகள் நடைபெறும். ஒவ்வொரு மாதத்திலுஞ் சிறப்பு நாட்களிலே உற்சவங்கள் நிகழும். தைப்பொங்கல், தைப்பூசம், பங்குனி உத்திரம், வருஷப் பிறப்பு, சித்திரை மாதத்துச் சித்திரை, திருக்கார்த்திகை, மார்கழித் திருவாதிரை ஆகிய நாட்களிலே விசேட பூசைகள் நடைபெறும். மேலும், சிவராத்திரி, கந்த சஷ்டி, விநாயகர் சஷ்டி என்னும் விரதங் 9 ஆசாரத்துடன் அனுஷ்டிக்கப்படும். அந்நாட்களிலுஞ் சிறப்பான பூசைகள் செய்யப்படும்.

இக்கோயிலுக்குரிய ஆண்டுத் திருவிழாவைத் தேரோட்டம் என்பர். ஆவணியில் வரும் முதலாம் பிறையன்று கொடியேற்ற விழா நடைபெறும். தேரோட்டம் பூரணைக்குப்பின் வரும் ஞாயிற்றுக்கிழமை இடம்பெறும். மறுநாளான திங்கட்கிழமையிற் சூகரவேட்டையுங் குடுக்கை கூறுஞ் சடங்கும் நடந்து முடிந்தபின் தீர்த்தம் ஆடப்படும். இங்கு கடலோ ஆறுகளோ குளமோ இல்லாதபடியால் தீர்த்தோற்சவம் சிறப்புப் பெறுவதில்லை. ஆண்டுத் திருவிழாக்கள் வருடந்தோறும் பஞ்சாங்க விபரங்களுக்கேற்ப வேறுபடுவதுமுண்டு. சில வருடங்களில் அவை 17 ஆகவும், வேறு சில வருடங்களிற் 18 ஆகவும், இன்னாஞ் சில வருடங்களிலே 19 ஆகவும் அமையும்.

தேரோட்டத்தின் முதல் நாள் இரவு நடைபெறும் திருவிழா செட்டி வேளாளருக்குரியது. ஆனால், இந்நாட்களில் அதனை ஆலய ஊழியர்களே செய்கின்றனர். அதற்கு முந்திய ஏழு நாட் திருவிழாக்களும் வழமைப்படி முக்குவக் குடிகளுக்குரியவை. ஏனைய பத்துத் திருவிழாக்களும் ஆலயத்தின் பொறுப்பில் நடைபெறும். அப்பத்து நாட்களிலுஞ் சுவாமி வீதி வலம் வருவதில்லை. முக்குவக் குடிகளின் முதல் நாட் திருவிழாவன்று சப்பறத்தில் எழுந்தருளிச் சுவாமி வலம் வருவது வழமை. சப்பறத்திற் பரமேஸ்வரியாகிய இராஜராஜேஸ்வரியை எழுந்தருளப் பண்ணுவர். அதன் இரு பக்கங்களிலும் இடபவாகனம், மயில் வாகனம், எலி வாகனம் ஆகியவற்றிலே முறையே சிவன், முருகன், பிள்ளையார் ஆகியோரை எழுந்தருளப் பண்ணுவர். பரிவார தேவர்களையும் அவரவர்களுக்குரிய வாகனங்களில் அமர்த்திக் கொண்டு செல்வர். சுவாமி வீதி வலம் வருங் சாட்சி அலங்கிருதமானது.

திருவிழாக் கொண்டாட்டங்கள் தேரோட்டத்தன்று உச்சகட்டத்தை அடையும். முற்காலங்களிலே கிழக்கிலங்கையின் பல ஊர்களிலிருந்து தேரோட்டத்தைத் தரிசிப்பதற்குப் பெருந்திரளான மக்கள் இத்தலத்திற்குச் செல்வார்கள். இலங்கையிலுள்ள கோயில்களிற் காண்ப்படுந் தேர்களிலே மிகப் பழைமையானவை இங்குள்ளன. கலி வருஷம் 4060 இல் மட்டக்களப்புக்கு அதிபனாக விளங்கிய தருமசிங்கன் சோழநாட்டிலிருந்த சிற்பிகளை வரவழைத்து அவர்களைக் கொண்டு மூன்று தேர்களைச் செய்வித்தான் என்பது ஒரு ஐதீகம். அவ்வாறு உருவாக்கப்பெற்ற புராதனமான தேர்களுள் இரண்டு மட்டுமே இப்போதுள்ளன. இவை சித்திரத் தேர் என்றும் பிள்ளையார் தேர் என்றும் வழங்கி வருகின்றன.

சித்திரத் தேரின் அடித்தளத்திலே சிவபெருமானின் திருவிளையாடல்களைக் குறிக்கும் சிற்பங்கள் பல அழகுமிக்க வண்ணமாகச் செதுக்கப்பெற்றுள்ளன. அது ஐந்து சில்லுகளைக் கொண்டுள்ளது. அவை ஆறடி விட்டங் கொண்டவை. அவற்றுளொன்று தேரின் அடித்தளத்தின் நடுவிலுள்ளது. சித்திரத்தேரானது பதினாறடி நீளமும் அதேயளவு அகலமுங் கொண்டது. சுவாமி எழுந்தருளும் மேற்றட்டு 21 அடி உயரத்தில் அமைந்துள்ளது. அதன் மேற் சித்திர வேலைப்பாடுகள் அமைந்த ஐந்து தளங்கள் உள்ளன. சோடினைகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற நிலையிலே தேர் கொடித்தம்பத்தளவு உயரமுடைய தாயிருக்கும். இதனிலுஞ் சிறியதான பிள்ளையார் தேர் பன்னிரண்டு

அடி நீளமும் அகலமுங் கொண்டது. இதன் மேற்றட்டு பதினாறடி உயரத்தில் அமைந்துள்ளது. அதன் மேல் மூன்று விதானங்கள் உள்ளன. இத்தேர் சோடினைகளால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற சமயத்திலே உயரத்தில் விமானத்தை ஒத்திருக்கும்.

தேரோட்டத்தில் உமா மகேஸ்வரர் கோலத்திலே சித்திரத்தேரிற் சிவபெருமான் எழுந்தருளுவார். பிள்ளையாரும் முருகனும் மற்றைய தேரில் எழுந்தருளி வலம் வருவர்.

ஆலயத்திலே ஊழியஞ் செய்வோருக்குத் தேரோட்டத்திலே பல முன்னுரிமைகள் வழங்கப்படும். அது அலங்கரிக்கப்படுவதற்கு முன் அதனைத் துப்பரவு செய்து எண்ணெய் பூசுவதற்கு வள்ளுவரே உரிமை பெற்றவராவார். தேரில் விதானங்களை அமைத்தலும் அவற்றைச் சோடித்தலும் ஊழியர்களின் கடமையாகும். ஆரையம்பதியிலுள்ள குருகுலத்தவர்களே மேளதாள வாத்தியங்களோடு வந்து தேர்வடத்தைப் பூட்ட வேண்டும் என்பது வழமை சார்ந்த நியதியாகும். ஆசாரிகளே பூட்டுவதற்கான வடத்தை எடுத்துக் கொடுக்க வேண்டும். 'இரத வடம் எங்கள் குலம் முன்பு தொடுமென்று அரசரிடு பட்டயமிது' என ஆசாரி கல்வெட்டில் வரும் வாக்கியம் சிந்தனைக்குரியது. ஆசாரி மார் வடமெடுத்துக் கொடுக்கக் குருகுலத்தவர் அதனைப் பூட்டுவர். அதன் பின் தேசத்து வண்ணிமை அதனையெடுத்து இழுக்குமாறு அடியார்களிடம் கொடுப்பர்.

தேரிலே சுவாமி எழுந்தருளியதும் ஆலயப் பட்டரும் ஊழியர்களும் தேர் தட்டின் மேல் ஏறி நிற்பர். மற்றவர்களுக்கு இந்த உரிமை வழங்கப்படுவதில்லை. எழுந்தருளிக்குப் பூசை செய்தபின் நீற்றுப் பூசனிக்காய் வெட்டிப் பலியிடப்பெறும். முதலாவதாகப் பிள்ளையாரின் தேர் இழுக்கப்படும். அது வீதி வழியாக ஈசானிய மூலைக்குச் சென்றதும் அதனை அங்கு நிறுத்திவிட்டுச் சித்திரத் தேரை இழுப்பர். மணற்பரப்பான நிலத்தில் உருவிலே பெரியதும் பாரமானதுமான சித்திரத் தேர் வெகு சிரமத்துடன் இழுக்கப்படும். அது நிரூதி திசைக்குச் சென்றதும் நிறுத்தப்படும். அச்சமயம் ஆலயப்பட்டர் பூசைகள் செய்து பின் நீற்றுப்பூசனிக்காயை வெட்டிப் பலி கொடுப்பர். அதன் பின்பே தேர் நகரத் தொடங்கும். அது ஈசானிய மூலைக்குச் சென்றதும் அதனை அங்கு நிறுத்திவிட்டுப் பிள்ளையாரின் தேரினை இழுப்பர். அது நிலையத்திற்குச் சென்ற பின் சித்திரத் தேர் மீண்டும் இழுக்கப்படும். தேரோட்டம் முடிந்ததும் எழுந்தருளிகளை இறக்கி மேள

தாளத்துடன் அவற்றை ஆலயத்திலுள்ள நிலையத்துக்கு எடுத்துச் செல்வர். தேர் இழுக்கும் அடியார்களுக்குத் தீர்த்தம் வழங்கப்படும்.

தேரோட்டத்திற்குப் பின்பு மறுநாட் சூகர வேட்டை நடைபெறும். சுவாமிக்குத் தங்கநூலிழைத்த வஸ்திரந் தரித்து, இரத்தின மாலையணிந்து, முக்குடைகவித்து, தங்கப் பல்லக்கில் எழுந்தருளப் பண்ணிச் சூகர வேட்டைக்குக் கொண்டு செல்வர். அப்போது வேலாயுதத்தைப் பல்லக்கில் வைத்துக் கொண்டு வேளாளர் சுமந்து செல்ல, இரு பாகையார் சுலோகம் படிக்க, அடியார்கள் கவரி வீச, ஆலய ஊழியர்கள் பதினெட்டு வகை வரிசைகளைச் செய்யத் தேசத்து வன்னிமை முன்னே செல்லப் பிறரான வன்னிமைகள் பின்னே செல்வர். அடியார்கள் அவர்களின் பின்னே செல்வர்.

வேட்டைக் களத்துக்குப் போனதும் எல்லோரும் இளைப்பாறியிருப்பர். அப்போது ஆரிய நாட்டுச் செட்டிகள் வேளாளரின் துணையுடன் சுவாமியின் இரத்தின மாலையைக் களவெடுப்பர். இதைக் காணும் பண்டாரங்கள் தேசத்து வன்னிமைக்கு முறையிட. செட்டிகளையும் வெள்ளாளரையும் பிடித்துக் கட்டி அடிக்குமாறு வன்னிமை கட்டளையிடுவர். பண்டாரங்கள் அதனை நிறைவேற்றுவர். அதன் பின்பு இரு பாகை முதன்மை ஈட்டி எடுத்துக் கொடுக்க, கனகசபைப் பண்டாரம் அதைத் தொட்டுக் கொடுக்கச் சுவாமி சூகர வேட்டையாடுவர். அதன் பின்பு களைப்பாறுவதற்கு அங்கு அமைக்கப் பெற்ற அலங்கார மண்டபத்திலே சுவாமி வீற்றிருப்பர்.

அப்போது குடுக்கை கூறும் நிகழ்ச்சி நடைபெறும். சுவாமியின் முன்பு தேசத்து வன்னிமையும் மற்றைய வன்னிமைகளும் வீற்றிருப்பர். அவர்களுக்குச் சமீபத்திலே வண்ணக்கர் மூவரும் இருந்து கொள்வர். தேசத்து மக்களும் அடியார்களும் அவர்களைச் சூழ்ந்திருப்பர். இத்தகைய நிலையிற் படையாண்ட குலத்தவரொருவர் குடுக்கை கூறுங்கல்வெட்டை வாசிப்பார். பின்பு கட்டியடிக்கப்பட்ட செட்டிகளையும் வேளாளரையும் அவிழ்த்து மஞ்சள் நீர் தெளித்து முட்டி கூறும்படி அனுமதிப்பர். வேளாளர் கூட்டத்தவரை வணங்கி, வரிசை முட்டியைக் கையிலெடுத்து முற்கால வழமைக்கேற்ப ஒவ்வொரு சாதியாருக்கும் வரிசைக் கிரமமாக முட்டி கொடுப்பர்.

ஆலயத்தில் ஊழியஞ் செய்வோருக்கு ஊதியமாக நெல் கொடுப்பது வழக்கம். அர்ச்சகரான குருக்களுக்கும் கொடி, குடை போன்றவற்றைப் பிடிக்கும் ஊழியருக்கும் வேதனமாக நெல் கொடுக்கப்படும்.

திருவிழாக் காலத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் 70 மரக்கால் நெல் இதற்குச் செலவாகின்றது. திருவிழாத் தொடங்க முன்பு ஒவ்வொரு நாளும் ஊழியர்களுக்குப் படி வழங்கப்படும். தினப் பூசைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் நிவேதனத்திற்கென்று மும்மூன்று கொத்து அரிசியை ஆலயக் கவடாவின் பொறுப்பாளர் கொடுக்க வேண்டும். அடியார்கள் தாமாகவே பொங்கி ஆயுபத்திற் படைப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. பலிபீடத்தில் மட்டுமே அமுது செய்யும் மாதலரைக் கொண்டு பொங்கிப் படைக்க முடியும். இக்கோயிற் பூசைகளில் நிவேதனமன்றி அபிஷேகம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. தனியார்கள் செய்யும் பூசைகள் பெரும்பான்மையையும் பலிபீடத்தில் நடைபெறும்.

கொக்கட்டிச்சோலையிற் பிரமாணரன்றி இலிங்கதாரிகளான சங்கமரே பூசை செய்வர். இத்தகையோரே மட்டக்களப்பிலுள்ள பெரும்பாலான சைவக் கோயில்களில் அர்ச்சசராகக் கடமை புரிகின்றனர். வீர சைவத் தொடர்புடையோரே சங்கமர். சங்கமரின் முன்னோர்கள் மல்லிகார்ச்சன புரத்திலிருந்து வந்தவர்கள் என்பதும் ஐதீகம். மாகோனுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே மட்டக்களப்பிலே வீர சைவம் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததென்று கருதுவதற்கு ஏதுவான காரணங்கள் உள்ளன.

திருப்படைப் பத்ததி

திருகோணமலைக் கோணேசர் கோயிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஓர் இலக்கிய மரபு உருவாகியுள்ளதைப் போலக் கொக்கட்டிச் சோலைத் தான்தோன்றில்வரத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு பல பாடற்றொகுதிகள் காலாகாலம் உருவாகியுள்ளன. இவை பெரும்பாலும் திருப்படைப் பத்ததி என்னும் தொகுதியில் அடங்கியுள்ளன. ஏட்டு வடிவிலே நெடுங்காலமாக நிலைபெற்று வந்த இப்பாடல்கள் கல்வெட்டு என்னும் இலக்கிய வகையினைச் சேர்ந்தவை. குளிக்கல் வெட்டு, பெரிய கல்வெட்டு, பங்கு கூறுங் கல்வெட்டு, ஆசாரிகள் கல்வெட்டு. தாதன் கல்வெட்டு, திருப்படைக் களஞ்சியம் என்பவை அவற்றுட் பிரதானமானவை. இவை மட்டக்களப்பு மாண்மியம் என்னும் பெயரால் வெளிவந்துள்ள நூலிலே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. திருப்படைப் பத்ததியின் பாடற் பகுதிகள் பல வெளிவராதும் உள்ளன.

முற்காலங்களிலே, திருவிழாக்களிலே சனசங்கமத்தின் மத்தியிலே இக் கல்வெட்டுப் பாடல்கள் படிக்கப்பெற்றவை. ஆயினும் கோணேசர் கல்வெட்டைப் போன்று இவை பிரசித்தமாகவில்லை. கற்றோரின் கவனத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளாதமையினாலும் ஆலய பரிபாலகரின் புரிந்துணர்விண்மையாலும் அவை நெடுங்காலமாக முடங்கிக் கிடந்

துள்ளன. திருப்படைப் பத்ததியில் அடங்கியுள்ள எல்லாப் பகுதிகளையும் பரிசோதனை செய்து பதிப்பித்து வெளியிடுதல் அவசியமான தேவையாகும். குறிப்பாக மட்டக்களப்புத் தமிழரினதும் பொதுவாக இலங்கைத் தமிழரினதும் சமூக வரலாற்றின் அடிப்படையான அம்சங்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் பூர்வாங்கமான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளுவதற்கும் ஏதுவான பிரதான மூலகங்களுள் ஒன்றாக இது அமையும்.

கோணேசர் கல்வெட்டு, திருப்படைப் பத்ததி ஆகியவற்றிற்கு மிடையிலே சில ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. கோணேசர் கல்வெட்டின் பாடற் பகுதியும் திருப்படைப் பத்ததியிலுள்ள பாடல்களும் கல்வெட்டு என்னும் இலக்கிய மரபைச் சேர்ந்தவை. அவை ஒப்பீட்டாய்விற்றுகரியவை. இரண்டிலும் பொதுவான சில அபிசங்கள் உள்ளன. ஆயினும் குளக்கோட்டளைத் திருப்படைப் பத்ததி குறிப்பிடவில்லை. தான்தோன்றிஸ்வரம் பற்றிய ஐதீகங்களிலே சிறப்பிடம் பெறும் மாகோனைப் பற்றிக் கோணேசர் கல்வெட்டில் எதுவுங் கூறப்படவில்லை. இரு நூல்களும் பிரதிபலிக்கின்ற சமயாசாரங்களும் சமூக வழமைகளும் சிறிதளவு வேறுபட்டவை. மாகோன் அறிமுகஞ் செய்து ஆதரித்த சமயநெறி வீர சைவம். அதிலே குருமாராக விளங்குவோர் சங்கமர். தான்தோன்றிஸ்வரத்திலே அந்தணருக்குச் சிறப்பிடமில்லை. அவர்களைக் கேலி செய்யுமாப்போல் அமைந்த குறிப்புகள் திருப்படைப் பத்ததியிலுள்ளன. குளக்கோட்டன் செய்த திருப்பணிகள் வேதாசம நெறி சார்ந்த சைவ சமய மரபிலுள்ளவை. திருக்கோணேஸ்வரம் சிவாகம நெறியின் நிலைக்களமானது. அங்கு பூசை செய்தோர் பாசுபதமறையோர். கோயில் தொடர்பான சடங்குகளில் அங்கு முன்னுரிமை அந்தணருக்கே உரியது. இது இவ்வாறிருக்கையில் மாகோனையும் குளக்கோட்டனையும் தொடர்பு படுத்துவது பிரச்சினைக்குள்ளாகிவிடும்.

திருப்படைப் பத்ததியின் பாடல்களிலே வரும் காலவரையறை பற்றிய குறிப்புகள் பெரும்பான்மையும் ஆதாரமற்றவை. ஆண்டு களைக் குறிக்கும்படித்து அவற்றைக் கலியாப்தக் கணக்கிலே சொல்வது வழமை. இவ்வாறு சொல்லப்படும் கணிப்புக்களைப் பிற ஆதாரங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்படித்து அவை பெரும்பான்மையும் பிழையாகவே காணப்படுகின்றன. காலத்தைப் பஞ்சாங்க முறைப்படி சொல்லும் முறையினையும் பாடலாசிரியர்கள் பின்பற்றவில்லை.

திருப்படைப் பத்ததியில் ஆதிகாலம் முதல் ஒல்லாந்தரின் ஆட்சிக் காலம் வரை ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகள் பற்றிய வரலாற்றம்சங்களும் ஐதீகங்களும் பாமரர் பாங்கிலமைந்த கதைகளும் புனை கதைகளுங்

கலந்துள்ளன. அரசர், பிரதேசப் பிரதானிகளான வன்னியர், சமுதாயப் பிரிவுகள், சமுதாய வழமைகள், குடிகள், குடிகளின் சந்ததி முறைகள் என்னும் விடயங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் இப்பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. தாஃதோன்றிஸ்வரத்தினையும் அதன் சேவைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்விடயங்கள் விபரிக்கப் பெற்றுள்ளமை கவனித்தற் குரியது.

திருப்படைப் பத்ததியிலே வெவ்வேறு சாதியாரிடையிலுமுள்ள குடிப் பிரிவுகள் பற்றிய விபரங்கள் மேல்வருமாறு கூறப்பெற்றுள்ளன:

1. முக்குவக் குடிகள்

(1) வில்லவராசன் குடி, (2) பணிக்கனார் குடி, (3) படையாண்ட குடி, (4) சாலிங்கா குடி, (5) உலகிப்போடி குடி, (6) தனஞ்சனார் குடி, (7) மழுவரசன் குடி.

2. செட்டி குடிகள்

(1) மங்குச் செட்டி, (2) மாணிக்கச் செட்டி, (3) சங்குச் செட்டி, (4) சக்கர (சிங்க)ச் செட்டி, (5) சதாசிவச் செட்டி, (6) சாம்பற் செட்டி, (7) சின்னவச் செட்டி.

3. வேளாளர்—கோயில் ஊழியஞ் செய்யாதோர்

(1) வடுக வேளாளர், (2) புதூர் வேளாளர், (3) மருங்கூர் வேளாளர், (4) வீரச்சோலை வேளாளர், (5) காரைக்காட்டு வேளாளர், (6) மேழி வேளாளர், (7) கொங்கு வேளாளர்.

4. வேளாளர்—கோயில் ஊழியஞ் செய்வோர்

(1) கண்டங் குடி, (2) சருகுவிளி குடி, (3) கட்டப்பத்தன் குடி, (4) கவுத்தன் குடி, (5) அத்தியா குடி, (6) வச்சினா குடி, (7) பொன்னாச்சி குடி.

5. சிங்களக் குடி

(1) மியாங்கொடை முதலி, (2) கல்மடு முதலி, (3) அவறாளை முதலி, (4) மேற்சேனை முதலி, (5) பள்ளச்சேனை முதலி, (6) மூவாங்கல் முதலி, (7) பெரிய கல்மடு முதலி.

6. மறவக் குடிகள்

(1) சங்குப் பெத்தன் குடி, (2) கோப்பி குடி, (3) கச்சிலா குடி, (4) சட்டி குடி, (5) மாளவன் குடி, (6) குண்டன் குடி, (7) முறண்டன் குடி.

7. கரையார் குடிகள்

(1) கரையூரார், (2) கம்பிளியார், (3) ஆறுகாட்டி, (4) முதலித் தேவன், (5) வயித்தி, (6) வேலன், (7) வீரமாணிக்கன்.

8. சீர்பாதக் குடிகள்

(1) சிந்தாத்திரயன், (2) காலதேவன் குடி, (3) காங்கேயன் குடி, (4) வேளாவி குடி, (5) நரையாவி குடி, (6) வீரகண்டன் குடி, (7) சீர்பாதக் குடி.

9. பண்டாரப்பிள்ளை குடிகள்

(1) தேசத்துப் பண்டாரப்பிள்ளை, (2) கல்லை தூக்கி பண்டாரப்பிள்ளை, (3) பறைதூக்கி பண்டாரப்பிள்ளை, (4) தீவட்டிப் பண்டாரப்பிள்ளை, (5) கொடிதூக்கி பண்டாரப்பிள்ளை, (6) குருத்துத் தூக்கி பண்டாரப்பிள்ளை, (7) வீதியலங்காரப் பண்டாரப்பிள்ளை

10. கம்மாள் குடிகள்

(1) சூரிய அடப்பன் குடி, (2) ஆனந்தி குடி, (3) சம்மாடு குடி, (4) கட்டாடி குடி, (5) குருட்டு முத்தன் குடி, (6) ஆட்டுவள்ளி குடி.

11. வண்ணார்

(1) தாளங்குடா வண்ணார், (2) மண்முனை வண்ணார், (3) முதலைக்குடா வண்ணார், (4) பாவாடை வண்ணார், (5) சலவை வண்ணார், (6) மியாங் கொடை வண்ணார்.

12. நாவிதர்

(1) வலையிறவு நாவிதர், (2) மண்முனை நாவிதர், (3) மகிழடித் தீவு நாவிதர், (4) சவளக்கடை நாவிதர், (5) பாலமுனை நாவிதர், (6) விளினைவாய் நாவிதர், (7) சம்மாந்துறை நாவிதர்.

13. சாண்டார்

(1) கள்ளுவத்தைப் பணிக்கன் குடி, (2) வேலாப் பணிக்கன் குடி, (3) கறுத்தக் கண்ணி குடி, (4) பத்தனாச்சிக் குடி, (5) மூக் கறைச்சிக் குடி, (6) கருப்பட்டி நாச்சிக் குடி, (7) குசக்குடி.

14. பறையர்

(1) வள்ளுவப் பறையன் குடி, (2) தோட்டிப் பறையன் குடி, (3) சோழியப் பறையன் குடி, (4) சங்கிலியப் பறையன் குடி, (5) வெட்டியான் பறையன் குடி, (6) சிங்களப் பறையன் குடி.

திருப்படைப் பத்திதியிற் குழுஉக் குறியாகப் பயன்படுத்துஞ் சொற்களும் அவற்றின் கருத்துக்களும் மேல்வருமாறுள்ளன:—

1.	பெரிய திருவாசல்	—	கைலயங்கிரி
2.	வேதம்	—	பிரமன்
3.	நம்பி	—	விஷ்ணு
4.	திருப்பாட்டு	—	சிவன்
5.	சரிகை சன்னாசம்	—	அம்மன்
6.	தேசம்	—	காலிங்கராசன்
7.	வன்னிமை	—	படையாட்சி குலம்
8.	உலக குருநாதர்	—	ஆதிசுரு
9.	பூபால கோத்திரம்	—	கலிங்க வேளாளர்
10.	பூவைசியன்	—	செட்டி
11.	புன்னாலை	—	பணிக்கனா குடி
12.	மண்முனை	—	உலகிப்போடி குடி
13.	மட்டக்களப்பு	—	தனஞ்சனா குடி
14.	நாடு	—	இராமநாட்டு வேடர்
15.	நகரம்	—	வவனியா வேளாளர்
16.	கண்டி	—	நிலைமை
17.	கதிரை	—	வேடர்
18.	கந்தளை	—	மலையாள முக்குவர்
19.	மாவலி	—	இடையர்
20.	அயோத்தி	—	மறவர்
21.	தேவாலய ஊழியர்	—	பதினேழு சிறைகள்

வெருகலம்பதி

ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயில்

தலச்சிறப்பும் சுற்றாடலும்

இலங்கையிலுள்ள பிரதானமான முருக வழிபாட்டுத் தலங்களுள் வெருகலம்பதியும் ஒன்றாகும். அது கிழக்கிலங்கையிலே சின்னக் கதிர்காமம் என்றும், வெள்ளை நாவற்பதி என்றும் போற்றப்படுவது. இதனைத் திருப்படைக் கோயில் என்றுஞ் சொல்வர்.

வெருகல் திருகோணமலை மாவட்டத்தின் தென்னெல்லை மலையிலுள்ள ஊராகும். திருகோணமலைக்குத் தெற்கே 37 மைல் தூரத்திலும் மட்டக்களப்பு நகருக்கு வடக்கே 47 மைல் தூரத்திலும் அது அமைந்துள்ளது. அதற்குத் தெற்கே மகாவலி கங்கையின் கிளை நதியான வெருகல் ஆறு கடலை நோக்கிப் பாய்கின்றது. வெருகுச் செடிகள் மிகுந்து காணப்படுவதால் வெருகல் என்னும் ஊர்ப் பெயர் உருவாகியது என்பது நாட்டார் வழக்கிலுள்ள ஐதீகம்.

வெருகல் அமைந்துள்ள நிலப்பகுதி குறிஞ்சியும் முல்லையும் கலந்த பாங்கினை உடையது. அது மலைக்குன்றுகளும், வாழிகளும், பழனங்களும், சோலைகளும், பொருந்திய வனப்புமிக்க பிரதேசம். அங்குள்ள இயற்கைச் சூழல் கதிர்காமத்திலுள்ளதைப் போன்றது. அங்கே கடம்பு, மருது, புன்னை முதலிய மரங்கள் அடர்ந்த சோலைகள் உண்டு. அவற்றிலே குயிலினங்களின் இன்னிசையும், பிற புள்ளினங்களின் ஆரவாரமும், வண்டினங்களின் ரீங்காரமும் ஒலித்த வண்ணமாயிருக்கும். மரக்கொம்பர்களிலே வானரங்கள் தாவிப் பாயும். அருகிலுள்ள வேய் மரங்கள் காற்றிசைப்ப ஓடையிலே நீருண்ண வரும் மாண்கள் பகையென்றஞ்சிப் பாய்ந்தோடும். புனங்காக்கும் பருவ மங்கையர் நாணமுற அவர் முன்னே மஞ்ஞை தோகை விரித்தாடும். குமரன் கோயிலை வலம்வர வருவன போலக் குன்றையை குஞ்சரங்கள் உலாப்போகும்.

கதிரேசன் ஆலயத்தின் அருகே மாணிக்க கங்கை பெருகிப் பாய் வது போல் சித்திர வேலாயுதர் கோயிலின் சுற்றாடலில் தெற்கிலும்

மேற்கிலும் வெருகுநதி அரவணைத்துச் செல்கின்றது. கதிரைமலை, வள்ளிமலை ஆகியன கதிர்காமத்தில் அமைந்திருப்பதைப் போல வெருகல் மலை, படிவெட்டு மலை என்பன வெருகலம்பதியிற் காணப்படுகின்றன. ஆதியிலே சுயமாகத் தோன்றியது எனப்படும் சித்திரவேல் அமைந்துள்ள ஆலயம் கதிர்காம சுவாமி கோயில் என வழங்கி வருகின்றது. கதிர்காமத்திற் போலவே இங்கும் ஆலயத்தின் கதவுகள் மூடப்பட்ட நிலையிலே, திரைமறைவிலே, தினமும் மெளன பூசை நடைபெறுவது வழமை.

வெருகலம்பதிக்கு அண்மையிலே பல மலைக்குன்றுகள் உள்ளன. அவற்றிலே தொல்பொருட் சின்னங்கள் பலவற்றை இன்றுங் காணலாம். அவற்றைச் சூழ்ந்துள்ள காட்டிலே காணப்படும் சிவலிங்கம், நந்தி போன்ற உருவங்களும் சிலாசாசனத் துண்டங்களும் முன்னொரு காலத்திலே அங்கு ஊர்களும் ஆலயங்களுக்கு சீருற்றிருந்தமைக்கான அடையாளங்களும். வெருகலுக்குச் சுமார் பத்து மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள திருமங்கலாய் என்னுந் தானத்திலே சிவன், வைரவர், கண்ணகி என்னுந் தெய்வங்களின் வழிபாட்டிற்கென அமைக்கப்பெற்ற ஆலயங்களின் அழிபாடுகள் உள்ளன. அகத்தியர் தாபனம் என்னுந் தலமும் அங்குள்ளது. அதன் சிறப்பினைப் புகழ்ந்துரைப்பது திருக்கரசைப்புராணம்.

வெருகலைச் சுற்றிப் பல சிறிய கிராமங்கள் உள்ளன. ஆணைத் தீவு, முட்டுச்சேனை, மாவடிச்சேனை, வெருகல் முகத்துவாரம், வாழைத்தோட்டம், ஈச்சிலம்பத்தை, கறுக்காமுனை. இலங்கைத்துறை, முகத்துவாரம், கல்லடி, புன்னையடி, பூநகர் என்னுமிடங்கள் அதற்குத் தெற்கில் உள்ளன.

வெருகலுக்குப் பத்து மைல் தூரத்திற் கிளிவெட்டி, புதூர், குருக்கள் கங்கை, பள்ளித்திடத்திடர், டங்கிறா, சுங்காவில், விளாங்காடு, சந்திரவெளி ஆகிய ஊர்கள் உள்ளன. இவற்றினூடாகப் பொலநறுவைக்குப் போகும் பெருந்தெருவொன்று இருந்தமைக்கான அறிகுறிகளாகச் சில அழிபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

தலவரலாறு

வெருகலம்பதியின் பூர்வீக வரலாறு பற்றிய ஆதாரங்கள் எதுவுங் கிடைக்கவில்லை. இது பற்றிய கதைகள் நாட்டார் வழக்கிலும் அதிகங் காணப்படவில்லை. ஆரம்பத்திலே இங்கு சித்திரவேல் ஒன்று சுயம்பு வாக எழுந்தருளியிருந்தது என்பது ஒரு ஐதீகம். வெருகலிலே முருகன்

கோயிலை அமைத்தவர் நல்லநாதச் செட்டியார் என்பது கர்ண பரம்
பரைக் கதையாகும். அது மேல்வருமாறு உள்ளது.

முருக பக்தரான செட்டியார் தொழுநோயராகித் துன்புற்றார்.
தனது நோயைப் போக்குவதற்கென அவர் கதிர்சாமத்துக்கு யாத்திரை
போகப் புறப்பட்டார். வட தேசத்திலிருந்து புறப்பட்டுக் கொட்டி
யாரத் துறையை அடைந்தார். அங்கிருந்து செல்லக் கதிர்காமத்தை
நோக்கிக் கொடிய விலங்குகள் சஞ்சரிக்குங் காட்டு வழியாகச்
சென்றார். பிரயாணக் களைப்பினாலே தளர்வுற்ற இவர் நீரோடை
யொன்றினைக் கண்டதும், தண்ணீர் பருகித் தாகந் தீர்த்து விட்டு
அதன் கரையிலே சற்றுத் தங்கியிருந்தார். அவரைக் கண்டதும் ஆயுத
பாணிகளான வேடர் கூட்டமொன்று அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டது.

அவர் புரிந்து கொள்ள முடியாத மொழியில் வேடர்கள் தலைவன்
அவருடன் பேசினான். தான் கதிர்மலைக்கு யாத்திரை போவதாகச்
செட்டியார் குறிப்பினால் உணர்த்தினார். அவன் அம்பு, வில் ஆகிய
வற்றைக் கீழே போட்டுவிட்டு மான்தோல்களை எடுப்பித்து அவற்று
ளொன்றிலே செட்டியாரை இருக்குமாறு செய்தான். பின் அவருக்குத்
தேன் கலந்த இறைச்சியை உணவாகக் கொடுத்தான். பொழுது
இரவாகியதும் மான்தோலிலே படுத்து உறங்குமாறு அவரிடங் கூறி
விட்டு வேடர்கள் காட்டினுள் மறைந்தனர்.

அன்றிரவு செட்டியார் மீது கருணை கொண்ட முருகப் பெருமான்
பிராமணர் வடிவிலே சொற்பனத்திலே தோன்றினார். “அப்பனே
நீ உன் பிணி தீர்ப்பதற்குக் கதிர்காமம் போக வேண்டியதில்லை.
இக்கணமே அது தீர்ந்து விடும். இங்கோர் ஆலயம் அமைத்திடுவாய்”
என்ற வார்த்தைகளை நல்லநாதச் செட்டியார் கனவிலே கேட்டனர்.
ஆலயங் கட்டுவதற்குத் தனக்கு வழியேதென்று செட்டியார் திகைப்
புற்றனர். அத்தானத்திற்கு வடக்கிலே, ஒன்பது மைல் தூரத்திலே,
அரிப்பு என்னும் இடத்திலே ஒரு புற்றின் கீழே திரவியக் கிடாரங்கள்
புதைக்கப் பெற்றுள்ளன என்றும் அவற்றிலுள்ள புதைபுதைக் கொண்டு
ஆலயத் திருப்பணி செய்யுமாறு சொற்பனத்திலே செட்டியாருக்குக்
கூறப்பட்டது.

திருவருளினாலே தான் பெற்ற திரவியங்களைக் கொண்டு ஊர
வர்களின் ஆதரவுடன் நல்லநாதச் செட்டியார் சித்திர வேலாயுத
சுவாமி கோயிலைக் கட்டி முடித்தார். சித்திர வேலாயுதர்க்கென ஒரு
கோயிலும் சுயம்புவாகத் தோன்றிய ஆதியான வேலவர்க்கு ஒரு
கோயிலும் அவரால் அமைக்கப்பட்டன.

நல்லநாதச் செட்டியாரைப் பற்றிய கதை ஒரு கர்ண பரம் பரைக் கதை. பெளராணிக ரீதியான அம்சங்களைக் கொண்டது. அது கோயிலின் உற்பத்தியினையும் தலச் சிறப்பினையும் விளக்கு வதற்கெனத் தோன்றிய கதை. இக்கதை ஒருவகையில் செட்டி வணிகரின் ஆதரவிலே கோயில் அமைந்திருந்தமையினைக் குறிப்பதாக அமைகின்றது. செட்டி வணிகருக்கும் வெருகற் பதிக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டென்பது ஆலய வழமைகளினாலும் வரலாற்று ஆதாரங்களினாலும் அறியப்படுகின்றது. வெருகல் இலங்கைத் துறைக்கு அண்மையில் இருப்பதுங் குறிப்பிடத் தகுந்தது. பாளி நூல்களிலே லங்கா பட்டணம் என்று குறிப்பிடப்படுவதான இலங்கைத் துறை ஒரு வணிக நிலையமென்ற வகையிலே சிறப்புற்றிருந்த காலத்தில் வெரு கலம்பதியிலுள்ள கோயிலை வணிகர் புனருத்தாரணஞ் செய்து ஆதரித் தனர் என்று கொள்ளலாம்.

நல்லநாதச் செட்டியார் பற்றிய கதையிலுள்ள மற்றுமோர் அம்சம் கதிரேசனின் அருளினால் அவரின் தொழுநோய் தீர்ந்த அற்புத மாகும். அற்புதங்கள் பற்றிய கதைகள் தலபுராணங்கள் எல்லாவற்றிலுங் காணப்படும் பிரதான அம்சங்களாகும். தலச்சிறப்பினை வலியுறுத்துவதற்கான சாதனங்களாகவே அவை பயன்படுகின்றன. வெரு கற்பதியினைப் பொறுத்த வரையிலே தலச்சிறப்பினைப் பற்றிய கதை இப்பொழுது நாட்டார் வழக்கிலுள்ள கதையாகவே காணப்படுகின்ற மையுங் கவனித்தற்குரியது.

முருக வழிபாடு கிழக்கிலங்கையிலே புராதன காலம் முதலாக நிலவி வந்துள்ளது. அநுராதபுர காலத்திலே, திருகோணமலைப் பிரதேசத்தில், அது செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தமையினை மகாவம்சத்திலுள்ள கதையொன்றினால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது. வெருகற் சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோயிலைப் பற்றிய ஆதார பூர்வமான பழைய குறிப்புகள் இரண்டு மட்டுமே இப்போ கிடைக்கின்றன. அவற்றுள்ளொன்று சாசனக் குறிப்பு; மற்றையது வீரக்கோன் முதலியார் பாடிய சித்திர வேலாயுதர் காதல் என்னும் பனுவல் இவை காலத்தினால் வேறுபட்டவை.

வெருகற் சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோயிலிற் கிடைக்கப் பெற்ற சாசனம் மேல்வருமாறுள்ளது:

“ஸ்ரீ சுப்பிரமண்ய நம. தெற்குமதில்
கயில வன்னியனார் உபயம்; (ம) திமராசா
மகன் பழையிற் சிதம்பரப்பிள்ளை
மேற்குப் பிறமதில் மட்டக்களப்பூரவர்,
நிகொம்புக் கரையூரவர்.
வடபுறம் செட்டியள் உபயம்”.

இச்சாசனத்திலே அதன் காலம் பற்றிய குறிப்பெதுவும் இடம் பெறவில்லை. ஆயினும் அதிலுள்ள எழுத்துக்களின் வரிவடிவ அமைப்பின் அடிப்படையிற் சாசனம் 16 ஆம் நூற்றாண்டிற்கு உரியதென்று அதனை ஆராய்ந்தோர் கருதுவர். சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயிற்றிருப்பணிகள் நடைபெற்ற பொழுது அதன் மதில்கள் கட்டப் பெற்றன. தெற்கு மதில் கயிலாய வன்னியனாரால் அமைக்கப்பட்டது. மட்டக்களப்பூரவர், நீர்கொழும்புக் கரையூரவர் ஆகியோர் மேற்கு மதிலை அமைத்தனர் என்பதை இச்சாசனத்தால் அறிய முடிகின்றது. வடக்கு மதில் செட்டிகளினாலே கட்டப்பெற்றது.

கோயில் வரலாற்றின் ஓரம்சத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கு ஆதாரமான இச்சாசனம், அது எழுதப்பட்ட காலத்திலே பல பிரதேசங்களிலுள்ளவர்களுக்கு சென்று வழிபாடு நிகழ்த்தியும் திருப்பணிகள் செய்தும் ஆதரிக்கும் அளவிற்குச் சித்திரவேலாயுதர் கோயில் பிரசித்தி பெற்று விளங்கியது என்பதை உணர்த்துகின்றது. இலங்கையிலுள்ள பிரதான சைவக் கோயில்களுள் ஒன்றாக அது அமைந்திருந்தது. தேசத்துக் கோயில்கள் என்பவற்றுள் ஒன்றாக இதனை மட்டக்களப்புத் தமிழர்கள் போற்றினார்கள்.

வெருகற்பதியினைப் பற்றி எழுதிய இலக்கியப் படைப்புகளிலே தலையாயது தம்பலகாமத்து வீரக்கோன் முதலியார் பாடிய வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல் என்னும் நூலாகும். கண்டி அரசனாகிய இராஜசிங்கனை அவர் புகழ்ந்து பாடியுள்ளதால் வீரக்கோன் முதலியார் இரண்டாம் இராஜசிங்கனின் காலத்தவர் எனச் சிலர் கருதுவர். ஆயினும், 18 ஆம் நூற்றாண்டிலே ஆட்சி புரிந்த நாயக்க மன்னர் சிலருக்கும் இராஜசிங்கன் என்னும் பெயர் உரியதாகையாற் கண்டி மன்னருள் எவனை வீரக்கோன் முதலியார் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார் என்பதைத் தெளிவு செய்யுமாறில்லை. அவருடைய ஈரடிப் பாடல் களில் மேல்வருவன குறிப்பிடத்தக்கவை:

1. சீர்பூத்த தென்வெருகற் சித்திரவே லாயுதர்மேல்
ஏர்பூத்த செந்தமிழா லின்பரசக் காதல்சொல்ல.

2. வார்த்த கும்பதன வல்லவைதன் பாகமுறுங்
கார்பூத்த மேனிக்க ணபதிதாள் காப்பாமே.
3. தென்னிலங்கை ராவணனைச் செய்யவிர லாலுன்றிப்
பின்னவன்ற னின்னிசையைப் பெட்டபுனே கேட்டுவந்து.
4. வாளுடன்வா ணாள்கொடுத்த மாகோணை நாயகர்தந்
தாளிணையெந் நாளுந்த மியேனுக் குத்துணையே. 4
5. செய்ய வெருகனகர்ச் சித்திரவே லாயுதர்மேல்
வைய மகிழு மதுரமொழிக் காதல்சொல்ல. 5
6. மையையை பங்குமாண் மாதுபிடி யன்னநடை
ஐயைமலர்ப் பாதமதை யன்பாகப் போற்றிசெய்வாம். 6
7. மெத்தபுகழ் வாய்ந்த வெருகற்ப தியுறையுஞ்
சித்திரவே லாயுதரின் சீரடி யிலன்புகொண்டு 372
8. மானமு டன்மிக்க வயனிலமுந் தோப்புகளும்
மானிய மாயீந்த மகராச ராசேந்திரன். 373
9. மாணிக்கம் வைத்திழைத்த வன்னப்ப தக்கமுடன்
பூணணிக ளீந்து புகழ்படைத்த பூபாலன் 374
10. கண்டிநகராளுங் கனகமுடி ராசசிங்கன்
தெண்டனிடும் போதெனது சேதியைநீ சொல்லாதை. 375
11. சித்திரவே லாயுததேவன் சேர்ந்துமகிழ் வாயுறையுஞ்
சித்திரஞ்சே ராலயமுஞ் செம்பொற் சினகரமும். 376
12. திட்டமுடன் முன்னாளிற் செய்தநல்ல நாதனெனுஞ்
செட்டிவம்மி சத்திலுள்ள செய்யபிர தானிகள்போய் 377
13. பன்னரிய பாதம்ப ணிந்துதொழு தேத்துகையில்
என்னுடைய சங்கதியை எள்ளளவுஞ் சொல்லாதை. 378
14. துன்னு மிருமரபுந் துய்யவிளஞ் சிங்கமெனும்
வன்னிமைபொற் பாதம் வணங்கையினீ சொல்லாதை 380
15. வன்னிமைதே சத்தார்ம காநாடு தான்கூடி
மின்னுமெழின் மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கும் வேளையிலே 383
16. கோதில்புகழ் சேர்வீரக் கோன்முதலி தானியற்றுங்
காதலரங் கேற்றுக்கையிற் காதறனைச் சொல்லாதை 384

இவற்றுள் முதலாவது பாடல் நூலின் பெயர் பற்றியது. இரண்டாவது செய்யுள் விநாயகர் காப்பாக விளங்குகின்றது. அடுத்து வரும் நான்கு செய்யுள்களும் கோணேசப் பெருமான், மாதுமையம்மை ஆகியோர் மீதான துதிப் பாடல்களாகும். கோணேசர் கோயிலானது 1952 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் இருக்கவில்லையென்று பெரும் பொய்யினைப் பிரசாரஞ் செய்கின்ற இலங்கையிலுள்ள பேராசிரியர்களுக்கும் அரசாங்க திணைக்களங்கள் சிலவற்றின் அதிகாரிகளுக்கும் பாடமாக அமையக் கூடியவை இச்செய்யுள்கள்.

8, 9, 10 என இலக்கமிடப்பெற்ற செய்யுள்கள் கண்டி மன்னாகிய இராஜசிங்கன் வெருகற் சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோயிலுக்குக் கொடுத்த தானங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றன. இராஜசிங்கன் வயல் நிலங்களையுங் தோப்புகளையுங் கோயிலுக்கு மானியமாகக் கொடுத்தமையாலும் மாணிக்கம் பதித்த ஆபரணங்கள் பலவற்றைச் சாத்திச் சுவாமியைச் சிறப்புறச் செய்தமையாலும் அவனை வீரக்கோன் முதலியார் புகழ்ந்து போற்றுகின்றார். கிழக்கிலங்கையிலே கண்டி மன்னர்கள் சைவசமயத்தினதும் அதன் நிறுவனங்களினதும் பாதுகாவலர்களாகவும் ஆதாரவாளர்களாகவும் விளங்கியமைக்கு இதுவுமோர் எடுத்துக் காட்டாகும்.

இரு செய்யுள்கள் (377-378) நல்லநாதச் செட்டியாருஞ், செட்டி குலத்தவரும் சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயிலுடன் கொண்டிருந்த தொடர்புகளைப் பற்றியவை. சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயிலும் அதன் விமானமும் நல்லநாதச் செட்டியாரால் அமைக்கப் பெற்றவை என்று இவற்றிலே கூறப்படுகின்றது. நல்லநாதச் செட்டியார் நெடுங்காலத்துக்கு முன் வாழ்ந்தவர் எனக் கொள்ளத்தக்க வகையிலே அவரைப்பற்றிய குறிப்பு அமைகின்றது. வீரக்கோன் முதலியாரின் காலத்திலே செட்டி குலத்தவர் கோயிற் காரியங்களிலே பிரதான பங்கினைப் பெற்றிருந்தனர் என்பதும் அவரின் பாடல்களால் அறியப்படுகின்றது.

வீரக்கோன் முதலியாரின் காலத்திலே இளஞ்சிங்கன் என்பான் கொட்டியாரப் பற்று வன்னிபமாக விளங்கினான். சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயில் மண்டபத்திலே, இளஞ்சிங்க வன்னிபத்தின் தலைமையிலே, நாட்டவர் கூடியிருந்த மகாநாட்டிலே, வீரக்கோன் முதலியார் பாடிய வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல் அரங்கேற்றம் பெற்றது. வீரக்கோன் முதலியாரின் காலத்திலே சித்திர வேலாயுத சுவாமி

கோயில் மிகுந்த சிறப்புடன் விளங்கியது எனலாம். அக்காலம் முதலாக அண்மைக் காலம் வரை அங்கு வழிபாடும் விழாக்களும் நடைபெற்று வந்துள்ளன.

ஆலயவமைப்பு

சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயில் பல்வேறு காலகட்டங்களிலே திருத்தி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கர்ப்பகிருகம், அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், தெரிசன மண்டபம், ஸ்தம்ப மண்டபம், வசந்த மண்டபம், சபா மண்டபம் என்னும் பிரதான அம்சங்கள் இப்போ காணப்படுகின்றன. பிள்ளையார், வைரவர் முதலிய தெய்வங்களுக்குத் தனித் தனியான சிறு கோயில்கள் உள்ளன. ஆலயத்தைச் சுற்றி மதில்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கோபுரம் என்ற அம்சம் அங்கு அமைக்கப்படவில்லை. ஆலயத்துக்கு வெளியே, கிழக்கிலே, யாகசாலை அமைந்துள்ளது.

சுருவறையிலே வள்ளி—தெய்வானை சமேதரான சித்திர வேலாயுதரைப் பிரதிஷ்டை செய்துள்ளனர். மூலஸ்தானத்தின் மேலுள்ள விமானம் தாமரைப்பூ வடிவிலே உருவாக்கப்பெற்றுள்ளது. அதன் மேலே கலசம் அமைந்துள்ளது. ஆறுமுகசாமியின் உருவம் அலங்காரமான தோற்றத்துடன் விமானத்தில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. வடக்குப் புறத்திலே நல்லநாதச் செட்டியாரின் வடிவத்தைச் சிற்பமாகச் செதுக்கி வைத்துள்ளனர். விமானத்திலே புராணக் கதைகளைச் சித்தரிக்குங் காட்சிகளுங் காணப்படுகின்றன. அதன் நான்கு மூலைகளிலும் மயிலின் கோலங்கள் காட்சியளிக்கின்றன. விநாயகர், பாலமுருகன், தேவ கன்னியர், ஆலாத்திப் பெண்கள் முதலியோரின் படிமங்களும் ஆங்காங்கு அழகுறப் பொருந்தியுள்ளன.

மகா மண்டபத்திலே பிள்ளையாரின் படிமமும், ஆறுமுக சுவாமியின் கல்யாணக் கோலமும், சந்திரசேகர மூர்த்தமும் எழிலுடன் விளங்குகின்றன. மூலத்தானத்திற்கு நேரே செப்புக் கொடித்தம்பம் அமைந்துள்ளது. அதிலே விநாயகர், பாலமுருகன் என்போரின் உருவங்களும் சிவாயநம, ஓம் சரவணபவ என்னும் மொழிகளும் அமையப் பெற்றுள்ளன. பலிபீடத்திற்கு அண்மையிலும் மூலமூர்த்தியைப் பார்த்த வண்ணமாகவும் நந்தியின் வடிவம் காணப்படுகின்றது.

சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோயிலுக்குத் தெற்கிலே கதிர்காம சுவாமி கோயில் அமைந்துள்ளது. அதன் மூலஸ்தானத்திலே சரவணபவ என்னும் ஆறெழுத்து அக்ஷர மந்திரம் எழுதப் பெற்ற யந்திரம் பேழையொன்றிலே அடைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. தாந்தி என்னும்

கோயில் யானையின் தந்தமும் முதலையின் பல்லும் மூலஸ்தானத் திற்கு அருகிலே வைக்கப்பட்டுள்ளன என்பது மரபுவழியான ஐதீகம். இக்கோயிலின் கட்டிடவமைப்பு கதிர்காமத்துக் கதிர்காம சுவாமி கோயிலைப் போன்றதாகும். இதற்கு அரை மைல் தூரத்திலே காவடிப் பிள்ளையார் கோயில் உள்ளது. அதற்கண்மையிலே இரு பெரிய மலைகள் அமைந்துள்ளன.

அவற்றொன்றினைச் சுற்றி ஏழு சிறிய மலைகள் உள்ளன. இவற்றை அடியார்கள் ஆலயங்களாகப் பாவனை செய்வர். சிறப்பான தினங்களிலும் உற்சவ காலங்களிலும் ஏழு மலைகளிலுங் கற்பூரம் எரித்து வழிபாடு செய்வது வழக்கம். இவற்றின் நடுவிலுள்ள மலை சுவாமிமலை எனப்படும். அதனிலுஞ் சற்றுயர்ந்து காணப்படுவதே வள்ளிமலை. இவற்றைச் சுற்றிச் சிறிய தாமரைத் தடாகங்கள் அமைந்துள்ளன. கதிர்காம சுவாமி கோயிலுக்குக் கிழக்குத் திசையிலே வீரபத்திரர் கோயிலும் தாமரைக் குளமொன்றும் அமைந்துள்ளன. சூரன் கோட்டை என்னும் வேட்டைக்களமும் அங்குள்ளது.

நிர்வாகமும் தொழும்புகளும்

வெருகலம்பதியிலே கோயில் நிர்வாகத்தையும் ஆலய சேவைகளை யும் சிந்துநாடு, குருநாடு, பெருநாடு என்னும் பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்களே மரபு வழியாகப் புரிந்து வருகின்றனர். ஆனைத்தீவு, ஈச்சிலம் பத்தை, மல்லிகைத்தீவு, பள்ளிக் குடியிருப்பு ஆகிய கிராமங்கள் சிந்து நாட்டைச் சேர்ந்தவை. 4 கங்குவேலி, கிளிவெட்டி, கூனித்தீவு, சம்பூர் என்னும் ஊர்கள் குருநாட்டுப் பகுதிகளாகும். பெருநாடு என்பது சேனையூர், கட்டைப் பறிச்சான் என்னும் ஊர்களைக் கொண்ட பகுதியாகும். ஆலயத் தொடர்பாக இந்நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆற்றி வருஞ் சேவைகள் குளக்கோட்டன் காலம் முதலாக மரபு வழியாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன என்பர்.

ஆலய பரிபாலனத்தைப் பொறுத்தவரையிலே சிந்து நாட்டாருக்கே முதன்மை அளிக்கப்படும். கோயிலை முறையாக அமைத்த நல்லநாதச் செட்டியார் சிந்து நாட்டிலுள்ள நாலூர்களின் தலைவர்களுக்கும் நிர்வாகப் பொறுப்புக்களை ஒப்படைத்தனர் என்பது ஒரு மரபுவழிக் கதையாகும். வெருகலைச் சேர்ந்த மாவடிச் சேனை, வாழைத் தோட்டம், முகத்துவாரம், இலங்கைத்துறை, கறுக்காமுனை என்னுமிடங்களிலுள்ள வேடுவர்கள் எல்லாக் காலங்களிலும் கோயிற்பணி செய்வது வழமை. விழாக் காலங்களிலே வேடுவர் கூத்தாடிச் சிறப்புச் செய்வர்.

குரு நாட்டு ஊரவர்கள் சில உற்சவங்களையுந் திருவிழாக்களையும் பொறுப்பேற்று நடத்துவர். ஏனைய நாட்களிற் சிந்து நாட்டவரோடு சேர்ந்து கோயிற் பணிகளைப் புரிவர். குருநாட்டவர் சார்பில் ஒருவரை நிர்வாக சபை உறுப்பினராகக் கொள்வதும் மரபாகும். குருநாட்டிலுள்ளவர்களைப் போலப் பெருநாட்டுக் கிராமவாசிகளும் சில உற்சவங்களுக்குப் பொறுப்பாகவுள்ளனர். பதினைந்தாம் திருவிழா அவர்களின் பொறுப்பாக உள்ளது. அவர்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் வகையில் ஒருவரை நிர்வாக சபையில் நியமித்தல் வேண்டும்.

மரபு வழியாகவும் பரம்பரை உரிமையின் வழியாகவும் கோயிலைப் பரிபாலனம் பண்ணுவோரைக் **கங்காணம்** என்பர். 4 அவர்களுட் **பெரிய கங்காணம்** என்பவருக்கே கூடிய அதிகாரமுண்டு. பெரிய கங்காணம், உதவிக் கங்காணம், உண்டியற் கங்காணம், கோயில் விதானை ஆகியோர் சிந்து நாட்டவராயிருப்பர். இவர்கள் முறையே ஈச்சிலம்பத்தை, பள்ளிக் குடியிருப்பு. ஆனைத்தீவு முட்டுச்சேனை, மல்லிகைத்தீவு என்னும் ஊர்களைச் சேர்ந்தவராயிருக்க வேண்டும் என்பது நெடுங்கால வழமை. கங்காணங்கள் காலா காலம் கூட்டமாகக் கூடிக் கோயிற் கருமங்களை ஆராய்வர். அவர்கள் எதுவித வேதனமுமின்றிக் கடமை புரிகின்றனர். இந்நாட்களிலே ஊரவர்களினார் தெரிவு செய்யப்பெற்ற பரிபாலன சபை ஒன்றும் கோயிற் கருமங்களை நிறைவேற்றுவதற்குத் துணை புரிகின்றது.

முற்காலத்திலே திட்டம் பண்ணிய ஒழுங்குகளுக்கு அமையவே ஆலய சேவைகள் நடைபெறுகின்றன. **மஞ்சனத்தார்** என்போர் சுவாமியின் திருமுழுக்குக்கு வேண்டிய நீரை வெருகு நதியிலிருந்து எடுத்துச் செல்வர். நெல் முதலான தானியங்களைக் குற்றி மாவிடித்துக் கொடுக்கும் பெண்களை **மாணிக்கத்தாள்** என்று சொல்வார்கள். விழாக் காலங்களிலே சுவாமி வீதிவலம் வரும்போது தீபாராதனை செய்வது **ஆலாத்திப் பெண்களின்** கடமையாகும். தீவர்த்தி பிடிப்போரைச் **சிவதர்மர்** என்று குறிப்பிடுவார்கள். சுவாமி காவுவோரைத் **திருத் தொண்டர்** என்று சொல்வது வழக்கம். வேட்டைத் திருவிழாவிலே தூது சொல்பவர்கள் **செட்டிமார்** எனவும் **புலவர்கள்** எனவும் வர்ணிக் கப்படுவர்.

சம்பூர் பாட்டுவாழியார் பரம்பரையிலுள்ளவர்கள் கோயிலிலே தேவார திருவாசகப் பாடல்களைப் பாடுவார்கள். சேனையூர், கட்டை பறிச்சான் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்தவர்கள் விழாக் காலங்களிலே கலை நிகழ்ச்சிகள் மூலஞ் சிறப்புச் செய்வர். பூநகர், வெருகல், இலங்கைத் துறை, முகத்துவாரம் என்பவற்றைச் சேர்ந்தவர்கள் திருவிழாக்களிலே

பௌராணிக நாடகங்களை அரங்கேற்றுவர். திருகோணமலை, மட்டக்களப்புப் போன்ற தூரத்திலுள்ள இடங்களிலிருந்து வருவோர் வில்லுப்பாட்டுப் போன்ற நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவார்கள்.

வெருகலம் பதியிலே, 1964 ஆம் ஆண்டிலே முதன்முதலாக ஆலய பரிபாலன சபையொன்று தெரிவு செய்யப்பட்டது. அதனைப் பற்றிய விவரங்கள் மேல்வருவன:

(1) போசகர்—பொ. செல்வரத்தினம், உதவி அரசாங்க அதிபர், கொட்டியாரம்பற்று; (2) தலைவர்—க. சுப்பிரமணியம்; (3) துணைத் தலைவர்—க. சுப்பிரமணியம், கிராமச் சபைத் தலைவர், மல்லிகைத் தீவு; (4) செயலாளர்—க. வெற்றிவேல், கிராம அதிகாரி, ஈச்சிலம் பத்தை; (5) துணைச் செயலாளர்—அ. பரசுராமன், பாடசாலை அதிபர்; (6) பொருளாளர்—சு. குணநாயகம், கிராமச் சபைத் தலைவர், சேனையூர்; (7) நிருவாக சபை உறுப்பினர்கள் (அ) பூ, விநாயகமூர்த்தி, கிராமச் சபைத் தலைவர், சம்பூர், (இ) எஸ். காராள சிங்கம், சமாதான நீதவான், வாழைச்சேனை, (ஈ) டாக்டர் எஸ். சண்முகம் பிள்ளை, திருகோணமலை.

இதன் பின்பு ஆலய பரிபாலன சபையானது திருவிழாக்கள் செய்யும் ஊர்களிலிருந்து மக்களாலே தெரிவு செய்யப்பட வேண்டுமென்று ஊரவர்கள் திருகோணமலை அரசாங்க அதிபருக்கு முறையிட்டனர். அதனாற் பரிபாலன சபை அவர்களின் விருப்பத்திற்கு அமைய மூன்று வருடங்களின் பின் தெரிவு செய்யப்பட்டது.

1990 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற அசம்பாவிதங்களின் விளைவாகச் சுற்றாடலிலுள்ள ஊரவர்கள் குடிபெயர்ந்தனர். பரிபாலன சபையின் உறுப்பினர்கள் சிலர் இடம் பெயர்ந்தமையாலும் வேறு சிலர் இறந்து போனமையாலும் பரிபாலன சபை மீண்டும் புனராக்கம் பெற்றுள்ளது. இப்போது த. சிதம்பரப்பிள்ளை தலைவராகவும், சைவப்புலவர் அ. பரசுராமன் துணைத் தலைவராகவும், சி. ரவீந்திரன் இணைச் செயலாளராகவும் பணி புரிகின்றனர். பரிபாலன சபையில் எல்லா மாகப் 14 பேர் உறுப்பினராக உள்ளனர்.

வெருகலம்பதிக்கு நிலையான வருமானமுள்ள சொத்துடமைகள் இல்லாமையாலே திருவிழாக் காலங்களிலும் பிற தினங்களிலும் அடியார்கள் காணிக்கையாக வழங்கும் பொருட்களையுங் காசினையும் ஆதாரமாகக் கொண்டே ஆலய கருமங்கள் நிறைவேறுகின்றன. முற்கால வழமைப்படி ஆலயத்தோடு தொடர்புடைய ஊர்கள் ஒவ்வொன்றும்

நிலிருந்தும் குறிப்பிட்ட பொருள்கள் கோயிலுக்குக் கிடைக்கின்றன. ஆணைத்தீவிலிருந்து பசு நெய்யும், மல்லிகைத் தீவிலிருந்து மல்லிகைப் பூவும் பள்ளிக்குடியிருப்பிலிருந்து பால், தயிர் ஆகியனவுங் கிடைக்கின்றன. சேனையூரார் நவதானியங்களையும் ஈச்சிலம்பத்தைக் குடியானவர்கள் விபூதியினையுங் கொடுப்பர். கட்டைப்பறிச்சானிலுள்ளவர்கள் சந்தனக் கட்டைகளையும் இலங்கைத்துறை முகத்துவாரத்திலுள்ளவர்கள் இளநீர், தேங்காய் ஆகியவற்றையுங் கொடுப்பார்கள்.

மாவடிச்சேனை, பட்டித்திடல், மணற்சேனை என்னும் ஊர்களிலிருந்து முறையே மாம்பழம், பலாப்பழம், தேசிக்காய் ஆகியன கிடைக்கின்றன. பாலத்தடிச் சேனையிலிருந்து தோடம்பழம், மாதுளம் பழம் ஆகியனவும், கதிரவெளியிலிருந்து விழாம்பழமும், மேன்காமத்திலிருந்து அரிசியும் கோயிலுக்குக் கொண்டு செல்லப்படும். கங்குவேலியிலுள்ளவர்கள் கரும்பினையும், பால்சேனை வாசிகள் தேனையும், கிளிவெட்டி ஊரவர் நெய், நல்லெண்ணெய் ஆகியவற்றையும் வழமையாகக் கொடுப்பார். திருகோணமலை, தம்பலகாமம், வாழைச்சேனை ஆகியவற்றைச் சேர்ந்தவர்கள் உற்சவ காலங்களிலே வாழைப்பழம் முதலான கனி வர்க்கங்களைக் கொடுப்பதும் வழமை.

நாள்வழிபாடும் திருவிழாக்களும்

சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயிலில் நாள்தோறும் மூன்று காலப் பூசை நடைபெடும். திருவுருவங்களைத் திரைநீக்கி அவற்றை அடியார்கள் பார்க்கும் வண்ணமாகவே ஆராதனைகள் நடைபெறும். ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையிலும் அபிஷேக ஆராதனை நிகழும். மேளம், குழல் ஆகிய வாத்தியங்கள் ஆராதனை வேளையில் இசைக்கப்படும். இங்குள்ள இவ்வாத்தியக் கருவிகள் விசித்திரமானவை. மேளம் கஞ்சாக் கொட்டினால் அமைக்கப் பெற்றது. அதன் வாத்தியவொலி சுமார் ஐந்து மைல் தூரத்திற்குக் கேட்கக் கூடியது. பூசை முடிந்ததும் நேரத்திக் கடன் செய்வோர் அர்ச்சனை செய்வர். பூசைகள் முடிந்த பின்பு, பெரிய கங்காணம், உதவிக் கங்காணம், உண்டியற் கங்காணம், கோயில் விதானை என்ற ஒழுங்கின்படி திருநீறு, சந்தனம், தீர்த்தம், பூ, பிரசாதம் ஆகியன வழங்கப்படும்.

சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயிலிற் பிராமணரே பூசை செய்கின்றனர். நெடுங்காலமாக அர்ச்சகராகவிருந்த யாழ்ப்பாணத்து வம்சாவழியினரான கதிரேச சந்தரமூர்த்தி ஐயரின் மறைவின் பின்பு, 1980 ஆம் ஆண்டு முதலாக அவரது மகன் சுப்பிரமணிய ஐயர் அர்ச்சகராகக் கடமையாற்றி வருகின்றார்.

கதிர்காம சுவாமி கோயிலின் மூலஸ்தானத்தில் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகப் பல திரைச்சீலைகள் போடப்பட்டிருக்கும். அங்கு திரை நீக்காமல், மந்திரங்கள் உச்சரிக்காது வாய்கட்டி மௌன பூசையே செய்யப்படும். அதனை ஞானபூசை என்பர்.

வெருகலம் பதியில் ஆவணி மாதம் உத்தரம் முதலாகப் பதினெட்டு நாட்கள் திருவிழாக்கள் நடைபெறும். கடைசி ஆறு நாட்களிலுந் திருவிழாக்கள் மிகச் சிறப்பாக நடைபெறும். திருவிழாக்களின் போது பகலில் உள்ள வீதியினையும் இரவில் உள்வீதி, வெளிவீதி ஆகிய இரண்டினையுஞ் சுற்றி வருவது வழக்கம். திருவிழாக்களை முற்கால வழமைப்படி நடத்துவோரின் விபரங்கள் மேல்வருமாறு உள்ளன:

முதலாந் திருவிழா	}	கோயிலாரின் பொறுப்பில் நடைபெறும்	
இரண்டாந் திருவிழா			
மூன்றாந் திருவிழா			
நாலாந் திருவிழா			
ஐந்தாந் திருவிழா			
ஆறாந் திருவிழா	}	கூனித்தீவு	
ஏழாந் திருவிழா			சம்பூர்
எட்டாந் திருவிழா			மேன்காமம்
ஒன்பதாந் திருவிழா			கங்குவேலி
பத்தாந் திருவிழா			மூதூர்
பதினொராந் திருவிழா			மல்லிகைத் தீவு
பன்னிரண்டாந் திருவிழா			ஆனைத்தீவு, ஈச்சிலம்பத்தை
பதின்மூன்றாந் திருவிழா			கதிரவெளி
பதினாலாந் திருவிழா			சேனையூர், கட்டைபறிச்சான்
பதினைந்தாந் திருவிழா			சலவைத் தொழிலாளர்
பதினாறாந் திருவிழா			வாழைச்சேனை
பதினேழாந் திருவிழா			செட்டியார், செங்கலடி
பதினெட்டாந் திருவிழா			

அண்மைக் காலங்களிலே கோயில் வருமானங் குறைவுற்றதனால் முதலாறு திருவிழாக்களையும் கோயிலாரினால் நடத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆலய நிர்வாகத்தின் தீர்மானப்படி அவற்றை நடத்தும் பொறுப்பினை ஊரவர்களுக்குக் கொடுத்துள்ளனர். முதலாந் திருவிழா கொடித்தம்பஞ் செய்து கொடுத்துள்ள வல்வெட்டித்துறையார் வசம் விடப்பட்டுள்ளது. பெரியவெளி, முட்டுச்சேனை, மணற்சேனை ஆகிய ஊர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் முறையே இரண்டாம்,

மூன்றாம், நாலாந் திருவிழாக்களுக்குப் பொறுப்பேற்றுள்ளனர். பாலத் தடிச்சேனை, பள்ளிக்குடியிருப்பு ஆகிய ஊர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் முறையே ஐந்தாம், ஆறாந் திருவிழாக்களுக்குப் பொறுப்பேற்றுள்ளனர் முதலாவது திருவிழாக்களையும் முற்காலத்திலே கோயிலார் செய்து வந்தமையால் அவற்றைக் கோயில் விழா எனக் குறிப்பிடுவது வழக்கம். திருவிழாத் தொடங்கியபின் முதல் ஆறு நாட்களிலும் பிள்ளையாரும் அத்திர தேவரும் எழுந்தருளி உள்வீதி வலம் வருவர். ஏழாம் நாளிற் சந்தி காவல் நடைபெறும். அதற்குள் பின்பு மூத்த பிள்ளையாரும் அத்திரதேவரும் உள்வீதியிலும் வெளிவீதியிலும் வலம் வருவர். ஒன்பதாம் நாளன்று சித்திரவேலாயுத சுவாமி கேடயத்துள் எழுந்தருளி இவர்களின் நடுவிலுள்ள வண்ணமாக வலம் வருவர். பகலிலும் இரவிலும் சுவாமி வீதிவலம் வருங் காட்சி கவர்ச்சிமிக்கது.

முற்காலங்களிலே பதினமூன்றாந் திருவிழாவன்று கோயிலுக்குத் தென்மேற்கிலே, ஒரு மைல் தூரத்திலுள்ள திக்காளை என்ற இடத் திற்குக் குருக்களுங் கோயிற்பணியாளரும் யானைப் பாகனும் போய் மடை வைத்துப் பூசை செய்து காட்டிலுள்ள கொம்பன் யானை யொன்றை அழைத்து வருவர் என்பது ஒரு ஐதீகம். 6 அன்று முதற் கதிர்காமசுவாமி கொம்பன் யானையில் எழுந்தருளி வலம் வருவார். கதிர்காம சுவாமிக்குத் திருவிழா நடைபெற்று முடிந்த பின்பு சித்திர வேலாயுதரும் மூத்த விநாயகரும் அத்திரதேவரும் எழுந்தருளி வீதி வலம் வருவர்.

இறுதித் திருவிழாவான வேட்டைத் திருவிழா செட்டிவிழா என்றுஞ் சொல்லப்படும். அதனை ஆலயத்தை அமைத்தவரான நல்ல நாதச் செட்டியாரின் பரம்பரையினர் செய்து வருகின்றனர். அன்றிரவு சித்திர வேலாயுதர் எழுந்தருளிக் கோயிலுக்குக் கிழக்கிலுள்ள தாமரைக் குளத்துக்குச் சூகர வேட்டையாடச் செல்வர். சூகரத்தின் வடிவினை மாவினாற் செய்து பெரிய பாத்திரத்தில் அவித்துக் குளத்தருகில் வைப்பர். சுவாமி குளத்தருகே வந்ததும், குருக்கள் பன்றி வேட்டை வேடரைப் போற் பாவனை செய்து, சூகரத்தின் உருவத்தின் மேல் வேலாயுதத்தை எறிவர். அந்தச் சூகரத்தை மஞ்சள் தெளித்த வெள்ளைச் சீலையிற் கட்டி, அதனைத் தனது தலையில் வைத்துக் கொண்டு, மாணிக்கத்தாள் சுவாமி முன் செல்வான். சுவாமி கோயில் வாசலுக்குத் திரும்பியதும் புலவர் வாதம் நடைபெறும். அம்மன் சார்பிற் குருக்களும், சுவாமி சார்பிற் பாட்டு வழிச் சந்ததியிலே தோன்றிய நீலாப் பளை பத்தினியம்மன் கோயிற் குருக்களும் வாதம் புரிவர்.

வேட்டைத் திருவிழா முடிந்த பின்பு, அடுத்த நாட் காலையிலே தீக்குளிப்பு நடைபெறும். அதிகாலையில் மூலஸ்தானத்திலிருந்து அக்கினி எடுத்து வரப்பட்டு கோயிலின் முன்பு, குறிக்கப்பெற்றவோர் இடத்திலே தீ மூட்டிப் பெரிய மரக்கட்டைகளை எரிப்பர். கோயிற் குருக்கள் அவ்விடத்திற்குப் போய் அக்கினி தேவனை வழிபாடு செய்வர் அதன் பிளம்புகள் அணைந்து எரித்த விறகுகள் தணலாகியதும் பக்தர்கள் அதனை மும்முறை வலம் வந்து தீ மிதிப்பர். தீக்குளிக்கும் அடியார் களுக்கு எதுவிதமான தீங்கும் நடைபெறுவதில்லை.

தீ மிதிப்பு முடிந்த பின்பு, சித்திர வேலாயுதரை எழுந்தருள்ப் பண்ணி வெருகு நதியிலே தீர்த்தமாட்டுவார்கள். தீர்த்தமாடும் அடியார்கள் அரிசி மா, சந்தனம் என்பவற்றாலான அரப்பினையும் தருப் பையினையும் தரித்த வண்ணமே நீராடுவார்கள். இவற்றை நீராடு வதற்கு முன் அர்ச்சகரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்வர்.

பத்தொன்பதாம் நாளாகிய தீர்த்தோற்சவ தினத்திலே, இரா வேளையிலே நன்றாய் அலங்கரிக்கப்பட்ட நந்தவனத்திலே, அன்ன ஊஞ்சலிலே வள்ளி-தெய்வானை சமேதராகிய சித்திர வேலாயுதரை எழுந்தருள்ப் பண்ணி ஊஞ்சலாட்டுவார்கள். திருவூஞ்சலோடு வருஷத் திருவிழாக்கள் நிறைவுபெறும். இருபதாம் நாளன்று பிராயச்சித்த அபிஷேகம் ஆலயத்தில் நடைபெறும்.

மடங்கள்

புராதன காலத்தில் அமைக்கப் பெற்ற மடங்களின் அடையாளங்கள் எதுவும் இப்போ வெருகலம் பதியிற் காணப்படவில்லை. கிராம அபிவிருத்திச் சங்க மடம், கிராமச்சங்க மடம் என்னும் இரு மடங்கள் அண்மைக் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தலத்தைச் தரிசிக்கச் செல்லும் அடியார்களின் வசதி கருதியே இவற்றை உருவாக்கியுள்ளனர்.

இவற்றுள் முதலாவது மடம் தொடர்பான பணிகள் வெருகல் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் அனுசரணையுடன் 1966 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பமாகின. அக்காலத்தில் ஈச்சிலம்பத்தைக் கிராமசேவகராகக் கடமை புரிந்த சு. குணநாயகம் இம்மடத்தினை அமைப்பதற்குப் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். இதனை அமைப்பதற்குத் தேவை

யான பணத்தில் ஒரு சிறிய பகுதியை வழங்குவதற்குத் திருகோணமலை அரசாங்க அதிபர், அரசாங்கக் கணக்கில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட பணத்தின் முழுத் தொகையினையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. கிராமசேவகர் சு. குணநாயகம், வெருகல் கிராமச்சங்கத் தலைவர் இ. ஞானகணேஷ், வெருகல் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத் செயலாளர் அ. பரசுராமன், திருகோணமலை வைத்தியர் எஸ். சண்முகம்பிள்ளை ஆகியோர் விழாக் காலங்களில் அடியார்களிடமிருந்தும், ஊராரிடமிருந்தும் பிற சைவாபிமானிகளிடமிருந்தும் பெற்ற பணத்தைக் கொண்டு ஒருவாறு மடத்தைக் கட்டி முடித்தனர். 1968 ஆம் ஆண்டிலே, கொடியேற்ற விழாவிலே உதவி அரசாங்க அதிபரின் தலைமையிலே அதன் சிறப்பு விழா நடைபெற்றது. அது ஆலய பரிபாலன சபையின் பொறுப்பிலுள்ளது. இதனைக் கவனிப்பதற்குக் குழுவொன்றை நியமித்துள்ளனர்.

கிராமச் சங்க மடம் ஈச்சிலம்பத்தைக் கிராம சபையின் ஆதரவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மடம் 80 அடி நீளமும் 40 அடி அகலமுங் கொண்ட சுற்றளவினை உடையது. இதன் நடுவிலே நீளமான மண்டபம் அமைந்துள்ளது. அதனைப் பக்கங்களிலும் 20 அடி நீளமும் 10 அடி அகலமுங் கொண்ட அறைகள் உள்ளன.

இம்மடம் கிராம சபையின் பரிபாலனத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. திருவிழாக் காலங்களிலும் உற்சவ தினங்களிலும் அங்கு சென்று தங்கும் அடியார்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளையும் உதவிகளையுங் கிராம சபை உறுப்பினர்கள் செய்கின்றனர். அத்தகைய காலங்களிலே இங்கு அன்ன தானமுஞ் செய்கின்றனர்.

4007cc

அடிக்குறிப்புகள்

1. Ceylon Tamil Inscriptions pt I

Ed. A. Velupillai, Peradeniya, 1971, pp. 9-10.

2. ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

தொகுப்பாசிரியர்—கலாநிதி ஆ. சாதாசிவம், சாகித்திய மண்டலம், கொழும்பு, 1966
ப. 104-105.

3. மாயாதுன்னேயின் மகனுடீ சீதாவாக்கை அரசனுமாயிய இராஜசிங்கன் 16ஆய் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே சுண்டியினைக் கைப்பற்றி அதனையுஞ் சிலகாலம் ஆட்சி புரிந்தான். அவன் சைவனாகினான் என்றும், கந்தசுவாமிக்கும் பத்தினிக்கும் டல் தேவாலயங்களை அமைத்தான் என்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. ஆயினும் சிழக்கிலிங்கையிலுள்ள தலங்களோடு அவன் தொடர்பு கொண்டிருந்தமைக்கான உறுதியான சான்றுகள் எதுவுங் கிடைக்கவில்லை. பதினேழாம் நூற்றாண்டிலே கண்டி மன்னனாக விளங்கிய இரண்டாம் இராஜசிங்கன் கொட்டியாரம்பற்று முதலான வன்னி பகுதிகளோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியிருந்தான். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி புரிந்த நாயக்க மன்னர் எல்லோருக்கும் இராஜசிங்கன் என்ற பெயர் உரியதாய் இருந்தமையுங் கவனத்திற்குரியது.
4. வன்னியரின் ஆட்சிகாலத்தில் அவர்களின் மேற்பார்வையில் ஆலய பரிபாலனம் நடைபெற்றது. அத்தகைய வன்னிபங்கள் 32 பேர் என்பது ஐதீகம். அவர்களுள் இறுதியானவர் தனித்துண்ணாப் பூபாலிள்ளை என்று சொல்லப்படுகின்றது. அவர் பிரயானஞ் செய்வதற்குப் பயன்படுத்திய பல்லக்குக் கதிர்காம சுவாமி கோயிலில் வைக்கப்பெற்றுள்ளது என்பது ஐதீகம்.
5. நாள்தோறும் கதிர்காம சுவாமி கோயிலிற் பூசைகள் நடந்த பின்பே சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோயிலில் மும்மூர்த்திக்கும் பரிவார தேவர்களுக்கும் பூசைகள் நடைபெறும். வைகாசி விசாகம், கந்தசஷ்டி, திருக்கார்த்திகை ஆகிய தினங்களிலே கதிர்காமசுவாமி கோயில் விழாக்களுக்கு சிறப்பாராதனைகளும் இடப் பெறும்.
6. இது கோயில் யானை பற்றிய கதை போலும். அதனைக் கட்டி வைக்காது காட்டிற்குப் போய்வருவதற்கு விட்டனர் என்றும் திருவிழாக்காலங்களிலே அழைத்து வரவேண்டி இருந்தது என்றும் கருதலாம். இதனை காத்தி என்று அழைத்தனர். தாந்தியைப் பற்றிய கதையின் சில அம்சங்கள் நாட்டார் வழக்கிலுள்ள புணைந்துரைகள் போன்றவை.

சித்தாண்டி

சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயில்

தலமுஞ் சூழலும்

கிழக்கிலங்கையிலே, மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலே, மட்டக்களப்பு நகரத்துக்கு வடக்கிலே, அதற்குப் பதின்மூன்று மைல் தூரத்திலே சித்தாண்டி என்னுந் திருத்தலம் அமைந்துள்ளது. அது மட்டக்களப்பு-வாழைச்சேனை வீதியிலிருந்து கால் மைல் தூரத்திற் காணப்படுகின்றது அங்குள்ள சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயில் தொன்மையும் வரலாற்றுச் சிறப்புங் கொண்டது. திருப்படைக் கோயில்கள் என வழங்குவன வற்றுள் அதுவுமொன்றாகும். அதனைத் தேசத்துக் கோயில்களுள் ஒன்றாகக் கொள்வதும் மரபு.

இக்கோயிலுக்குப் போகும் வழியில் அளவிற் சிறியதான மாணிக்கப் பிள்ளையாரின் கோயிலும் முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்தரின் அழகிய உருவச் சிலையும் அமைந்து காணப்படுகின்றன. ஐந்து ஏக்கர் நிலப்பரப்பினைக் கொண்ட கோயில் வளாகம் மரச்சோலைகளின் மத்தியிலே அமைந்திருக்கின்றது. அங்கு பழைய, பெரிய வம்மி மரங்களும் மகிழையும் மிகுந்துள்ளன.

கோயிலின் கிழக்கு வாசலிற் கம்பீரமான தோற்றமுடைய இராச கோபுரங் கட்டப் பெற்றுள்ளது. சிவபெருமானுடைய சுவர்ச்சியான கோலமும் முருகனின் தோற்றமும் நாயன்மார் அறுபத்து மூவரின் திருமேனிகளும் கோபுரத்தின் நான்கு புறங்களிலும் அழகுற அமைந்துள்ளன. கோபுரவாசலின் கதவு பதினாறடி உயரமும், பத்தடி அகலமுங் கொண்டது. அது முதிரைப் பலகைகளினாற் சித்திரவேலைப் பாடுகளுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இராச கோபுரத்தின் அருகிலே இரு மணிக்கோபுரங்கள் உள்ளன. அவற்றிலுள்ள வெண்கலக் காண்டா மணிகளுள் ஒவ்வொன்றும் நூற்றைம்பது கிலோ நிறை கொண்டது. மணியோசை கோயிற் சுற்றாடலில் நான்கு மைல் தூரம் வரை கேட்கின்றது.

கோயிலின் கிழக்கிலுள்ளதைத் தவிர்ந்த ஏனைய புறங்களிலே உயரமான மதில்கள் அமைந்துள்ளன. கோயிலுக்கு மேற்கிலே, அண்மையிலே உப்பாறு பாய்கின்றது. கோயில் வளாகத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் பழங்காலத்தில் அமைக்கப்பெற்ற கிணறுகள் உள்ளன. அவை இன்றும் பாவனைக்குரிய வசதிகளோடு காணப்படுகின்றன. சித்திர வேலாயுதர் கோயிலின் தென்புறமாக வள்ளி அம்மன் கோயிலும், வடக்கிலே தெய்வ யானை அம்மன்கோயிலும் உள்ளன. தெற்குப் புறத்திலே மாரியம்மன் கோயிலும் அமைந்துள்ளது. மூலத் தானத்தின் பின்பக்கத்திலே விநாயகர் ஆலயம் காணப்படுகின்றது.

இக்கோயிலிற் காணப்படும் மகா மண்டபம் முப்பது அடி அகல முடையது. அது ஆறுமுகசுவாமி மண்டபம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அதற்கு வடக்கில் முப்பது அடி நீளமும் பத்து அடி அகலமுங் கொண்ட வசந்த மண்டபம் அமைந்திருக்கின்றது. அதற்கருகிலே நவக் கிரகங்களின் ஆலயம் உள்ளது. கோயிலின் வட பக்கத்திலே, உள் வீதியிலே கொட்டறை காணப்படுகின்றது. தென்புறத்திலே வாகன சாலை, வன்னியர் அறை, களஞ்சிய சாலை, யாக சாலை, வைரவர் கோயில், குமாரர் கோயில், குருக்களின் கூடம் ஆகியன அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

மண்டபங்களில் உள்ள தூண்களில் நாயன்மார் அறுபத்து மூவரின் உருவப் படங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மகா மண்டபத்தின் தூண்களிலே அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகியோரின் வடிவங்கள் தீட்டப்பெற்றுள்ளன. மேலே வள்ளியை மான் ஈன்றமை, அவளைப் பின் வேடர் எடுத்து வளர்த்தமை, வள்ளி தினைப்புனங் காத்தமை, அவளிடம் முருகன் ஆண்டி வடிவத்திலே சென்றமை, வள்ளியின் முன் பிள்ளையார் யானை உருவிலே தோன்றியமை, முருகன் வள்ளி ஆகியோரின் மணக்கோலம் போன்ற காட்சிகள் அழகுறத் தீட்டப்பெற்றுள்ளன.

சித்தாண்டி முனிவர் பற்றிய ஐதீகம்

சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோயில் பழமையுஞ் சிறப்புங் கொண்ட தெனினும் அதன் வரலாறு பற்றிய புராதனமான ஆதாரங்கள் எதுவுங் கிடைக்கவில்லை. சிலாசாசனங்கள், 2செப்பேடுகள் போன்ற ஆவணங்கள் எதுவுமே இதுவரை காணப் பெறவில்லை. ஆலயத்தின் உற்பத்தி யினை விளக்கும் வகையிலான ஐதீகமொன்று மரபு வழியாக வந்துள்ளது. அதன் சாராம்சம் மேல்வருமாறு அமையும்:

முன்னொரு காலத்திலே இந்தியாவிலிருந்து வந்த சிகண்டி என்னும் முனிவர் கொடிய விலங்குகள் சஞ்சரிக்கும் காட்டிலே, அத்திமர நிழலிலே, தங்கியிருந்து தவம் புரிந்தனர். அவரைக் கண்ட வன வேடர்கள் அவரிடஞ் சென்று தொழுது பணிந்தனர். சிகண்டி முனிவர் அவர்களுக்கு உபதேசஞ் செய்து, வேலொன்றினை அம்மரத்தடியில் நாட்டி அதனை வழிபடுமாறு அவர்களை வேண்டினார். அன்று முதலாக வேடுவர்கள் அங்கே வழிபாடு செய்து வந்தனர். சிகண்டி என்பவரின் காரணமாகத் தோன்றியமையாற் சித்தாண்டி என்னும் பெயர் உருவாகியது.

சொற்பிறப்புப் பற்றிய இலக்கண விதிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு நோக்குமிடத்துச் சிகண்டி என்ற மொழியின் அடிப்படையிலே சித்தாண்டி உருவாகியது என்பது எந்த வகையிலும் ஒப்புக் கொள்ள முடியாதவொன்றாகும். பாமர வழக்கிலும் இத்தகைய மொழி மாற்றம் இடம் பெறுவதற்கான அறிகுறிகள் காணப்படுவதில்லை. கோயிலின் தோற்றம் பற்றியும் ஊர்ப் பெயர் ஏற்பட்டமையின் காரணம் பற்றியும் எதுவிதமான தெளிவான விளக்கங்களும் கிடையாதவொரு காலத்திலே புனையப்பெற்ற கதையாகக் கொள்ளத்தக்கதே சிகண்டி முனிவர் பற்றிய ஐதீகம். அது ஆலய உற்பத்தியினையும் இடப்பெயர் உற்பத்தியினையும் விளக்கும் வண்ணமாக எழுந்த புனைகதை. சில சந்தர்ப்பங்களில் இத்தகைய கதைகளைச் சொற்பிறப்பு இலக்கணங்களுக்கு ஏற்ப அமைவது போலக் காணப்படும். ஆனால் இக்கதையைப் பொறுத்த மட்டில் அத்தகைய தன்மை எதுவுமில்லை.

வன்னிமையும் வண்ணக்கரும்

கோயில் வழமைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு நோக்குமிடத்துச் சித்தாண்டியில் ஆலய பரிபாலனத்தில் முதன்மை அதிகாரம் தேசத்து வன்னியருக்குரியது என்பது தெளிவாகின்றது. மட்டக்களப்பிலே வன்னியரின் ஆட்சி நிலவிய காலங்களிலே ஆலய ஏற்பாடுகள் வரையறையாகத் திட்டம் பண்ணப்பட்டிருந்தன. முற்காலங்களிலே திருவிழாக்கள் இங்கு மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றன. அவை பெரும்பான்மையும் சமுதாயப் பிரிவுகள் பலவற்றின் சேவைகளையும் நில மானியங்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு நடைபெற்றன. ஆட்சியதிகாரங் கொண்ட தேசத் தலைவர்களான வன்னியரின் ஆதரவிலும் ஆதிக்கத்திலும் பெருங்கோயில்களின் பரிபாலனம் அமைந்து கொள்வது இன்றியமையாத ஒன்றாகியது. ஆலயங்களையும், சமய நிறுவனங்களையும் ஆதரிப்பதும் பாதுகாப்பதும் ஆட்சியாளரின் பிரதான பொறுப்பாகவிருந்த விழாக் காலங்களிலே சித்தாண்டி போன்ற தலங்களுக்குக் கிழக்கிலங்கை

யின் பல பகுதிகளிலிருந்துஞ் சைவர்கள் பெருந்தொகையிலே யாத்திரை போவது வழக்கம். அத்தகைய காலங்களில் ஆலய வளாகத்தில் ஒழுக்கினை நிலைநாட்டி அங்கு குழுமியோருக்கும், சொத்துடைமைகளுக்கும் பாதுகாப்பினை வழங்குவது ஆட்சியதிதகாரம் உடையவர்களின் பொறுப்புபாகும்.

முற்காலங்களிலே கமுபண்டார வன்னிமை, குஞ்சறாணை வன்னிமை, முடக்குஞ்சு வன்னிமை, நல்லதம்பி வன்னிமை என்போர் ஆலய பரிபாலனஞ் செய்தனர் என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஒல்லாந்தர் காலத்திலே வாழ்ந்தவரான நல்லதம்பி வன்னிமை மட்டக்களப்புக் கோட்டையை ஒல்லாந்தர் கட்டியபோது அவர்களுக்கு 100 குடம் தேன் கொடுத்தார் என்பது ஐதீகம்.

பண்டார வன்னிமையின் காலத்தில் (1872) (1) காராளிப் போடி, (2) அத்தியாப் போடி, (3) வெள்ளைச்சாத்திரப்போடி, (4) இளையதம்பிப் போடி ஆகிய ஐவரும் சித்தாண்டியிலே வண்ணக்கராய் இருந்தனர். பாலிப்போடி வன்னிமையின் பதவிக் காலத்திற் (1892—1900) (1) சக்குறுப்போடி, (2) கந்தப்போடி, (3) சம்பப் போடி, (4) குமானிப்போடி என்போர் வண்ணக்கராய் விளங்கினர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதற் பகுதியிற் பத்துப்போடி வன்னிமை (1900—1904), குமாரவேலு வேலப்பு வன்னிமை (1905—1906), கந்தப் போடி அம்பகப் பண்டார வன்னிமை (1906—1922), கதிர்காமர் மாரிமுத்து வன்னிமை (1922—1944) ஆகியோர் வரிசைக்கிரமமாக ஆலய பரிபாலனஞ் செய்தனர். கோயிலின் வெளி மண்டபம், உள்மண்டபம், யாகசாலை, வாகனசாலை, மடைப்பள்ளி, குமாரசாமி கோயில் ஆகிய யாவும் கதிர்காமர் மாரிமுத்து வன்னிமையின் காலத்திலே புதிதாக அமைக்கப்பெற்றன.

சரவணப்போடி சண்முக வன்னிமையின் காலத்தில் (1944—1977) இப்போதுள்ள இராசகோபுரம் அமைக்கப்பெற்றது. தமிழகத்துச் சிற்பாசிரியரான குஞ்சிதபாதம் என்பவரின் மேற்பார்வையில் நடைபெற்ற அதன் கட்டிட வேலைகள் 1948 ஆம் ஆண்டிலே நிறைவு பெற்றன. தெய்வயானை அம்மன் கோயிலும் பிள்ளையார் கோயிலும் நவக்கிரக ஆலயமும் அவருடைய காலத்திலே புதிதாக அமைக்கப் பெற்றன. சண்முக வன்னிமையின் காலத்திலே மேல்வருவோர் வண்ணக்கராய்ப் பணி புரிந்தனர்:

(1) க. இளையதம்பி, (2) சா. பம்மக்குடி, (3) பி. முத்துப் பிள்ளை, (4) ச. இராசமணி, (5) க. காசுபதி.

1977 ஆம் ஆண்டு முதலாக இந்நாள் வரை நாகப்பர் தாமோதரம் வன்னிமை ஆலய பரிபாலனத்தை நடத்தியுள்ளார். (1) ப. தம்பிப்போடி, (2) ந. பொன்னையா, (3) சாமித்தம்பி விஸ்வலிங்கம், (4) க. பேரின்பம், (5) ப. மயில்வாகனம், (6) இ. வெள்ளைக்குட்டி ஆகியோர் வண்ணக்கராகப் பணிபுரிந்துள்ளனர்.

1983 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வன்னிமையான இராசமாணிக்கம் கருணாகரனும் திருவிழாக் குடிகளினாலே தெரிவு செய்யப்பெற்ற ஆலய பரிபாலன சபையும் கோயில் நிர்வாகத்தைப் பொறுப்பேற்றுள்ளனர்.

ஆலய நிர்வாக முறையுஞ் சேவைகளும் முற்கால வழமைகளின் படியே நடந்து வருகின்றன. மட்டக்களப்பில் வன்னியரின் ஆட்சி நிலவிய காலம் முதலாக வண்ணக்கர் முறையும் நிலை பெற்று வருகின்றது. மட்டக்களப்பிலுள்ள பெரும்பாலான கோயில்களில் நிருவாகப் பொறுப்புக்களை நடத்துவோரை வண்ணக்கர் என்று சொல்வது வழமை. மருமக்கள் தாய்முறையின் வழியாக அவர்கள் உரிமை பெறுவர். மலையாள முக்குவரின் செல்வாக்கினாலே வண்ணக்கர் முறை வழக்கில் வந்தது எனக் கருத முடிகின்றது. மலையாளத்திலே முக்குவரின் சமயச் சடங்குகளைச் செய்த குருமாரை வாணக்கன் என்று குறிப்பிட்டுள்ளமை இங்கு கவனித்தற்குரியது. வாணக்கன், வண்ணக்கன் என்னுமிரு சொற்களும் நெருங்கிய தொடர்புடையவை.

முதியவர்களாகவுஞ் செல்வாக்குள்ளவர்களாகவுஞ் சமயப் பற்றுள்ளவர்களாகவும் விளங்கியவர்களை முற்காலங்களிலே வண்ணக்கராகத் தெரிவு செய்தனர் என்பர். அத்தியாகுடி, புதூர்க்குடி ஆகிய வற்றிலிருந்து இப்போ வண்ணக்கர்களைத் தெரிவு செய்கின்றனர். கங்காணிப்போடி குடி, கோயில்குடி, புலவனார்குடி, பரமக்குட்டிக் குடி, பட்டியன் குடி, சந்தாப்பணிக்கன் குடி ஆகியவற்றைச் சேர்ந்தவர்களுங் கோயிற் காரியங்களிலே பங்கு கொள்ளுகின்றனர். முற்காலங்களிலே இக்குடிகளிலிருந்தும் வண்ணக்கர்களைத் தெரிவு செய்தனர்.

ஆலயத்தின் பிரதான அறங்காவலரான வன்னிமையின் மேற்பார்வையில் எல்லாக் கருமங்களையும் வண்ணக்கர் நிறைவேற்றுவார்கள். கோயிலுக்கும் அதன் உடைமைகளுக்கும் இவர்களே பொறுப்பாயுள்ளனர். அழிவு சோர்வுகளுக்கெல்லாம் மகா சபையின் தீர்மானத்திற்கு ஏற்ப அபராதம் வழங்க வேண்டும்.

சித்தாண்டிக் கோயிலின் நிர்வாக முறையானது முற்காலத்திலே ஆட்சியாளருக்கும் சமுதாய நிறுவனங்களுக்கும் இடையில் நிலவிய நெருங்கிய தொடர்புகளை நினைவுறுத்துவதாயுள்ளது. முன்பு சிற்றரசர்களாய் விளங்கிய வன்னியர்கள் பிரதானமான கோயில்களின் ஆலய பரிபாலனத்தை மேற்பார்வை செய்தனர். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து அவர்கள் ஆட்சியதிகாரங்களைப் படிப்படியாக இழந்தனர். பிரித்தானியரின் நிர்வாக அமைப்பு உருவாகிய பின்பு அவற்றை முற்றாக இழந்தனர். ஆயினும், ஆலய பரிபாலனத் தொடர்பாக அவர்களின் மரபுவழி முதன்மை நிலையானது பரம்பரை உரிமையாக இன்றும் நிலவி வருகின்றது.

பரம்பரை முறைமையாக ஆலய சேவைகளைப் புரிந்து வருவோரைக் கோயிலார் என்பர். 4 திருவிழாக் காலங்களிலே சங்கற்பம் என்னுள் சடங்கு நடைபெறும். அதிலே வன்னிமைக்கும் கோயிலாரின் சார்பில் இளைஞரிருவருக்கும் முன்னீடு வழங்கப்படும். திருவிழாத் தொடங்கி முடியும் வரையான காலத்தில் இவர்களே கும்பம், வேல் ஆகியவற்றை எடுத்துச் செல்வது வழமை. கோயிலார் பகுதியிலுள்ள பெண்களை வட்டுக்குத்துவோர் என்பர். தினமும் ஒரு மரக்கால் நெல்லினைக் குற்றி இரண்டு கொத்து அரிசியை நெய்வேத்தியத்திற்கென இவர்கள் கொடுப்பது வழமை.

இந்நாட்களிலே கோயிற்சேவை புரிவோருக்கு வேதனம் வருடமொன்றுக்கு மேல்வருமாறு வழங்கப்படுகின்றது:

1. குருக்கள்	—	ரூபா 10,000/-
2. கோயிலார்	—	ரூபா 24,000/-
3. பூ எடுப்போர்	—	ரூபா 4,000/-
4. தண்டல்	—	ரூபா 3,000/-
5. சங்கூதி (ஐயன்)	—	ரூபா 1,000/-

தட்சணை, அரிச்சணை, திருவிழாக்கால அரிச்சணை என்பவற்றின் மூலம் வழங்கப்படும் பணமுங் குருக்களுக்குரியது. மேலும், இவர்கள் எல்லோருக்கும் அறுவடைக் காலத்தில் ஊரவரிடமிருந்து புதிர் நெல்கிடைக்கின்றது. வன்னிமை, குருக்கள், பூ எடுப்போர், கோயிலார் சங்கூதி எல்லோருக்கும் கோயிலில் வைத்து ஒவ்வொரு மரக்கால் நெல்லுக் கொடுத்த பின்பே போக வெள்ளாண்மையை வீடுகளுக்குக் கொண்டு போவது வழமை.

வருடத் திருவிழாக்கள்

ஆண்டு தோறும் ஆவணிப் பிரதமை முதலாகப் பெளர்ணமி வரை திருவிழாக்கள் நடைபெறும். திருவிழாக்களைச் செய்வோர் பற்றிய விபரங்கள் மேல்வருமாறுள்ளன:

- 1 ஆம் திருவிழா — கோயில் நிர்வாகம்
- 2 ஆம் திருவிழா — கோயில் நிர்வாகம்
- 3 ஆம் திருவிழா — வன்னிமையின் பொறுப்பிலுள்ளது
- 4 ஆம் திருவிழா — புதூர்க்குடி
- 5 ஆம் திருவிழா — அத்தியாகுடி
- 6 ஆம் திருவிழா — கங்காணிப்போடி குடி
- 7 ஆம் திருவிழா — பட்டியான் குடி
- 8 ஆம் திருவிழா — சவரத் தொழிலாளர்
- 9 ஆம் திருவிழா — சலவைத் தொழிலாளர்
- 10 ஆம் திருவிழா — பொன்னையா வன்னியனார்
- 11 ஆம் திருவிழா — கோயில்குடி
- 12 ஆம் திருவிழா — புலவனார் குடி
- 13 ஆம் திருவிழா — சந்தாப்பணிக்கன் குடி
(மயில் கட்டுத் திருவிழா)
- 14 ஆம் திருவிழா — சிறுகஞ்சாப்போடி குடி
- 15 ஆம் திருவிழா — பரமக்குட்டிக் குடி
- 16 — தீர்த்தம்

ஒன்பதாந் திருவிழா மயில்கட்டுத் திருவிழா என்று சொல்லப் படும். இது வள்ளிநாயகியை முருகன் கடிமணம் புரிந்த நாளென்று கருதப்படுவது. இத் திருவிழாவன்று திருமணங்களைச் செய்து வைப்பது சித்தாண்டிக் கிராமத்து வழமை. பத்துக்கு மேற்பட்ட திருமணங்கள் அன்றைய தினம் இவ்வூரிலே கோலாகலமாக நடைபெறும். சித்தாண்டியிலே திருவிழாக் காலத்திற் பல்லாயிரம் மக்கள் வந்து கூடுவார்கள். கோயிலிற் கொடியேறியதும் மேற்கு வானில் ஒளிப்பிளம்பொன்று தோன்றி ஆலயத்திலே வந்து படிக்கின்ற அற்புத நிகழ்ச்சி வழமையாக நடைபெறுகின்றது என்பது ஒரு ஐதீகம். பல நூற்றுக்கணக்கிலே பக்தர்கள் வாயலகு போட்ட வண்ணமாகக் காவடி எடுத்து வருவர். ஆவணிப் பெளர்ணமியன்று அருகிலுள்ள குமாரர் கோயிலின் முன்றலிலே தீமிதிப்பு நடைபெறும். அன்றைய அன்னதானத்தோடு ஆண்டுத் திருவிழாக்கள் நிறைவு பெறும்.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலிற் போல சித்தாண்டியிலும் மூல மூர்த்திக்குப் பதிலாக முருகனின் படைக்கலமாகிய வேலை வைத்து வணங்குகிறார்கள். ஆயினும் ஆகம முறைப்படி அங்கு அந்தணர் பூசை செய்கின்றார். மூன்று காலப் பூசை நடைபெறுவது வழமை.

காலையில் ஒரு படி அரிசியும், மதியம், மாலை ஆகிய வேளைகளில் மும்மூன்று படிகள் என்ற வீதமாகவும் நிவேதனத்திற்கு அமுது வைக்கப்படும். ஒரு படிக்கு மூன்று பிடி அமுதும் மூன்று படிக்கு முப்பது தளிசைகளுஞ் செய்யப்படும். நெய்வேத்தியத்தின் பின்பு அர்ச்சகர், கோயிலார், சங்குதி, பூக்காறன், தண்டல் முதலியோர் அமுதினைப் பகிர்ந்து கொள்வர். எஞ்சிய பாகம் பரதேசிகளாக வருவோர்க்குக் கொடுக்கப்படும்.

தைப்பொங்கல், சித்திரை வருஷப் பிறப்பு, ஆடி அமாவாசை, தீபாவளி, திருக்கார்த்திகை, திருவெம்பாவை முதலிய தினங்களிலே விசேஷ பூசைகள் நடைபெறும். மார்கழி மாதத்தில் விசேஷ பூசை நடைபெறும். கந்தசஷ்டி விரதம் வருடந்தோறும் அனுஷ்டிக்கப் பெறும். மழை இல்லாக் காலங்களில் மழை பெய்ய அருள் புரியுமாறு அம்மனை வேண்டித் தேங்காய் உடைத்து வழிபடுவார்கள்; ஆலயத்தின் முற்றத்திலே கொம்பு விளையாட்டு நடைபெறுவதும் வழக்கம். அக்காலங்களிலே கோயிலுக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுக்கப்படும், பொருள்கள் பொதுமக்களின் முன்னிலையில் ஏலத்தில் விற்கப்படுவது வழமை.

கோயிற் பூசைக்குத் தேவையான பூக்கள் அதற்கு வடக்கேயுள்ள பூங்காவனத்திலிருந்து கிடைக்கின்றன. இரண்டு ஏக்கர் சுற்றளவினைக் கொண்ட இந் நந்தவனத்திலே பலவிதமான பூச்செடிகளும் மரங்களும் நிறைந்துள்ளன. நாள்தோறும் தேவையான அளவு பூக்களை இங்கிருந்து எடுக்கின்றனர். கோயிலுக்குரிய பூந்தோட்டம் அத்தியா குடியினரின் பரிபாலனத்தில் அமைந்துள்ளது.

தேவதான நிலங்கள்

சித்தாண்டிக் கோயிலின் பேரில் எல்லாமாக 307 ஏக்கர் வயல் நிலம் உண்டு. பல பிரிவுகளாக அமைந்த கோயிற் காணிகள் காலா காலம் அபிமானிகளிடமிருந்தும், நிலக்கிழார்களிடமிருந்துத் தானமாகக்

கிடைத்தவை. வேறு சில பிரிவுகள் கோயில்திகாரிகளினாலே வாங்கப் பெற்றவை. கந்தப்போடி தானம் பண்ணிய நிலங்களின் விபரங்கள் மேல்வருமாறு உள்ளன:

1.	குறுக்குப்பட்டி	—	20 ஏக்கர்
2.	கரையாக்கையடி	—	14 ஏக்கர்
3.	வட்டியக்குடா	—	18 ஏக்கர்
4.	குருக்கள் கண்டம்	—	18 ஏக்கர்
5.	முக்கண்டம்	—	14 ஏக்கர்
6.	நடுக்கண்டம்	—	25 ஏக்கர்

மேல்வரும் நிலங்கள் வீட்டுத்திட்டி எனுமிடத்தில் வாழ்ந்த பெண்ணொருவரால் கொடுக்கப்பெற்றவை.

1.	வேப்பையடி	—	14 ஏக்கர்
2.	மோட்டளவர	—	18 ஏக்கர்
3.	முத்தட்டு	—	17 ஏக்கர்
4.	வில்புட்டு	—	14 ஏக்கர்
5.	கன்னக்குடா	—	18 ஏக்கர்
6.	குருக்கள் முன்மாரி	—	19 ஏக்கர்

இவை நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள காலபோக நிலங்களாகும்.

மேல்வரும் நிலங்கள் கோயிலுக்கென ஆலய பரிபாலனத்தவரால் வாங்கப்பெற்றவை:

1.	மருதன் காட்டுக் குளம்	—	09 ஏக்கர்
2.	முள்ளிஓடை	—	03 ஏக்கர்
3.	புது வெளி	—	18 ஏக்கர்
4.	வீரியன் வெளி	—	18 ஏக்கர்
5.	பேரில்லா வெளி	—	18 ஏக்கர்
6.	பூலாக்காடு	—	13 ஏக்கர்

பொதுமக்களிடமிருந்து தானமாகக் கோயிலுக்கு மேல்வரும் நிலங்கள் கிடைத்துள்ளன:

1.	பெரிய துறை	—	18 ஏக்கர்
2.	தள்ளாணை	—	01 ஏக்கர்
3.	திகிலிவெளி	—	01 ஏக்கர்
4.	உப்பான	—	04 ஏக்கர்
5.	சந்தணமடு	—	01 ஏக்கர்

இவற்றைத் தவிர மார்கழிப் பூசை, ஆடி அமாவாசைப் பூசை என்பவற்றுக்கென வழங்கப்பெற்ற சில காணிகளும் உள்ளன. தேவ தான நிலங்களிலிருந்து வருடந்தோறும் சராசரியாக ரூபா 200,000 வருமானங் கிடைக்கின்றது. கோயிலிற் பொதுக் கூட்டத்தைக் கூட்டி அதன் தீர்மானங்களுக்கு அமையவே நிலங்கள் குத்தகைக்கு விடப்படுகின்றன.

வாகனங்களுந் தளபாடங்களும்

சுவாமி வீதி உலா வருவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் நான்கு வாகனங்கள் உள்ளன. அவற்றிலொன்று இரு குதிரைகள் பூட்டிய வாகனமாகும். அது கங்காணிப்போடி குடியினரால் வழங்கப்பெற்றது. சிங்க வாகனம் வன்னிமையினாலே செய்து கொடுக்கப்பெற்றது. இடப வாகனத்தை அத்தியா குடியினர் செய்து கொடுத்துள்ளனர். முஷிக வாகனம் பட்டியன் குடியினரின் உபயமாகும்.

கோயிலுக்குரியனவாக மேல்வரும் பிரதான தளபாடங்கள் உள்ளன:

(1) பெரிய குத்துவிளக்கு-10, (2) கிடாரம்-10, (3) தட்டம்-20, (4) வட்டாக்கள்-25, (5) செம்பு-50, (6) பாத்திரங்கள்-50, இவற்றை விடத் தட்டுமுட்டுப் பொருள்களும் ஏராளமாக உள்ளன.

கோயில் வருமானத்தைக் கொண்டு பொதுப்பணி வேலைகள் சில நடைபெறுகின்றன. வாசிகசாலை ஒன்றினை அமைப்பதற்கு நிலம் வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. தாமோதரம் வன்னிமையின் காலத்திலே கட்டப்பெற்ற பாலர் பாடசாலை ஆலயத்தின் ஆதரவில் நடைபெறுகின்றது. புதூர்க் குடியினராலே கட்டப்பெற்றுள்ள மடமொன்றும் கோயிலின் பொறுப்பிலே பேணப்படுகின்றது. இராம கிருஷ்ண மிஷன் உருவாக்கியுள்ள பாடசாலை ஒன்றுக்கும் நிதியுதவி வழங்கப்படுகின்றது. கோயில் வருமானத்தைக் கொண்டு பல கடைகளுங் கட்டப்பெற்றுள்ளன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. நெற்கிலே ஆறும், வடக்கிலே முறக்கொட்டான்சேனை என்னும் கிராமமும், நெற்கிலே வந்தாறுமூலையும், கிழக்கிலே கடலுஞ் சித்தாண்டியின் எல்லைகளாய் உள்ளன. இக் கிராமத்தில் ஏரக்குறைய ஆறாயிரம் குடும்பங்கள் உள்ளன. இங்கு வாழும் மக்களின் 90 வீதமானோர் வேளாண்மை செய்வோர்.
2. அம்பக வன்னிமையின் காலத்தில், 1906 இல் எழுதப்பட்ட ஆவணம், 1924ஆம் ஆண்டுக் கொமிஷன் தீர்ப்பு, 1838 ஆம் ஆண்டு நடந்த 823A இலக்க வழக்குத் தீர்ப்பு, 1979 இல் நடைபெற்ற நடைபெற்ற கொமிஷன் தீர்ப்பு என்பவற்றை இக்கட்டுரையாளியர் தான் எழுதிய மூலப் பிரதியிலே குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆயினும் அவர் அவற்றிலுள்ள தகவல்கள் எதனையுங் குறிப்பிடவில்லை. அவற்றைப் பார்க்கும் வசதியும் அவருக்குக் கிடைத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நீதிமன்றத்தினும் கொமிஷன் விசாரணைகளிலும் அளிக்கப்பெற்ற சாட்சியங்கள் உறுதியான ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தன என்று கருதலாம். தீர்ப்பு களோடு பின்னிணைப்பாக உள்ள ஆவணங்களைத் தேடிப்பெற்று ஆராயும் வாய்ப்புக் கிடைக்குமாயின் சித்தாண்டிக் கோயில் பற்றிப் பல பிரதானமான தகவல்கள் கிடைக்கக் கூடும். அவற்றுட் சில மட்டக்களப்புச் சமூக வரலாறு உற்றிய இருள் படிந்துள்ள சில அம்சங்களைத் துலக்குவனவாகவும் அமையக்கூடும். (பதிப்பாளியின் குறிப்பு.)

3. (1) சி. சீனித்தம்பிப் போடி (2) பாலிப்போடி (3) அழகிப்போடி என்போர் பத்தப்போடி வன்னிமையின் காலத்து வண்ணக்கர். குமாரவேலு வேலப்பு வன்னிமையின் காலத்தில் (1) ந. மயிலிப்போடி (2) தோலிப்போடி என்னுமிருவர் வண்ணக்கராய் இருந்தனர். கந்தப்போடி அம்பகப் பண்டார வன்னிமையின் காலத்திலே வெவ்வேறு கட்டங்களிலே கடமை புரிந்த வண்ணக்கரின் பெயர்கள் மேல்வருமாறு உள்ளன.

- (1) சாமிப்போடி (2) வி. இளையத்தம்பிப்போடி (3) கந்தப்போடி (4) கறுவல் போடி (5) குமாரவேலுப்போடி (6) சாமித்தம்பிப்போடி (7) கந்தப்போடி குமாணிப்போடி (1910) (8) கணபதி தோலிப்போடி (1910) (9) கந்தப்போடி, கறுவல்போடி. (10) க. பொ. த கண்ணப்பன் (11) சின்னத்தம்பிப்போடி, குஞ்சித்தம்பி (12) மலிப்போடி பூபாலர் (13) மயிலிப்போடி, கணகசபை (14) க. மாரிமுத்து (17-09-1916) (15) வேலாப்போடி கண்ணப்பன் (17-09-1916) (16) நெல்லிப்பேசடி, கணபதியிள்ளை (22-09-1919) (17) கந்தப்போடி கணபதியிள்ளை (22-09-1919).

கதிராமர் மாரிமுத்து வன்னிமையின் காலத்தில் (13-02-1922 — (20-05-1944) மேல் வருவோர் வண்ணக்கராய் விளங்கினார்.

- (1) ந. வ. வி. கணபதியிள்ளை (2) இ. மயிலிப்போடி (3) ச. சாமிப்போடி (4) தம்பிப்போடி பத்தினியின் (5) வேலாப்போடி (6) வைரமுத்து வைத்திலிங்கம் (7) இளையத்தம்பி (8) அருணகிர் வைத்திலிங்கம் (9) சா. பம்மக்குட்டி.

4. கோயிலார் என்போர் முற்காலத்தொட்டு வம்சாவழியாக ஆலயத் தொண்டுகளைச் செய்து வருகின்றனர். இவர்களில் ஆண்களாயுள்ளோர் உள்வீதியைத் துப்புரவு செய்தல், மணியடித்தல், மேளம் அடித்தல், சமத்தல் முதலிய டணிகளைச் செய்வது வழமை. நெல்லுக்குற்றல், விறகு எடுத்தல், திருவயிற்று செய்தல், வெளிவீதி சுத்தஞ் செய்தல் முதலிய கடமைகள் பெண்களுக்குரியவை.

முற்காலத்திலே கோயிலாருக்கு நெற்காணிகள் சீவிதமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால் இப்போ இவர்கள் வேதனமாகப் டணத்தைப் பெறுகின்றனர்.

5. முதிசரப் பல்கையிற் செய்யப்பெற்ற மூன்று பெரிய பெட்டகங்களும் இங்குள்ளன. பாத் திரங்க் களையுப் பிற பொருட்களையுப் பாதுகாப்பாக வைப்பதற்காக இவை பயன்படுகின்றன. வாழைக்குலைகளைப் பழுக்க வைப்பதற்குப் பயன்படுத்துகின்ற வேறொரு பெட்டகமும் உண்டு. அது 20 அடி நீளமும் 5 அடி அகலமும் 5 அடி உயரமும் கொண்ட அளவிலானது.
6. திருவிழாக் காலத்தில் ஊருக்குள் மீன், இறைச்சி விற்பனை தடை செய்யப்படும்.

கிராமத்திலே மாணம் ஏதும் சம்பவித்தால் அதற்கு அறிகுறியாக வாசலிலுள்ள பெரிய கதவுகளுள் ஒன்று மூடப்பட்டிருக்கும்.

**வன்னிமை, வண்ணக்கர் ஆகியோரின் நியமனங்கள்
பற்றிய ஆவணமொன்று**

(1)

1906 ஆம் வருஷம் புரட்டாதி மாதம் 16 ஆம் திகதி மட்டக்களப்பு ஏறாலூர்ப் பற்றுச் சிற்றாண்டிக்குடி சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோயிலுக்குப் பராபரிப்பாகத் தேசங்கூடி நியமனமாய் ஏற்படுத்தியது க. அம்பகப் பண்டார வன்னிமையை.

அவர் சொல்லப்பட்ட கோவிலுக்கு வரவேண்டிய சகலவித பழைய வளக்கப்படியுண்டான கிரிகை பொருள் பண்ட ஆதனங்கள் முதலிய வற்றைக் கிரமமாய்ப் பராமரித்து சீர்ப்படுத்துவேனென்றும் அப்படியே நடப்பிக்கத் தவறுங் காலத்து காலங்களில் எங்கள் தேச வழக்கப்படித் தேசத்தவர்களிடும் அபராதத்திற்கு ஆளாகவேனென்றும் வாக்குப் பண்ணியிதிடுவென் கையொப்பமிட்டேன். மேலும் இத்திகதி நெல்ல வணம் ஒன்பது மரக்கால் இருபத்து மூன்றும் காச ரூபாய் அறுபத் தேழுஞ் சதம் இருபத்திரண்டரையும் ஒப்புக் கொண்டேன்.

க. அம்பக வன்னியன்

(கையெழுத்து)

மேலும் சிற்றாண்டிக்குடி குமாரவேலு சாமித்தம்பி, விதானையார், இளையதம்பி என்பவர்களை மேற் சொல்லப்பட்ட கோயிலுக்கு வண்ணக்குக் கண்காணிமார்களாய் இத்திகதி தேசம் வன்னிமை கூடி நியமனம் பண்ணியது.

சொல்லப்பட்ட வண்ணக்குமார் இருவரும் இக்கட்டுப்பாட்டுக் கமைவாக 1894 ஆம் வருஷம் புரட்டாதி 7 ஆம் திகதியை உடைய புத்தகப்படி கோவிலுக்குரிய சகல கணக்கின்படி எச்சாமான்களையும் இத்திகதி நாங்கள் இரு பேரும் ஒப்புக் கொண்டதால் இச்சாமான்

களையும் பாதுகாத்து வரவு செலவுக் கணக்குகளையுங் கிரமமாய்ப் பரிபாலித்து வருஷ முடிவில் எக்கணக்கும் ஒப்புக் கொடுப்போமென்றும், அப்படியே தவறுங்காலம் தேசத்தவர்களிடும் அபராதத்திற்கு ஆளாகுவோமென்றும் இதிலுண்டாகிய நடடங்களுக்கு வரவேண்டிய தொகைப் பணத்திற்கு நியாயப் பிரமாண ஒழுங்கின்படி அறவிட்டுக் கொள்ளும்படியுஞ் சம்மதித்து எங்கள் கையொப்பங்களையிட்டோம்.

கு. சாமித்தம்பி

பி. இளையதம்பி

(கையெழுத்து)

சாட்சிகள்

1. ம. கனகசபை

2. கு. சாய்மிரி

மு. பொ. த. வேலாயுதம்

சிற்றாண்டிக்குடி

* மூலப் பிரதியிலுள்ளவாறு எதுவித மாறுபாடுமின்றி இது இங்கே பிரசுரிக்கப்படுகின்றது. —பதிப்பாசிரியர்.

சித்தாண்டித் திருத்தல புராணம்

சித்தாண்டி

மட்டுமா நகரினுக்கோர்
மணியெனத் திகழு நல்லூர்
இட்டமாய் முனிவர்கூடி
இருந்தவம் செய்த மூதூர்
வட்டமாய் வளைந்தே யோங்கும்
வரைகளு முள்ள தொன்னூர்
நெட்டுருவான நீர்வாய்
நிரம்பிடுமுரின் சாரல்.

கூவிடுங் குயில்களீட்டம்
குஞ்சரக் களிற்றின் நாட்டம்
தாவிடுங் குரங்கி னோட்டம்
தகரெனு மாட்டி னாட்டம்
கோவினஞ் சூழுங் கோட்டம்
குலவிடுமான்கள் கூட்டம்
சேவலும் பயிலுந் தோட்டஞ்
சிறந்த சித்தாண்டியூரே.

செந்நெலின் கழனி சூழத்
தெங்குடன் கழுகும் மல்கும்
புன்னையுந் திகழும் நல்ல
பூம்பொழிலருவி பாயும்
மன்னிய பதிகள் தோறும்
மா பலாக் கனிகள் தூவும்
பொன் நகரையை நாடாய்ப்
பொருந்து சித்தாண்டியூரே.

வினைதனைப் போக்குமேலாம்
வெண்ணூறு திகழு மாழச்
சுனைகளும் வயங்கி நிற்கும்
சுந்தரக் கயல்கள் துள்ளும்
கனைகடலயலிற் சூழும்
கவினுறு சங்கு நல்கும்
இணைய பல்வளங்களுடே
இலங்கு சித்தாண்டியூரே.

தலச் சிறப்பு

நம்புவாரும்ந்து வாழ
நாடி நன்மலர்கள் சூடி
நம்பியே பரவிப் போற்றும்
நாயகிமாரி கோட்டம்
ஐயனார் குமரன் கோட்டம்
உம்பர் கோணங்கு கோட்டம்
ஒள்ளொளி வள்ளி கோட்டம்.

கற்றவரிதயந் தன்னிற்
களிநடம் புரிந்து நிற்கும்
கற்பகமணி மாணிக்கக்
கணேசருறையுங் கோட்டம்
நற்றவ விபுலானந்த
நாயனார் சிலையின் தோற்றம்
இத்தலம் யாவுஞ் சூழ்ந்த
எழிலுறு பதியீதம்மா.

சிகண்டி முனிவர் வேடர் கோயிலமைத்து வழிபட்டமை

பன்னகம் பூண்டிலங்கும்
பரமனார் கருணை யுன்னித்
தென்னகமிருந்தே ஈழத்
திருத்தலங் கண்டிறைஞ்சி
மன்னனை யணுகியன்பால்
மதிக்க வெண்குடையும் பெற்று
இந்நகர் வந்துறைந்த
இருடியின் சரிதை சொல்வாம்.

முந்தொரு ஞான்றுதன்னில்
முருகவேள் வதுவை வேட்ட
செந்திரு வள்ளியம்மை
சீர் கெழுமரபா ரென்று
வந்திடு குடிகளீங்கு
வனமொடு வாழுநாளிற்
கந்தவேல் கையிற்றாங்கிக்
களிப்பொடு முனிவன் வந்தான்.

வந்த நல்லிருடி பாதம்
 மண்ணுற வணங்கி யேத்தி
 வெந்துறு பசியைத் தீர்த்து
 வேண்டிய தளித்தகாலை
 அந்த நற்றவத்தன்னாள்
 அவர்களிலன்பு கூர்ந்து
 சிந்தையி னிறைந்தவற்றைச்
 சீருடனி சைக்கலானான்.

நண்பர்கள் நீவிரென்றும்
 நயந்து ளோர்க்குதவி வாழும்
 பண்பு களதனைக் கண்ட
 பான்மையாலீங்கு வைகி
 கண்டிகழ் மணிபோ லென்றன்
 கந்தவேற் படையை வைத்தே
 விண்டிகழ் பூசையாற்ற
 வியத்தகு குடிசை செய்லீர்.

என்னலும் முறுவல் பூத்தே
 யிதுபெரும் பேறென்றெண்ணி
 அன்னவர் அத்தியின் கீழ்
 அழகிய குடிசையாத்துத்
 தன்னிணை யில்லாதந்தத்
 தவமுனியிருக்கை நண்ணி
 உன்னிய கருமம் யாவு
 மொல்லையில் முடித்தோமென்றார்.

முனிவனு மிதனைக் கேளா
 முருகனி னருளே யென்று
 நனி பெரு வேட்கை யெய்தி
 நண்ணிய வன்பார்க்கெல்லாம்
 கனிவுறு மொழி மலர்ந்து
 கையில் வேலதனைத் தாங்கி
 இனிவுறச் செய்த வில்லம்
 இருடி போய்ப் புகுதலானான்.

புகுந்துள முனியுமாங்கு
பொறிகளை நெறிப்படுத்தி
உகந்த நற்கிரியை செய்தே
யோமெனு முயிரு மூட்டித்
தகுந்த நூலறிவு கூறித்
தலத்தினிற் பூசை செய்தான்.

பூசனைபுரியு மந்நாள்
பூதலம் பரவிப்போற்றும்
ஈசனார் நீறு கொண்டே
ஏற்று மந்திரத்தாலன்பின்
நேசர்கள் எண்ணம் யாவும்
நிறைவுறச் சித்தியாக்கிப்
போசன நியதியின்றிப்
பொழுதெலாம் நிட்டையானான்.

நிட்டையிலிருந்த காலை
நியமாய் நீறுபூசிப்
பட்டுடைக் காவிதாங்கிப்
பாங்கராம் சிட்டர்கூடி
மட்டிலா நமச்சிவாய
மந்திரம் செபித்தபோது
அட்டதிக்குள்ள மாந்தர்
அங்குவந்தினைய சொல்வார்.

முனிவர் உபதேசம்

அம்புவி மக்காள் தோற்ற
மரிதென வறியீர் நீங்கள்
ஐம்புலன் வழியிற் சென்றே
யல்லலுற்று ளல்கின்றீரால்
நம்பெரு வாழ்விலென்றும்
நன்னெறி யொழுகி மேலாம்
உம்பர் தம்பதத்தைச் சேர்ந்திங்
குய்திட முயற்சி செய்வீர்.

பதியினிலிலங்கு வேலைப்

பத்தியாய்ப் பணிவீராகில்

மதி நலஞ் சுரந்து மல்கி

மனவளம் சிறந்து பொங்கி

நிதியினாற் கருமமாற்றி

நிறை பெருஞ் செல்வ வாழ்வும்

விதி யையுங் கடந்து மேன்மை

விளங்கிடு நெறியே காண்பீர்.

அயர்ந்திடலின்றி வாழ்வி

லனுதின முணர்வினோடு

யுயர்ந்து தன்னிறைவு கண்டே

ஊருணி நிறைந்ததென்ன

நயந்து வந்தடைந்தார் பேணி

நற்பெருங் கலைகளாய்ந்து

பயன் திக முரவோர் நட்புப்

பாங்குடன் பயில்வோர் மாந்தர்.

வாய்மையும் பொறுமை நேர்மை

வலிமையு முளத்தில் மிக்க

தூய்மையும் தெளிவும் பண்பும்

துலங்கு தண்ணளியுஞ் சீலம்

ஆய நற் பண்பினோடு

அமைதியாய் விளங்குவாரேல்

தீயன வனைத்தும் தீர்த்த

திருவுடை மக்களாவார்.

திக்கெலாமாய்ந்து நோக்கித்

தீது நன்றி வையறிந்து

பக்குவ மனத்தராகிப்

பண்பெலாம் நிறைய நித்தம்

நக்கனார் சந்நிதானம்

நயப்புறப் பணிவராகில்

மக்களுள் மக்களென்னும்

மதிப்பினுக் கருகராவார்.

நொந்து நொந் திதயம் புண்போல்
 நோயது கொள்வோரெல்லாம்
 கந்தனே கடம்பாவென்று
 கடிமலர் தூவிப் போற்றி
 வந்தனை செய்வாரென்றும்
 வாழ்வினிலொளி விளங்கச்
 சிந்தையிற் றிகழும் நன்மை
 செயலிலும் செறிதல் காண்பார்.

சிறந்திடுமறிவால் மற்றைச்
 சீவரைப் பேணி நித்தம்
 அறந்தனில் நிற்பார் தூய
 அந்தண ராவர் மற்றோர்
 பிறந்திடுங் குலத்தை மெச்சிப்
 பெரிதெனப் புகலுவாரேல்
 துறந்துளோ ரவற்றை வேண்டாத்
 தூசென மதிப்பரம்மா.

அறிவரிவ்வுலக வாழ்வு
 அறித்திய மென்றுணர்ந்து
 நெறிகளை வசப்படுத்தி
 நீரிற்றாமரை யேபோலச்
 செறிவுறலின்றி வாழ்ந்து
 சிறந்திடு மோனமேவி
 இறையுறுஞ் சிந்தை சேர்த்தே
 யிணையடி பரவி நிற்பார்.

ஆசறு மொழிகள் கூறி
 அறநெறி யுணர்த்துஞ் ஞானத்
 தேசிகன் பாதம் வேண்டித்
 தினமுமங் கடையு மக்கள்
 பூசனைக்காக வன்பாய்ப்
 பொரியவலரிசி நெய்பால்
 வாசனை மலருந் தேனும்
 வகைவகை கொண்டு செல்வார்.

தலப் பெயர்

கொண்டினி தளித்த பண்டம்
குமரவேற் கருத்திப் பின்பு
தொண்டருக் கழுது செய்து
துயருறு பசியைப் போக்கி
ஒண்டொடியார்கள் கூடி
உவப்புடன் பணிகளாற்ற
அண்டர் வாழ்புதியே போன்று
அப்பதி விளங்கிற்றம்மா.

நவமணி யிலங்கு வேலன்
நல்லருள் புரிந்து நாளும்
தவமெனும் பயிர் விளைந்து
தன்மமும் பண்பு மோங்கிப்
பவமெனும் களைகள் நீங்கிப்
பக்குவ நிலைகள் மல்கிச்
சிவ மணங் கமழச் சீருஞ்
செல்வமும் திகழ்ந்த வாங்கே.

பத்தியிற் றோய்ந்து ஞானப்
பரமனார் கருணை மேவிச்
சித்துகள் மனத்தாற் செய்த
சிகண்டியா மாண்டியா னோர்
முத்தியிற் கலந் தேயீங்கு
முறையுற வடங்கலாலே
இத்தலமுயர் சித்தாண்டி
யெனும் பெயர் பெற்றதன்றே.

வேளாளர் குடிகள் கோயில் கட்டியமை

இப்பெரும் பதியின் கண்ணே
இலங்கி நின்றருளை நல்கும்
ஒப்பரு முனி சமாதி
உவப்புடன் வலமாய் வந்து
எப்பிறப் பினிலோ முன்யாம்
இயற்றிய தவத்தின் பேறாய்
இப்பிறப் பினிலிவ் வேலை
இரு விழிகுளிரக் கண்டோம்.

கண்ணுறக் கண்டவன்னார்
 கருதிடு மெண்ணம் வாழ்ப்
 பண்ணி முன்னிருந்த கோவில்
 பற்றறவகற்றிப் பின்னர்
 மண்ணொடு களியுஞ் சேர்த்து
 மரமொடு சுவரெடுத்து
 வண்ணமார் கோட்டந்தன்னை
 வரன் முறை கட்டினாரே.

நந்தமிழ் முருகனுக்கோர்
 நற்பெருங் கோயிலாக்கி
 வந்தனை வழிபாடாற்றி
 வந்தவர்க்கமுது நல்கி
 சொந்தமாம் முறையினோர்கள்
 தூய வேல் பூசை பண்ணி
 வெந்துயரகல வென்றும்
 வேள்ளிகள் செய்தாரன்றே.

முன்னர் வந்தடைந்தோ ராங்கு
 முருகற் காலயங்களாக்கப்
 பின்னர் வந்தடைந்தோர் தாமும்
 பெரும் பணி யாற்றி நட்பால்
 நன்மணங் கொண்டு வாழ்ந்தே
 நற்பெருங் குடிகளாகி
 அன்னையின் வழியின் சார்பாய்
 அமைந்திடு முறைமை கொண்டார்.

சித்தாண்டிக் குடிகள்

வரிசை வன்னியரும் நல்ல
 வளந்திகழ் புதூ லூராரும்
 உரிமை சேர் அத்தியாரும்
 உயருகங் காணிமாரும்
 பெருமை கொள் பட்டியாரும்
 பேசு சந்தாப் பணிக்கர்
 பரிவுடைப் பரமர் தேவப்
 பணி கொணற் கோவிலாரும்.

4007c

இப்பு விமாந்த ரெல்லா
 மெழிலுடன் திகழவென்றே
 செப்பிடு சலவையாளர்
 சேர் மயிர் வினைஞர் தாமும்
 இப்பதிக் கண்ணே வாழ்ந்திங்
 கியற்றிடு சேவையாவும்
 அப்பெருங் குடியார் கூடி
 அமைத்திடு முறையின் பாற்றே.

குடிகள் செய்த திருப்பணிகள்

ஆலய மமைப்பினுக்கோ
 ரங்கமாய் விளங்கி யோங்கும்
 மூல மண்டபமுந் தூபி
 முறையொடு புத்தூராரும்
 கோலமாய் வயங்கி நிற்கும்
 கொடி மரமண்ட பத்தைச்
 சீல வன்னிமையார் கூடிச்
 சிறப்புற வமைத்துள்ளாரே.

விண்ணவர் புகழ்ந்து மெச்சும்
 மென் மலர்ப் பொழிலு மாங்கே
 நண்ணினர்க் கமுது நல்கும்
 நன்மடப் பள்ளிதானும்
 கண்ணிய வாத்தியார் தம்
 கடமையின் முடித்ததோடு
 புண்ணிய கந்தப் போடிக்
 குடியினர் புலங்களீந்தார்.

கருணை கங்காணி யாருங்
 கனதனப் பட்டியாரும்
 உரிமை சந்தாப் பணிக்க
 ரெனப் பெறு முரவோர் தாமும்
 பெருமை சால் கோயிலாரும்
 பெட்புறு செட்டியாரும்
 கருணை கொண்டினி தாய்ச் செய்த
 கருமங்கள் பல வாறன்றே.

பாவலரினிது போற்றும்
 பைந்தமிழ் மொழியை நித்தம்
 காவல் செய்தருளுகின்ற
 கந்தவேள் பெருமான் கோட்டம்
 யாவரு மார்வத் தோடிங்
 கணிபெற வினிதியற்றிப்
 பூவுல கோர்களைத்தப்
 புரிந்தனர் வினைகளெல்லாம்.

உலகநாதக் குருக்கள்

செந்தமிழு மாரிய முமியல் பாயோதுஞ்
 சிவ சமயக் குருமரபின் நெறியைக் காத்து
 வந்த திருக்கூட்ட மொன்று கெருடாவில்லில்
 வாழையடி வாழையென வதிவதாலே
 அந்த வளப்பதியிலிருந்தே யுலக நாதர்
 அருமறை களோதியுணர் சுற்றம் சார
 கொந்த விழும் மலர்ப் பொய்கை சூழும் மட்டுக்
 களப்பு சேர் குருக்கள் மடம் வந்துறைந்தார்.

நிலவளனும் நீர்வளனும் நிறைந்து மல்கும்
 நெறி பிறளாக் காராளர் மரபில் வந்த
 புலவர் மணி பெரியதம்பிப் பிள்ளையான
 பெருமகனா ருறையுமூர் முந்தை ஞான்று
 உலக குருநாதர் வந்து உவகை யோடே
 யுயர் சைவத் திருப்பணியை வளர்த்த தாலத்
 தலமதனைக் குருக்கள் மடநாமஞ் சூட்டித்
 தமிழொலிக்க முன்னோர்கள் சாற்றி வந்தார்.

வருடத் திருவிழா

ஆண்டியார் தவஞ் செய்த பதி விளங்கும்
 ஆலயத்து விழா வெடுக்கும் வசந்த காலம்
 பூண்டு வருமா வணியின் மாதவோரை
 பொருந்து பிரதமை நாளிற் கொடியு மேற்றி
 வேண்டு பல கிரியைகளும் விதியினோடு
 வேள்விகளும் மூவைந்து நாட்களாற்ற
 ஆண்டவரும் வேலவரும் வீதி வந்தே
 யருள் பொழிந்து மலமகலத் தீர்த்தம்தோய்வார்.

மயிற் கட்டுத் திருவிழா

ஆனனமாறு கொண்ட

வண்ணணலா ரருவி பாயுங்
கானகச் சாரல் நண்ணிக்
கதுமெனத் துள்ளியோடும்
மானின மீன்ற வள்ளி
மாதினைக் காதல் கொண்டு
போன பாவனையா யீங்கு
புரிகுவார் மயிற்கட்டம்மா.

வள்ளியா ரெழுந்து வைகும்
வனப்புறு கோயில் தன்னை
தெள்ளிய மனமே யென்னத்
திகழமா வினைகளாலும்
முள்ளிடு தாழை யோடும்
முதிர்சினை வாழைநட்டு
வெள்ளிய பூக்கள் தூக்கி
விளக்குகள் நிரைத்துக் காண்பர்.

தூயபொன் நகைகள் பூண்டு
துலங் கெழிற்றுயில் புனைந்து
ஆயினையார்கள் கூடி
அம்மனைச் சூழ்ந்து வாழ்த்த
மாயிருள் கடியும் வேலன்
மஞ்சையிலூர்ந்து வள்ளி
நாயகி அருள் வழங்கும்
நற்பெருங் கோயில் சேர்வார்.

அங்கது காலை யன்பர்
அரோகரா வொலியினோடு
செங்கையாற் றொழுது கூப்பிச்
செந்தமிழ் மரபினோர்கள்
மங்கல மக்கட் கின்னே
மண முறையி யற்றலே போல்
இங்கு தம்பதிகட் கன்னார்
இனிதுறக் கிரியை செய்வார்.

கடம்பினை யணியும் மார்பன்
கன்னியாம் வள்ளி தன்னை
உடம்பட விழைத்தணைந்த
ஒரு பெரும் ளீலையாயின்
தொடர்ந்திடு வினையினாலே
தொல்லுலகு யிர் ளுளெல்லாம்
உடம்பினை யியல்பாய் நாடி
ஒன்றிடுந்தன்மை யொக்கும்.

நித்திய பூசைகள்

கோலமார் குமரனார்க்குக்
குலவிடு தினத்தில் மூன்று
காலமும் கனிகள் நெய்தேன்
கண்டு சர்க்கரையும் நல்கிப்
பாலபிஷேகம் செய்து
பாகுசேர முதுகூட்டிச்
சாலநை வேத்தியங்கள்
சாத்திர விதியிற் செய்வர்.

கோயில் வீதிச் சிறப்பு

வண்ணமணிக் கோபுரமும்
உளர்ந்து தோன்றும்
வானவர்கள் திருவுருவம்
வரைந்து தோன்றும்
எண்ணமெலாந் தேவர்களை
நினைக்கத் தோன்றும்
இனிய தமிழ்க் கீதங்கள்
இசைக்கத் தோன்றும்.

கண்ணிரண்டும் பெற்ற பயன்
கருத்திற் றோன்றும்
காட்சியெலாம் மாட்சியொடு
கலந்து தோன்றும்
விண் மதியம் போல வொளி
விளங்கத் தோன்றும்
வினை தீர்க்கும் சித்தாண்டி
விரும்பி னோர்க்கே.

அன்னமிடு சத்திரங்கள்
 அணியாய்த் தோன்றும்
 அடியார்கள் திருக்கூட்டம்
 அணுகித் தோன்றும்
 நன் மணமுங் கமழ் நந்த
 வனமுந் தோன்றும்
 நல்லறிவு பெறு நூல்கள்
 நிலையந் தோன்றும்.

சித்திவித்தி யாலயமும்
 சிறந்து தோன்றும்
 பொன்னுலகு போன்ற திருக்
 கோலந் தோன்றும்
 புகழ் பூத்த சித்தாண்டி
 புகுந்துளார்க்கே
 நத்தினர்க்கு நல்லவொளிச்
 சோதி தோன்றும்
 நானென்ற வாணவமும்
 நலிந்து தோன்றும்
 சித்திதரு தங்கவடி
 வேலுந் தோன்றும்
 சிவநாமமைந் தெழுத்தைச்
 செப்பத் தோன்றும்
 புத்தியிலே புனித பலன்
 பொலிந்து தோன்றும்
 பத்தியொடு பாமாலை
 பண்ணத் தோன்றும்
 பார் புகழுஞ் சித்தாண்டி
 பதிகண்டார்க்கே.

கொம்படித்தல் விழா

பெண் மையினுருவ மேவிப்
 பெட்புறு தெய்வமான
 கண்ணகி காதை கூறும்
 கவினுறு கொம்பொடிப்பு
 விண்ணில் நீரொறுத்த ஞான்று
 வீரர்க ளொருங்கு கூடி
 பண்ணிடு செயல்கள் யாவும்
 பாரினர்க் கெடுத்துச் சொல்வாம்.

காட்டிடைத் தருக்கள் தன்னைக்
கண்டமாய்க் கூறு போட்டு
வாட்டியே வசப்படுத்தி
தென்வட சேரியாக்கி
வீட்டினில் விளங்கு தேங்காய்
வேலவர் கோயில் முன்றில்
நாட்டினர் கூடி நின்று
நயந்தினி நடிப்பர் தாமே.

மூவிரு நாளுந் தேங்காய்
முறையுற வடித்தே கொம்பை
பூவுயர் மாலை சாத்தி
புனித நற்பூசை செய்து
காவிய மிசைத்துப் பாடிக்
கவினுறு கொம்பிரண்டை
தேவியினருளோடீர் மாண்
டேரினில் வைத்துக் காண்பார்.

ஏடகந்தன்னில் வாழ்த்தி
ஏற்றிய கொம்போ டூர்ந்து
நாடகம் நடித்துச் சேர்ந்து
நல்லிசைப் பள்ளுப்பாடி
வீடக முன்றில் தோறும்
நிறைகுடம் விளக்கு வைத்து
நாடெலாம் பிணிகள் நீங்க
நன்மழை வேண்டிநிற்பார்.

வடசேரி தென்சேரி என்று
வாரமாய்ப் பிரிந்து தத்தம்
இடங்களிற் கொம்பைக் கொண்டு
இருத்தியே பூசை செய்து
அடவிசூழ் கொடிநாராலே
அன்றிரா கொம்பைச்சுற்றி
விடிந்ததுங் கோயில் சேர்ந்து
வீரர்கொம்பனைத் தேயார்ப்பார்.

சுண்ணமுங் களபச் சாந்தும்
 தூயவெண்ணீறும் பூசி
 வண்ணமார் மணிப்பூணாடை
 வகைவகை யிலங்கக் கட்டிக்
 சுண்ணகல் வீதி தோறுங்
 காரிகையார்கள் கூடி
 சுண்ணகையம்மையாரின்
 கருணையைப் புகழ்ந்தே நிற்பார்.

இடைப்படு மக்களொன்றாய்
 இப்பெரு விழாவிற் கூடி
 வடதிசைக் கொம்பைப் பூட்டி
 வலிந்து சேர்த் திழுக்கும் போது
 உடைபடு நாதங் கேட்கில்
 ஒல்லையிலோடி நோக்கிப்
 படை பொருதெடுத்த வெற்றிப்
 பான்மை போல் மகிழ்ந்தேயார்ப்பார்.

கொற்றமதடைந்தார் கொம்பைக்
 கோயிலை வலமாய் வந்து
 மற்றய சேரியார்க்கு
 வசைமொழி மகிழ்வால் கூறி
 நற்றமிழிக்கு ளிர்த்தி பாடி
 நாயகி யருளினாலே
 பெற்றிடு வெற்றி நோக்கிப்
 பொங்கல் பங்கீடு செய்வார்.

கோயிற் பரிபாலனம்

முன்னாளி னரசவையினாட்சியின் கீழ்
 முதன்மைபெறு வன்னிமை சுண்ணப்பனாரும்
 மின்னலெனப் பாய் பரியின் மீதே யூர்ந்து
 மிகப்பரந்த பேரிலாவெளி யில்வாழ்ந்து
 தன்னிகரில்லாத் தலைவனாக எங்கும்
 தாங்கிநின்று மக்கள் நலம்புரந்து ஒம்பி
 இன்னகரிலெழில் விளங்கும் வேலர் கோயில்
 இறை திறம்பாவினிது காத்திட்ட வேந்தர்

கண்டாரும் வியக்கமிகக் கவின் பெற்றோங்கும்
 கருணையுருவான வுயர் சிகண்டி கோயில்
 பண்டார வன்னிமையார் சபையின் பின்னர்
 பண்போங்கு பத்தவன்னிமையுமானோர்
 கொண்டாடித் துதித்தவர்கள் தூய்மையோடு
 குறைவின்றிச் செய்திட்ட சேவை மேன்மை
 விண்டாரும் சொல்ல வருங்காட்சி நல்கும்
 வெளிவீதிக் கண்மதிலே காட்சியாகும்.

பண்போங்கு மம்பக வன்னியனாரொடு
 பரிவாக வொன்றித்தே இனிதெல்லோர்க்கும்
 நண்போங்கவுதவிய நல்மயிலிப்போடி
 நற்கலைகளுணர்த்தி நின்ற வழகிப்போடி
 கண்போன்ற இற்பிறப்பின் மரபு போற்றி
 காத்தியற்றிவரும் பணியாலருளை நல்கும்
 விண்ணுயர்ந்த சண்முகனார் விளங்கு கோயில்
 மீளிர் சைவப் பிறப்பிடமாய் விளங்கிற்றன்றே.

மாரிமுத்து வன்னிமையார் தலைமையின் கீழ்
 வளரரு ணகிரியின் பின்னினைய தம்பி
 சீரினத்துப் பம்மரெனும் போடியாரும்
 சிறந்த புலம் விளக்கி நின்ற பத்தப்போடி
 ஊரினிசை பரப்பி வந்த மணியாம் ராசர்
 ஒன்றித்தகா லமதில் ஒங்கிக்காணும்
 ஏரில் விளைசாலி சொரிசாலையோடு
 எழிலான வசந்த மண்டபமும் மற்றும்.

சண்முகனார் வன்னிமையும் முத்துப்பிள்ளை
 சங்கரனார் காசுபதி ஆகியோர்கள்
 எண்ணரிய முயற்சியினால் விண்ணைத்தாவும்
 இராஜகோபுரமுமன்றி மணித்தூணோடு
 கண்ணொளிரும் தூபிதொடு மண்டபத்தை
 காண்புறுவார் வியப்படைய வழகாய்க்கட்டி
 நண்ணினர்க்கே யருள் வழங்கும்
 கணேசர் கோயில் நவக்கிரக வாலயமும் எடுத்துக்கண்டார்.

கைலாயப் போடியார்

முன்பொருகால் மட்டுமா நகரைப் பஞ்சம்
மூடிநின்ற போதுமக்கள் பரிதவிக்க
அன்புமனத் தாதையர் போற் பீரீமனென்னும்
அரசாங்க அதிபருளம் ஆழநொந்து
தன்புரவியூர்ந்து மாகாணம் சுற்றித்
தாகமுடன் நெல்லுணவு சேர்க்கும் போது
நண்பர் திருக்கைலாயப் போடி யாரும்
நயப்போடு நூறவணம் நெல்லுமீந்தார்.

குமாரசுவாமி உபாத்தியாயர்

பாதிரிமார் பள்ளிதனைக் காத்த காலை
பயிற்சி பெற்ற வாசிரியனாயிருந்தும்
சாதிவழி முறையில் வருமாலயத்துச்
சபைதனிலே சேர்ந்தங்கு பணிகளாற்றி
ஆதிரை நாள் வளர்மதியிலன்ன தானம்
ஆண்டுதோறும் மடத்தினிலே ஈந்து வாழ்ந்த
சோதிமயமான திருக்குமாரசுவாமிச்
சுந்தரனாரிவ்வருக் கணியாம்மாலே.

வேலாயுதபிள்ளை விதானையார்

சாத்திரமோடிதிகாசம் நிறையக்கற்று
சங்கரனார் பூசைநிதம் செய்தேயுண்டு
கோத்திரமுங் குலங்களுமோ நோக்கிடாது
குணப்பொலிவால் மக்கள் நலம் பேணிக்காத்து
பாத்திரங்கள் ஏற்றுவருமடி யார் தங்கள்
பாரியெனப் பல மண்டபம் வழங்கி வந்து
மூர்த்திதலந் தீர்த்தங்கள் முறையாய்க் கண்ட
முருகவேலாயுதனார் வாழ்ந்த நல்லூர்.

தம்பிமுத்துச் சுவாமியார்

அங்கு மிங்கும் மெங்கு மருட்சோதியான
ஆண்டவனை ஐம்புலனுமடக்கி வாழ்ந்த
பொங்கு கடல் சூழலக மாந்தரெல்லாம்
பொற்கோயில் கட்டிடுவராதலாலே
திங்களணிவேணியன்றாள் தினத்துதித்துத்
திருவான தம்பிமுத்தென்னுமண்ணல்
மங்கை தெய்வானையம்மன் கோட்டந்தன்னை
வரன்முறையாய்க் கட்டி மக்கட்குதவினாரே.

வாழ்த்து

வன்பகைச் செயல்கள் மாய்ந்து
மறநெறி யாவுந்தேய்ந்து
மன்பதையினத்தினோடு
மன்னுயிரனைத்துஞ் சேர்ந்து
அன்பெனுங் கருணை சார்ந்து
அறவழி நிலவியாண்டும்
இன்பமுங் குலவியோங்கி
இருநிலம் பொலிந்து வாழ்க.

ஓதியநெறியு மோங்கி
உலகெலாம் பரந்து வாழ்க
நீதியிற் றொழில்களாற்றி
நிதிகளும் சிறந்து வாழ்க
சீதமும் மாரிபெய்து
செந்நெலும் மலிந்தேயிங்கு.
ஆதியிற் சித்தில் நின்ற
ஆண்டி சித்தாண்டி வாழ்க.

சத்திவேல் கருணை வாழ்க
சண்முகப் பெருமான் கோயில்
நத்திடு மடியார் வாழ்க
நான்மறைக்குரவர் வாழ்க
சுத்தசன்மார்க்கம் வாழ்க
தூயமுத்தமிழும் வாழ்க
சித்தியூர் தலபுராணச்
சீர்பரந்தினிது வாழ்க.

ஸ்ரீ காளிகாமடு கற்பக விநாயகர்

ஆலயம்

வடக்கின் கண்ணே தேவாரம் பெற்ற திருக்கேதீச்சரசர் செழும் பதியும், தெற்கின் கண்ணே திருப்புகழ் பெற்ற கதிர்காமத் திருப் பதியும், கிழக்கின் கண்ணே தேவாரம் பெற்ற தென் கயிலைத் திருகோணமலை வளம்பதியும், மேற்கின் கண்ணே மேன்மை சால் முனிச்சர வியன்பெரும்பதியும் அமைந்து நாற்புறமும் அருட்காவல் பூண்டு நிற்பதால் நமது ஈழவளநாடு புனிதமுற்றுப் பொலிகின்றது. நாற்புறமும் சூழ்ந்துள்ள கடலரணிலும் பன்மடங்கு வலிமையுள்ள திருவருட் கடலரண் சூழ்ந்துள்ளமையால் ஊழி பெயரினும் நிலை பெயராத உறுதி பெற்று விளங்கும் ஈழ நன்னாடு பொன்னாட்டிலும் உயர்வுடையதற்கும்.

இந் நன்னாட்டின் கிழக்குத் திசையிலே அகத்தியர் தாபனமாகிய திருக்கரசை, சிவ பக்தனாகிய இராவணன் கண்ட சப்த தீர்த்த மென்னும் கன்னியாய், வெருகலம்பதி, சிற்றாண்டி, மாமாங்கம், கொக்கட்டிச்சோலை, தில்லைமண்டூர், திருக்கோயில் முதலிய பல தலங்கள் நிலவுஞ் சிறப்பினால் ஈழநாட்டினும் கிழக்கிலங்கை மகிமை பெற்று விளங்குகின்றது. தமிழும், சைவமும் கமழ்கின்ற கிழக்கிலங்கை யின் விழுமிய பண்பாடு பழமையும், பெருமையும் வாய்ந்ததாகும்.

நமது பழம் பெருமையையும், புத்துணர்ச்சியையும் துணையாகக் கொண்டு முயற்சித்து நமது முன்னோரளித்த அரும் பெரும் செல்வங் களை நாம் அனுபவித்தல் வேண்டும். அவர்களின் சிறந்த நடையினை நாம் அனுசரித்தல் வேண்டும். நமது சமய தாபனங்களைப் பற்றிய உணர்ச்சியும், ஆராய்ச்சியும் நம் உள்ளத்தில் உதித்தல் வேண்டும். திருவருள் வழிநடந்த நமது முன்னோரின் சக்தியை ஆதாரமாகக் கொண்டு நாம் முயன்றால் நமது நாட்டிலுள்ள புராதன தலங்களைப் புனிதமாக வைத்திருக்கவும், பாதுகாக்கவும், புனருத்தாரணம் செய்ய வும், நன்றாக நிருவகிக்கவும் வேண்டிய ஆற்றல் நமக்குக் கை கூடும்.

பின் தங்கியுள்ள நாம் நமது அண்மையிலுள்ள திருவருள் ஊற்று களைப் பாதுகாவாமலும், அனுபவியாமலும் விட்டு விட்டுப் பேருக்கும் புகழுக்குமாகப் பெரிய திருவருட் பிரவாகங்களை நோக்கித் தொலை

தூரத்துக்கு அலையும் மனப்பான்மையைத் தற்காலிகமாக விட்டு விடுதல் வேண்டும். அங்கே பூசை திருவிழாக்களுக்காகப் பெரும் பணம் செலவிடுதலும் நமக்கு வேண்டாம். முதல் நமது நாட்டிற் பழுதடைந்து கிடக்கும் ஆலயங்களின்மீது நமது பார்வை விழும். அவற்றைத் திருத்தியமைக்கத் தொண்டு செய்வோம். பின்பு வெளியுலகப் பணியிற் பங்கு கொள்வோம். கிழக்கிலங்கையில் நமது நோக்கம் செல்வதாக. இவற்றைத் தொள்ளாயிரம் ஆண்டுகளின் முன்பு நிகழ்ந்ததோர் தெய்வீகக் காட்சி நமது நினைவுக்கு வருகின்றது. அதுவும் நமது கிழக்கிலங்கையிலே, நமக்கு அண்மையிலே நிகழ்ந்த திருவருட் காட்சியாகும்.

வானோங்கிய மரங்களும், மரங்களிற் படர்ந்து மன்றல் கமழும் கொடிகளும், தளிர்ந்துப் பூத்துச் செழித்துக் குலுங்கும் செடிகளும் செறிந்து இனிய பொதும்பர்கள் நிறைந்த மாபெருஞ் சோலையொன்று. கொம்பன் சோலையென்பது அதன் பெயர். அதுதான் ஏறுமாவூர், செங்கலடி, கொம்பன்துறை, சிகண்டிகுடி, சந்திவெளி, காளிகாமடு முதலிய பிரதேசங்களைச் சார்ந்து நீண்டு பரந்து கிடந்தமையால் வன விலங்குகளுக்கும், பறவைக் கூட்டங்களுக்கும், கவர்ச்சியளிக்கும் இனிய வாசஸ்தலமாக அமைந்திருந்தது. இக் காட்டிலே சர்வாதிகாரி போல உலாவித் திரிகின்றது ஒரு கொம்பன் யானை. நடைமலை போன்றும், மதமலை போன்றும் திரிகின்ற அந்தக் கொம்பன் மேற்குறித்த இடங்கள் தோறும் அலைந்து மக்களை அவலமும் கவலையும் அடையச் செய்து செருக்கித் திரிகின்றது.

மதவெறி கொண்டு அலைந்து திரிந்த இந்தக் கொம்பன் யானை ஒருநாள் திருவருட் குறிப்பினாலே சிகண்டி குடியை நோக்கி வேகமாக வருகின்றது. அங்கே சிகண்டி முனிவர் என்னும் சித்தர் தவயோகத்தி லிருக்கிறார். யானை அவரை நெருங்கி மேலும் வேகமாக வருகின்றது. இந்த யானையின் பிறப்பைத் திருக்குறிப்பால் அறிந்த சிகண்டி முனிவர் ஒரு வெற்றிலையை எடுத்து அதன் முன்னே எறிகின்றார். வெற்றிலை வேல்போல் வடிவெடுத்து யானையின் மத்தகத்தை இரு கூறாகப் பிளக்கின்றது. யானையின் இரு கூறுகளும் மறைய அவற்றினிடையே ஒரு மனித வடிவம் தோன்றி முனிவரின் பாதங்களில் விழுந்து வணங்க முனிவர் ஆசீர்வதித்து நீ முற்பிறப்பில் ஒரு கந்தருவனாயிருந்தாய். உனது பெயர் ஐராவக. ஒரு சாபத்தினால் யானையாகப் பிறந்து இக்காட்டில் அலைந்து திரிந்தாய். இன்று என்னைக் கண்டதும் உனது சாபம் நீங்கிப் பழைய வடிவம் பெற்றாய். இனிமேல் நீ நலமே வாழ்க! என்று கூறி முனிவர் அவனுக்கு விடை கொடுக்கின்றார். அவன் மீண்டும் வணங்கியெழுந்து தனது நகரத்துக்குச் செல்கின்றான்.

அக்கொம்பன் யானை திரிந்த கொம்பன் சோலையே கூமாச் சோலையென்றும், கொம்பன் நீர் விளையாடிய கொம்பந்துறையே கொம்மாதுறையென்றும், கொம்பன் ஏறுமாறாகத் திரிந்த ஏறுமாலுரே ஏறாலூர் என்றும் திரிந்து வழங்குகின்றன என்று பெரியோர் கூறுகின்றார்கள். அன்றியும் சிகண்டி முனிவர் வாழ்ந்த இடமாகிய சிகண்டி குடியே காலகதியில் சிற்றாண்டி குடியாயிற்று. இன்று சிற்றாண்டி குடி சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோயிலில் நடக்கின்ற மயிற்கட்டுத் திருவிழா சிகண்டி முனிவரின் ஞாபகமாக நடக்கிறதென்றும் கூறுகின்றார்கள். மயிலுக்குச் சிகண்டியென்னும் ஒருபெயரும் இருப்பதால் இந்த ஐதீகம் ஆராய்ச்சியாளர்க்கு விருந்தாயமைக.

இந்த அற்புதச் செயல் நிகழ்ந்த சூழலிலே காளிகாமடுத் திருப்பதியென ஒரு பிள்ளையார் கோயில் அமைந்திருக்கின்றது. ஐராவசு எனும் கந்தருவன் யானையாக வாழ்ந்த பிரதேசத்தில் பிரணவ வடிவாகிய யானைமுகக் கடவுளுக்கு மக்கள் ஆலயமெடுத்து இந்த யானையால் இடையூறு நேரிடாவண்ணம் வணங்கி வந்திருக்கலாம் என்று நம்புதற்கு இடமுண்டு. அன்றியும் சிற்றாண்டி குடியில் இளைய பிள்ளையார் சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோயில் கொண்டருளியதுபோல, அந்தப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த காளிகாமடுப் பகுதியிலே மூத்த பிள்ளையார் கற்பக விநாயகரும் கோயில் கொண்டருளியதும் பொருத்தமாக அமைந்திருக்கின்றது எனவும் பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர்.

கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீசுவரர் கோயிலுக்குத் தாந்தாமலைத் திருப்பதியிருப்பது போன்று, சிற்றாண்டிச் சித்திர வேலாயுத சுவாமி ஆலயத்துக்குக் காளிகாமடுத் திருப்பதியிருப்பது மிகவும் பொருத்தமாகக் காணப்படுகின்றது. எந்த நோக்குடன் பார்த்தாலும் காளிகாமடு கற்பக விநாயகர் ஆலயம் திருவருள் சுரக்கும் தெய்வீக தலமென்பதிலே உள்ளளவும் ஐயமேயில்லை.

இத்தகைய அற்புதம் வாய்ந்த காளிகாமடுத் திருப்பதியானது செங்கலடிச் சந்தியிலிருந்து மேற்கு நோக்கிச் செல்லும் வதுளை வீதியிலே 2½ மைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. செங்கலடிச் சந்தியால் மேற்கு நோக்கிச் சிறிது தூரம் சென்றதும் வீதியின் மருங்கில் நமது இடப்புறத்தே நிற்கும் வேம்பிலும், அரசிலும் மாறிமாறிப் பாய்ந்து துள்ளிக் குதிக்கின்ற வானரக் கூட்டங்களை அங்கே காணலாம். தெய்வீகப் பிரசாத முண்ணும் பேறுபெற்ற இந்த வானரக் கூட்டங்கள் உறவு கலந்து விளையாடுமிடத்திலே அழகான சிறியதோர் ஆலயம் முதற் காட்சி தருகின்றது. இது ஒரு வைரவர் கோயில், காளிகாமடுக்

கற்பக விநாயகர் கோயிலின் திருவாயிலைக் காவல் புரியும் அதிகாரம் பெற்ற வைரவர் இங்கே நிற்கின்றார். இவரிடம் விடை பெற்றாலொழியக் காளிகாமடுத் திருப்பதியை அடைதல் கூடாது.

கி.பி. 1902 ஆம் ஆண்டளவிலேதான் இவ்வைரவர் ஆலயம் முதல் முதல் கட்டப்பட்டது. அப்போது ஏறாஜூரிலிருந்த பிரபல வணிகர் திரு. ச. ம. இளையதம்பி என்பவர் கட்டி உபகரித்த ஆலயக் கட்டிடம். கி.பி. 1957 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 25 இந் திகதி ஏற்பட்ட பெருவெள்ளத்தாற் சேதமடையலாயிற்று. பின்னர் 1958 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் 24 ஆந் திகதி மீண்டும் அத்திவாரமிடப் பெற்றுப் பொதுமக்களின் உதவியுடன் ஸ்ரீ காளிகாமடு ஆலயபரிபாலன சபைத் தனாதிகாரி திரு. சி. வ. வி. செல்லையா அவர்களின் முயற்சியால் இப்போதுள்ள வைரவர் கோயிற் கட்டிடம் பூர்த்தியாகி 1958 ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 28 ஆந் திகதி கும்பாபிடேசமும் சிறப்புற நிறைவேறப் பெற்றது. இத் திருப்பணிச் செலவிலே பெருந் தொகைப் பணம் திரு. சி. வ. வி. செல்லையா அவர்களின் காணிக்கையாகும்.

இந்தக் காவல் வைரவர் கோயிலிலிருந்து தெற்கு நோக்கி ஒரு செம்மண் வீதி செல்கிறது. இவ்வீதி ஏறக்குறைய 330 யார் நீள மிருக்கும். இவ்வீதி முடியுமிடத்திலே ஒரு மண்மேடு அமைந்துள்ளது. இம் மண்மேட்டில் நின்று தெற்கு முகமாக நோக்கினால் மிக மிக அண்மையிலே காளிகாமடு ஸ்ரீகற்பக விநாயகர் ஆலயம் கண்ணுக்கு இனிதாகக் காட்சியளிக்கும்.

முன்று புறமுஞ் சூழ்ந்து கிடந்து இயற்கை அரணாகக் காட்சி தருகின்ற இனிய நீரோடை; அதனிடையே அமைந்து கிடக்கும் நீண்டு பரந்த நிலப்பரப்பு; அந்நிலப்பரப்பின்மீது குளிர்ந்த தளைகளையுடைய ஆலுமரசும், மாவும் மருதும், வேம்பும் வில்வமும் விண்ணோங்கியுயர்ந்து மெல்லிலைப் பந்தல் விரித்தாற் போன்ற குளிர் நிழற் கூடல்; இக்கூடலின் நடுவிலே கோயில். இத்தனையும் ஒருங்கே பொருந்திய காளிகாமடுத் திருப்பதியானது ஈழநாட்டின் திருவரங்கம் போன்று இனிதாக இலங்குங்காட்சி காண்போர்க்குப் பக்தியும், பரவசமும் ஊட்டுகின்றது. அற்புதம் வாய்ந்தது.

இத்திருப்பதியைச் சூழ்ந்துள்ள நீரோடை ஆழமற்றது. மூக்கன் வெளி நீரோடையென்பது அதன் பெயர். மேட்டு நிலத்திலிருந்து நீரோடையிலிறங்கிக் கரையேறியதும் இயல்பாகவே கழுவப்பட்ட கால் களுடன் நாம் ஆசாரசீலர்களாக ஆலய வீதியிற் பிரவேசிக்கும் பேறு நமக்குக் கிடைக்கின்றது. கால்கள் விரைந்து செல்லக் கற்பக விநாயகர் திரு முன்னிலையடைந்து மெய்மறந்து நிற்கும் பக்தர் குழாத்துடன்

நாமும் ஒன்றாகி விடுகின்றோம். ஆலயமோ சிறிது. அருளோ பெரிது. பிரணவ சொரூபியாகிய பிள்ளையார்க்கு ஆலயமமைக்க யாரால், முடியும்.

கிழக்கிலங்கையிலே மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்பன முறையே யமைந்து விசேடம் பெற்ற பல தலங்களுக்குள்ளே காளிகாமடுத்திருப்பதையும் ஒன்றாகும். அடர்ந்த வனமாகக் கிடந்த இந்தக் காளிகாமடுப் பிரதேசத்தினூடாகச் செல்லும் 'தானைவீதி' என்கின்ற ஒற்றையடிப்பாதை வழியாக அக்காலத்திற் பிரயாணிகள் வதுளைக்குப் போக்கு வரவு செய்வது வழக்கமாகும். கி.பி. 1800 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இவ்வழக்கம் இருந்து வந்தது. இக்காலத்திலே இதற்கு அயற் கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் காடு வெட்டிப் பூமி திருத்திக் கமஞ் செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டபோது இப்போது ஆலய மிருக்கும் மேட்டுப் பூமியில் வன்னித்தம்பிராணையும், காளிமா தேவியையும் வழிபட்டு வந்தார்கள். பிரயாணிகளும் இவ்வழிபாட்டிற் கலந்து கொள்வதுண்டு. ஆயினும், அப்போது குறிப்பிடத்தக்க கோயில் எதுவும் கட்டியதாகத் தெரியவில்லை.

கி.பி. 1870 ஆம் ஆண்டளவிலேதான் ஒற்றையடிப்பாதை பகிரங்க பாதையாகத் திருத்தியமைக்கும் வேலை தொடங்கியது. பாதையமைக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த 'பயனீயர்கள்' என்போர்க்குத் தலைவராயிருந்த செங்கலடி ஆறுமுகம் முருகப்பர் அவின்தார் முதலி என்பவரே காளிகாமடு ஆலயத்தை முதன் முதலாகக் கட்டுவித்தவராவர். செங்கலடியைச் சேர்ந்த மானிடலர் என்பவரும், நம்பியார் குமாரவேலு என்பவரும் தொடக்கத்தில் பூசகர்களாயிருந்தார்கள். செங்கலடியிலே பழுத்த மருந்துமாமரம் போல் திகழ்ந்த சித்தவைத்தியர் கிருஷ்ணபிள்ளைச் சாமியார் அவர்கள் ஆறுமுகம் முருகப்பர் அவின்தார் முதலி என்பவரது புதல்வரேயென்பது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கதாம்.

காளிகாமடு என்னும் இத்திருப்பதிக்கும், காளிதேவிக்குமுள்ள தொடர்புபற்றி இப்போது ஒன்றுஞ் சொல்வதற்கு ஆதாரம் யாதும் காணப்படவில்லை. காளிகம் என்கின்ற மணித்தக்காளி இப்பகுதியின்பக்கத்தே காணப்படுவது கொண்டு காளிகாமடு என்னும் பெயர் இந்த மருந்துப் பூண்டினால் வந்திருக்கலாம் எனச் சிலர் அபிப்பிராயப் படுகின்றார்கள். ஆராய்ச்சியாளரிடம் இதனை விட்டு விடுதல் நல்லதாகும்.

1878 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அர்ச்சகராயிருந்த குமாரவேலு என்பவர் 1892 ஆம் ஆண்டிலே காலமாகி விட்டார். அதன்பின் குமாரவேலு மகன் சின்னப்பு என்பார் அர்ச்சகரானார். சின்னப்புவின் காலத்திற்குப் பின் மானிடலரின் மைத்துனர் மூத்ததம்பி என்பார் பூசகரானார். இந்நிலையிலே, முன்பு 1902 ஆம் ஆண்டில் வைரவர் கோயிலைக் கட்டுவித்த ஏறாவூர் திரு. ச. ம. இளையதம்பி என்பவர் காளிகாமடு ஆலயத்தின் பூசை திருவிழா நிகழ்ச்சிகளைப் பிரபலப் படுத்த முயற்சிக்கலானார். அயற் கிராமங்களிலுள்ள மக்களின் ஒத்துழைப்போடு வேல்திருவிழா, தைப்பூசத் திருவிழா ஆகிய உற்சவங்களை ஏற்படுத்தி இனிது நடத்தி வந்தார். இவர் காலத்தின்பின் இவரின் மூத்த மகன் இரத்தினம் என்பார் இக்கோயிற் திருப்பணிகளைச் செவ்வனே நடத்தலானார்.

இதன்பின், 1935 ஆம் ஆண்டளவில் ஆலய நிருவாகத்தில் புதியதோர் அபிவிருத்தியுண்டாயிற்று. அப்போது ஏறாவூர் பிரபலம் பெற்றிருந்த கொஸ்தாப்பர் ச. ம. சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களின் மேற்பார்வையின் கீழ் மேசிலார் சரவணமுத்து என்பவரைக் கொண்டு ஆலயத்தின் முன் மண்டபங்கள் இரண்டையும் மடைப்பள்ளியையும் கட்டுவித்துத் திருப்பணியை நன்கு நிறைவேற்றி வைத்தார். மட்டுநகர் பிரமுகரும், அப்போது நீர்ப்பாசன அதிகாரியாகக் கடமையாற்றிய வரும் சிவதொண்டருமாகிய திரு. பெ. ஏரம்பமூர்த்தி என்பாரும் இத்திருப்பணியில் பங்குடா வெளி திரு. வ. வி. சீனித்தம்பி, செங்கலடி திரு. வ. வி. கதிர்காமத்தம்பி ஆகியோரும், இப்பகுதி விவசாயிகளும் காட்டிய ஒத்தாசை இங்கே குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அன்றியும் இத் திருப்பணிக்கு வேண்டிய மரங்களைத் தந்துதவிய செங்கலடி திருமதி வல்லிபுரம் தங்கம்மையாரது தாராளத் தன்மை இப்பகுதித் தனவந்தர்களுக்கெல்லாம் ஒரு முன்மாதிரியாகக் கொள்ளுவதற்கு உரியது.

1939 ஆம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நடைபெற்றுப் பொதுமக்களாற் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்த இவ்வாலயத்தின் பூசகராக கொக்கட்டிச்சோலைப் பகுதியைச் சேர்ந்த திரு. கந்தையா என்பவர் அப்போது சேவை செய்து வந்தார்.

கற்பக விநாயகரின் திருவருள் போல இவ்வாலயமும் ஒருபொதுச் சொத்தேயாம். 1945 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1949 ஆம் ஆண்டு முடிய மட்டும் இவ்வாலய நிருவாகம் பங்குடா வெளி, கொடுவாமடு, கொம்மாதுறை, வந்தாறுமுலை, செங்கலடி, ஏறாவூர் 4 ஆம், 5 ஆம் குறிச்சி, தளவாய், குடியிருப்பு, மயிலம்பா வெளி, புளியந்தீவு ஆகிய ஊர்ச் சைவப் பொதுமக்களாற் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒரு பரிபாலன சபையினாற் செவ்வனே நடைபெற்று வந்தது. 1950 ஆம் ஆண்டி

லிருந்து உன்னிச்சை, கரடியனாறு, வேப்பவெட்டுவான் ஆகிய கிராமங்களும் நிருவாகத்திற் பங்கு கொண்டன. 1960 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் 31 ஆம் திகதி வரையும் இந்த நடைமுறை பழைய வழக்கத்தைத் தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்தது.

1960 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் 31 ஆந் தேதியன்று மேற்குறித்த ஊர்ப் பொது மக்கள் கூடிய ஒரு மகா சபை ஆலய வீதியிற் கூடிச் செய்த தீர்மானத்துக்கமைய 06.06.1960 இல் ஆலய நிர்வாகம் பற்றி ஒரு உறுதி சாதனம் நிறைவேற்றப்பட்டது. பிரசித்த நொத்தாரிச திரு. சா. கந்தப்பா அவர்களால் 3419 ஆம் இலக்கத்தில் அத்தாட்சிப்படுத்தப்பட்ட சாதனத்தின் பிரதிகள் தருமக் கமிஷனர் காரியாலயம் (Public Trust), மட்டுநகர்ப் பொதுநூல் நிலையம் (Public Library) ஆகிய தாடனங்களிலும் பாதுகாப்பில் வைக்கப் பட்டுள்ளன.

இத்திருப்பதியில் ஆண்டுதோறும் திருவிழா நடத்தும் ஒழுங்கினைப் பரிபாலன சபையார் தொடர்ச்சியாகச் செய்து வருகின்றார்கள். கதிர்காமத் தீர்த்தத்துக்கு நாலு நாள் முந்தி இங்குள்ள வைரவர் கோயிலிற் கொடியேற்றம் நடக்கும். அன்று இதனைத் தொடர்ந்து கற்பகவிநாயகப் பெருமானுக்கு அபிடேக நைவேத்திய ஆராதனை நிகழும். பின்னர் மூன்றாம் நாள் வந்தாறுமுலை விஷ்ணு வாலயத்தில் முன்னேற்பாட்டுடன் வைத்து எழுந்தருளப் பண்ணிய சக்திவேல் ஏறாலூர் வரையுள்ள எல்லா ஆலயங்களையும் தரிசித்து மக்கள் பக்தி பரவசமாகப் பணிந்து நிற்க ஊர்வலமாகக் காளிகா மடுப்பதியை வந்தடையும். வந்து எழுந்தருளியதும் விநாயகப் பெருமானுக்கு அபிஷேக பூசையும் திருவிழாவும் நடைபெறும்.

அடுத்த நாள் கதிர்காம தீர்த்த உற்சவத்துடன், தீர்த்த உற்சவம் நடந்தேறும். தீர்த்தம் முடிந்ததும் திருவூஞ்சலும், அன்னதானமும் சிறப்பாக நடைபெறும். இந்த உற்சவ முறை 1946 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நடைமுறையிலிருந்து வருகின்றது. ஆண்டு தோறும் இத் திருவிழா வைபவத்திற் பெருந்திரளான மக்கள் கலந்து கொண்டு சைவ மக்களின் கூட்டுறவும் நம்பிக்கையும் வளரத் திருவருள் பொலியச் சீரும் சிறப்புமாக வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

மட்டக்களப்பு—வதுளை வீதியாகச் செல்லும் பிரயாணிகள் சாதி சமய வேறுபாடின்றி இவ்வாலய வீதியிலே தரித்து நின்று கற்பூரம் கொளுத்தித் தேங்காயுடைத்துக் கும்பிட்டு வணங்கிச் செல்லும் காட்சியினை எப்போதும் காணலாம். இவ்வாலயத்துக்குப் பொருள் வருவாய்

சிறிது; அருள் வருவாய் பெரிது எதிர்காலத்தில் அருள் போற்
பொருளும் பொலிந்து திருக்கோயில் நீடுழி வாழ்க வெனக் கற்பக
விநாயகர் பெருமானை வாழ்த்தி வணங்குவோமாக.

“நங் கடம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென் கடம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன் கடன் அடியேனையுந் தாங்குதல்
என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே”.

ஸ்ரீ காளிகாமடு கற்பக விநாயகர் பேரீஸ் பாடிய வசந்தன் காவியம்

தரு:—

தனதனத்தத் தனதன தத்தத்
தனதன தத்தத் தன தான
தனதன தத்தத் தனதன தத்தத்
தனதன தத்தத் தனதான

1. அண்டர்கள் புகழத் தொண்டர்கள் மகிழ
அழகுடன் வாறவர் ஆர்மானே—நல்ல
கண்டவர் புகழும் காளிகா மடுவுறை
கணபதி யாமடி காரிகையே—தனதன
2. தனதன தன்னத் தவில் முரசதிர
தயவுடன் வாறவர் ஆர்மானே—நல்ல
கனதன மென்ற கரிமுகமுடைய
கணபதி யாமடி காரிகையே—தனதன
3. எலிதனில் ஏறி இசையவர் போற்ற
வழிதனில் வாறவர் ஆர்மானே—நல்ல
கதிரையில் முருகற் கருளது கொடுக்கும்
கணபதி யாமடி காரிகையே—தனதன
4. மோதக மதனைச் சோதனை பண்ணி
பாதையில் வாறவர் ஆர்மானே—நல்ல
பால்தயிர் வெண்ணெய் தேடி எடுப்போன்
மருமக னாமடி பைங்களியே—தனதன
5. வயிறு சரிய வடகிரி நெளிய
வழிதனில் வாறவர் ஆர்மானே—நல்ல
கனதன மென்ற கரிமுக முடைய
கணபதி யாமடி காரிகையே—தனதன

6. மாலை பதக்கம் பளபள வென்ன
வழிதனில் வாறவர் ஆர்மானே—நல்ல
கண்டவர் புகழும் காளிகா மடுவுறை
கணபதி யாமடி காரிகையே—தனதன
7. மடமடநடன மங்கையர் மகிழ
மகிழ்வுடன் வாறவர் ஆர்மானே—நல்ல
கதடதட விதடக்குட வயிறுடைய
கணபதி யாமடி காரிகையே—தனதன
8. பரிபுர மசையப் பலர் தொனியார்ப்ப
பவனியில் வாறவர் ஆர்மானே—நல்ல
கதிரையில் முருகற் கருளது கொடுக்கும்
கணபதி யாமடி காரிகையே—தனதன
9. மணிமுடி மின்ன மாலைகள் துன்ன
மகிழ்வுடன் வாறவர் ஆர்மானே—நல்ல
காசினி மீதில் பாவமத கற்றும்
கற்பகமாமடி காரிகையே—தனதன
10. தேவர்கள் மகிழ முனிவர்கள் புகழ
சிறப்புடன் வாறவர் ஆர்மானே—நல்ல
படிய தளக்கும் பரமனார் பெற்ற
பாலகனாமடி பைங்கிளியே—தனதன.

ஸ்ரீ காளிகாமடு கற்பக விநாயகர் ஊஞ்சல்

(மட்டக்களப்பு புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிய்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றியது)

கொச்சகக் கலிப்பா

1. உத்தமமாம் பக்தி விசுவாசம் காலாகச்
சித்தமெனும் விட்டம் சேர்த்தியனு தினமும்
புத்திகயிறாயுன் மெய்யடியார் நன்கமைக்கும்
சுத்தமன மாம்பலகை மீது மகிழ்ந் தேறிச்
சித்தி புத்தி தந்தருளுந் தேவே உலகுக்கோர்
கர்த்தனே சீர்காளி காமடுவிற் கற்பகமே
வித்தகஞ்சேர் வல்லபையோ டாடுக பொன்னூஞ்சல்
விக்கினங்கள் தீர்த்தருளி யாடுக பொன்னூஞ்சல்.

1. பக்தியும் விசுவாசமும் இரு கால்கள் 2. சித்தம்-விட்டம்
3. புத்தி-கயிறு 4. மனம்-பலகை. இது நித்திய லுஞ்சல்.

2. தந்தையார் கோயில் தருமகர்த்தா வானமுதல் மைந்தனே முஷிகத்தை வாகனமாகக் கொண்டெடமது சிந்தைசேர் தீயபுத்தி யெல்லாம் சிதைந் தொழிய வந்தாயெம் வாழ்வில் வருமிடர்கள் தீர்ப்போனே எந்தையே சாதிமத மெல்லாங் கடந்து வரும் தந்தாய் திருக் காளி காமடுவிற் சார்கதியே கொந்தார் குளிர் நிழற்கீழாடுக பொன்னூஞ்சல் குறைநீக்கி யாண்டெம்மை யாடுக பொன்னூஞ்சல்.
3. மூவுலகுந் தோன்றுதற்கு முன்னாகு (1) மோரெழுத்தே பூவுலக வின்பப் பொருளருளும் (2) பொன்னெழுத்தே தேவுலகுக் கப்பாற் சிறப்பருளும் (3) ஐந்தெழுத்தே சிவசிவ ஐக்கியமாச் சேர்ந்தோர் சொல் (4) மூவெழுத்தே பாவலர்தம் நாவிலின்பப் பாட்டருளும் பண்ணவனே காவுலவு மலர் காளி காமடுவிற் கண்ணுதலே பூவலருந் தாரசைய ஆடுக பொன்னூஞ்சல் பொலிகருணைத் தேன் சொரிந்தே ஆடுக பொன்னூஞ்சல்.
- (1) ஓம் (2) நமசிவாய (3) சிவாயநம (4) சிவயவசி.
4. இனத்துடனே மந்திகளும் ஏறியிருந் தின்பமுடன் தினப்பூசை கண்டுதிருப் பிரசாதமுண்டுவலும் வனப்பமையும் ஆல்வேம்பு மாவரசு மகிழ் மருதம் மனக்கினிய நிழல் செய்ய மந்தமாருதம் வீசப் புனற்கினிய நீரோடை புறஞ்சூழச் செந்தமிழின் இனிப்பொலிசேர் எழிற்காளி காமடுவில் எம்பெருமான் திணைப்பொழுதும் நீங்காமே யாடுக பொன்னூஞ்சல் செல்வமெலாம் எமக்கருளி யாடுக பொன்னூஞ்சல்
5. உருப்பொலிந்த தம்பிகரம் ஒருசூலம் தான் கொடுத்தே தெருக்கரையின் நின்றெவர்க்கும் செய்கருணையென நிறுத்தித் தருக்ககன்ற மனத்துடனே தாழ்ந்து நிற்பார்க்கவர் வேண்டும் பொருட்பேறும் கலைப்பேறும் புண்ணியஞ்செய் பெரும்பேறும் அருட்பேறும் உவந்தளிக்கும் அறிவுருவே வளர்செந்நெல் திருப்பொலிசூழ் வயற்காளி காமடுவில் எழுந்தருளும் மருப்பேந்து மலர்க் கரத்தாய் ஆடுக பொன்னூஞ்சல் மன்னவர் செங்கோல் புரந்தே ஆடுக பொன்னூஞ்சல்

6. தேடுகல்வி ஞானம் திடசித்தம் தேகசுகம்
 பீடுபெறு நல்லோர் பெருநட்பும் செல்வாக்கும்
 நாடியுனதடிக்கே பக்திசெயும் நன்மனமும்
 கூடியுன்னோடொன்றாகும் கூட்டுறவும் ஈந்தருளி
 வாடியலையாத மனநிறைவும் தந்தருளி
 நீடுழி வாழ்காளி காமடுவில் நித்தியனே
 நாடு வளம்பெறவே யாடுக பொன்னூஞ்சல்
 நன் மாதவர்க்கருளி யாடுக பொன்னூஞ்சல்.
7. அன்பும் பணிவும் அடக்க முடனருளி
 மன்புவியல் தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரும் யாம்பேணும்
 இன்ப நிலையும் எமக்கருளி எம்பெருமான்
 உன்புகழெழும் பாட்டில் உரைக்கும் திறனருளி
 என்புங் கனியத் திருக்காட்சி யீந்தருளும்
 தென்பொலி செந்தமிழ்க்காளி காமடுவில் திருமூர்த்தி
 பொன்பொலி செம்மேனியனே ஆடுக பொன்னூஞ்சல்
 புலவோர்க் கருள்புரிந்தே யாடுக பொன்னூஞ்சல்.
8. சக்தி பலவருளி வீரமொடு கருணை
 வைத்தெம் மனத்திற் சுதந்திர நல்வாழ்வருளி
 நித்தம் புரந்தின்ப துன்ப நிலைகளிலே
 சித்தசமாதானம் சேர்த்துச் சிவகுமரா
 அத்தனையும் நின்னடிக்கே அர்ப்பணம் செய் புத்தி தந்து
 புத்தொளிசேர் நற்காளி காமடுவிற் புண்ணியனே
 சித்தாந்த மெய்ப்பொருளே யாடுக பொன்னூஞ்சல்
 செய்பிழைகள் தீர்த் தெம்மை யாடுக பொன்னூஞ்சல்.
9. சங்கத் தமிழும் சகல மொழிக்கலையும்
 தங்குந் திருமுகத்து ஞானத்தனி வடிவே
 எங்கும் நிறைந்தொளிரும் வேதாந்தப் பேரொளியே
 எங்கள் வினை தீர்க்கும் மருந்தே மதந்தோறும்
 பொங்குங் கருணை பொழியுந் திருமுகமா
 தங்கமே தண்காளி காமடுவில் தற்பரனே
 மங்கள மெங்கும் பொலிய ஆடுக பொன்னூஞ்சல்
 வையமெலாம் வாழ்வுபெற ஆடுக பொன்னூஞ்சல்.

மங்களம்

கற்பக வினாயகர்க்குச் செய மங்களம்—ஸ்ரீ
காளிகா நாயகர்க்குச் சுபமங்களம்
வற்றா அருள் மழைக்குச் செயமங்களம்—சக்தி
வல்லபை சமேதருக்குச் சுபமங்களம்
சிற்குண சொரூபருக்குச் செயமங்களம்—நாளும்
சித்திபுத்தி சேர்ப்பவர்க்குச் சுபமங்களம்
வித்தை வடிவானவர்க்குச் செயமங்களம்—வரும்
விக்கினங்கள் தீர்ப்பவர்க்குச் சுபமங்களம்
சொற்பதம் கடந்தவர்க்குச் செயமங்களம்—பரஞ்
சோதி வடிவானவர்க்குச் சுபமங்களம்
அற்புத பரம்பொருட்குச் செயமங்களம்—நித்தி
யானந்த ரூபருக்குச் சுபமங்களம்
குற்றம் பொறுப்பவர்க்குச் செயமங்களம்—எங்கள்
குலதெய்வ மானவர்க்குச் சுபமங்களம்
உற்சவ கணேசருக்குச் செயமங்களம்—ஸ்ரீ
ஓங்கார ரூபருக்குச் சுபமங்களம்.

— சுபம் —

யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை

நாச்சிமார் கோயில்

தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

யாழ்ப்பாணத்திலே, மாநகர எல்லைக்குள் அமைந்த வண்ணார்பண்ணையின் வடக்குப் பிரிவிலே, காங்கேசந்துறை வீதியோடு இராமநாதன் வீதி சேருஞ் சந்தியிலே, நாச்சிமார் கோயில் என வழங்கும் வண்ணை ஸ்ரீ காமாட்சி அம்மாள் ஆலயம் அமைந்துள்ளது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே நாச்சிமார் கோயில் என்னும் நாமத்தோடு இக்கோயில் விளங்கியது. காங்கேசந்துறைப் புகையிரதப் பாதை அமைக்கப்பெற்ற காலத்தில் இக்கோயிலின் முன்பாகக் கிழக்கு நோக்கிச் செல்லும் வீதி **நாச்சிமார் கோயில் வீதி** என்று பெயரிடப்பெற்றது. அதுவும் புகையிரதப் பாதையுஞ் சந்திக்கு மிடத்தில் அமைக்கப்பட்ட புகையிரத நிலையம் 'நாச்சிமார் கோயில் புகையிரதத் தரிப்பு நிலையம்' என்று பெயரிடப்பெற்றிருந்தது. ஒரு ஆலயத்தின் பெயரால் இலங்கையில் வழங்கிய புகையிரத நிலையம் இதுவொன்று மட்டுமே என்பதுங் குறிப்பிடத்தகுந்தது. இப்புகையிரத நிலையத்தின் பெயர் இவ்வாறாகவே இலங்கையிலுள்ள புகையிரதப் பாதைகளின் வரைபடங்களிலும் மற்றும் புகையிரத அட்டவணைப் புத்தகங்களிலும் ஒழுங்காக எழுதப்பட்டுள்ளது. காலப்போக்கில் இதன் பெயரைக் கொக்குவில் புகையிரத நிலையம் என்று மாற்றிவிட்டார்கள்.

யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபரினாலே 1898 ஆம் ஆண்டிலே சைவக் கோயில்கள், கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள் என்பவற்றைப் பற்றித் தயாரிக்கப்பட்ட பதிவேட்டிலே நாச்சிமார் கோயிலைப் பற்றி மேல் வருமாறு கூறப்பெற்றுள்ளது:

“கி.பி. 1880 இல் காசிநாதர் தம்பர் கட்டியது. கல்லினாலமைந்த கட்டிடம்.

முகாமையாளர்: விஸ்வகுலதுங்க மேஸ்திரி கந்தர்.

திருவிழா: வருடந்தோறும் ஒன்பது நாள் திருவிழா. பத்தாம் நாள் பங்குனி உத்தரத்தன்று மணிவிழா. பதினோராம் நாள் ஊஞ்சல் திருவிழா”.

நாச்சிமார் கோயில் கற்றளியாக 1870 ஆம் ஆண்டளவிலே கட்டப்பெற்றதென்றும் அங்கு ஆண்டுதோறும் அலங்கார உற்சவங்கள் நடைபெற்றன என்பதும் அது விஸ்வ பிரம்ம குலத்தவரின் வசமாய் இருந்ததென்பதும் இக்குறிப்பினால் அறியப்படுகின்றன. இக்கோயில் அமைந்துள்ள தானம் குளக்கரை மருதடி என உறுதிகளிலே குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

நாச்சிமார் கோயிலின் உற்பத்தி பற்றிப் பொதுமக்களிடையே கர்ண பரம்பரைக் கதையொன்று நிலவி வருகின்றது. முற்காலத்தில் இங்கு குளமொன்றும், மருத மரங்களும், நாவல் மரங்களும், அவற்றைச் சூழ்ந்து வயல்களும் அமைந்திருந்தன. அத்தகைய சூழலில் விஸ்வேஸ்வரனது அடியார்களான விஸ்வபிரம்மகுல மக்கள் வாழ்ந்தனர்.² அவர்களின் பெண்கள் குளங்கரை மருதடியில் விறகு பொறுக்கு வது வழமை. ஒருநாட் கன்னியொருவள் விறகு எடுக்கப்போன சமயம் மருதடியிலே குந்தியிருந்து சிறுநீர் கழித்தாள். உடனே அவளுக்கு அம்மரத்திலிருந்து வந்த தேவதையொன்று முலைகளைத் திருகியதைப் போன்ற வேதனை உணர்வு ஏற்பட்டது. அவள் அதிர்ச்சியுற்று வீட்டுக்கு ஓடிப்போய் உற்றதனை உறவினர்க்கு உரைத்தாள். எல்லோருக்கும் பீதி உண்டாகியது.

அயலில் வாழ்ந்த கண்ணாத்தை என்னுங் கிழவி அக்கன்னிப் பெண்ணுக்கு ஆறுதல் வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவளைத் தேற்றினாள். மருதடித் தெய்வத்தைச் சாந்தப்படுத்துவதற்குக் கண்ணாத்தை வழிபாடு செய்யத் தொடங்கினாள். அங்கே விளக்கேற்றி ஆசாரத்தோடு அவளால் பொங்கல் பூசைகள் செய்யப்பட்டன. மருதடித் தெய்வத்தை நாச்சியார் என்றும் அழைக்கலானார்கள்.³ கண்ணாத்தையின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றிக் கிராம மக்களும் வழிபாடு செய்யத் தொடங்கினார்கள். அத்துடன் கண்ணாத்தை அம்மையாரையும் நாச்சியார் என்று அன்போடு அழைக்கலானார்கள். நாளடைவிலே விக்கிரக ஆராதனை பண்ணுவதற்கென்று ஆலயமொன்றினை அமைத்தார்கள்.

இக்கர்ண பரம்பரைக் கதையின் சாரத்தை மேல்வரும் பாடலிலும் காண முடிகின்றது:

கங்கையார் சடையானைக் காசினியில் பூசனை செய்
மங்கையார் காமாட்சி மாதேவி மருவுமிடம்
செங்கையால் நாச்சிமார் சிறுவிறகு ஓடித்தாளின்
கொங்கையாய்ந் தொளிர் வண்ணை குளங்கரைசார்! மருதடியே.

வண்ணார்பண்ணை காமாட்சி அம்பாள் ஆலயத்தின்
முன்முகப்புத் தோற்றம்

இதனை நமச்சிவாயம் சிவக்கொழுந்து என்பவர் 1870 ஆம் ஆண்டளவிற பாடினார் என்பர். தனக்குப் பிள்ளைகள் இல்லாதபடியாற் கண்ணாத்தை தனது சொத்துக்களை வழிபாட்டுத் தலத்துக்கு வழங்கினார். கண்ணாத்தையின் தம்பியாரான சண்முகமும் ஊரவரும் அங்கு ஆலயத்தை உருவாக்குவதில் ஈடுபட்டனர். சிறு கட்டிட மொன்றைக் கல்லினாற் கட்டி அதில் மாரியம்மன் விக்கிரகத்தை வைத்து வணங்கினார்கள். கோயிலின் சுற்றாடலில் வாழ்ந்தவர்களான பொற் கொல்லர் காமாட்சியைக் குலதெய்வமாக வழிபடும் வழக்கமுடைய வர்கள். எனவே இத்தலத்திலே காமாட்சியின் வடிவத்தையே வைத்து வழிபட வேண்டும் என்ற கருத்து மேலோங்கியது.⁴ பூனூர் வைத்திய லிங்க பத்தர் என்பவர் தென்னிந்தியாவிற்குப் போய்க் காஞ்சி காமாட்சி யின் பிரதிமையொன்றைச் செய்வித்துப் பின் அதனை யாழ்ப்பாணத் திற்கு கொண்டு போனார். கல்லாலான அந்த விக்கிரகம் சுவாமிமலைக் கண்ணையா ஆசாரியினால் அமைக்கப்பெற்றது.

கோயிலின் மூலஸ்தானமும் அர்த்த மண்டபமும் புதிதாக அமைக் கப்பெற்றபோது காமாட்சியின் விக்கிரகமும் தாபிக்கப்பெற்றது. அதன் பின் 1887 ஆம் ஆண்டிலே கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. புதிதாகச் செய்த மாரியம்மன் சிலையொன்றினை ஆலயத்தின் வேறோரிடத்திலே தாபித்தார்கள். கோயிற் பரிபாலனம் பற்றியும் கோயிலுக்கான தர்ம சாதனங்கள் பற்றியும் கி.பி. 1870 ஆம் வருடம் முதலாகப் பல உறுதிகளும் வேறு பல ஆவணங்களும் உள்ளன. கி.பி. 1893 ஆம் ஆண்டிலே கொக்குவில், நல்லூர், கோப்பாய், அளவெட்டி ஆகிய வற்றிலுள்ள சில குடிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒன்றுகூடிக் கோயிற் பராமரிப்புத் தத்துவ உறுதியொன்றினை எழுதினார்கள்.⁵ அதற்கமை யப் பஞ்சாயத்து ஒன்று ஆலய பரிபாலனத்திற்கென அமைக்கப்பெற்றது. ஐந்து உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பஞ்சாயத்தும் பதினான்கு பேர் களைக் கொண்ட நிர்வாக சபையும் உருவாக்கப்பட்ட அக்காலம் முதலாக **நாச்சிமார் கோயில்** படிப்படியாக விருத்திபெற்றுப் பிரசித்த மாகியது. அது பொதுமக்களின் ஆதரவையும் பெரிதுங் கவர்ந்து கொண்டது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதற் பகுதியில் நமசிவாயம் செல்லப்பா என்பவர் இந்தியாவிற்குத் தல யாத்திரை போன காலத் திலே சுவாமி மலையிலுள்ள சிற்பாசாரிகளைச் கொண்டு விக்கிரகங்ங் பலவற்றைச் செய்விக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். பூமாதேவி சமேத ரான மகா விஸ்ணு, இலக்குமி, வள்ளிநாயகி, தெய்வயானை சமேதரான சுப்பிரமணியர், வைரவர், நவக்கிரகங்கள், சண்டேஸ்வரி ஆகிய விக்கிரகங்களை அவர் யாழ்ப்பாணத்திற்கு எடுத்து வந்தார். அவை பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்றுச் சுற்று பிரகார மண்டபம் புதிதாக

4007c

அமைக்கப்பெற்றதோடு 1926 ஆம் ஆண்டிலே மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. அக்கால கட்டத்திற் கொடித்தம்பமும் தாபிக்கப் பெற்றது. கொடியேற்றம் முதலாகத் தீர்த்தோற்சவம் வரையாகப் பத்து நாட்களாகத் திருவிழாக்கள் நடைபெறுவதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. 1933 ஆம் ஆண்டிலே அதிகரித்து வந்த ஆலயப் பொறுப்புக்களைக் கவனிக்கும் வண்ணமாகப் புதியவொரு பரிபாலன சபையும் உருவாகியது. மு. முத்துவேலு பத்தரின் உபயமான மகா மண்டபமும் பொழிகல்லால் அமைக்கப்பெற்றது.

கோயிலுக்கு முன்னால் வடக்குப் பக்கமாக அமைந்துள்ள திருக்குளம் கந்தர் உடையார் என்பவராற் கட்டப்பெற்றது. 1933—1969 ஆகிய காலப் பகுதியில் நிர்வாக சபையிற் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. செ. சோமசந்தரம், வி. சரவணமுத்து, செ. கந்தசாமி ஆகியோரை அங்கத்தவராகக் கொண்ட பாதுகாவலர் சபை 1966 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் அமைக்கப்பட்டது. பாதுகாவலர் சபையின் தலைவராக விளங்கிய வி. சரவணமுத்துப் பத்தர் 1967 ஆம் ஆண்டிலே மகா கும்பாபிஷேகத்தை நடத்தியதோடு திருவிழாக்களைப் 15 ஆக அமைப்பதற்கு வகை செய்தார். புதிதாக அமைக்கப்பெற்ற சப்பை ரதமும் சிறுமஞ்சமும் முறையே 1965, 1968 ஆகிய ஆண்டுகளிலே வெள்ளோட்டத்திற்கு விடப்பட்டன.

நிர்வாக சபையானது 23 உறுப்பினரைக் கொண்டதாக 1969 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் உருவாக்கப்பட்டது. இச்சபை ஆலயந் தொடர்பாகப் பல அபிவிருத்தி வேலைகளை மேற்கொண்டது. வே. கந்தசாமியின் முயற்சியினாற் சித்திரத்தேர் ஒன்று உருவாகியது. இதனை ஆசாரிகளான ஆ. தம்பித்துரை, சீவரத்தினம் ஆகியோர் செய்தனர். இதன் வெள்ளோட்டம் 1971 இல் நடைபெற்றது. சித்திரத்தேரின் அடித்தளத்துச் சிற்பங்கள் சில இந்தியாவிலே செய்யப்பட்டவை.

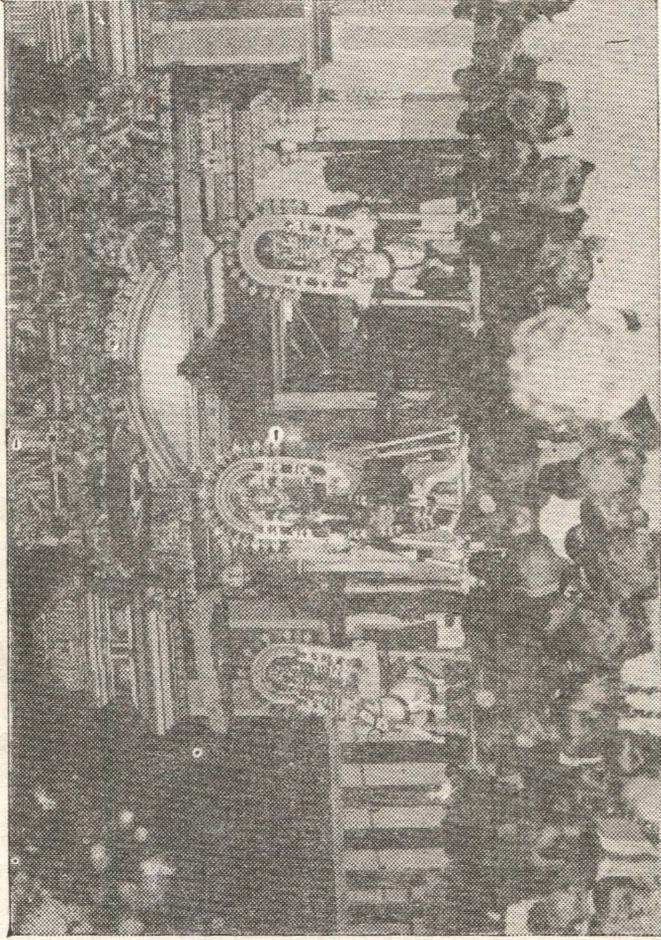
இராச கோபுரத் திருப்பணி வேலைகள் 1976 ஆம் ஆண்டிலே ஆரம்பமாகின. இதன் கட்டிட வேலைகள் தமிழகத்துச் சிற்பாசாரி யாரான நாகலிங்கம் தலைமையில் நடைபெற்றன. வலப்புறத்து, மணிக்கோபுரம் 1985 ஆம் ஆண்டிலே கட்டப்பெற்றது. அடுத்த வருடத்திலே யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் நடைபெற்ற கலவரங்களிற் கொட்டகைகள் எரிந்தபோதும் இராசகோபுரத்து நிர்மாணத்திலே தெய்வாதீனமாக எதுவித சேதமும் ஏற்படவில்லை.

1986 ஆம் ஆண்டிலே, சுற்றுப் பிரகார மண்டபத்தில் அதுவரை காலமும் அமைந்திருந்த மகா மாரியம்மன் சிலையானது அதற்கென அமைக்கப்பெற்ற தனியான கோயிலிற் பிரதிட்டை செய்யப்பெற்றது. அக்கோயில் திருக்குளத்தின் வலப்பக்கத்தில் உள்ளது.

ஆலயத் தோற்றம்

சைவாகம விதிகளுக்கு அமைய நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ள இக் கோயிலின் இராசகோபுரம் கவர்ச்சியான தோற்றமுடையது. அது 51.5 அடி உயரமும் 17.5 அடி விட்டமுங் கொண்டது. அதில் 5 வாசல்களும் 5 கலசங்களும் உள்ளன. கோபுரத்தின் அடித்தளத்திற் கோயில் வரலாறு பற்றிய ஐதீகங்கள் சிற்பவடிவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சிவனும் அம்மனும் போட்டியாக நடனமாடிய கோலம், திருக்கல்யாணக் கோலம், பிள்ளையார், முருகன், பிரமன் ஆகியோரின் தோற்றங்கள் முதலியன எழில்மிக்க வண்ணமாய்ச் சிற்பங்களாக வடிக்கப்பெற்றுள்ளன. அமாவாசையிற் பூரண சந்திரனை அபிராமி பட்டருக்குக் காட்டிய காட்சி, சமயகுரவர் நால்வரின் தோற்றம், சிவனின் தவக்கோலம், விஸ்வப்பிரமாவின் வடிவம் முதலியன சிற்பங்களிற் காட்சியளிக்கின்றன. மூன்றாவது தளத்திலே பழனியாண்டவர், விநாயகர், சிவபெருமான் ஆகியோரின் உருவங்களைச் சித்திரிக்குஞ் சிற்பங்கள் உள்ளன. நான்காவது தளத்தில் அம்மன் முருகனுக்குச் சத்திவேல் கொடுத்த காட்சி, அர்த்தநாரீஸ்வரர், விஷ்ணு, பிள்ளையார், துவாரபாலகர் முதலிய உருவங்கள் அமைந்துள்ளன. அதற்கு மேலுள்ள தளத்திலே சரஸ்வதி, மகாலக்ஷ்மி, மாரியம்மன், விநாயகர், முருகன் ஆகியோரின் உருவங்கள் சிற்பங்களாக அமைக்கப்பெற்றுள்ளன நாகலிங்க ஆசாரி, அவரது சீடர் யோகநாதன் என்போர் இவற்றைச் செய்துள்ளனர். அடித்தளத்திலுள்ள கருங்கற் சிற்பங்களை மோதிலால் என்பவர் உருவாக்கியுள்ளார்.

கோபுரத்தின் இரு பக்கங்களிலும் அமைந்துள்ள மணிக்கோபுரங்களில் இடப்பக்கத்திலுள்ளது பழைய கட்டிடமாகும். வலப்பக்கமாக உள்ளது 1985 இற் கட்டப்பெற்றது. கோபுரத்தைக் கடந்து சென்றதும் உள்ளே கொடித்தம்பமும், நந்தி, பலிபீடம் ஆகியவற்றைத் தரிசிக்க முடிகின்றது. பலாமரத்திற் செய்யப்பட்ட கொடித்தம்பம் செப்புத் தகட்டினால் சுற்றப்பட்டுள்ளது. கொடிமரத்திற் பிரமபாகம், விஷ்ணு பாகம், உருத்திர பாகம், துவஜத்தண்டு, பத்திரபீடம், விருஹப்பீடம், இஷ்டிகை என்னும் பகுதிகள் உள்ளன. இது 1987 இல் மூன்றாவது முறையாகப் புதுப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது.

வண்ணார்பண்ணை காமாட்சி அம்பாள் வீதி வலம் வரும் காட்சியிது

நாச்சிமார் கோயிலின் அமைப்பு மிஸ்ராலயம் என்ற வகைக் குரியது. அது தேவிக்கும் இறைவனுக்கும் பரிவார தேவர்களுக்கும் உரிய அமைப்பு வடிவத்தைக் கொண்டதாகும். கர்ப்பக் கிரகமும் அர்த்த மண்டபமும் அமைந்துள்ள கட்டிடத்தின் மேலே சிற்ப வேலைப் பாடுகளுடன் விமானம் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. விமானத்தின் தெற்கு நோக்கிய பகுதியிற் பிள்ளையார், நடராசர், பதஞ்சலி, வியாக்கிர பாதர், அர்த்த நாரீஸ்வரர், மாரியம்மன் ஆகியோரின் வடிவங்கள் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. மேற்குப் புறத்தில் வைரவர், நாகபூஷணி, அனுமார் ஆகியோரின் உருவங்களும், பரமசிவன் இலிங்கத்திலிருந்து தோன்றி யமனைக் கொண்டு மார்க்கண்டேயருக்கு அருள் வழங்கிய காட்சியும் அமைந்திருக்கின்றன. பிரமன், சரஸ்வதி, நாராயணி ஆகியோரின் தோற்றங்களும் மோகினி வடிவமான விஷ்ணுவைச் சிவன் ஆலிங்கனஞ் செய்யுங் காட்சியும் விமானத்தின் வடபுறத்திலே காணப்படுகின்றன.

கர்ப்பக்கிருகத்தில் மூலமூர்த்தியாக அமைந்துள்ள காமாட்சியின் வடிவம் ஸ்தானக நிலையிலே கருங்கல்லில் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. அம்மனின் இடக் கரங்களிற் பாசமும், முல்லை, அசோகு, மா, நெய்தல், தாமரை ஆகிய ஐவகை மலர் அரும்புகளும் அமைந்துள்ளன. வலக் கரங்களுள் ஒன்றிலே கரும்பு வில்லும் மற்றொன்றிலே அங்குசமும் காணப்படுகின்றன.

மகாமண்டபத்திற் சிவன், சண்டேஸ்வரி, நந்தன கோபாலர், சக்கிரவார அம்மன், முருகன், பிள்ளையார் ஆகியோரின் பித்தளைச் சிலைகள் அமைந்துள்ளன. மகாமண்டபத்து வாசலில் நந்தா, சகந்தா என்னுந் துவார பாலகரின் கருங்கற் சிலைகள் உள்ளன. சரஸ்வதி, கந்தசாமி என்பவர் வரைந்த மகாலக்ஷ்மி, சரஸ்வதி ஆகியோரின் ஓவியங்கள் 6 அடி உயரமான சட்டங்கள் பூட்டிய படங்களாக மகாமண்டபத்தின் இரு பக்கங்களிலும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஞானகுரு என்பவர் வரைந்த காமாட்சி, பிள்ளையார், முருகன் ஆகியோரின் சித்திரங்களும் அங்கு இவ்வண்ணமாகவே வைக்கப்பெற்றுள்ளன.

பிள்ளையார், பூமாதேவி, மகாலக்ஷ்மி சமேதரான மகாவிஷ்ணு, விஸ்வப்பிரமா, மகாலக்ஷ்மி, முருகன், வைரவர், நவக்கிரகங்கள் ஆகியோர் இக்கோயிலிலுள்ள பரிவார மூர்த்திகளாவர். இவர்களுள் ஒவ்வொருவருக்குத் தனித்தனியான கட்டிடங்கள் உள்ளன. திருமுறைகளுக்கும் விராட் புருஷனாகிய விஸ்வப் பிரம்மனுக்கும் பூசை செய்வது இக்கோயிலுக்குச் சிறப்பாகவுள்ள வழமையாகும். உட்பிரகாரத்துச் சுவர்களிலே சமயகுரவர், காமாட்சி அம்மன், மாரியம்மன், ஐம்முகனான விஸ்வப்பிரம்மன் ஆகியோரின் உருவங்கள் அழகிய ஓவியங்களிலே சித்திரிக்கப்பெற்றுள்ளன.

காமாட்சி அம்மன் கோயிலுக்கும் மாரியம்மன் தேவாலயத் திற்கும் இடையிற் கல்யாண மண்டபம் இருக்கின்றது இம்மண்டபத்திலே இந்நாட்களில் ஊரவர்கள் விவாகச் சடங்குகளை நடத்துகின்றனர். கோயிலின் வடகிழக்கு மூலையில், மருதமரத்தடியில், வைரவர் சிலையொன்று வைக்கப்பெற்றுள்ளது. தேர்முட்டு அமைந்துள்ள இடத்திலே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ள வைரவரைத் தேரடி வைரவர் என்று குறிப்பிடுவது வழக்கம்.

நாச்சிமார் கோயிலில் அழகிய வாகனங்கள் பல உள்ளன. அவற்றைப் பற்றிய விபரங்கள் மேல்வருமாறுள்ளன:

தாமரைப்பூ வாகனம்	—	1
கேடகம்	—	2
பூந்தொட்டி	—	1
காராம்பசு	—	5
குதிரை வாகனம்	—	3
ஐந்துதலை நாகம்	—	3
அன்னம்	—	1
யானை	—	1
தண்டிகை	—	1
கைலாச வாகனம்	—	1
ஆட்டுக்கடா	—	1
காமதேனு	—	1
சிங்க வாகனம்	—	1
மயில் வாகனம்	—	1
கிளி வாகனம்	—	2
எலி வாகனம்	—	1

கோயிலுக்குரிய சித்திரத்தேர் அழகிய சித்திர வேலைப்படுகளைக் கொண்டது. நிர்வாக சபைத் தலைவராக விளங்கும் இ. வே. கந்தசாமியின் ஓயாத முயற்சியின் விளைவாகவும் ஆசாரிகளான, ஆ. தம்பித்துரை, ஆ. சீவரத்தினம் என்னுஞ் சகோதரர்களின் கைவண்ணத்தினாலும் இது அமைக்கப்பெற்றது. அதற்கு முன்பு, ஏறக்குறைய ஐம்பது வருடங்களாகச் சாதாரணமான கட்டுத் தேரொன்று புழக்கத்திலிருந்தது. சித்திரத்தேரின் அடித்தளத்திலே ஆலயத்தின் உற்பத்தி பற்றி வழங்கிவருங் கதைகளைப் பொருளாகக் கொண்டுள்ள சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. காமாட்சி அம்மன், இலக்குமி, விஸ்வப்பிரமன், சரஸ்வதி, பிள்ளையார், நவசக்திகள், ஆறுமுகசாமி, அர்த்தநாரீஸ்வரர், தக்ஷிணாமூர்த்தி, வைரவர், இராஜ

ராஜேஸ்வரி, தூர்க்கை, தனலக்ஷ்மி, கஜலக்ஷ்மி ஆகியோரின் வடிவங்களும், சரவணப் பொய்கையிற் குமாரக் கடவுள் உற்பவித்தமை, திருக்கையாலத்திலே பார்வதியின் கோலம், கம்பநதிக் கரையிலே, பார்வதி இலிங்கத்தை வழிபாடு செய்தமை முதலிய காட்சிகளும் அழகுமிக்கனவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதிலே இடம்பெறும் விஸ்வப்பிரம்மனின் கவர்ச்சியான கோலம் இந்தியாவிலுள்ள மாய வரத்துச் சிற்பாசாரியான கோவிந்தராசா என்பவரால் அமைக்கப் பெற்றது. தேரோடும் வீதியினை அமைப்பதற்கென அதன் ஒரு பகுதியான நிலத்தை அ. கண்ணுத்துரை வழங்கினார். தேர்முட்டி சண்முகம் என்பவரின் சொந்தச் செலவிலே கட்டப்பெற்றது.

ஆலயத்திற் பல உலோகச் சிற்பங்களும் உள்ளன. அவற்றுள் அஸ்திரதேவர், பிள்ளையார், சுப்பிரமணியர், காமாட்சி அம்மன், மாரியம்மன், சந்தன கோபாலர், சண்டேஸ்வரி ஆகியோரின் படிமங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

சிறியளவிலான நிலங்கள் நாச்சிமார் கோயில் வசமாயுள்ளன. அவை பற்றிய விபரங்கள் மேல்வருமாறுள்ளன:

- (1) அமரி வளவு, வண்ணார்பண்ணை வடமேற்கு—1 பரப்பு.
- (2) குளங்கரை வயல், வண்ணார்பண்ணை வடக்கு—1 பரப்பு.
- (3) மூன்றாம் விளாத்தியடி, வண்ணார்பண்ணை வடக்கு—8.5 பரப்பு.
- (4) தீமலையாலயப்புலம், கொக்குவில் மேற்கு—23 பரப்பு.
- (5) மருதூர் வடலி, வண்ணார்பண்ணை வடகிழக்கு—3.5 பரப்பு.
- (6) அமரி வளவு, கள்ளன் வளவு, நூர்மீரான் வளவு, வண்ணார்பண்ணை வடகிழக்கு—15.75 குழி.
- (7) மானவனப்புலம், நாவற்குழி—5 பரப்பு.
- (8) பறைச்சேரி, ஒட்டுமடம்—10 பரப்பு.

திருவிழாக் காலத்தில் அம்மனுக்குக் கட்டியங்கூறும்போது மேல்வரும் வாசகமும் உச்சரிக்கப்படும்:

“யாழ்ப்பாணம் வண்ணை மாநகரே ஸ்ரீமத்
குளங்கரை மருதடி ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பிகா,
ஜாக த்வஜாரோகணாதி தீர்த்தாந்த
பஞ்சதசதின பரியந்தம மஹோத்சவ
கல்யாண சேவாந்தே மனு மய

துவஷ்டா சில்பி விஸ்வக்ரு வம்சகுல
 தேவாலயே அனுமத்தவஜ்ஜ மேகவாகன
 பஞ்சானன பரபிரம்ம விராட். விஸ்வப்பிரம்ம
 குல சமூக சித்தே''.

இக்கோயிலில் ஐந்து காலப் பூசை தினமும் நடைபெறும். உதயப் பூசை 6 மணிக்கும் காலைப் பூசை 8 மணிக்கும் நடைபெறுகின்றன. முற்பகல் 10 மணிக்குக் கதவுகள் அடைக்கப்பட்டு மீண்டும் 11 மணிக்குத் திறக்கப்படும். உச்சிக் காலப் பூசை 12 மணிக்குத் தொடங்கி 12.45 மணியளவில் முடியும். மாலைப்பூசை 6 மணிக்கும் அர்த்த சாமப் பூசை 7.05 மணிக்கும் நடைபெறும். இரண்டு அல்லது ஏழு கும்பங்களைச் சகல மூர்த்திகளுக்கும் வைத்து உருத்திராபிஷேகஞ் செய்யப்படும். ஸ்நபனாபிஷேகமும் 108 அல்லது 1008 கும்பங்கள் வைத்த சங்காபிஷேகமுஞ் சில சமயங்களிலே நடைபெறுகின்றன. சோடஸம், அஷ்டோத்தரம், சகஸ்ரநாமம் ஆகிய அர்ச்சனைகளும் அடியார்களின் வேண்டுகோளுக்கமையச் செய்யப்படுகின்றன. வெள்ளிக் கிழமைகளிற் கன்னிகளாயுஞ், சுமங்கலிகளாயுமுள்ள பெண்களின் நன்மையின் பொருட்டுத் திருவிளக்குப் பூசை என்னும் வழிபாடு நடைபெறும். இப்பூசை 15.06.1973 முதலாக நடைபெற்று வருகின்றது.

நைமித்திக உற்சவங்கள் ஒவ்வொரு மாதமுஞ் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. தைப்பொங்கல், தைப்பூசம் என்பன தை மாதத்திலும், சிவராத்திரி, மாசிமகம் என்பன மாசிமீலும் பங்குனியில் உத்திரமும் சிறப்பாராதனைக்குரிய உற்சவங்களாகும். வருஷப்பிறப்பும் பெளர்ணமியுஞ் சித்திரையில் நடைபெறும் உற்சவங்களாகும். அம்மாதத்துப் பூர்வபக்ஷத்து மிருக சீரிடத்திலே கும்பாபிஷேக தினத்தைக் குறிக்கும் வண்ணமாகச் சங்காபிஷேகம் நடைபெறும். வைகாசி விசாகத்திற் பொங்கல் நடைபெறும். ஆடிப் பூரத்திலும், ஆவணி விநாயகர் சதுர்த்தியிலும் உற்சவங்கள் நிகழும். புரட்டாதி மாதத்திலே நவராத்திரிப் பூசையும் மானம்பூத் திருவிழாவுஞ் சிறப்பாகச் செய்யப்படுகின்றன. புரட்டாதியிற் சனிக்கிழமைகளும் ஐப்பசியிற் தீபாவளி, கந்தஷஷ்டி ஆகியனவும் உற்சவ தினங்களாகும். கார்த்திகையிலே சோமவாரம் அலங்காரமான திருவிழாவாக அமையும். திருக்கார்த்திகை, சுமங்கலிப் பிரார்த்தனை, மகாலக்ஷ்மி பூசை, பிள்ளையார் கதை என்பனவும் அம்மாதத்திற்குரிய உற்சவங்களாகும். மார்கழியிலே திருவெம்பாவை, திருவாதிரை, ஏகாதசி என்னுந் தினங்களிலே சிறப்பு வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றன. இவற்றோடு சந்தனகோபாலர் விழாவும் கேதாரகௌரி விரதமும் இங்கு சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன.

வருடத் திருவிழாக்கள் 1967 ஆம் ஆண்டு முதலாகப் பதினைந்து நாட்கள் நடைபெறுகின்றன. மகாமாரியம்மன் ஊர்வலத்தோடு திருவிழாக்கள் தொடங்கும். அதற்கடுத்த நாளிற் குளிர்த்தி, பிள்ளையார் பூசை, கிராம சாந்தி, ஷோடியேற்றம் என்பன நிகழும். தேர், தீர்த்தம், பூங்காவனம், சண்டேஸ்வரி பூசை, வைரவர் மடை ஆகியவற்றோடு திருவிழாக்கள் நிறைவுபெறும்.

நாட்டுநிலைமைகள் சீராகவுள்ள காலங்களிற் பலவிதமான கலை நிகழ்ச்சிகள் திருவிழாக் காலங்களில் நடைபெறுவது வழமை. நாதஸ்வரக் கச்சேரி, சங்கீதக் கச்சேரி, வில்லுப்பாட்டு, மெல்லிசைக் கச்சேரி ஆகியன மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுவதுண்டு. சில சமயங்களில் இராக் காலம் முழுவதும் இவை நடைபெறும். இவற்றின் பொருட்டு இந்தியா விலிருந்து பிரபலமான வாத்திய வித்துவான்களையும் இசைக் கலைஞர்களையும் வரவழைப்பர்.

நாச்சிமார் கோயிலை ஆதாரமாகக் கொண்டு பல பொதுப்பணி மன்றங்கள் இயங்கி வருகின்றன. 1950 ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப் பெற்ற கருணைக் கழகம் கோயிலுக்கு வடக்கிலே வாசிகசாலை ஒன்றை நடத்தி வந்தது. அந்த வருடத்திலே வெளியான அதன் பிரசுரமொன்றிலே ஆலயத்தில் ஆராதனை செய்வோர் மச்ச மாமிச போசனத் தவிர்த்துச் சைவாசாரங்களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தப்பட்டிருந்தது. ஆறுமுக நாவலரின் போதனைப்படி வில்வப் பிரம்மகுல கம்மாளர்கள் பூணூல் தரித்துச் சைவாசாரங்களைக், கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்றும் அதிலே வற்புறுத்தப்பட்டது.

வண்ணை கந்தர்வ கானசபா 1958 ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப் பெற்றது. நடன ஆசிரியரான வி. கே. நல்லையா, கே. எஸ். கந்தையா என்போர் போஷகராய் விளங்கினர். வி. சின்னத்துரை, அ. ஞானமூர்த்தி என்போர் தலைவர்களாகவும் நா. சண்முகலிங்கம், அ. யோகநாதன் ஆகியோர் செயலாளராகவிருந்த காலத்தில் இசைக்கலை கற்கும் வாய்ப்புகள் பலருக்குக் கிடைத்தன.

வண்ணை கலைவாணர் நாடக மன்றம் என்ற அமைப்பு நாடகத்துறையிலே பல சேவைகள் புரிந்தது. வண்ணை ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பாள் கூட்டுப் பிரார்த்தனைச் சபை 1960 ஆம் ஆண்டளவிலே ஆரம்பமாகியது. ஆரம்பத்திற் பித்துக்குளி முருகதாளரின் ஆசியோடு வெள்ளிக் கிழமை தோறும் பிள்ளைகளுக்குத் திருமுறைகளைப் பண்ணோடு படிப்பதற்கு வகுப்புகள் நடாத்த ஏற்பாடுகள் செய்யப் பெற்றன. காலப்போக்கிற் பேச்சுப் போட்டிகள், திருக்குறள் வகுப்புகள், சமய

வன்னார்பண்ணை காமாட்சி அம்பாள்
தேர் அழகு காட்சி

பாட வகுப்பு முதலியனவும் நடத்தப் பெற்றன. சமயபாட வகுப்பிலே பயின்ற மாணவரொருவர் 1966 இல் விவேகானந்த சபை நடத்திய பரீட்சைப் போட்டியில் இலங்கையில் முதலாமிடத்தைப் பெற்றார். கண்ணப்ப நாயனார், மெய்ப்பொருள் நாயனார் ஆகியோரைப் பற்றிய நாடகங்கள் இச்சபையின் வருடாந்த விழாக்களில் நடைபெறுவது வழக்கம். மார்கழித் திருவெம்பாவைப் பஜனையின்போது கொண்டு செல்லப்படும் மாணிக்கவாசகப் பெருமானின் சிலையும் வெள்ளிக் கிழமை தோறும் எடுத்துச் செல்லப்படும் காமாட்சி அம்மன் சிலையும் இச்சபையின் திருப்பணிகளாகும். சபையின் உறுப்பினர்களாக அமைந்திருந்த பலர் இப்போ கல்வி, கலை, அரசாங்க சேவை ஆகிய துறைகளிலே பிரபல்லியம் அடைந்துள்ளனர். யாழ்ப்பாணத்திலே விவாசமாகி விளங்கும் கண்ணன் கோஷ்டியின் தலைவரான கண்ணனும் வயலின் வித்துவானாகிய அ. ஜெயராமனும் இவர்களுட் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கவர்களாவர்.

இளைஞர் சிலரின் முயற்சியால் உருவாக்கப்பெற்ற வண்ணை ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பாள் சனசமூக நிலையம் குளத்திற்குப் பின்னாலுள்ள கட்டிடமொன்றிலே செயற்பட்டு வருகின்றது. இது வாசகசாலையொன்றினையும் விளையாட்டுப் போட்டிகளையும் சைவ சமயப் போட்டிகளையும் நடத்தி வருகிறது.

அன்னதான சபை 1986 ஆம் ஆண்டில் உருவாகியது. திருவிழாக்காலங்களிலும் பிற உற்சவ காலங்களிலும் அன்னதானம், குளிர்த்தி ஆகியவற்றை இச்சபை செய்து வருகின்றது. 1989 ஆம் ஆண்டிலே தோன்றியுள்ள ஆலயத் தொண்டர் சபை ஆலய சேவைகளையுந் தொண்டுகளையும் சமயாசாரத்தோடு நடத்தி வருகின்றது. கைதடியீலுள்ள அனாதைச் சிறுவர்களுக்கு உணவும் உடையுங் கோயிலின் பேரால் வருடா வருடம் வழங்கப்படுகின்றன.

தற்சமயம் ஐந்து வாசல் கொண்டதும் அலங்காரச் சித்திர வேலைப்பாடுகள் அமைந்ததுமான மஞ்சமொன்று அமைக்கப்படுகின்றது. மிக விரைவில் அதனைப் பற்றிய திருப்பணி வேலைகள் நிறைவுபெறலாமென எதிர்பார்க்கின்றனர். ஐந்து முகங்களை யுடைய விஸ்வப் பிரம்மனின் செம்பு விக்ரிகமொன்றும் செய்யப் பெற்றுள்ளது. இதனைப் பிரதிஷ்டை செய்வதற்கான பூர்வாங்க, வேலைகளும் நடைபெறுகின்றன.

நாச்சிமார் கோயில்மீது அபிமானிகளாற் பாடப்பெற்ற பாடல்கள் பலவாகும். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் உயர் நீதிமன்ற வழக்கறிஞராக விளங்கிய நமசிவாயம் சிவக்கொழுந்து பதிகம், தோத்திரம். விருத்தம் என வழங்கும் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அவரின் சகோதரரான பண்டிதர் சி. ந. சதாசிவம் பாடியுள்ள திருவஞ்சற் பதிகம் திருவிழாக்களிலே, திருமணக் கோலத்தின்போது, இன்றும் படிக்கப்படுகின்றது. அவர் பாடிய **வண்ணை அந்தாதி** ஐம்பது இனிமையான பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. பண்டிதர் வ. விநாசித்தம்பி ஆகியோர் இயற்றிய பாடல்கள் **ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பிகை திருவருட் பிரசாதமும் தேவாலய வரலாறும் (1979)** என்னும் வெளியீட்டிலே பிரசுரமாகியுள்ளன. கரம்பன் பண்டிதர் சோ. தியாகராசபிள்ளை பாடிய காமாட்சி அம்மை பிள்ளைத் தமிழ் 1993 ஆம் வருடத் தேவஸ்தான வெளியீடாக வரவுள்ளது.

அம்மையாய் உலகெலாம் அருள் புரிகின்றாளை
 இம்மைப் பிறப்பறுக்கும் இனிய தீக்கொழுந்தை
 எம்மைக் காப்பாற்றுகின்ற வண்ணை காமாட்சியை
 செம்மைசேர் மனதினாலே தினமும் வாழ்த்துவமே.

அடிக்குறிப்புகள்

1. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் நாச்சிமார் கோயில் என வழங்கும் வேறு ஐந்து கோயில்கள் உள்ளன. அவைபாவன:
  - (1) நவாலி வடக்கு நாச்சிமார் கோயில்,
  - (2) சரபணை நாச்சிமார் கோயில், குடாரப்பு,
  - (3) கிழான்-கழிக்கரை நாச்சிமார் கோயில்,
  - (4) அலை தீவு எழுவங்க நாச்சிமார் கோயில்,
  - (5) நீர்வேலி முனக்கப்பிட்டி நாச்சிமார் கோயில்.

நீர்வேலி வடக்கிலும் ஒரு காமாட்சி அம்மன் கோயில் உள்ளது.

2. பொற்றொழிலாளர்.

3. நாச்சிமார் கோயில் அமைந்துள்ள தலத்திலே பறங்கியரின் ஆட்சி ஏற்படுவதற்கு முன்பு அப் பெயருடன் விளங்கிய ஆலயமொன்று இருந்திருத்தல் கூடும். பதினேழாம் நூற்றாண்டிலே, சங்கிலி குமாரரைப் போரிலே வென்று அவனைக் கைப்பற்றிய பின்பு யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கோயில்கள் யாவற்றையும் போர்த்துக்கேயர் இடித்துத் தள்ளிவிட்டனர். மருதடி நாச்சிமார் பற்றிய கர்ணபரம்பரைக் கதையானது குளங்கரை மருதடி நாச்சிமார் வழிபாட்டுத்தலம் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட வொன்றாகவே காணப்படுகின்றது. மருதமரம் முண்ணைப் காலத்து நாச்சிமார் கோயிலின் தலவிருட்சமாய் விளங்கியது என்றுங் கருதலாம். இக்கர்ணபரம்பரைக் கதையானது புதிப கோயிலின் உற்பத்தியை விளக்குவதோடு அது அமைக்கப்படுவதற்கு சுமார் 250 ஆண்டுகளுக்கு முன் அழிந்துபோன நாச்சிமார் கோயிலொன்று பற்றிய நினைவுகளைபுங் குறிப்பதாய் அமைகின்றதென்று கொள்ளத்தக்கது. பழைய கோயிலின் பெயர் இன்றும் வழங்கிவருகின்றது. ஆயினும், புதிப கோயிலை அமைத்த வர்கள் காமாட்சி அம்மனை படிமத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்துள்ளனர். வருங்காலத்திலே இதனைத் தெளிவுபடுத்தக் கூடிய தடயங்கள் சிலவேளை கிடைக்கக்கூறும்.

—பதிப்பாளியர் குறிப்பு

4. மூலமூர்த்தி தொடர்பாகத் தகராறு ஏற்பட்டபோது, சிலர் மாநிலம் சிலையைக் கோயிலில் இருந்து நீக்கி அதை வைக்கோற் போரிலே மறைத்து வைத்தனர். ஒருநாளிடிவு அவ்விடந் தானாகவே தீப்பற்றி எரிந்தது. அதனாற் பீதியுற்ற மக்கள் அந்த விக்ரகத்தை எடுத்துக் கோயிலின் திருமஞ்சளைக் கிணற்றிலே போட்டனர். கிணற்று நீரை இறைத்த பொழுது அச் சிலை மீண்டும் வெளிப்பட்டது. சிலையின் அங்கங்களில் ஊறுபாடுகள் காணப்பட்டதால் அதைக் கடலில் வீசிவிட்டார்கள்.—இது மாநிலம் சிலைபற்றிய கர்ண பரம்பரைக் கதை.
5. 1893-8-16 இல் உறுதிச் சாதனம் (இலக்கம் 10648) எழுதப்பட்டது. பராமரிப்புத் தத்துவ உறுதியின்படி டஞ்சாயத்தொன்று நிபமிக்கப்பட்டிருந்தது. 1870, 1887, 1889, 1912, 1933, 1969, 1979 ஆகிய வருடங்களிலே புத்தக வடிவிலே வெளியிடப்பெற்றன. இப்போது 542 உத்தியோகபூர்வமான உறுப்பினர்கள் நிர்வாக சபையில் உள்ளனர்.

செட்டிபாளையம் கண்ணகி அம்மன் கோயில்

கோயிலும் சுற்றாடலும்

பத்தினித் தெய்வமாகிய கண்ணகி அம்மன் வழிபாடு கிழக் கிலங்கை மக்களிடம் செறிவாகப் பரவியுள்ளமையினால் மட்டக்களப்பு மாவட்டம் எங்கும் கண்ணகி கோவில்களைக் காண முடியும். கிரான் குளம், குருக்கள் மடம், செட்டிபாளையம், மாற்காடு, தோற்றாத்தீவு, களுதாவளை ஆகிய ஆறு கிராம மக்களின் பிரதிநிதிகளால் இன்று நிருவகிக்கப்பட்டு வரும் இவ்வாலயம் பழமையும் பெருமையும் மிக்கது.

மட்டக்களப்பிலிருந்து கல்முனை, அம்பாறை, அக்கரைப்பற்று திருக்கோவில், களுவாஞ்சிக்குடி ஆகிய இடங்களுக்குச் செல்லும் பிரதான பாதையிலே, மட்டக்களப்பிலிருந்து 12 கல் தொலைவிலே, செட்டிபாளையம் அமைந்துள்ளது. செட்டிமார் வாணிபம் செய்ய வந்தபோது பாளையம் இட்டுத் தங்கிய இடமாகையினால் செட்டி பாளையம் என்று காரணப் பெயர் அது பெற்றது. கிழக்கே கடலும் மேற்கே மட்டக்களப்பு வாயியும் தெற்கே மாற்காடு கிராமமும், வடக்கே குருக்கள் மடம் கிராமமும் செட்டிபாளையத்தின் எல்லைகளாக உள்ளன. இக்கிராமத்தின் மத்தியிலே பிரதான பாதையருகில், மகா வித்தியாலயம், கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம், சிவன் கோவில் என்பன அமைந்துள்ளன. இவ்விடத்திற் கிழக்கு மேற்காக ஒரு பாதை உண்டு. இப்பாதை கண்ணகியம்மன் ஆலயத்திற்குக் கல் வைப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டது. இப்பாதை மேற்குப்புறம் செல்லும் வழியிலே வைத்தியசாலை அமைந்துள்ளது. பிரதான பாதையில் இருந்து அரை மைல் தூரத்திலே கண்ணகி அம்மன் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. மட்டக்களப்பு வாயியின் அருகிலே அழகிய வெண்மணற் பரப்பிலே, மருத நில வயற் சூழலிலே அம்மன் குளத்திற்கு அண்மையிலே, வம்பி, வேம்பு, ஆல், அரசு, மருது, மகிழ், கூழா, பனிச்சை, தேற்றா, வில்வம், நாவல், அத்தி, இத்தி, கடம்பு, பயறி, வன்னிச்சை, குழை அடம்பு முதலான பெரு விருட்சங்களின் நிழலிலே அம்மன் ஆலயம் அழகுற அமைந்துள்ளது. இது ஆரம்ப காலத்திலே காரை, குரை, கிளா, பிரப்பை முதலான முட்செடி கொடிகள் நெருங்கிய ஈறற்

காட்டினுள் சிறிய ஆலயமாக இருந்தமையினை முதியோர் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. இன்று முட்டை செடி கொடிகளும், பற்றைக்காடுகளும் அசுற்றப்பட்டு பெருவீதி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. படிமுறை வளர்ச்சியிலே மடாலயம் மாறி தூபி ஆலயமாகத் துலங்குகின்றது. ஐந்து தள அமைப்புடைய இராசகோபுரம் இரண்டு பக்கமும் மணித்தூண் கொண்டதாகக் கட்டப்பட்டு வருகிறது.

அமைதியான இடத்திலே தனிமையிற் குடியிருப்பதையே கண்ணகியம்மன் விரும்புவதாகச் சொல்வார்கள். கண்ணகி அம்மன் கோயில் பிள்ளைகளின் அழகுரற் சத்தம், பொதுமக்களின் கூக்குரற் சத்தம் என்பன கேட்காத விதத்தில் குடிமனைகள் அற்ற ஒதுக்குப் புறமான இடத்தில் அமைதியான சூழலில் அழகுற அமைந்துள்ளது. நம்பிக்கையோடு நாடி வருவோரின் மனக் கவலைகளையும், குறைகளையும் நீக்கி அருள் பொழியும் தெய்வமாகக் கண்ணகி வீற்றிருக்கிறாள்.

கோயில் வரலாறு :

கர்ண பரம்பரைக் கதை

மதுரையை எரித்த கண்ணகி கடல் கடந்து இலங்கைக்கு வந்து பல இடங்களிலே தங்கி இறுதியில் செட்டிபாளையத்திற்கு வந்து பரந்து விரிந்து நின்ற வம்மி மரத்தடியில் வசித்ததாகவும், வன்னிச்சியார் என்ற பெயர் கொண்ட அவருடன் செட்டிபாளையத்தில் வாழ்ந்த செட்டிச்சியார் என்ற வணிகர் குலப் பெண் நட்புக் கொண்டதாகவும், உணவு முதலியவற்றை உச்சிப் பொழுதிலே அனுப்பியதாகவும், வைகாசித் திங்களில் மாலை நேரம் வன்னிச்சியார் மஞ்சள் வெய்யிலில் தலைமயிரை அவிழ்த்துக் காயவிட்டபடி இருக்கும்போது செட்டிச்சியார் அங்கு செல்ல, பேன் பார்க்கும்படி வன்னிச்சியார் கூறத் தலையிலே ஆயிரங் கண்கள் இருப்பதைக் கண்டு செட்டிச்சியாச் அதிசயமுற “வைகாசித் திங்களில் வருவேன்” என்று கூறி வன்னிச்சியார் மாயமாக மறைந்து விட்டதாகவும் கதை. அவ்விடத்தில் ஆலயம் அமைப்பதற்குக் கண்ணகி அம்மனே நிலையம் எடுத்து வேப்பிலைகளினால் அடையாளப்படுத்தியதாகவும் சொல்கின்றனர். அடிக்கல், நாட்ட வேண்டிய சுபநேரத்தை அறிந்து கொள்வதற்குக் கடலிலே பெரிய வெடிச்சத்தம் ஒன்று கேட்கும் எனவும் அவ்வேளையிலே பூசை செய்யும் கட்டாடியாரே கல் வைக்க வேண்டுமென அம்மன் கட்டளையிட்டதாகவும், அச்சத்தத்தினைக் கேட்டு அறிவிப்பதற்கே கடற்கரையிலிருந்து அம்மன் கோவிலடி வரை பாதை திறக்கப்பட்டதாகவும், கன்தாவளை தொடக்கம் கிரான்குளம் வரையுள்ள மக்கள் இச்சத்தம் கேட்டு அறிவிப்பதற்கு வரிசையில் நின்றதாகவும், வெடிச் சத்தம்

கோவிலடியில் நின்ற கட்டாடியாருக்கும் மற்றும் சிலருக்கும் மட்டுமே கேட்டதாகவும் கூறுகின்றனர். இதனாலேயே இந்த ஊர்கள் இக் கோவிலுடன் நெருங்கிய உரிமை கொண்டாடுகின்றன என்பர். செட்டிபாளையம் கண்ணகை அம்மனுக்குரிய காவியத்திலே “நீர் கொண்ட வம்மி நிழல் நீடிவளர் அன்மே நிகர் செட்டிபாளையம் நிறைந்த கண்ணகையே”—என்ற வரி வம்மி நிழலில் கண்ணகி அம்மன் வசித்தமையினை நினைவூட்டுவதாகவும், செட்டிபாளையத்தில் நீர் வற்றாத பெருமடுவாக இருக்கும்” செட்டியார் மடு” —செட்டியாரைக் குறிப்பதாகவும் குறிப்பிடுகின்றனர். மட்டக்களப்புப் பகுதியிலே ஆதிகாலத்தில் உபயோகத்தில் இருந்த “கொட்டுக்கிணறு”—1992 ஆம் ஆண்டு ஆலய நிருவாகத்தின் அருமுயற்சியினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கிணற்றினைப் பாதுகாக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன

மட்டக்களப்பு மான்மியத்துக் குறிப்புகள்

செட்டிபாளையத்தைச் சேர்ந்த புலவர் இ. வ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் கொடுத்துதவிய ஏட்டினைக் கொண்டு மகாவித்துவான் எவ். எச்.ஸ். சி. நடராசா பதிப்பித்த நூல் மட்டக்களப்பு மான்மியம். இந்த நூலிலே செட்டிபாளையம் கண்ணகி அம்மன் கோவில் பற்றிய குறிப்புகள் பல உள. சுவையான கதை போன்று அவை அமைந்துள்ளன.

அந்நியர்கள் இலங்கைக்கு வருவதற்கு முன்னர் அரசர்களால் இந்நாடு ஆளப்பட்டது. வியாபாரம், மதப்பிரசாரம் என்னும் நோக்குடன் கீழை நாட்டிற்கு வந்த மேலை நாட்டினர், தமது நோக்கம் இலகுவில் நிறைவேறுவதற்கு ஆட்சி அதிகாரமும் அவசியம் என உணர்ந்தனர். போத்துக்கீசர் யாழ்ப்பாணப் பகுதியை ஆட்சி புரிந்தபோது சைவ ஆலயங்களை அழித்துக் கிறித்தவ தேவாலயங்களைக் கட்டி, மக்களை மதம் மாற்றினர். இவர்களது கெடுபிழைகளைப் பொறுக்க முடியாத பலர் ஊரை விட்டு ஓடினர். யாழ்ப்பாணத்தில் ஒத்துக்குடாவில் கந்தப்பர் என்பவர் வசித்து வந்தார். செல்வந்தராகவும், செல்வாக்கு மிக்கவராகவும் தீவிரமான சைவசமயத்தவராகவும் அவர் இருந்தார். அவரது மனைவி சிவபதம் அடைந்து விட்டார். மயிலியர், செம்பியர் என்ற சகோதரிகளும், பருவ வயதினை அடைந்த கங்குமுத்து என்ற மகளொருத்தியும் அவருக்கு இருந்தனர்.

விமலதருமன் என்னும் அரசன் கண்டியை அரசாளும்போது மட்டக்களப்பிலும் போர்த்துக்கீசர் கிறித்து மதத்தைப் பரப்பியதை மட்டக்களப்பிலுள்ள நிதியதிபர்கள் அரசனுக்கு அறிவித்தனர். இதனை

அறிந்த விமலதருமன் மலாய் வீரர்களை அழைத்து மட்டக்களப்பாற் போர்த்துக்கீசரை அதற்றிவிட்டு மலாய் வீரர்களைக் காவல் வைத்து மட்டக்களப்பைக் கண்டி நகரத்தின் ஆட்சியின் கீழ் இருத்தினான்.

இந்தச் சம்பவங்களை அறிந்த நாடாரும் நம்பிகளும் ஒத்துக்குடா கந்தப்பரிடம் சென்று தங்களையும் தங்கள் கண்ணகி அம்மன் விக்கிர கங்களையும் மட்டக்களப்பில் கொண்டு குடியிருத்தும்படி வேண்டு கோள் விடுத்தனர். கந்தப்பரும் ஆலோசனை செய்து இனி யாழ்ப்ப பாணப் பிரதேசம் தமிழ் விலகி கிறித்தவ மதமே பெருகிவருமென்று நினைத்து மகளுடனும் சகோதரிமார் இருவருடனும் புறப்பட முடிவு செய்தார். ஏழு நாடார் குடும்பங்களையும் ஏழு கண்ணகி அம்மன் விக்கிரகங்களையும் ஏழு ஆலய ஊழியக் கோவியக் குடும்பங்களையும், மூன்று நம்பி குடும்பங்களையும், மூன்று வயிரவர் விக்கிரங் களையும் எடுத்துக் கொண்டு சிறு படகிலேறிப் பிரயாணம் மேற் கொண்டனர். மட்டக்களப்பு மண்முனைக்கு அருகில் இறங்கி, காலிங்க குலத்து மண்முனைப் பகுதித் தலைமையைக் கண்டு போர்த்துக்கீசரின் நடவடிக்கைகளையும் தமது நிலைமைகளையும் கூறி, அவனது துணையுடன் மண்முனைக்கு அடுத்து ஒரு கிராமம் இயற்றி, சிறாம்பி கட்டி விக்கிரகங்களைச் சிறாம்பியில் இருத்தி நாடாரே பூசை செய்யும்படியும், கோவியர் கண்ணகை அம்மனுக்கும், தனக்கும் ஊழியம் செய்யும் படியும் செய்து, நம்பிகள் மூவரையும் ஊறணிக்கு அண்மையில் வாழச் செய்து, தனக்கும் ஒரு மாளிகை அமைத்து வாழ்ந்து வந்தார்.

இந்த விடயங்களைத் தீர விசாரித்து உண்மையை உணராத மட்டக்களப்புத் திக்கதிபன் ஒருவன் கண்டியரசனுக்குத் திருமுகம் எழுதினான். தங்கள் உத்தரவு இல்லாமற் குடியிருப்பதாகவும், போர்த்துக்கீசரின் வேவுகாரர் (ஓற்றர்)—உளவாளிகள் போல் இருக்குமென்றும் அதிலே குறிப்பிட்டான். அரசன் அதற்குப் பதில் அனுப்பினான். அரசனது கட்டளையிற் குறிப்பிட்டபடி ஒத்துக்குடா கந்தப்பரும், சகோதரிமார் மயிலியர், செம்பியர் என்போரும் மாலை வேளையில் மட்டக்களப்பு வாழியில் களப்பிலே அமிழ்த்திக் கொல்லப்பட்டனர். கோவியரைக் கொண்டு பிரேத அடக்கம் நடைபெற்றது. கந்தப்பரின் புத்திரி சங்குமுத்தைக் காலிங்ககுல வில்லவனுக்கு மணம் செய்து கொடுத்தனர். ஏழு கண்ணகி அம்மன் விக்கிரகங்களிலே ஒன்றை இருந்த இடத்தில் வைத்தனர். ஏனைய ஆறு விக்கிரகங்களையும் மட்டக்களப்பின் ஆறு பிரதான ஊர்களிலே இருத்தினர். நாடாரே பூசை பண்ணவும் கோவியர் ஊழியம் செய்யவும் திட்டப்படுத்தினர். கந்தப்பரின் பிரேதம் ஒதுங்கிய இடம் “ஒத்துக்குடா”—எனச் செட்டி

பாளையத்திலும், சிறாம்பி கட்டியிருந்த இடம் கிராங்குளத்தில், “சிறாம்பியடி” —எனவும், அங்குள்ள பிள்ளையார் “சிறாம்பியடிப் பிள்ளையார்” —எனவும் இன்று அழைக்கப்படுவது சான்றாகிறது.

ஓல்லாந்தர் இலங்கைக்கு வந்தபோது பசுக்கோல் முதலி என்பவன் மட்டக்களப்புக்கு வந்து பல சூழ்ச்சிகளையும், சூதுவாதுகளையும் செய்தான். கிறித்தவ தேவாலயங்களைக் கட்டி, மக்களை மதம் மாற்றித் தனது சமயத்தைப் பெருக்கினான். முக்குலத்து நிலமைகளும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். பசுக்கோல் அடங்குவது போன்று நடித்து முக்குலத்து நிலமைகளையும் கண்டி அரசனிடம் குற்றம் சாட்டினான். சிறி விசயராசசிங்கன் விசாரணை செய்து, நிலமைகள் இருவரையும், எண்பது நிதியதிபர்களையும் சிரச் சேதம் செய்தான். பசுக்கோல் முதலி மட்டக்களப்புக்குத் தானே அதிபதி என நடக்கலானான். நாப்புட்டிமுணையில் கிறித்தவ ஆலயம் கட்டினான். முக்குலத்தவரையும் பயமுறுத்தி யானைத் தந்தம், தங்கக்குடம், தங்கத் தேங்காய், வராகன், முத்துமாலை முதலியவற்றை லஞ்சமாகப் பெற்று வந்தான். பசுக்கோல் முதலியின் கொடுமைகளைச் சிறி விசயராசசிங்கனிடம் முறையிட அவன் தீர விசாரணை செய்து பசுக்கோல் முதலியின் கபட நாடகங்களை அறிந்து, இராச சேவையிலிருந்து அவனை நீக்கி ஊர்காவற்றுறையில் சிறையிலடைத்து, முக்குலத்தவரைப் “புராதன இராச அதிகாரர்” —எனத் தீர்ப்பிட்டு நிலைமை உத்தியோகம் வகிப்பது என முடிவு கட்டினான். கி.பி. 1747—1782 காலப் பகுதியில் கீர்த்திசிறி ராசசிங்கன் கண்டிக்கு அரசனாக இருக்கும்போது மட்டக்களப்புக்கு நிலமை வகுக்க வேண்டியிருந்தது. கரையோரம் ஓல்லாந்தரின் ஆட்சியில் இருந்தமையினால் மட்டக்களப்பு இரண்டு பகுதியாகப் பிரித்து தெற்குப் பாகத்துக்கு கந்தப்போடி என்பவனையும், வடக்குப் பாகத்துக்கு அறுமக்குட்டி என்பவனையும் போடியாக நியமனம் செய்தனர்.

மட்டக்களப்புக்கு வடபாகமாக உள்ள எருவில் போரமுனை நாடு, மண்முனை நாடு, கோரனை என்னும் நான்கு கிராமங்களையும் அறுமக்குட்டிப் போடியும், தெற்கே உள்ள கரவாகு, சம்மாந்துறை பாணகை, உன்னரசு கிரி என்னும் நான்கு பகுதிகளையும் கந்தப்போடியும் பரிபாலனஞ் செய்தனர். கலிங்கன், வங்கன், சிங்கன், என்னும் மூன்று குலத்தவருக்கும் ஓல்லாந்தர் அரசினர் சட்டத்தில், “முக்குக சட்டம்” ஒன்று இயற்றினர். அறுமக்குட்டிப்போடி காலிங்க குலமானபடியால் முதன்மை பெற்று வந்தார். இவருக்கு மனைவிமார் ஏழுபேர். முதல் மனைவி பாணகைப் பகுதியைத் திக்கதிகாரம் செய்த வேலப்புவின புத்திரி சிறுநாச்சி. ஏனைய ஆறு பேரும் மண்முனைப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள். அறுமக்குட்டிப்போடி கல்வியிற் சிறந்தவர்,

பராக்கிரமசாலி. பல்லக்கில் ஊர்வலம் வந்தார். இவருடைய பிதா பானகை. மாதா சத்துருவண்டான். குலவிருதுக் குறியை இவர் ஏற்படுத்தினார். “செட்டிபாளையத்திலும் கண்ணகி அம்மனை இருத்தினார்”.—எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. செட்டிபாளையம், கண்ணகையம்மன் கோவில் பற்றி மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறும் செய்திகள் இவை. அறுமக்குட்டிப்போடிக்கு வழங்கப்பட்ட நியமனக் கடிதம் “ஆக்கொத்து”—என அழைக்கப்படுகிறது. இதன் மூலப்பிரதி புலவர் இ. வ. கணபதிப்பிள்ளையின் சந்ததியினரிடம் உண்டு.

கூட்டக் குறிப்புக்கள் தரும் செய்தி

செட்டிபாளையம் கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்தின் கூட்டக் குறிப்புகளைப் பார்க்கும்போது அதன் முக்கியத்துவமும், பழமையும் தெளிவாகின்றன. கோவிற கூட்டங்களுக்கு வன்னிமை தலைமை தாங்க உடையார், விதானை, தோம்புதோர், வண்ணக்கர், வட்டைவிதானை, கிராமச் சங்க அக்கிராசனர், கிராம சபை உறுப்பினர், புலவர், வைத்தியர், சோதிடர், குருக்கள், முதலி. போடி முதலானோரும், பொது மக்களும் சமூகம் கொடுத்துள்ளனர்,

1816 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற 2916 ஆம் இலக்க வழக்குத் தீர்ப்பின் பிரதி கிடைத்துள்ளது. மட்டக்களப்பு நீதிமன்றத்திலே, ஜேம்ஸ் மக்னற் என்னும் நீதிபதி முன்னிலையிலே மண்முனைக்குட்டி இருபத்தைஞ்சாப் போடி என்பவரால் கண்ணப்பக்கட்டாடி என்பவருக்கு எதிராக அவ்வழக்கு நடைபெற்றுள்ளது. கண்ணப்ப கட்டாடியின் பரம்பரையினரே செட்டிபாளையம் கண்ணகி அம்மன் கோயிற் சடங்கு செய்யும் உரிமையுடையோர் என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு முந்திய கூட்டக் குறிப்புகள் முதலானவற்றுக்குரிய தடயங்கள் மட்டுமே உண்டு. 1816 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பே இவ்வாலயம் சிறப்பான நிருவாகத்திற்கு உட்பட்டிருந்தமை புலனாகின்றது.

சடங்கு விபரம்

கண்ணகி அம்மனுக்குரிய பூசையினைச் “சடங்கு”—என்ற பெயர் சூட்டி அழைப்பது மட்டக்களப்பு மரபு. யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, முல்லைத்தீவு, மலையகம் என்பவற்றிலே சடங்கு என்ற சொல் திருமணம், பூப்பு நீராட்டு விழா என்பவற்றைக் குறிக்க, கிழக்கிலங்கையில் பூசாரிமார் வேப்பிலை, மஞ்சள், கமுகம்பாளை, உடுக்கு என்பவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துச் செய்யும் வழி பாட்டினைக் குறிக்கிறது. (வீரபத்திரர் பூசையும் சடங்கு எனப்படுகிறது).

செட்டிபாளையத்தில் முன்பு மூன்று சடங்குகளும் பின் ஐந்து சடங்குகளும் நடைபெற்றன. இப்பொழுது ஏழு சடங்குகள் இடம் பெறுகின்றன. ஏழு சிலைகள் கொண்டு வரப்பட்டமையினை இது நினைவூட்டுகிறது. இரவிலும் பகலிலும் சடங்குகள் நிகழ்கின்றன.

1. வெள்ளிக்கிழமை இரவு — கிரான்குளம்.
2. சனிக்கிழமை பகல் — குருக்கள்மடம், செட்டிபாளையம்
3. சனிக்கிழமை இரவு — மாங்காடு.
4. ஞாயிற்றுக்கிழமை பகல் — தேற்றாததீவு.
5. ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு — செட்டிபாளையம், குருக்கள் மடம்
6. திங்கட்கிழமை பகல் — களுதாவளை.
7. திங்கட்கிழமை இரவு — களுதாவளை.

காலாகாலத்தில் ஒரு சில மாற்றங்களுக்குட்பட்டு இவ்வரன்முறை ஒழுங்குநிலை பெற்றிருப்பதை உணர முடிகிறது. வைகாசி மாதத்தில் பூரணையில் வரும் திங்கட்கிழமை திருக்குளிர்த்தி இடம்பெறும் வண்ணம் வெள்ளிக்கிழமை கதவு திறக்கப்படும். “வருடம் ஒருமுறை வைகாசித் திங்களில் வருவேன்”—என்று கண்ணகி கூறியபடி பூரணையை விட பூரணையை அண்மிய திங்கட்கிழமைக்கே முதன்மை வழங்கப்படுகிறது. ஏழு சடங்குகளும் தனித்தனியே முக்கியத்துவமும், சிறப்பும் உடையவை. மேல்வரும் சடங்குகள் மேலும் சிறப்பானவை.

கதவு திறத்தல்:

கண்ணகி அம்மன் கோயில்களுக்கு நித்திய பூசையில்லை அவை வருடம் முழுவதும் பூட்டப்பட்டிருக்கும். இக்கோயில்களில் வருடாந்தச் சடங்கிற்காக வைகாசியில் கதவு திறக்கப்படுவதையே கதவு திறத்தல் என்பர். “வருடம் ஒரு பூசையும் வெளவால் உறைகின்ற கோயிலும்”—என்பது முதுமொழி. கண்ணகி சடங்கின் ஆரம்பம் கதவு திறத்தல் என்பதாகும். செட்டிபாளையம் கண்ணகி அம்மன் கதவு திறத்தல் சடங்கினைக் கிரான்குளம் மக்கள் செய்து வருகின்றார்கள். ஆரம்ப காலத்தில் அம்பிலாந்துறை மக்களும் இணைந்து செய்து வந்ததாகவுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

கலியாணச் சடங்கு

ஞாயிற்றுக்கிழமை பகலில் நடைபெறும் இச்சடங்கில் நான்காம் மண்டபத்துள் இருக்கும் ஒரு தடியைக் கரப்படுப்புப் போன்று சேலை களைக் கட்டிப் பெண்ணொருத்தியின் உருவத்தை அமைப்பார்கள். மார்பகங்களுக்கு இரண்டு செவ்விளநீர்களைக் கட்டிக் கண்ணகியும்

மனாகப் பாவனை செய்வார். இச்சடங்கிலன்று மூலத்தானத்துள் 13 கும்பங்கள் வைக்கப்படும். தேற்றாத்தீவு மக்கள் இச்சடங்கினைச் செய்கின்றனர். முன்பு வேறு தினத்தில் வேறு ஊர்மக்களாற் செய்யப் பட்டதென்றுஞ் சொல்கின்றனர்.

பூரண கும்பச் சடங்கு:

கலியாணக் காலுக்கு முன்பாக ஐந்து கும்பங்கள் ஞாயிற்றுக் கிழமை இரவுச் சடங்கில் வைக்கப்படும். செட்டிபாளையம், குருக்கள் மடம் ஆகிய இரண்டு கிராம மக்களும் இணைந்து இதனைச் செய்கின்றனர். ஆதியில் இரண்டு ஊர்கள் இணைந்து சடங்குகளைச் செய்து வந்தமையினை இது நினைவூட்டுகின்றது.

பூரண கும்பத்து நெல்:

கலியாணக் காலின் முன்பு வைக்கப்படும் கும்பங்கள் நெற்குவியலின் மீதே நிறுத்தி வைக்கப்படுகின்றன. இதற்குச் சுமார் 12—16 மரக்கால் (3—4 புசல்) நெல் தேவைப்படும். இந்த நெல்லினைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கின்ற கடமையும், உரிமையும் தேற்றாத்தீவு குடியிருப்பு முக்குக மக்களுக்குரியது.

குளிர்த்திச் சடங்கு:

திங்கட்கிழமை பின்னிரவு குருவி கொக்குப் பூமியில் இறங்குவதற்கு முன், குளிர்ந்த வேளையிலே கண்ணகி அம்மனைக் குளிர்ப்பண்ணும் சடங்கினைக் களுதாவளை மக்கள் செய்து வருகின்றனர். மதுரையை எரித்த கண்ணகியின் மார்பிலே வெண்ணெய், தயிர் பூசி குளிரும்படி வேண்டியதை நினைவூட்டுவதே திருக்குளிர்்த்தி. திங்கட்கிழமை பகற்சடங்கினையும், இரவுச் சடங்கினையும் பழகாமம், களுதாவளை ஆகிய இரண்டு ஊர் மக்களும் செய்து வரும் காலத்தில் சிறு சிறு உரிமைப் பிரச்சினைகள் தோன்றலாயின. 1935 ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் 20 ஆம் திகதி “குளிர்்த்திச் சடங்கு” செய்யும் உரிமை யாருக்குரியது என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டியிருந்தது. 1935 ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 02 ஆம் திகதி கூட்டத்தின்படி திங்கட்கிழமை பகற்சடங்கு பழகாமத்து ஊரவரும் திங்கள் இரவு திருக்குளிர்்த்திச் சடங்கு களுதாவளை ஊரவரும் செய்வதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. பகற் சடங்கினைப் பழகாமத்து ஊரவர் ஒழுங்காகச் செய்யத் தவறியமையினால் அச்சடங்கும் களுதாவளை மக்களின் பொறுப்பில் விடப்பட்டது. இறுதிச் சடங்குகள் இரண்டினைச் செய்யும் களுதாவளைக்கு நிருவாகத்தில் இரண்டு பங்கு உரிமை வழங்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

குளிர்த்தி ஏடு படித்தல்:

மூலத்தானத்துள் வீற்றிருக்கும் கண்ணகியம்மனைக் கட்டாடியார் குளிர்த்தி மண்டபத்துள் எழுந்தருளப் பண்ணும் பக்திபூர்வமான நிகழ்ச்சி பார்த்து நிற்கும் பக்தர்களைப் பரவசமுட்டுவதாக அமையும். ஆயிரக்கணக்கில் அடியார்கள் கூடியிருப்பினும் அமைதி அங்கே குடி கொண்டிருக்கும். வருடத்தில் ஒரு தடவை அம்மனைக் குளிரும்படி ஏடு படிக்கின்ற கடமையும், உரிமையும் குளிர்த்திச் சடங்கினைச் செய்பவர்களுக்குரியது. கருதாவளைக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த இருவர் ஏடு படிப்பர். இவ்வுரிமையிலும் சிலர் தமக்கும் உரிமை கேட்டபோதும் பாரம்பரியமான அவ்வுரிமை பிறருக்கு வழங்கப்படவில்லை. கண்ணகை வழக்குரையில் குளிர்த்திப் பாடல்கள் அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

ஆண்டு உற்சவமான வைகாசிச் சடங்கு திருக்குளிர்த்தியுடன் முடிவுற்றதாகச் சொல்வதற்கில்லை. அடுத்துவரும் எட்டாம் நாள் திங்கட்கிழமை நடைபெறும் சடங்குடனேயே அது நிறைவு பெறும்.

எட்டாம் சடங்கு:

இதனைத் தெளிவு சடங்கு என்றுஞ் சொல்வர். திருக்குளிர்த்தி ஆடி முடிந்த பின் ஆலயத்தில் செய்ய வேண்டிய சகல வேலைகளையுஞ் செய்து முடித்த பின், கட்டாடியார் மூலத்தானத்துள் உள்ள தூண்டா மணி விளக்கிற்கு எண்ணெய் நிறைய ஊற்றி அம்மனை வழிபட்டு மூலத்தானக் கதவினைப் பூட்டுவார். இவ்வேளையில் கட்டாடியாரும், அவரது உதவியாளர் சிலரையும் தவிர ஏனையொர் அங்கே நிற்ப தில்லை. எட்டுநாள் வரையும் எவரும் அப்பக்கம் தலை நீட்டுவதில்லை. எட்டாம் நாள் திங்கட்கிழமை மீண்டும் கதவு திறக்கப்படும். கொழுத்தி வைத்த சுடர் விளக்கு எரிந்து கொண்டிருந்தால் ஊர், உலகத்திற்கு நன்மை எனவும், அணைந்து போனால் தீமை எனவும் நம்புகின்றனர். இச் சடங்கினைக் கட்டாடியார் செய்து வருகின்றனர். ஊரவர்கள் செய்யும் சடங்கு போன்ற ஒன்றினைத் தனது கோவில் வருமானத்தைச் செலவிட்டுச் செய்யும் கட்டாடியாருக்கு இக்கோவில் விசேட உரிமையுண்டு. இச்சடங்கிலின்று நாகதம்பிரான் பொங்கல் நடைபெற்று வருகிறது. இப்பொழுது அன்னதானம் ஒன்றும் இடம் பெறுகிறது. 10—12 புசல் அரிசி சமையல் செய்து மாபெரும் அன்னதானம் இடம் பெறுவது குறிப்பிடக்கூடியது. அன்னதானத்திற்கு ஆலய நிர்வாகம் உதவுகிறது. எட்டாம் சடங்கு முடிவுற்றபின் கதவு பூட்டினால் அடுத்த ஆண்டு கதவு திறப்பதே பழைய பாரம்பரியம்.

இதுவரை குறிப்பிட்ட சடங்குகளை விடப் பின்வரும் விசேட சடங்குகளும் இன்று நடைமுறையில் உள்ளன. ஆரம்ப காலத்தில் மூலத்தானக் கதவு திறக்கப்படாமல் இவை செய்யப்பட்டாலும் இன்று கதவு திறந்து இச்சடங்குகள் நடைபெறுகின்றன.

சித்திரைச் சடங்கு

சித்திரைப் புதுவருடப் பிறப்பிலே நடைபெறும். இக்கோயிலில் சடங்கு வைக்கும் உரிமை பெற்ற கண்ணப்பக் கட்டாடியாரின் பரம்பரையினருக்கு இது உரியது.

கார்த்திகை விளக்கீட்டுச் சடங்கு

கார்த்திகை விளக்கீட்டிலன்று தேற்றாத்தீவு பொக்கங்குடி வேளாளர் பரம்பரையினராற் செய்யப்படுகிறது.

தைக்குளிர்ந்தி

தைப்பொங்கல் தினத்திலே கிரான் குளம் புன்னாலை கோத்திரம் முக்குகர் குடியினால் இச்சடங்கு செய்யப்படும்.

கட்டாடியார்

சடங்கு செய்யும் பூசாரியாரைக் கட்டாடியார் என்பர். செட்டி பாளையம் கண்ணகை அம்மன் கோவில் தோன்றிய காலம் முதலாகப் பரம்பரை பரம்பரையாக இச்சேவை தொடர்கிறது. முற்காலத்திற் பாதுகாப்பற்ற கோவிலாக இது இருந்தபோது அம்மன் சிலை ஆராதனைக்குரிய பொருள்கள் என்பன கட்டாடிமாரின் பொறுப்பில், ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தன என்று கருத முடிகின்றது.

கண்ணகையம்மன் சடங்கு விதிமுறைகள் கோவிலுக்குக் கோவில் வேறுபட்டன. குரு-சீட பரம்பரையில் அது பயிற்றப்படுகிறது. கட்டாடியாரின் பரம்பரையில் உள்ளவரும் ஆசாரசீலரும் கல்வியறிவும் சடங்கு விதிமுறைகள் தெரிந்தவரும் வாரிசுமாக உள்ள ஒருவருக்கு தனது வமிசத்தவரின் ஆலோசனை, அனுமதியுடன் தலைமைக் கட்டாடியார் படிக்கடக்க வைத்து, கட்டாடியாராகும் தலைமையினை வழங்குவார்.

படிகடத்தல்:

அம்மனுடைய மூலத்தானக் கதவு நிலைக்குரிய படியைக் கடப்பதைப் படிகடத்தல் என்று குறிப்பிடுவர். எல்லாத் தகைமைகளும் வாய்ந்தவரைத் தலைமைக் கட்டாடியார் நல்ல நாளிற் சுபவேளையிற்

படி கடக்க வைப்பார். விரதமிருந்து முழுக்கிப் புத்தாடை புனைந்து, கட்டாடியாரிடம் சத்தியப்பிரமாணமான வாக்குறுதி கொடுத்து அம்மனை வழிபட்டு மூலத்தானப்படியில் மடை வைத்துத் தேங்காய் உடைத்து, மூலத்தானத்துள் காலடி வைப்பதே படிக்கடத்தல். இது குருக்கள்மார் ஆசாரி அபிடேகம் பெறுவதற்குச் சமமானது.

கட்டாடியார் கௌரவமான ஒருவராகக் கணிக்கப்படுகின்றார். வருடாந்த உற்சவச் சடங்கின் பொதுக்கூட்டம் கட்டாடியாரின் தலைமையில் நடைபெற்றுள்ளது. கோவில் கட்டவும் திருத்தவும் அவர் முற்பணம் கொடுத்துள்ளார். தமது ஊதியத்தையும் சில சமயம் விட்டுக் கொடுத்துள்ளார். 8 ஆஞ் சடங்கு சித்திரைச் சடங்கு என்பன கட்டாடியாருக்கும், அவர் பரம்பரைக்கும் உரியன. கோவிற் காணி விற்கும்போது ஒன்று பாதியும், காணிக்கைக் காசில் ஒன்று பாதியும், குளிர்த்திக் குரைச்சியிலுள் விழும் பணம் முழுவதும், பிள்ளைவிறற் பணத்தில் மூன்றில் ஒன்றும், மடிப்பிச்சை நெல்லில் ஒரு பங்கும், சாப்பாட்டு நெல் ஒரு அவணமும், அம்மன் குளப்பூமி விற்கும்போது ஐந்தில் ஒரு பங்கும் கட்டாடியாருக்கும் உரியன. கட்டாடியாருடைய வாரிசுகளுக்கு மட்டுமே சடங்கு செய்யும் உரிமை உண்டு.

குளிர்த்திக் குரைச்சிக் காணிக்கை:

அம்மனைக் குளிர்த்தி ஆட்டுவதற்குரிய பானக்கம் ஒன்று தயாரிக் கப்படும். பாலும், பல பழ வர்க்கங்களும், தேன், சர்க்கரை, சீனி, நெய் முதலானவையும் சேர்க்கப்படும். இப்புனித தீர்த்தம் அடியாருக்கு வழங்கப்படும். இதனைப் பெறுவோர் காணிக்கைப் பணத்தைச் சில்லறையாக அப்பாத்திரத்துட் போடுவர். இதுவே குளிர்த்திக் குரைச்சிக் காணிக்கை என்பதாகும்.

14.07.1983 வியாழக்கிழமை நடைபெற்ற கும்பாபிசேகத்துடன் புதிய நடைமுறைகள் சில ஏற்பட்டன. கட்டாடிமார் மூலத்தானத்துட் செல்வதற்குத் தடை விதித்து, வேதாகம விதிமுறையைப் புகுத்து வதற்கு நிருவாகம் நடவடிக்கை எடுத்தபோது கட்டாடியார் பரம் பரையினர் அதனை ஆட்சேபித்தனர் ஆகம முறை சார்ந்த வழிபாட்டு நெறியும் கண்ணகி கோயில்களில் மரபுவழியாக நடைபெறும் வழி பாட்டு முறைகளும் முற்றிலும் வேறுபட்டன என்பதனை மேல்வரும் உதாரணங்களுடன் விளக்கினர்:

ஆகம நெறிமரபுகள்

1. ஆரம்பவிழா
2. பிரதான மலர்
3. பந்திரம்
4. பிரதானமுழவு
5. பொட்டு
6. மந்திரம்
7. தோத்திரம்
8. பூசை
9. பூசைமுறை
10. பூசகர்
11. இறுதிநாள் விழா
12. பிரதான அருட்கொடை
13. விழாமுடிவு
14. விழாமுடிவுப்பாடல்
15. பூசை முடிவு
16. பூசகர்
17. ஆட்டம்
18. உற்சவ வாகனம்
19. புனிதப் பொருள்
20. சும்பம்
21. பூசகர் தகைமை
22. ஆலய அமைப்பு
23. பூசகர் தொழில்
24. உற்சவ தினம்
25. உற்சவகாலப் படிப்பு
26. விழா
27. யந்திரப் பிரதிட்டை

கண்ணகி கோயில் மரபுகள்

- சுதவு திறத்தல்
சமுசம்பாளை
வேப்பிலை
உடுக்கு
மஞ்சள்
அதர்வணம்
காவியம்
வருடம் ஒரு முறை
தனித்தனிப் பத்திமுறை
கட்டாடியார்
குளிர்ந்தி
பானக்கம்
கதவு யூட்டுதல்
குளிர்ந்தி-வாழ் பாடல்
8 ஆம் சடங்கு-தெளிவு சடங்கு
ஆணாயிருந்தும் பெண்ணாகப் புனைவு
தெய்வமேறி—உருவேறிப் பேயாட்டம்
வாகனம் எதுவுமில்லை
வேப்பிலை, சிலம்பு, அம்மாணக்கார்
வேப்பிலைக் சும்பம்
படிக்கடத்தல்
தூபியற்ற மடாலய அமைப்பு
சடங்கு வைத்தல் பிரதானதொழிலன்று
வைகாசித் திங்கள்
கண்ணகி வழக்குரை
சடங்கு
வேதாகம யந்திரப் பிரதிட்டை இல்லை

ஆகம நெறிமரபுகள்

- கொடியேற்றம்
பூக்கள்
வில்வம், அறுகு, துளசி முதலியன
மேளம்
சந்தனம்
வேதம்
பஞ்சபுராணம், வேதம்
நித்திய நைமித்தியம்
கிரியை முறை
குருக்கள்
தீர்த்தம்
தீர்த்தம்
கொடியிறக்குதல்
திருப்பொன்னூஞ்சல்
வைரவர் பூசை
ஆண் வடிவம்
காவடியாட்டம்
தெய்வத்திற்குரிய வாகனம்
அத்தெய்வத்திற்குரியது
மாவிலைக் சும்பம்
ஆசாரி அபிடேசம்
சிவாலய அமைப்பு
பூசையே பிரதான தொழில்
வருடத்தில் பொருத்தமான நாள்
முடிமூர்த்திக்குரிய ஏடு(கந்தபுராணம்)
திருவிழா
வேதாகம யந்திரப் பிரதிட்டை

விசாரணைகளும், விளக்கங்களும் தொடர்ந்தன. ஆதாரங்கள் காட்டப்பட்டன. கண்ணகை வழிபாடு சிறு தெய்வ வழிபாட்டினுள் அடங்குகிறது. வேதாகம காலத்தில் இவ்வழிபாடு இருக்கவில்லை. நற்றிணை நாநூறு என்ற நூலில் 216 ஆம் பாடலில் மருதனின நாகனார் பாடிய பாடலில் “ஒருமுலையறுத்த திருமாவுண்ணி” — எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதே கண்ணகி வழிபாடு பற்றிய ஆரம்பம் என ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். இதனால் கண்ணகை அம்மனுக்குரிய மந்திரமோ, சுலோகமோ, யந்திரப் பிரதிட்டையோ வேதாகமங்களில் இல்லை என்பர். இதனை ஆதாரமாகக் கொண்டே கண்ணகிக்கு பிராமணர் பூசை செய்வதை ஆறுமுக நாவலர் வன்மையாகக் கண்டித்தார். அவரது கண்டனத்திற்கு ஆதாரபூர்வமான மறுப்பு இதுவரை எவரும் தெரிவிக்கவில்லை. இவை போன்ற பல்வேறு ஆதாரங்களைக் காட்டியதும் விசாரணைக் குழுவினர் கட்டாடியாரின் உரிமையை உணர்ந்து ஏற்றுக் கொண்டனர். வழமையான பாரம்பரிய உரிமைகளையாவும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டு வழங்கப்பட்டன.

ஆதனங்கள்

இப்பொழுது கோவிலுக்கு மேற்குப் புறம் உள்ள 12 ஏக்கர் காணியும், கிழக்குப்புறம் உள்ள 100 க்கு மேற்பட்ட ஏக்கர் குளத்துக் காணியும் ஆதனங்களாக உள்ளன. மேற்கே உள்ள காணி கட்டாடியாருக்குச் செய்கைக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1962 ஆம் ஆண்டு தேற்றாத்தீவு மனோகரா அச்சகத்திற் செட்டிபாளையம் இ. வ. கணபதிப்பிள்ளை புலவரது தொகுப்பாகச் செட்டிபாளையம் சீ. வ. சேதுகாவலர் பதிப்பித்த “செட்டிபாளையம் கண்ணகை அம்மன் கல்வெட்டு சரித்திர வரலாறு” — என்ற சிறு நூலில் கட்டாடியாருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட காணிகளின் விபரம் கூறப்பட்டுள்ளது, பூரந் தொடுவாய், புலிகுத்தும் கண்ணா, வெட்டுக்காடு, பொழுதறியா வயல், ஒற்றைப் பனையடி, மன்னன் வெட்டுக்காடு முதலிய காணிகள் அதிலே குறிக்கப்பட்டுள்ளன. பொழுதறியா வயல் கருதாவளையில் உள்ளது. இந்நிலங்கள் காலப்போக்கிலே கைமாறிவிட்டன.

கோவிலுக்குரிய வருமானங்கள்

காணி விற்பனை, உண்டியற் காணிக்கை, பிள்ளை விற்பனவு, மடிப்பிச்சை நெல், அடையாளக் காணிக்கை, நேர்கடன் பொருள்கள், நேர்கடன் ஆடு, மாடு, கோழி ஆகியவற்றின் பெறுமதி வருடாவருடம் சராசரி மூன்று இலட்ச ரூபாய்களாகும்.

அடையாளங்கள்

செட்டிபாளையம் கண்ணகி அம்மனுக்கு நேர்த்திக்கடனாகப் பல்வேறு அடையாளப் பொருள்கள் வந்து குவியும். கண்மணி, கண்மடல், காற்படம், வயிறு, கை, கால், மார்பு, பிள்ளையும் தொட்டிலும், பிள்ளை, தொட்டில், பூணூல், நாகபடம், நாகம், தந்தம் என்பனவாக அவை பலவகைப்படும். காவடி, வேலாயுதம் எடுப்பதற்குரிய வாயலகு, வேலாயுதம் என்பனவும் இவற்றோடு சேரும். பெறுமதி மிக்க சேலைகள் பல வந்து குவியும். அடையாளங்கள் செம்பு, வெள்ளி, தங்கம் என்பவற்றால் அமையும். வெள்ளியே அநேகம். தங்க மாலை, காப்பு, தோடு என்பனவுங் கிடைக்கின்றன.

அற்புதங்கள்

பழமை வாழ்ந்த கோவில்களிலே அற்புதங்கள் நிகழ்வதை அடியார்கள் அறிவார்கள். செட்டிபாளையம் கண்ணகை அம்மனுக்கு நேர்கடனாகக் கிடைக்கின்ற பொருள்களின் மூலம் அம்மனுடைய அற்புதத்தினை அறியக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஆண்டு உற்சவச் சடங்கின்போது கண்ணகி வழக்குரை ஏடு படிப்பதற்கும் அடியார்கள் நேர்கடன் வைக்கின்றனர். கண்ணகியம்மன் பல்வேறு வடிவங்களில் நடமாடியதைப் பக்தர்கள் கூறும்போது மெய்மயிர் சிலிர்த்து. கட்டாடியாருக்கு வெற்றிலை சப்பப் புகையிலை, படுப்பதற்குப் பாய் என்பவற்றைக் கொண்டு கொடுக்கும்படி அம்மாள் கட்டளையிட்டுள்ளார். மழைக்காவியத்திலே “கட்டாடி கண்ணப்பனுக்காகினும் இரங்கி ஓதாமழை தாரை பொழிய வேண்டும்”—என்று பாடப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கண்ணப்பக் கட்டாடியார் 1816 ஆம் ஆண்டில் செட்டிபாளையத்தில் சடங்கு வைத்துள்ளார். களவெடுக்க வந்த, கள்வர்களை நாகங்கள் வெருட்டித் துரத்தியுள்ளன. அம்மனை உதாசீனம் செய்தவர்களுக்குத் தக்க தண்டனை கிடைத்துள்ளது அம்மனை நம்பியோரின் நம்பிக்கைகள் நிறைவேறியுள்ளன. அம்மனுக்குத் தேவையான பொருள்கள் அவ்வப்போது தானாகவே நிறைவேறியுள்ளன. அம்மனுக்குத் தேவையான பொருள்கள் அவ்வப்போது தானாகவே நிறைவேறியதும், நடவாதென நினைத்த செயல்கள் பல நிறைவேறியதும் அம்மனின் அற்புதங்களே.

வெண்கல உடுக்கு

செட்டிபாளையம் கண்ணகியம்மன் ஆலயத்தில் உள்ள வெண்கல உடுக்கின் அபூர்வ அற்புத அருட்சத்தி எழுத்தில் வடிக்க முடியாதது. இவ்வுடுக்கின் குற்றி வெண்கலத்தினால் வார்த்து எடுக்கப்பட்டது.

அது சுமார் ஒன்றரை அடி உயரமும் 9 அங்குல விட்டமும் கொண்டது. வாய் வளையமாக இரண்டு சிலம்புகள் உள்ளன. குற்றியின் நடுவிலும் ஒரு சிலம்பு கழன்று விழாத வகையிலே போடப்பட்டுள்ளது. குட்டிமான் தோல் தூய்மை செய்யப்பட்டு, பதப்படுத்தப்பட்டுப், பின்னர் விலாசமாகப் பயன்படுகிறது. அது 108 இழைகளாலே திரிக் கப்பட்ட நூற் கயிறு போட்டு இறுக்கப்படும். ஆறு தொளைகளில் கயிறு போட்டுத் தோல் இறுக்கப்படும். இரண்டு பக்கங்களிலும் உள்ள ஆறும் ஆறுமான 12 கயிற்றுத் தொளைகளிலும் ஒவ்வொன்றாகப் 12 சிறிய சிலம்புகள் தொங்கவிடப்படும். உடுக்கு வைக்கும் யந்திரம் கீறப்பட்ட குத்தி ஒன்றுண்டு. இதிலே உரிய முறைப்படி இவ்வுடுக்கு வைக்கப்பட்ட பின் உடுக்கு எழுப்பும் அதிசயம் அற்புதமானது. ஆண்டிலே மூன்று தடவை மட்டுமே இது அடிக்கப்படும். கலியாணச் சடங்கிலன்று மூன்றாம் மண்டபத்துள்ளும் பூரண கும்பச் சடங்கி லன்றும், திங்கட்கிழமை பகற் சடங்கிலன்றும் 4 ஆம் மண்டபத்துள் கலியாணக்காலைச் சுற்றியும் அடிக்கப்படும். கட்டாடியார் இவ்வுடுக் கினை எழுப்புவதும், உடுக்கு அவரை அந்தரத்தே தூக்கி எழுப்புவதும் கண்ணகியம்மன் அருளேயாகும். தீரா நோய்களும், பேய், பிசாசு, பில்லி, சூனியம் எப்பனவும் இவ் உடுக்கின் அற்புத சக்தியினால் நீங்கியுள்ளதை அம்மன் அடியார்கள் அடிக்கடி குறிப்பிடுகின்றனர்.

விநாயகர் பாணை

செட்டிப்பாளையம் ஆண்டுச் சடங்கின்போது விநாயகர் பாணையைத் தவிர வேறு பொங்கல் இடம் பெறுவதில்லை. திங்கட் கிழமை திருக்குளிர்த்திக்காக விநாயகர் பாணை பொங்கப்படும். அழகிய சித்திர வேலைப்பாடுகள் உடையதும் சுமார் ஒரு மரக்கால் அரிசி பொங்கவிடக் கூடியதுமான மூன்று பாணைகள் குயவனிடம் சொல்லி வணைந்தெடுக்கப்படும். அம்மனுக்கு மடிப்பிச்சையாக வந்த நெல்லில் மூன்று பாணைகளும் நிரப்பி எடுக்கப்படும். மேளதாளத்துடன் மேற் கட்டிப்பிடித்து கோயிலை வலம் வந்து ஆலய முன்றலிலே வெள்ளை விரித்து, உரல் நாட்டிக் குற்றிப் படைத்துப் பச்சை அரிசி எடுக்கப்படும். இவ்வேலைகளைச் செய்வதற்கு நேர்த்திக்கடன் வைத்த பெண்கள் முண்டியடித்து நிற்பர். மூன்று பாணைகளுட் சற்றுப் பெரிதான பாணை நடுவிலும் ஏனைய இரண்டும் மருங்கிலும் இருக்கும். ஆலய முகப்பில் அடுப்பு மூட்டிப் பொங்கல் நடைபெறும். நடுப்பாணையில் பால்பொங்கி வரும்போது கட்டாடியார் கொட்டுவம் கட்டிப் பால் எடுத்து அம்மனுடைய முந்தானை மடையில் பத்திரப்படுத்துவார். மூன்று விநாயகப் பாணைகளுள் நடுவில் இருப்பது திருக்குளிர்த்திச் சடங்கிற்

குரிய வண்ணக்கருக்கும், வேறொன்று கட்டாடியாருக்கும் மற்றையது சலவைத் தொழிலாளிக்கும் கொடுக்கப்படும். இது சீர் வரிசையாகப் போற்றிப் பேணப்படுகிறது.

மடிப்பிச்சை நெல்

இந்த ஆலயத்திற்கு ஆண்டு தோறும் 30 அவணம் (120 புசல்) நெல் மடிப்பிச்சை நேர்கடனாகக் கிடைக்கிறது. களுதாவளை, தேற்றாத்தீவு, மாங்காடு, செட்டிபாளையம், குருக்கள் மடம், கிரான் குளம் அம்பிலாந்துறை முதலிய ஊர் மக்களே அநேகமாக மடிப்பிச்சை எடுத்து வருகின்றனர்.

திருப்படைப்பங்கு

முட்டி கூறுதல் என்பது குளிர்த்தி முடிவுற்றபின் நடைபெறுகின்றது. தேசம், வன்னிமை, குடி, கோத்திரம், வண்ணக்கர், கடுக்கண்டவர், தலைமைக்காரர் முதலியோரைக் கௌரவப் படுத்துவதாக இது நடைபெறுகிறது. 1937 ஆம் ஆண்டு செட்டிப்பங்கிலே பிசகு ஏற்பட்டதாகக் கூட்டக் குறிப்புத் தெரிவிக்கின்றது.

கும்பம், அம்மன் எழுந்தருளப் பண்ணுதல்

ஞாயிற்றுக்கிழமை பகல் மூலத்தானத்துள் வைக்கப்படும் 13 கும்பங்களையும், ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு கலியாணக் காலின் முன்பு வைக்கப்படும் 5 கும்பங்களையும் சிலம்புகளின் மீது வைத்து உருக் கொடுத்துப் பின்பு உரிய இடங்களுக்கு எழுந்தருளப் பண்ணுவர். அப்பொழுது கட்டாடியார் உருவேறிய நிலையில் காணப்படுவார். குளிர்த்தி ஆடுவதற்கு அம்மனை எழுந்தருளப் பண்ணுவதும் அற்புதக் காட்சியாகும். வயது முதிர்ந்த கண்ணகையம்மனாகக் கட்டாடியார் புனைந்து அம்மனை மாராப்புச் சீலையுள் வைத்துக் கட்டிக் கொண்டு வருவார். கொம்புமுறி விளையாட்டு முடிவுற்ற பின்னர் செட்டிபாளையத்து கண்ணகையம்மனைக் களுதாவளைக்கு எழுந்தருளப் பண்ணிக் பள்ளியங்கட்டிலில் பொங்கி, குளிர்த்தியாடினர். செட்டிபாளையத்திலிருந்து கட்டாடியார் அம்மனை எழுந்தருளப்பண்ணி வரும்போது தேவாதிகள் ஆடிவர, பூசாரிமார் காவியம்பாடி உடுக்கு அடித்துவர வழி நெடுகிலும் பூரண கும்பங்களும், மங்கல விளக்குகளும் வைத்து வழிபட்டனர்.

ஊர்க்கட்டுப்பாடுகள்

ஊரிலே ஆலய உற்சவங்கள் நடைபெறும்போது மக்கள் கட்டுப் பாட்டுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது ஒழுங்கு முறை. கண்ணகி அம்மனுடைய கதவு திறந்தால் மச்சம், மாமிசம் புகிப்பது, மதுபானம் குடிப்பது, மீன் பிடிக்கச் செல்வது முதலானவை நிறுத்தப் படும். அறுவடை, சூட்டிப்பு நடைபெறா. மாவிடித்தல், மஞ்சள் அரைத்தல் ஆகியவை நிறுத்தப்படும். திருமணம், பூப்பூநீராட்டுவிழா என்பன நிகழா. மரணச் சடங்குகள் முதலியன மிக அடக்கமான முறையில் நடைபெற்று முடியும். வீடு, வீதி, பொது இடங்கள் அனைத்தும் சுத்தமாக்கப்பட்டுப் புனிதம் பேணப்படும். முன்பு இக் கோவிலுடன் சம்பந்தப்பட்டிருந்த ஊர்கள் அனைத்திலும் இக் கட்டுப் பாடுகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டாலும் இன்று சற்றுத் தளர்ந்து செட்டி பாலையம் கிராமத்தில் மட்டும் பின்பற்றப்படுகின்றன.

குடமுழுக்கு

இதுவரை பல கும்பாபிஷேகங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. சைவக் குருமாரே இவற்றை நடாத்தினர். 14.07.1983 வியாழக்கிழமை பிராமணரைக் கொண்டு நடைபெறவிருந்த குடமுழுக்கு அம்மன், அருளினாலே தடைப்பட்டுச் சைவக் குருமாரால் நடத்தப்பட்டது. இக் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றதிலிருந்து தினப் பூசையும் நடை பெறுகிறது.

விசாரணைக்குழு

குடமுழுக்கின் பின்னர் கட்டாடியார் மூலத்தானத்துச் செல்லக் கூடாது என்றும், மூன்றாம் மண்டபத்துள் நின்று சடங்கு செய்ய வேண்டும் என்றும் நிருவாகம் நிபந்தனை விதித்தது. இதனை எதிர்த்து விசாரணைகளும், விளக்கங்களும் தொடர்ந்தன. சமய விற்பன்னர் பலர் சாட்சியமளித்தனர். கட்டாடிமாரின் சார்பில் நலன்புரி சங்கம் முறைப்பாடு செய்தது. மா. அந்தோனிமுத்து அரசாங்க அதிபராக இருக்கும்போது ஓய்வுபெற்ற அதிபர் ச. கணபதிப்பிள்ளை தலைவராகவும், ஓய்வுபெற்ற கல்வி அதிகாரி மா. சிவனேசராசா செயலாள ராகவும், ஓய்வுபெற்ற அதிபர் சைவமாமணி வி. விசுவலிங்கம் உறுப் பினராகவும் கொண்ட விசாரணைக் குழு ஆணைப்பந்தி மகளிர் வித்தி யாலயத்தில் தனது விசாரணையை நடாத்தியது. நிருவாகத்தின், சார்பில் ச. பொன்னையா, செ. சீனித்தம்பி, பூ. இராமநாதன், த. கனகசபை, செ. சுந்தையா, ஆ. தம்பிமுத்து ஆகியோரும் கட்டாடி யார் பரம்பரையில் வே. விங்கநாதன், ஆ. அரசரெத்தினம்,

வெ. கோபாலபிள்ளை, ப. கிருஷ்ணபிள்ளை, இ. ஆறுமுகம் (கட்டாடியார்) சி. இளையதம்பி (கட்டாடியார்) ஆகியோரும் சாட்சியமளித்தனர். விசாரணைக் குழுவினர் கட்டாடி பரம்பரையினரின் முறைப்பாடுகளின் நியாயபூர்வமான உண்மைகளை உணர்ந்து பூசகர் குடும்பம் கேட்ட உரிமைகள் அனைத்தையும் வழங்கி நடைமுறைக்கான யாப்பு ஒன்றினையும் உருவாக்கி 1985 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 02 ஆம் திகதி வழங்கினர். அதன்படி 105 பொதுச்சபை உறுப்பினர் ஏழு சடங்குகளையும் நடத்தும் உரிமையாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இவர்களின் பதவிக்காலம் மூன்று வருடங்களாகும். விசாரணைக் குழு அறிக்கையின்பின் பதவி வகித்தோர் விபரம் மேல்வருமாறு உள்ளது:

தலைவர்	செயலாளர்	பொருளாளர்
1. த. கனகசபை, களுதாவளை	செ. சீனித்தம்பி, குருக்கள்மடம்	க. வயிரமுத்து, செட்டிபாளையம்
2. க. சுந்தையா, களுதாவளை	செ. சீனித்தம்பி, குருக்கள்மடம்	ஆ. முத்துலிங்கம், செட்டிபாளையம்
3. ஆ. அரசரெத்தினம் களுதாவளை	செ. சீனித்தம்பி, குருக்கள்மடம்	வெ. சுந்தரமூர்த்தி, செட்டிபாளையம்

பொதுப்பணிகள்

இவ்வாலயம் ஆன்மீக முன்னேற்றம், ஈடேற்றம் என்பவற்றுடன் கலை, கலாசாரம் பேணும் நிறுவனமாகவும் விளங்குகின்றது. கூத்து, வசந்தன், கரகம், காவடியாட்டம் என்பவற்றுக்கு உற்சாகம் ஊட்டுகிறது. களுதாவளையில் உள்ள திருஞானசம்பந்தர் மாணவரில்லத்துக்கும், அன்னதான சபைக்கும் மடிப்பிச்சை நெல்லிற் கொடுத்து உதவுகிறது. கிரான்குளம், குருக்கள் மடம், செட்டிபாளையம், மாங்காடு, தோற்றாத்தீவு, களுதாவளை ஆகிய ஆறு ஊர்களையும் ஒன்றிணைக்கும் நிறுவனமாகவும் விளங்குகின்றது.

பண்டாரியாவெளி நாகதம்பிரான் கோயில்

இவ்வாலயம், மட்டக்களப்பு நகரத்திலிருந்து தெற்கே, மண்முனைத் துறையினூடாகச் சுமார் பதினாறு கிலோ மீற்றர் தூரத்திலே, பண்டாரியாவெளிக் கிராமத்துக்கு மேற்கே, பரந்த நெல்வயல்கள் சூழவுள்ள பெரு நிலப்பரப்பின் மத்தியில், படையாண்ட குளத்து வயல்களின் கிழக்கு எல்லையில், நாகக்கட்டு என்றழைக்கப்படும் பரந்த கட்டில் அமைந்துள்ளது.

இக்கோயிலின் உற்பத்தி பற்றிய மரபு வழியான கதை மேல் வருமாறு உள்ளது:

மண்முனையிலிருந்த கலிங்ககுலப் பெண் ஒருவருக்கு ஐந்து பெண் பிள்ளைகள் பிறந்தனர். கடைசியாகப் பிறந்த பெண் குழந்தையுடன் ஒரு கூடித்திரிய வம்ச நாக பாம்பும் பிறந்தது. பிள்ளைக்கு முலைப்பால் கொடுத்தும்; நாகத்துக்குப் பால் கறந்து ஊட்டியும் வளர்த்தார்கள். பிள்ளைகள் ஐந்து பேரும் நாக பாம்பும் பிறந்த வீட்டில் வாழ்ந்து வந்தனர். நாகத்துடன் பிறந்த பிள்ளைக்கு நாகம்மை என்று பெயரிட்டனர்.

மூத்த சகோதரிகள் நால்வரும் வாழ்க்கைப்பட்டுக் கோறனைப் பற்றிலும் மற்றுமிடங்களிலும் தந்தங் கணவன்மாருடன் வாழ்ந்தனர். தாய்வழி முதுசோமான தம் வீட்டில் முதுமையடைந்த தாயும், நாகம்மையும் உடன் பிறந்த நாகமும் வாழ்ந்து வந்தனர். நாகம்மை வாழ்க்கைப்பட்டு ஒரு பெண் குழந்தைக்குத் தாயானாள். எனினும் இவ்வாழ்க்கை தொடரவில்லை. கணவன் இறந்ததும், நாகம்மையும் தனது ஒரே பிள்ளையான பெண் குழந்தையும் நாகபாம்பும் அவளின் தாயோடு அவ்வீட்டில் வாழ்ந்தனர். சில நாட் செல்ல முதுமையுற்ற தாயும் இறந்து போனாள். தங்கள் தயார் இறந்ததும் வெண்கலம், வெள்ளி, பொன் முதலிய வீட்டுப் பொருட்களைப் பங்கிட்டுப் போவ தற்காக மூத்த சகோதரிகள் நால்வரும் வந்தனர். வீட்டிலிருந்த எல்லாப் பொருட்களையும் ஐந்தாகப் பிரிக்க முற்பட்டனர். அப்போது, பாம்போடு கூடி இரட்டையாகிய நாகம்மை தான் பொருட்களைப்

பாதுகாத்துத் தாயையும் பராமரித்து வந்ததாகவும், இன்னும் முது சொத்தின் பாரம்பரியம் அழியாமற் தானே பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்புடையவளாதலாலும், கணவனை இழந்து கைம் பெண்ணாக இருப்பதாலும், தான் நாக பாம்போடு கூடப் பிறந்தமையாலும், அதுவும் தன்னோடு வீட்டிலே வாழ்ந்து வருவதாலும் நாகபாம்புக்கும் ஒரு பங்கினை ஒதுக்கி, ஆறு பங்கு போட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமெனவும், நாகத்தின் பங்கு தனக்கேயுரியதெனவும் வாதாடினாள். ஆனால் மூத்தவர்கள் நால்வரும் பாம்புக்குப் பொருட்கள் தேவையில்லை என்று சொல்லி விட்டனர். அதையுணர்ந்தது போல நாகம் வீட்டிலிருந்து வெளிப்பட்டுச் சீறிச் சினந்து படமெடுத்தாடியது. அதையுங் கவனியாது அவர்கள் ஐந்து பங்குகளாகப் பொருளைப் பிரித்தனர். இதனால் மூத்த சகோதரிக்கும் நாகம்மைக்கும் வாக்கு வாதம் ஏற்பட்டு கலவரமாக மாறியது. இதனால் மனமுடைந்த இளையவளாகிய, நாகம்மை. குலதெய்வமாக வழிபட்டு வந்த கண்ணகையம்மன் சிலையை மட்டும் ஒரு ஓலைப் பெட்டியில் வைத்துத் தலை மீது சுமந்தபடி, தனது மூன்று வயதுக் குழந்தையுடன் மண்முனையிலிருந்து மட்டக்களப்பு வாழியைக் கடந்து, கல்லடித்துறையென இன்றும், அழைக்கப்படுவதான துறையினூடாகப் போனாள். உடன்பிறப்பான நாகபாம்புங் கூடவே பின் தொடர்ந்து சென்றது.

தற்போது மகிழடித்தீவுச் சேவகப்பற்று எனும் வயல் நிலம் அப்போது வில்லுக்குளமாகவும் அதற்கு வடக்கேயுள்ள பகுதி சேவகப் பற்று வயல் நிலமாகவும் இருந்தது. சேவகப் பற்று சேவகத்துக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட வயல் நிலம். அந்தச் சேவகப்பற்று வயல் நிலம் மட்டக்களப்பு வாழியின் உப்பு வெள்ளத்தினாற் பாதிக்கப்பட்டு, விளைவு குன்றி, உவர்க்கரைச்சியாக மாறியமையாற் குளமாக இருந்ததை வயலாக்கிச் சேவகப்பற்று எனப் பெயர் சூட்டிக் குளத்தை மகிழடித்தீவுக் கிராமத்துக்குத் தெற்கே கட்டுக் கட்டித் தாபரிக்குளமாக ஆக்கிக் கொண்டனர்.

கல்லடித்துறை வழியாக அக்கரை போன நாகம்மை பிள்ளையுடன் சேவகப்பற்று வயலினூடாக நடந்து கொண்டிருந்தாள். மகிழடித்தீவுக் கிராமம் அப்போது குடி நெருக்கம் நிறைந்ததாகவும் காடுகள் செறிந்ததாகவும் காணப்பட்டது. கிராமத்தைச் சுற்றி நீர் நிலைகளும் இருந்ததாற் குழுமாடுகள்—காட்டெருமைகள் ஏராளமாக அங்கு காணப்பட்டன. நாகம்மை இப்பகுதியைக் கடந்து மகிழடித்தீவுக்கு வடபால் உள்ள குளத்தினூடாக வந்து கொண்டிருந்தாள். இக்கிராம வாசிகள் காட்டெருமைக் கன்றுகளைப் பிடித்துப் பெருமர நிழல்களிற் கட்டி வைத்து, மரத்தின் மேல் ஏறியிருந்து எருமைகள் கன்றுக்குப் பால் கொடுக்க வந்ததும், கயிறு போட்டுத் தாய் எருமை

பண்டாரியா வெளி நாகதம்பிரான் ஆலய மூலஸ்தானத்
தோற்றம்

யைப் பிடிப்பது வழக்கம். அந்த வழியாக இப்பெண் பிள்ளையுடன் வருவதை மரத்தின் மேல் இருந்தவர்கள் கண்டு, மூர்க்கங் கொண்ட காட்டெருமைகள் குத்திக் கீறிக் கொன்று விடும் என்றும் அவ்வழியே போகாது வேறு பக்கமாகச் செல்லும்படி குறி காட்டினார்கள். நாகம்மையும் தன் சகோதரிகளோடு சண்டையிட்ட காரணத்தால் மன வைராக்கியம் கொண்டிருந்தாள். சாவதே உறுதியென்று எண்ணி செவி சாயக்காது முன்னேறிச் சென்றாள். அச்சமயம் ஒரு பெரிய குழு எருமை அப்பெண்ணை எதிர்த்து வந்தது. உடனே அப்பெண் தலையிற் பெட்டியுட் கண்ணகையம்மன் சிலை இருந்தபடியே தனது இடுப்பிலிருந்த குழந்தையைக் கீழே இறக்கிவிட்டுத் தன்னை எதிர்த்து வந்த எருமையின் கொம்புகள் இரண்டையும் தன் இரு கைகளாலும் பிடித்தாள். எருமையும் அப்படியே அசையாமல் நின்றது. உடனே மரத்தில் இருந்தவர்கள் ஓடிவந்து எருமையின் கால்களைக் கட்டி அதனை விழுத்திப் போட்டுவிட்டுப் பெரிதும் ஆச்சரியப்பட்டனர். ஒரு பெண் காட்டெருமையைத் தன் கைகளாற் பிடித்து விட முடியுமா வெனச் சந்தேகித்தனர். இது ஒரு தெய்வச் செயலாக இருக்க வேண்டும் என நினைத்து அவளின் தலையிலுள்ள பெட்டிக்குள் இருப்பது என்ன வென்று கேட்டார்கள். அவள் பெட்டியிலிருந்த கண்ணகை அம்மன் சிலையைக் காட்டினாள். அவளுடைய அற்புதமான ஆற்றலுக்குக் கண்ணகை அம்மனின் அருளே காரணம் என்பதை அவர்கள் உடனே உணர்ந்தனர். கண்ணகை அம்மனின் படிமத்தை மகிழடித்தீவிலே வைத்துத் தாங்கள் வழிபாடு செய்ய வேண்டும் என்றும் அதனைத் தங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் அவளை மன்றாட்டமாகக் கேட்டனர். நாகத்தை வழிபடுவதற்குத் தேவையானவற்றை எல்லாஞ் செய்து கொடுப்பதாகவும் உத்தரவாதங் கூறினர்.

நாகம்மை அதற்கிசைந்து கண்ணகையம்மன் சிலையை அவர் களிடம் ஒப்படைத்தாள். அன்று தொட்டு நாகம்மையின் சந்ததிக்குக் கலிங்க குலத்தில் கொம்புக் கிழவி வயிற்றுவார் என்ற விவரணம் வழங்கலாயிற்று. கொம்பிலே பிடித்ததினால் நாகம்மையின் வயிற்றிற் பிறந்த பெண் வழி மரபினர்க்குக் கொம்புக் கிழவி வயிற்றுவார் என்னும் பெயர் உண்டாகியது. அது மருவிக் கொம்பிக் கிழவி வயிற்று வார் என வழங்குவதாயிற்று. அவளுடன் கூடவந்த நாகமும் நேராகச் சென்று படையாண்ட குளத்து வயல்களின் கிழக்கு எல்லைக்கட்டி லுள்ள ஒரு புற்றிற் புகுந்து கொண்டது. அதன் காரணமாகவே இக்கட்டு “நாகக்கட்டு” என இன்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. நாகம்மையும் பிள்ளையும் கடுக்காமுனையிலே ஊரவரின் உதவியுடன் வீடமைத்து வாழ்வாராயினர்.

மேலோட்டமாகப் பார்க்குமிடத்துப் பாமர வழக்கிலுள்ள இக்கதை ஒரு புனைகதை போலத் தோன்றும். நாகம்மையோடு நாகம் பிறந்தது என்பதும், நாகம்மை காட்டெருமையின் கொம்புகளைப் பிடித்து அதனை அடக்கினாள் என்பதும் வெறுங் கற்பனைக் கதைகளாகும். சமுதாய நிறுவனங்களையும் வழிபாட்டு நிலையங்களின் உற்பத்தியினையும் அற்புதங்களின் அடிப்படையிலே விளக்கும் மரபு எமது பாரம்பரியத்திற்கு அன்னியமானதன்று. அனந்தனையுஞ், சேடனையும் பற்றிய கதைகளே அளவிலாதன என்பதும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

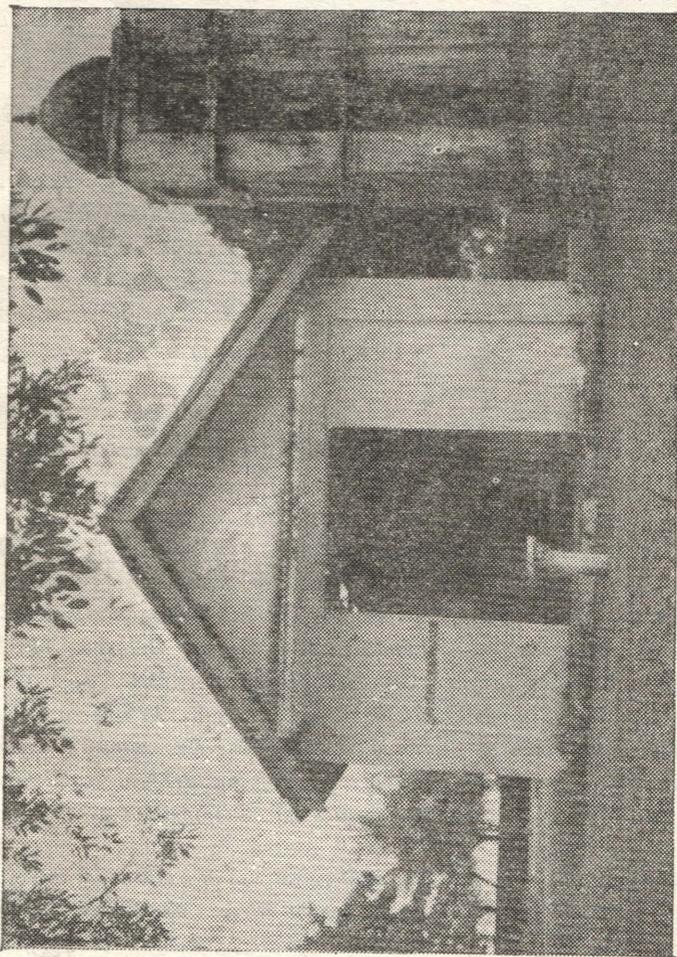
மண்முனைக் காலிங்க குடியினைச் சேர்ந்த நாகம்மை படையாண்ட குளத்துக்கண்மையிலுள்ள கடுக்காமுனையிலே குடிபுகுந்தமை, மகிழடித்தீவிற் கண்ணகை அம்மன் கோயில் உற்பத்தியானமை, பண்டாரியா வெளியில் நாகதம்பிரான் கோயில் தோன்றியமை என்பவையே இக்கதையின் பிரதான அம்சங்களாகும். தாய்வழி மரபினராய் காலிங்க குடியினரின் பரம்பலோடு நாகதம்பிரான் வழிபாடும் கண்ணகி அம்மன் வழிபாடும் தொடர்பு கொண்டிருந்தன என்பதையும் இக்கதை உணர்த்துகின்றது.

நாகம் பற்றிய கதை நாகதம்பிரான் கோயிலின் உற்பத்தியினை விளக்குவதற்கெனப் பாமர வழக்கில் உற்பத்தியானது என்று கருதலாம். காலிங்கா குடியினரின் கிளையினரான கொம்பிக் கீழ்வி வயிற்றுலார் என்போரின் குழுப்பெயரை விளக்கு முகமாக எழுந்ததே நாகம்மை காட்டெருமையின் கொம்புகளைப் பிடித்து அதனை அடக்கினாள் என்ற ஐதீகமாகும். காலிங்கா குடியினைச் சேர்ந்த நாகம்மை வயிற்றுலார் வழியினர் மண்முனையிலிருந்து சென்று பண்டாரியா வெளியிலே முன்னொரு காலத்திலே குடிபுகுந்த வரலாற்றினைக் குறிப்பதாகவும் இக்கதை கொள்ளத்தக்கது. அது ஆராய்தற்குரியது.

நாகதம்பிரான் கோயில்

நாகம் புகுந்த புற்றுப் படையாண்ட குளத்து வயல்களின் கிழக்கு எல்லையில் உள்ளது. பற்றைக் காடுகளும் புற்றுகளும் இங்கு பரந்துள்ளன. இங்கு ஒரு புற்று, ஆலமரம், காஞ்சுரமரம், இத்திமரம் என்பன நந்திழல் தருவனவாக அமைந்துள்ளன. சத்திரிய வம்ச நாகம் பெருமரங்களைக் கொண்ட இடங்களையே தம் வதிவிடமாகக் கொண்டிருக்கும் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நாகத்துடன் வந்த நாகம்மை அதற்கு நாடோறும் உணவாகக் கோழிமுட்டை, பால் ஆகியவற்றைக் கொடுத்துப் பராமரித்து வந்தாள் என்பர். அந்த வழக்கம், இன்றும், நாகதம்பிரானுக்குரிய பொங்கல்

பண்டாரியா வெளி நாகதம்பிரான் ஆலய முன் முகப்புத் தோற்றம்

பூசைகள் முடிந்ததும் நடைபெறுவதைக் காண முடிகின்றது. அந்த நாகம் பிறந்த நாளென்று கருதப்படும் உத்தர நட்சத்திரத்திற் பொங்கல் பூசைகள் செய்து பால் பழம் கரைத்து வைக்கும் நிகழ்ச்சி வருடந்தோறும் நடைபெறுகின்றது. இவற்றை ஆரம்பத்திலிருந்து நாகம்மை தான் செய்து வந்தார். இவ்வழிபாடு மரபு வழியாகச் செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

இதனைக் கண்ணுற்ற அயலவர்களும் தமக்கு விஷ செந்துக் களினால் எவ்வித இடையூறும் ஏற்படா வண்ணம் நேர்த்தி வைத்து நாகதம்பிரானுக்குப் பொங்கல் செய்து வந்தனர். அதன்பின் அந்தப் புற்றருகிற் பந்தலிட்டுப் பொங்கல் பூசைகள் செய்யப்பட்டு வந்தன. அதைத் தொடர்ந்து ஆனி உத்தரத்திற் பொங்கல் பூசைகள் நடைபெற்றன. அதனையடுத்து வரும் வெள்ளி வாரத்திற் பொதுவான தேசத்துப் பொங்கலெனப் பொது மக்கள் பொங்கிப் படைத்துப் பூசித்து வந்தனர். இது “நாகக் கட்டுப் பொங்கல்” என இன்றும் கூறப்படுகின்றது.

இந்தப் புற்று நாகதம்பிரான் புற்று எனச் சொல்லப்பட்டு வந்தது. இதன் பெருமையையும் விசேடத்தையும் உணர்ந்த பொதுமக்கள் யாருக்காவது அரவு தீண்டினால் நாகதம்பிரானுக்கு நேர்த்தி வைத்து விட்டு அந்தப் புற்று மண்ணையெடுத்துக் கரைத்துக் குடிக்கக் கொடுத்தால் விஷம் தீரும் என்ற நம்பிக்கையும் மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ளது. காலப்போக்கில் நாகதம்பிரானுக்குச் சிலை வைத்துக் கோயில் அமைத்து விழாவெடுக்க முற்பட்டனர். அதன் பேறாக 1903 ஆம் ஆண்டில் நாகதம்பிரான் கோயில் மடாலயமாகக் கட்டப்பட்டுப், பசுமை வெள்ளியினாற் செய்யப்பட்ட நாகமும் பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டது. இது ஒன்பது அங்குல உயரத்தில் மிக அழகாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு இன்றும் பூசைகள் நடைபெறுவதுடன் நேர்த்திக் கடன் கட்டுதல் விசேடமாக அமையப் பெற்றுள்ளது.

அதனையடுத்து 20 ஆண்டுகளின் பின் படையாண்ட வெளி அ.பொ.த.தம்பிமுத்துப்போடி அவர்களால் விநாயகர் கோயிலும் வயிரவர் மேடையும் கட்டப்பட்டது. அதன்பின் விஷ்ணுவாலயம் கட்டப்பட்டது. பின் நாகதம்பிரான் ஆலயம் இடிக்கப்பட்டு விமானமாகக் கட்டிக் கல்வினால் நாகசிலை வைத்து 1970.07.10 ஆந்திகதி ஆனி உத்தரத்தன்று கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. அதைத் தொடர்ந்து, மதில்கள், மணித்தூண், கிணறுகள் என்பன கட்டப்படும் உள்ளன. எனினும் 1973 இல் முன்பு கட்டப்பட்டிருந்த

விநாயகர் ஆலயம் காரணமின்றி அன்றிருந்த நிருவாகத்தினரால் இடிக் கப்பட்டது. வேறு இடங்களில் விநாயகர், கந்தசாமி கோயில்கள் கட்டப்பட்டன.

புதிதாகக் கல்லினாற் செய்யப்பட்ட ஐந்து தலை நாக விக்கிரகம் சுமார் ஒன்றரை அடி உயரமுடையது. இதில் மூன்று மட்டங்களாகச் சிங்காசனம் அமைக்கப்பட்டு அதன்மேல் விக்கிரகம் வைத்து மருந்து சாத்தப்பட்டுள்ளது. விக்கிரகத்துக்குப் பின்புறமாக மருந்து சாத்தப் பட்ட பகுதியில் இரு துவாரங்கள் உள்ளன. அதன்கீழ் உள்ள படியில் விக்கிரகத்துக்கு முன்புறமாக ஒரு துவாரம் உண்டு. இத்துவாரங்கள் நிலத்தை நோக்கியே செல்கின்றன. மேலும் மூலஸ்தானத்தில் கோமுக வாயிலின் கீழ் சுவரோடு சேர்ந்து அடித்தளத்தில் பெரிய துவாரம் “வங்கர்” மாதிரியமைந்துள்ளது. இது சுவர் கட்டும்போது வைக்கப் பட்டதோ என்பதைத் திட்டமாகக் கூறமுடியாது. இதில் ஒரு மர்மம் மறைந்துள்ளது. ஏனெனில் கருங்கல்லாலான சுவரும் தளமும் சீமெந் துக் கலவையினால் உறுதியாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. இதில் அப்படி யொரு துவாரம் வர இடமேயில்லை. அதனுட்தான் நாகங்கள் இருக் கின்றன. வருடாந்த உற்சவ காலங்களில் மூன்று நாகங்களுக்கு மேல் வெளிப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றைப் பயமின்றிப் பார்க்கக்கூடியவர்கள் பார்க்கலாம். சிலவேளைகளில் அவை விக்கிரகத்தை வளைந்தபடி படுத்து இருக்கும். வங்கர் போன்ற துவாரத்தில் தலையை மட்டும் மேலே வைத்தபடி இரண்டுக்கு மேற்பட்ட நாகங்கள் படுத்திருக்கும். அடிக்கடி நாக்கை நீட்டியும் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டும் படுத் திருக்கும் பூசகர்கள் பூசைக் கிரியைகளில் ஈடுபடும்போது தலையை மட்டும் வெளியே வைத்துத் துவாரங்களினுள் அவை இருக்கும். ஏனெனில் வெளியில் இருந்தால் பூசகர்கள் உட்செல்லப் பயப்பட்டுப் பூசைக் கிரியைகள் தடைப்படும் என்றோ என்னவோ அவை அப்படி நேரம் அறிந்து நடந்து கொள்கின்றன. மற்ற நேரங்களிற் கோயிற் கதவு அடைக்கப்பட்டதும் வெளிப்பட்டு மூலஸ்தானத்தில் உள்ள, விளக்கு முதலிய பொருட்களைப் புரட்டியடித்து அவை விளையாடித் திரியும். பூசை முடிந்ததும் கோழி முட்டைகள் வைக்கப்படும். ஆயினும் முட்டைகளில் வெள்ளைக்கருவும் சிலவேளைகளில் கொஞ்சம் மஞ்சட் கருவும் குடிக்கப்பட்டிருக்கும். ஒவ்வொரு முட்டையிலும் வெள்ளைக் கரு மட்டும் குடிக்கப்பட்டு மஞ்சட் கரு இருக்கும். ஆனால் அவை எந்த வழியால் போய் வருகின்றன என்பதும், எப்படி இரை தேடு கின்றன என்பதும் தெரியவில்லை. உற்சவ காலங்களைத் தவிர மற்றைய பூசைக் காலங்களில் அவற்றைக் காண்பதும் அரிதாகவேயுள்ளது

நாகதம்பிரான் ஆலயம் வடக்கு வாசலையுடையது. மூலஸ்தானத் தில் இருந்து வடகிழக்காக 100 மீற்றர் தூரத்தில் நாகதம்பிரான்

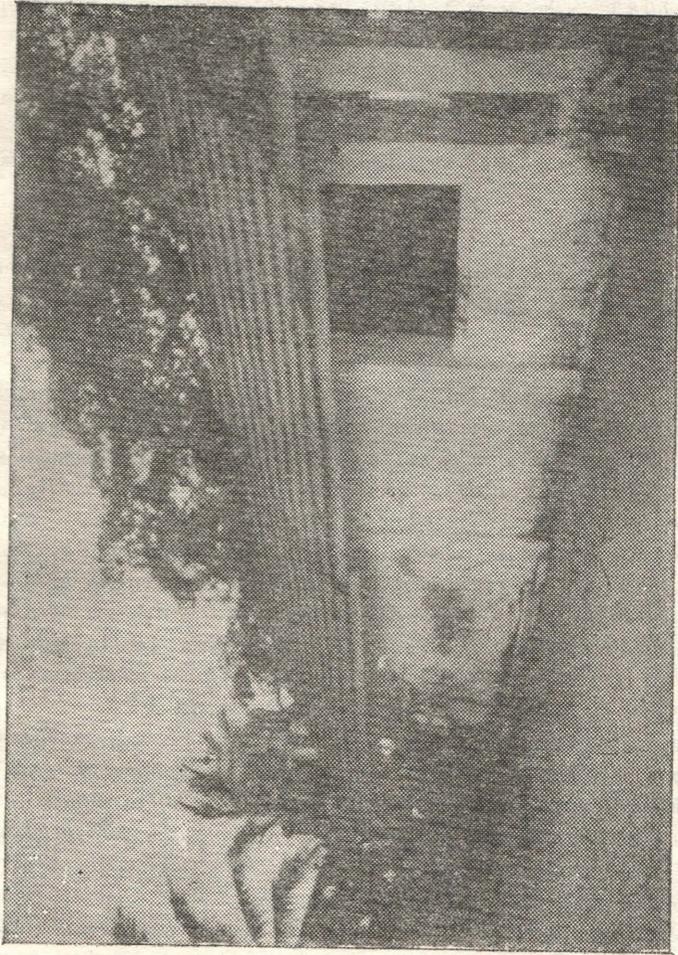
புற்று இருக்கிறது. இது நாகம் புகுந்த புற்று எனப்படுகின்றது. இந்தப் புற்றினுட்தான் பால் பழம் கரைத்து ஊற்றப்படுகின்றது. இந்தத் துவாரத்திற்கும் மூலஸ்தானத்திற்கும் தொடர்பு உண்டு எனவும் கூறுகின்றனர். மூலஸ்தானத்தில் இருக்கும் நாகங்கள் வெளியிற் சென்றுவர இது ஏதுவாக அமைந்துள்ளதென எண்ண இடமுண்டு. அத்துடன் மூலஸ்தானத்துக்கு அத்திவாரம் வெட்டியிருந்தபோது, புற்றில் பால் பழம் கரைத்தூற்றியபோது அங்கே மணம் வீசியதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இந்தப் புற்றில் இத்தி, வேம்பு என்பன இணைந்தபடியுள்ளன. இதைச் சுற்றி மேடையமைக்கப்பட்டு மதிலும் ஒரு வாசலும் புற்றுவாய் மூடப்படாமலும் புனிதமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

கோயிற் பூசகர்

இவ்வாலயத்தின் பூசகர்களாகக் கலிங்க குலக் கொம்பிக் கிழவி வயிற்றுவார் தான் ஆதியிலிருந்து உரிமையுள்ளவராய் இருந்து வந்துள்ளனர். நாகநம்பி என்பவரே அவர்களுள் முதலானவர் என்பர். அவருக்குப் பின் 1802 ஆம் ஆண்டளவில் நம்பியார் என்பவர் பூசகராக இருந்தனர். அவரைத் தொடர்ந்து மா. சின்னத்தம்பி இப்பணியைச் செய்து வந்தார். நாட்டுக்கூத்திலே தச்சன் என்ற பாத்திரமாக நடித்து வருவதால் இவரைத் “தச்சன்” என்று குறிப்பிட்டனர். அவருக்குப் பின்பு தெ. சின்னத்தம்பி, க. தாமோதரம், மா. தன்மப்போடி, ம. இராசையா ஆகியோர் பூசகராக இருந்து வந்தனர். 1978 இலே பூசகராக விளங்கிய பூ. சதாசிவம் (ரமணி) நவம்பர் மாதம் 23 ஆம் திகதி ஏற்பட்ட பெரும் புயலிற் சிக்குண்டு மாண்டு போனார். இப்போகி. சாம்பசிவம் பூசகராகப் பணி செய்கின்றார்.

நித்திய நைமித்திய பூசை விழாக்கள்

ஆரம்பத்தில் வெள்ளிவாரத்தில் மதியபூசை மாத்திரம் நடந்து வந்தது. வருடாந்த உற்சவம் ஆனி உத்தரத்திற் கலிங்க குலக் கொம்பிக் கிழவி வயிற்றுவார் பொங்கிப் பூசித்துப் பால் பழம் கரைத்துப் புற்றில் ஊற்றியதும் அதனை அடுத்து வரும் வெள்ளி வாரத்தில் தேசத்தவர் பொங்கல் பெருவிழாவாக நடந்து வந்தது. இப்போ செவ்வாய், வெள்ளி வாரங்களில் மதியபூசை மட்டும் நடைபெற்று வருகின்றது. வருடாந்த உற்சவம் ஆறு திருவிழாக் கிராமங்களினால் நடத்தப்பட்டு, இறுதித் திருவிழா பொதுத் திருவிழாவாக நடைபெறுகின்றது. இவையும் ஆனி உத்தரமும் அதனை அடுத்துவரும் வெள்ளி வாரத்தையுமே அடிப்படையாக வைத்து நடைபெறுகிறது. வருடாந்த உற்சவ காலத்தில் கொக்கட்டிச்சோலைத் தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயக் குருக்கள்மாடும், வண்ணக்குருமாடும் வந்து கோயிற்

பண்டாரியா வெளி நாகதம்பிரன் ஆலயம்

4007ce

கிரியைகளிற் பங்கு கொண்டு சீர்வரிசைகளைப் பெற்று வந்தனர். இது தொன்றுதொட்டு நடைபெற்று வந்த வழமை. ஆனால் 1972 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அந்த வரிசை நடைபெறுவதில்லை.

1982 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் வெளிவீதியிற் திருவிழா நடைபெற்று வருகின்றது. 1983 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் கிருஷ்ண ஜெயந்திப் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. மேலும், ஐப்பசியில் கந்தசஷ்டி, கார்த்திகைத்தீபம், கார்த்திகை விநாயக சஷ்டி, மார்சுமீத திருவாதிரை தைப்பொங்கல், தைப்பூசம், சித்திரை வருடப்பிறப்பு, சித்திரைச் சித்திரை ஆகிய விசேட நாட்களிற் பூசைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

நிதிநிருவாகம்

ஆரம்பத்தில் வண்ணக்குமுறையோ, நிருவாக அமைப்போ, தர்ம கர்த்தாக்களோ இருக்கவில்லை. ஆலயம் பிரபல்யம் பெற்றதும் அயற்கிராமத்தவர் ஆலய நிதியத்துக்குப் பொறுப்பேற்க முற்பட்டனர். ஆயினும் இக்கோயிலின் நிதி நிருவாகம் சரியாக நடக்க வேண்டும் என்று பொதுமக்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கமைய ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின்போது பிரதேச வன்னிமை முதலியாராகவிருந்தவர், இக்கோயிலின் வரவு செலவுகளையும் நிருவாகத்தையும் ஒழுங்காக நடத்துவதற்காக, அக்காலத்திற் பொலிஸ் தலைமைக்காரராக இருந்த கிராம அதிகாரிகளை நியமித்தார். அவர்கள் படையாண்டவெளி, அ.பொ.த. தம்பிமுத்துப் போடி விதானையார்; கடுக்காமுனை செ. பொ. த. வேலாப்போடி விதானையார் ஆகியோராவர். இவர்கள் இக்கோயிலின் அண்மையிலுள்ள கிராம விதானைமார்கள் என்ற காரணத்தால் அரசினால் நியமிக்கப்பட்டனர். இந்த ஒழுங்கு 1901 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்டதெனலாம். மேலே சொல்லப்பட்ட விதானைமார்களின் காலத்தில் நடந்த நிகழ்வொன்றையும் இங்கு குறிப்பிடுதல் பொருந்தும். இற்றைக்கு அறுபத்து மூன்று வருடங்களுக்கு முன் ஒரு ஆனி மாதத்தில் இரண்டு உத்தர நட்சத்திரங்கள் வந்தபோது இம்மூவருள்ளும் கருத்து முரண்பாடு உண்டாகி முன் உத்தரத்தில் பால் பழம் வைக்க வேண்டும் எனப் படையாண்டவெளி; அ. பொ. த. தம்பிமுத்துப்போடி விதானையும், கடுக்காமுனை செ. பொ. த. வேலாப்போடி விதானையும் சேர்ந்து உத்தரத்துப் பொங்கல் பூசை நடத்தினர். பண்டாரியாவெளி உ. பொ. த. தம்பிமுத்துப் போடி விதானை ஆனிக் கடைசியில் வந்த உத்தரத்தில் பொங்கல் பூசையை நடத்தினார். அந்த வருடத்தில் இரண்டு விழாக்கள் நடைபெற்றன.

இதன்பின் வன்னிமை முதலியாரின் ஆலோசனைப்படி பொது மக்கள் கூடி வருடத்தில் ஒரு உற்சவம், ஆனி மாதம் முற்பகுதியில் வரும் உத்தர நட்சத்திரமே பொருத்தமானதென்றும் இனிமேல்

அப்படியே வருடாந்த உற்சவம் நடத்தப்பட வேண்டும் எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. கிராமத் தலைமைக்காரர்களது நிருவாகம் திரு. வே. கந்தப்போடி அவர்களது காலம் வரை நீடித்தது. 1963 ஆம் ஆண்டிற் கிராமசேவை அலுவலர் பதவியாக மாற்றம் பெற்றதும் கோயில் நிருவாகம் படிப்படியாகப் பொதுமக்கள் கைக்கு மாறியது. 1967.08.04 ஆந் திகதி நடந்த பொதுக் கூட்டத்தில் ஒரு நிருவாக சபை அமைக்கப்பட்டது. அம்பிலாந்துறை, கடுக்காமுனை,, பண்டாரியாவெளி, படையாண்டவெளி, மகிழடித்தீவு, அரசடித்தீவு, பட்டிப்பளை ஆகிய ஆறு கிராமங்களிலிருந்து கிராமத்துக்கு மூவர் வீதம் நிருவாகசபை உறுப்பினர் தெரிவு செய்யப்பட்டு அவர்களுள் தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர் என்போரும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். அந்த நிருவாக அமைப்பும் காலப் போக்கிற் திருப்தியற்றதாகக் கருதப் பட்டுக் கடந்த 1987 ஆம் ஆண்டில் ஸ்ரீநாகதம்பிரான் ஆலய பரிபாலன சபையென்ற நிருவாக சபை அமைக்கப்பட்டது. இதற்குப் பொதுச்சபையில் இருந்து தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர், உப தலைவர், உப செயலாளர் ஆகிய ஐவரும்; திருவிழாக் கிராமங்கள் ஆறிலிருந்தும் கிராமத்துக்கு இருவர் வீதம் பன்னிரண்டு நிருவாக சபை உறுப்பினர்களுமாக மொத்தம் பதினேழு பேரைக் கொண்ட நிருவாக சபை ஏற்படுத்தப்பட்டது.

1987 ஆம் ஆண்டில் நியமிக்கப்பட்ட நிருவாகசபை, வெளிவீதி போதாதெனக் கண்டு நான்கு ஏக்கர் நிலம் தனியாரிடமிருந்து பெற்று இடவசதியையேற்படுத்தியது. நீண்ட காலமாக இருந்து வரும் குடி நீர்ப்பிரச்சினை தொடர்ந்தும் இருந்து வருகின்றது. நான்கு கிணறுகள் மட்டுமே பொதுமக்கள் பாவனைக்குள்ளது. உற்சவ காலத்தில் தண்ணீர்க் கஷ்டங் காரணமாகக் கடுக்காமுனைக் குளத்துநீர் திறந்து விடப்படுகின்றது. ஆகவே இக்குறை உடனடியாக நீக்கப்பட வேண்டியதாகவுள்ளது. தங்குமிட வசதிகள் அறவே கிடையாது. இவற்றை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தரச் சைவாபிமானிகளும் மற்றையோரும் முன்வந்து உதவ வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றனர்.

ஆரையம்பதி

ஸ்ரீ பரமநயினார் கோயில்

காவும் பொழிலுங் கழிமுகமும் புள்ளணிந்து ஏரியும் மல்கி இரத்தின தீபமென நாவலர் போற்றும் அணிசால் இலங்கையின் சீரார் குணதிசையில் ஏரால் இயன்ற செந்நெல் இன்சுவை தெங்கின் இளநீரும் தீம்பலாவின் கனிகளும் எங்கும் குறையாது வழங்கும் நன்னாடு மட்டக்களப்பு. இதன் தென்பால் உள்ளது ஆரையம்பதி என்னுஞ் சைவக் கிராமம்.

ஆரையம்பதியின் எல்லைகளாகத் தெற்கே தாழங்குடாவும் மேற்கே வாவியும், கிழக்கே கடலும், வடக்கே காத்தாங்குடியும் அமைந்துள்ளன. முற்காலத்திலிருந்து இக்கிராமத்திலே வண்ணார் தெரு, பறையர் தெரு, வேளாளர் தெரு, கைக்கோளர் தெரு, சாணார் தெரு, முகத்துவாரத் தெரு, நடுத்தெரு, ஆரைப்பற்றைத் தெரு எனப் பல பகுதிகள் உள்ளன. இவற்றுள் முகத்துவாரத் தெரு சனத்தொகையிற் பெரியது. ஆரையம்பதியின் முகத்துவாரமாய் விளங்கியதால் அதற்குரிய காரணப் பெயர் ஏற்படலாயிற்று. அங்கொரு துறையுண்டு. படுவான் கரையிலுள்ள கொக்கட்டிச்சோலை முதலான ஊர்களிலிருந்து நெல், மரம், கல் முதலியவற்றை வள்ளங்களில் ஏற்றிக்கொண்டு அங்கு போவது வழக்கம்.

ஆரையம்பதி மக்களில் விவசாயிகளும், மீனவர்களும், கட்டிடத் தொழிலாளரும், தச்சரும், அரசாங்க சேவையாளரும் அதிகமாய் உள்ளனர். அங்கு பல கோயில்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றை மேல் வரும் பாடல் நயம்பெற வர்ணிக்கின்றது:

மாலொடு மரனார் மருவியதாலே சுதனாம்
பரம நயினாரெனுந்

தேவின் வளர்திருக் கோயில் வடக்கினிலுண்டு
வளர்தெற்கில்

மாலுறை கோயில் அவர்மருகர் மதகஜருபருறை
கோயில்

வேலவர் கோயில் விளங்கு தமிழ் வேணியின் கோயில்
விரைந்தேகில்

காவல்செய் தெய்வக் கடவுளரின் காட்சிகொள்
கோயில் கீழ்பாலாய்

ஊழிக்கூத்தின் உயர்காளி உறையும் கோயிலொடு
மாரித்

தேவியும் பேச்சியும் திகழ்கோயில்
திக்கினிலெங்கும் பல

கோயிலாகி விளங்கும் அந்நூராம்
ஆரையம்பதியெனு மழகூரே.

இந்தியாவின்றும் யாழ்ப்பாணம், முல்லைத்தீவு ஆகியவற்றி
லிருந்தும் கதிர்காம யாத்திரை செல்பவர்கள் ஆரையம்பதி ஊடாகச்
செல்வது வழக்கம். ஏறக்குறைய 150 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட
காலத்திற் கதிர்காமஞ் செல்வதென்றால் மிகச் சிரமமான காரிய
மாகும். பாதைகள் கடினமானவை; அவை வன விலங்குகள் மிகுந்
தவை; அடர்ந்த காடுகள் வழியாக அமைந்தவை. காட்டுப் பாதை
வழியாகப் போகும் யாத்திரிகர்கள் அரசாங்க அதிபரின் அனுமதி
பெற்றுக் கொண்டே போக முடியும். யாத்திரை புறப்படுவோர்
எல்லோரும் கதிர்காமஞ் சென்றடைவதில்லை; பலர் சுகமாக வீடு
திரும்புவதுமில்லை. பலர் கதிர்காமஞ் செல்ல முடியாமல் இடை
வழியிலுள்ள கிராமங்களிலே தங்கி அவற்றைத் தங்கள் சொந்த
இடங்களாக்கிக் கொள்வதுமுண்டு. கதிர்காமம் புறப்பட்டுச் சென்ற
சிலர் இவ்விதமாக ஆரையம்பதியிலே தங்கிவிட்டனர்.

ஸ்ரீ பரம நயினார் கோயிலென வழங்கும் ஐயனார் கோயில்
முகத்துவாரத் தெருவிலுள்ளது. பரமநயினார் என்னும் பெயரானது
எல்லாம் வல்ல இறைவன் என்னும் பொருள் கொண்டதாகும்.
யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புறப்பட்டுக் கதிர்காமத்துக்கு யாத்திரை மேற்
கொண்ட ஒருவர் இங்கே தங்கிவிட்டார் என்பதும் ஐயனார் வழி
பாட்டை அவரே இங்கு அறிமுகஞ் செய்தார் என்பதும் ஐதீகம்
அவரால் அமைக்கப்பட்ட ஆலயம் வழிபாட்டுத் தலமென்ற வகையிலே
பிரசித்திபெற்றது. பரமநயினார் என்னும் பெயருள்ள ஐயனார்
கோயில்கள் காலப்போக்கிலே செங்கலடி, தாழங்குடா என்னும் ஊர்
களிலும் உருவாக்கப்பட்டன. தாழங்குடாவில் வருடமொருமுறை பரம
நயினார் சடங்கு நடைபெற்று வருகிறது. அங்கு பூசாரிகளே அர்ச்சக
ராகக் கடமை செய்வர்.

ஆரையம்பதியிலுள்ள ஐயனார் கோயில் பறங்கியர் காலத்தில் மறைந்துவிட்டது. பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்திலே தலத்தில் மீண்டும் வழிபாடு ஆரம்பமாகியது. அந்நாட்களிற் பந்தலொன்றினை அமைத்து ஆண்டுதோறும் வழிபாடு நிகழ்த்தினார்கள். பின்பு 1930 ஆம் ஆண்டளவிலே ஆலயமொன்று கல்லாற் கட்டப்பெற்றது. அது இரு மண்டபங்களைக் கொண்ட மடாலயமாகும். மண்டபங்களில் ஒன்று கருவறையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அதிலுள்ள பீடமொன்றிலே சூலம் அமைந்திருந்தது. நாள்தோறும் பிற்பகலில் நேரகால மென்றில்லாது ஊரவர் பரமநயினாருக்கு விளக்கு வைத்து அவல், கடலை, ரொட்டி முதலியவற்றைப் படைத்து வழிபடுவது வழக்கம். வெள்ளிக்கிழமைதோறும் வழிபாடுகளும் பஜனைகளும் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றன.

இந்த ஆலயத்தில் 1970 ஆம் ஆண்டு வரைச் சடங்குகளைப் பூசாரிகளே செய்தனர். ஆனி மாதத்துப் பூர்வபக்ஷத்து நாலாம், பிறைக்குமுன் புதன், சனி ஆகிய வாரங்கள் தவிர்ந்த நாட்களிற் சடங்கு நடைபெறுவது முறைமை. பூசாரி முறைப்படி நோர்ப்புக் கட்டியபின் சடங்கு நடைபெறும். மஞ்சட் சோற்றைச் சமைத்துச் சாமவேளையில் அதனை ஒரு முடிச்சிலே கட்டி ஆலயத்தின் முன்பு தொங்க விடுவதே நோர்ப்புக் கட்டுவதாகும். நோர்ப்புக் கட்டியபின் அடுத்த நாளே பரமநயினார் சடங்கு நடைபெறும். பரமநயினாரின் கணங்களான வதனமாரின் கோலத்திலும், மாரியம்மன், பேச்சியம்மன், வீரபத்திரன் முதலிய தெய்வங்களின் கோலங்களிலும் உருக்கொண்டு ஆண்கள் ஆடுவார்கள். வதனமாரின் உருவில் வருவோர் வில், அம்பு, பொல்லு ஆகியவற்றைக் கையிலேந்தியவண்ணம் ஆடுவார்கள். மாடுகளைப் பிடிக்கும் பாவனையில் மழுக் கயிற்றை வீசி ஆட்களை இழுப்பர், முன்னாட்களில் இந்த ஆட்டம் கவர்ச்சிமிக்கதாய் அமையுமென்று முதியோர் சொல்வர்.

தெய்வங்களின் பாவனையில் வருவோரை மந்திரவாதிகள் படுகளம் போட்டு ஆடவிடாது மந்திரத்தாற் கட்டுவர். எதிர் தரப்பிலுள்ள மந்திரவாதிகள் கட்டுக்களை மந்திரத்தால் வெட்டித் தெய்வங்களின் கோலந் தாங்கியவர்களை ஆட வைப்பர். மந்திரவாதிமூலம் போட்டிகளைப் பார்ப்பதற்காக அயற் கிராமங்களில் இருந்தும் மக்கள் பெருந்திரளாக வருவதுண்டு. மாந்திரீக முறைகளைத் துறைபோகக் கற்றவரும் அண்ணாவியாராக விளங்கியவருமான பரிகாரி பொன்னம் பலத்தின் காலத்திற் பரமநயினார் சடங்கு அற்புதமான முறையில் நடைபெற்றது.

சடங்கிலே பரமநயினார் காவியம், பரமநயினார் அகவல், வதனமார் காவியம், வதனமார் அகவல் முதலியன படிக்கப்படும். வதனமார் காவியத்தில் மேல்வருங் கதை அடங்கியுள்ளது: மங்கலர், நயினார் என்னும் நாமங்களும் பரமநயினாருக்குரியவை. அவர் ஒரு சமயத்திலே செந்தாமரை மலரிற் தோன்றினார். உமாதேவியின் அம்சமாக அந்தணர் குலமொன்றில் அவதரித்த சுவாதியம்மை என்பவள் பன்னிரண்டு வருடங்களாகத் தவமிருந்து மங்கலரிடம் பிள்ளை வரங் கேட்டாள். அவளின் தவப்பயனாக வதனமார் நூற்றுவர் பிள்ளைகளாகப் பிறந்தனர். மங்கலனார் இவர்களின் தலைவராய் விளங்கினார். மங்கலனாருக்கு வாகனமொன்று தேவைப்பட்டதால் அவர் வதனமார்களை வனத்திற்குப் போய் உன்னதமான யானையொன்றைப் பிடித்து அதனைத் தனது வாகனமாக்கினார். அதன் பின்னர் அவர்கள், அயோத்தியிலிருந்து புறப்பட்டுத் தஷிணாபதம் வழியாக இலங்கைக்கு வந்தனர்.

மங்கலரோடு வந்த வதனமார் இலங்கையிலுள்ள பல கிராமங்களுக்குச் சென்று அங்கே வீரதீரச் செயல்கள் பல புரிந்தனர். காலப்போக்கில் வதனமார் வெளி என வழங்கும் வாசூர வெளி அவர்கள் வதியும் பதியாகிவிட்டது. அங்கே வதனமார் பலர் தேனெடுத்துக் குடிக்க முற்பட்டபோது, அதிசயமான காளை மடொன்று வில்குளப் பகுதியில் உலாவுகிறதென்று ஒரு வதனன் வந்து சொன்னான். எல்லோருமாகப் போய் மாட்டைத் துரத்தி அதனோடு போர் செய்து இறந்தனர். மங்கலனார் போய் அவர்கள் உயிர் பெற்று எழும்புமாறு அருளினார். இறந்து பிறந்தமையால் வதனமார்கள் எச்சிற்பட்டவர்களென்று கூறி அவர்களுள் ஒவ்வொருவரையும் ஒவ்வொரு ஊருக்குங் காவலராய் இருக்குமாறு மங்கலர் சொன்னார். ஊழிக் காலம் முடிந்த பின்பு தான் வந்து அவர்களைத் தேவலோகத்துக்குக் கூட்டிப் போவதாகவும் மங்கலர் உறுதி கூறி மறைந்தனர்.

1955 ஆம் ஆண்டிலே ப. க. சுப்பிரமணியம் என்பவரின் தலைமையில் ஊரவர் கூட்டமாகக் கூடி மடாலயமாக அமைந்திருந்த கட்டிடத்தை இடித்து அகற்றிவிட்டுப் பரமநயினாருக்கு ஆகம விதிப்படி நித்திய நைமித்திக கருமங்கள் செய்யத்தக்க கோயிலொன்றை நிர்மாணிக்கத் தீர்மானித்தனர். அதற்கமைய மடாலயமும் அருகிலிருந்த ஆலமரமும் அகற்றப்பட்டன. கட்டிடவேலைகள் முடியும்வரை வழிபாடு செய்வதற்கென ஒரு சிறிய கோயிலையும் கட்டினார்கள். குஞ்சிதபாத ஆசாரியின் ஆலோசனைப்படி 10.11.1955 ஆம் நாளன்று இரவு அத்த நக்சுத்திரங் கூடிய சுபவேளையிலே சங்குஸ்தாபனஞ் செய்தனர். பின்பு ஊர் மக்கள் கொடுத்த நிதியை ஆதாரமாகக் கொண்டு கர்ப்பக்கிருகம், அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், தம்ப

மண்டபம் ஆகிய அம்சங்களைக் கொண்ட கோயில் கட்டி முடிக்கப் பெற்றது. கர்ப்பக் கிருகம் 20 அடி உயரமானது. அது சதுரமான வடிவில் ஒற்றைத் தளமாக அமைத்த சிறிய விமானத்தைக் கொண்டுள்ளது. அதன் கிழக்குப் புறத்திலே வள்ளி தெய்வயானை சமேதரும் மயில்வாகனருமாகிய முருகப்பெருமானின் தோற்றமும் தெற்கிலே, யோகதக்ஷிணாமூர்த்தியின் வடிவமும் அமைந்துள்ளன. மேற்கிலே கருடாருட மூர்த்தியான மகா விஷ்ணுவும் வடக்கிலே சிவபெருமானும் விநாயகரும் அமைந்துள்ளனர். நாகதம்பிரான், வைரவர், சண்டேஸ் வரர், நவக்கிரகங்கள் ஆகிய பரிவார தேவர்களுக்கும் இங்கு ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. விநாயகர், வள்ளி தெய்வயானை சமேதரான சுப்பிரமணியர், சந்திரசேகரர், கண்ணகி ஆகியோரின் பஞ்சலோகத்திலான எழுந்தருளி விக்கிரகங்களும் இங்குள்ளன.

இக்கோயிலிற் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்றுள்ள மூர்த்திகளை மேல் வரும் பாடல் நயம்பெற வர்ணிக்கின்றது:

நலந்தரு நாகதேவர் பின்னிருந்துகாக்க
நன்மைசெறி நவக்கிரகங்கள் மேற்கேயிருப்ப
வன்மைமிகு வைரவர் எதிரிருந்து நோக்க
புன்மைநீக்கும் விநாயகன் முன்னமர
நல்வின்பமருளும் உமாதேவியும் கைலைநாதன் லிங்கமதாய்
இடம் வலமாய் மகாமண்டபத்திருப்ப
கன்ம வினை நீக்கும் பூரணை புட்கலை சமேதராக
ஹரிஹரன் கற்பகிருகத்தமர்ந்தாரே.

1982 ஆம் வருஷத்திலே சிவலிங்கமும் உமாதேவியாரின் படிமமும் முறையே மகாமண்டபத்தின் கிழக்கிலும், மேற்கிலும் தாபனஞ் செய்யப்பட்டன. அத்துடன் வசந்த மண்டபமும் கட்டப்பெற்றது. பரம நயினார், பூரணை, புட்கலை, உமாதேவியார் ஆகியோரின் பஞ்சலோக விக்கிரகங்களும் இக்காலமளவிலே உருவாக்கப்பெற்றன. முன்பு அமைந்திருந்த தானத்திலே புதிதாகக் கோயில் கட்டப்பெற்றதனால் 1970 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதத்திலே அத்த நஷத்திரம் கூடிய தினத்திலே (23.03.1970) ஆவர்த்தன நவகுண்ட நூதனப் பிரதிஷ்டா கும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. திருகோணமலை வில்லுரன் றிக் கந்தசுவாமி கோயிலின் பிரதம குருக்களாக விளங்கிய சிவாகம சாகர பூஷணம் பூ. க. சிவசுப்பிரமணியக் குருக்கள் அதனைச் செம்மையாக நிறைவேற்றினார். அந்நாள் முதலாக நித்திய நைமித்திக பூசைகள் இங்கு ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றன. ஆனி உத்தரத்தைத் தீர்த்தோற்சவமாகக் கொள்ளும் வகையிலே பத்துநாள் அலங்கார உற்சவங்கள் ஆண்டுதோறும் நடைபெறுகின்றன.

கோயில்களிலே பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கொருமுறை கும்பாபிஷேகம் செய்ய வேண்டும் என்பது விதி. எனவே 1982 ஆம் ஆண்டு துந்துபி வருடம் ஆனி மாதம் 24ஆம் நாளன்று (1982.08.08) இரண்டாவது கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. இது அஷ்டபந்தன உத்தம நவகுண்ட புனராவர்தன கும்பாபிஷேகமாகும். இதனை, யாழ்ப்பாணத்துத் திருநெல்வேலி முத்துமாரியம்மன் கோயில் ஆதீன கர்த்தரான கிரியாபூஷணம் க. சிவலோகநாதக் குருக்கள் செய்து வைத்தனர். 1989 ஆம் ஆண்டிலே கொடித்தம்பம் தாபிக்கப்பட்டது. அதன் பின்பு பிரம்மோற்சவம் நடைபெற்று வருகின்றது.

பரமநயினார் கோயிலிற் பூரணை நாட்களிலே திருவிளக்குப் பூசை நடைபெறுகின்றது. புரட்டாதி சனி, கந்தசஷ்டி, விநாயகர் சஷ்டி, கேதார கௌரி விரதம் ஆகியவற்றுக்குரிய தினங்களிலே விசேடமான பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. இறுதிப் புரட்டாதிச் சனியன்று சனிக் கிரகத்து அபிஷேகமும் ஹோமமும் நடைபெறும். கந்தசஷ்டிக் காலத்திலே கந்தபுராணப் படிப்பும் திருவிழாவும் நடைபெறுகின்றன. இக்காலத் திருவிழா தீர்த்தோற்சவம், பொங்கல் என்பவற்றோடு நிறைவு பெறும்.

விநாயகர் சஷ்டி விரதம் அனுஷ்டிக்கப்படும் 21 நாட்களும் விநாயகப் பெருமானுக்குப் பொங்கலும் அலங்கார பூசைகளும் நடைபெறும். இறுதி நாளாகிய பெருங்கதை தினத்திற் பெரிய பொங்கலும் பலவிதமான நிவேதனப் பொருட்களுடன் அலங்கார பூசை நடைபெறும். இவ்விரதத்தைப் பலர் அனுஷ்டிப்பர். கேதார கௌரி விரத காலத்தில் 21 நாளும் சிவலிங்கத்தின் முன் கும்பங்கள் வைத்துப் பூசைகள் நடைபெறும். கார்த்திகை மாதம் முழுவதும் சிவலிங்கத்துக்கு முன்னே கும்பங்கள் வைத்து 'காசிகண்ட பூசை' நடைபெறும்.

வைகாசியில் ஏழு நாட்கள் கண்ணகி அம்மன் சடங்கு நடைபெறுகின்றது. பூரணை நாளன்று திருக்குளிர்ந்தி இடம்பெறும். அதிலே ஆயிரக்கணக்கில் அடியார்கள் கலந்து கொள்வர். மறுநாள் மாலை நடக்குந் திரு ஊஞ்சலோடு சடங்கு நிறைவுபெறும்.

மார்கழித் திருவெம்பாவை பத்து நாட்களும் காலைப் பூசையும் திருவிழாவுஞ் செய்யப்படுகின்றன. அத்தினங்களிலே திருவாசகம் படிக்கப்படும். திருவிழாவின் முடிவிலே திருவாதவூரடிகள் புராண பாராயணம் நிகழும். ஆருத்திரா அபிஷேகத்தன்று கடலிலே சமுத்திர தீர்த்தம் நடைபெறும். அது முடிந்து சுவாமி திரும்பி வரும்போது அடியார்களை மஞ்சள் நீரால் முழுக்காட்டுவர். சுவாமி கோயிலுக்குத் திரும்பியதும் திருபொன்னூஞ்சல் வைபவம் இடம்பெறும்.

கர்ப்பக் கிருகத்தில் அமைந்துள்ள பரமநயினாரின் வடிவம் ஆசன நிலையில் இடக்காலை உட்புறமாக மடித்து வலக்காலைத் தொங்க விட்ட கோலத்தில் அமைந்துள்ளது. ஒரு கரம் வரதஹஸ்தமாகவும் மற்றக்கரம் செண்டினைத் தாங்கிய நிலையிலும் அமைந்துள்ளது. பரமநயினாரின் வலப்பக்கத்திலே பூரணையும் இடப்பக்கத்திலே புட்கலையும் குவளை மலர் ஏந்திய நிலையில் அமைந்துள்ளனர். பரமநயினாரின் எழுந்தருளி வடிவத்திலே அவர் ஆசன நிலையிலும் தேவியர் ஸ்தானக நிலையிலும் இருப்பதைக் காணலாம். சந்திர சேகரர், விநாயகர். முருகன் ஆகியோரின் எழுந்தருளி வடிவங்கள் ஸ்தானக நிலையில் உள்ளன. வைகாசி மாதத் திருவிழாவில் ஒரு கரத்திலே சிலம்பினை ஏந்திய ஸ்தானக நிலையிலுள்ள கண்ணகி அம்மனின் உருவத்தை எழுந்தருளியாக உள்வீதி வழியே கொண்டு செல்வர்.

தைப்பூசம், மாசிமகம், சிவராத்திரி, பங்குனி உத்தரம், சித்திரைக் கஞ்சி, சித்திர புத்திர நாயனார் பூசை, ஆடி நாகதம்பிரான் பொங்கல், ஆவணி விநாயக சதுர்த்தி, கார்த்திகை விளக்கீடு முதலிய காலங்களிலும் சிறப்புப் பூசைகளும் திருவிழாவும் அபிஷேகங்களும் செய்யப்படும்.

ஆனிப் பரணியிலே துவஜாரோகணத்துடன் ஆரம்பமாகும் பிரம்மோற்சவம் உத்தரத்தன்று தீர்த்தோற்சவத்துடன் முடிவு பெறும். மதியத்திலும் மாலையிலுந் திருவிழாக்கள் நிகழும். முதல் நான்கு திருவிழாக்களும் ஆலய பரிபாலன சபையினால் நடத்தப்படுகின்றன. அவை கோயில் திருவிழாக்களாகும். இந்நாட்களிற் சுவாமி எழுந்தருளி உள்வீதி வலம் வருவது வழக்கம். ஐந்தாம் நாள் விழா 'குருக்கள் திருவிழா' எனப்படும். ஐந்தாம் நாள் முதலாகச் சுவாமி எழுந்தருளி உள் வீதியும், வெளி வீதியும் வலம் வருவது வழக்கம்.

வெளி வீதி வலம் வரும்போது விநாயகர் குதிரை வாகனத்திலும், சந்திரசேகரர் இடப வாகனத்திலும், பரமநயினார், பூரணை புட்கலை சமேதராக, யானை வாகனத்திலும், வள்ளி தெய்வயானை சமேதரான முருகப்பெருமான் மயில் வாகனத்திலும் எழுந்தருளி வருவர். வாகனங்கள் அழகான தோரணங்களினாலும் மின் விளக்குகளாலும் அலங்கரிக்கப்படும். பல நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் இத்திருவிழாக்களுக்கு வந்து சாம்பவ தீட்சை பெற்றுக் கொள்வர்.

தீர்த்தோற்சவத்தன்று அதிகாலையிலே திருப்பொற்சண்ணம் இடித்துக் கொண்டு, பல நூற்றுக்கணக்கான அடியார்கள் சூழ்ந்துவரக் கோயிலிலிருந்து புறப்பட்டுச் சுவாமி கிழக்கு நோக்கி எழுந்தருளிச்

செல்வர். கடற்கரையை அடைந்ததும் அஸ்திரதேவருக்கு அபிஷேகம் நடைபெறும். அதற்குப் பின் தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறும். அது முடிந்தபின் சுவாமியை ஆலயத்துக்கு அழைத்துவருவர். வழி நெடுகிலுந் தோரணங்கள் தூக்கிக் கும்பம் வைத்து மக்கள் சிறப்புச் செய்வர். சுவாமி கோயிலுக்குப் போனதும் யாகசாலை பிரிக்குங் கிரியைகள் இடம்பெறும். அதற்குப் பின் அடியார்களுக்கு அன்னதானம் வழங்கப் படும். அன்றிரவு திருப்பொன்னூஞ்சலும் துவஜ அவரோகணமுஞ் சம்பவிக்கும். பிராயச்சித்த அபிஷேகம், வைரவர் பூசை என்பவற் றோடு அடுத்த நாள் பிரம்மோற்சவம் முடிவுபெறும்.

கோயிலுக்கு நன்கொடையாகத் திருமதி மாரிமுத்து பாக்கியம் என்பவர் நிந்தலூரிலுள்ள 6.5 ஏக்கர் அளவிலான வயல் நிலத்தை வழங்கியுள்ளார். இந்நிலத்தாற் கிடைக்கும் வருமானம் ஆலயச் செலவு களுக்கான பிரதான ஆதாரமாகும். அதில் வருடா வருடம் இருபோக வேளாண்மைச் செய்கையுண்டு. கடைகளிலிருந்தும் சந்தை கூடு மிடத்திலிருந்தும் கோயிலுக்குரிய வருமானங்கள் உள்ளன. ஆயினும் அண்மைக் காலங்களில் ஏற்பட்டுள்ள சீரழிவுகளினால் அவை இப்போது கிடைப்பதில்லை.

ஆரம்ப காலத்தில் ஆலய பூசகராகச் சிவஸ்ரீ இ. கந்தசாமிக் குருக்கள் கடமை புரிந்தார். பூசகராகப் பணிபுரிந்த 26 வருட காலப் பகுதியில் இவர் கோயிலின் விருத்திக்குஞ் சிறப்பிற்கும் அரிய சேவைகள் புரிந்துள்ளார். இவருக்குப் பின் குரும்பசிட்டி பிரதிஷ்டா சீரோமணி சிவஸ்ரீ தி. மாணிக்கவாசகக் குருக்கள் சில வருடங்களாகப் பூசகராக விளங்கினார். அவர் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள தனது முன்னோர்கள் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பார்த்து வந்த கோயிலுக்குப் பொறுப் பேற்றபின் சிவஸ்ரீ க. லோகநாதக் குருக்கள் பரமநயினார் கோயிலின் பூசகராகக் கடமை புரிந்து வருகின்றார்.

ஆலயத்தைப் பரிபாலிப்பதற்கு ஊரவராற் பரிபாலன சபை யொன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சபை வருடந்தோறும் தை மாதத்திலே கூடி 20 பேர் கொண்ட நிர்வாக சபை ஒன்றைத் தெரிவு செய்கின்றது. ஆலய கருமங்களை நடத்தும் பொறுப்பு இதற்குரியது. நிர்வாக சபையினர் கூடிய கூட்டத்திலே தலைவர், உப தலைவரிருவர், செயலாளர், உப செயலாளர், பொருளாளர் ஆகியோர் தெரிவு செய்யப்படுவர்.

தனவந்தரும் ஊரவரின் மதிப்பினைப் பெற்றவருமாகிய ப. க. சுப்பிரமணியம் முதலாவது தலைவராக விளங்கினார். இவர் மேற் கொண்ட முயற்சிகளின் பயனாகவே கோயிலை ஆகம விதிப்படி

கட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. அவர் இறந்த பின் அவருடைய மருமகனாகிய சி. கதிர்காமத்தம்பி தலைவராகக் கடமை புரிந்தார். அவர் காலஞ்சென்ற பின்பு சைவானுஷ்டான சீலரான வே. நல்லதம்பி என்பார்க்கு அப்பதவி உரியதாகியது. அவருடைய பதவிக் காலத்திலே சி. க. பொன்னம்பலம் செயலாளராகவும், செ. சிவஞானம் பொருளாளராகவும் பொறுப்பேற்றிருந்தனர். இவர்களை உறுப்பினராகக் கொண்ட நிர்வாக சபையே முதலாவது கும்பா பிஷேகத்தை நிறைவேற்றியது. இப்போது கு. சுப்பிரமணியம், க. இராசரத்தினம், க. கிருஷ்ணபிள்ளை ஆகியோர் முறையே தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர் என்னும் பதவிகளில் உள்ளனர். இவர்களின் காலத்தில் ஆலயம் மேலும் விருத்தி பெற்றுள்ளது. சுவாமியின் எழுந்தருளி உருவங்கள் சில செய்யப்பட்டுள்ளன; அலங்கார உற்சவம் பிரமோற்சவமாக மாற்றப்பட்டுள்ளது; திருவிளக்குப் பூசை, நாக தம்பிரான் பொங்கல், சனிவார ஹோமம், கண்ணகி அம்மன் பொன்னாஞ்சல் முதலிய வைபவங்களும் ஆலயத்தில் இடம்பெறலாயின.

ஆராயம்பதி ஸ்ரீ பரமநயினார் ஊஞ்சற்பாட்டு

நந்தவன வாவீமலி நாடும் காடும்

நல்லரணாய்ப் பூவுலகைக் காக்க வேண்டி
சங்கரனார் மோகினியாம் அரியோ டாடச்

சாந்தமிக அவதரித்த காந்த மூர்த்தி

சிந்தைமகிழ் சித்தியெல்லாம் சேர்க்குந் தேவே

சிற்பரனார் சிவனாரின் சேவை செய்வோய்

இங்கிதமாய் ஆலைமர நீழன் மேவி

இருந்ததிரு மெய்ப்பொருளே ஆடீருஞ்சல்.

நேரியநற் திருப்பணிசெய் நேசர்க்கு ஈசா

நேர்த்திகளசெய் வார்க்கருளும் மெய்மை நாதா

காரிருளில் அகப்பட்டோர் காணும் வேதா

கனவிலுஞ்சென் றருள் கூட்டும் கருணாமூர்த்தி

சூரியனாய்ச் சந்திரனாய் உலகைக் காக்கும்

சுந்தரரே எம்முதலோர் கண்ட சோதி

ஆரியனாய் அறங்காக்கும் அமரரேறே

ஆரைநகர் தனிமமர்ந்தோய் ஆடீருஞ்சல்.

ஸ்ரீ பரமநயினார் ஆலயத்துக் கண்ணகி அம்மன் ஊஞ்சற் பாட்டு

காவலரும் பாவலரும் போற்ற மண்ணில்
கற்பினுக்கோ ரணியான கன்னியானாய்
கோவலனார் மனையாளாய்க் குவலயத்தே
கோதறு நல்லறமனைத்துங் காத்து நின்றாய்
பூவுலகில் அறம்பிழைத்த பாண்டி நாட்டைப்
பொடிபொடியாய் எரித்ததுவுங் காணநின்ற
தேவர்தொழும் பத்தினியாய்த் தெய்வமானாய்
கண்ணகாம்பிகைத்தாயே ஆடரூஞ்சல்

சீரோங்கும் ஆரையம்பதியினில் வந்தே
செய்யதிரு ஐயப்பர் கோவிலமர்ந்து
பாரோங்கு பூசைதிருப் பணிகள் பல செய்து
பத்தியொடு வழிபாடு செய்யுமடியார்கள்
பேரோங்க அருள்புரிவாய் தாயே எங்கள்
பிழையெல்லாம் பொறுத்தாள வேண்டுமம்மா
காரோங்கு சோலையெனக் குளிர்ந்து நிற்கும்
கண்ணகாம்பிகை தாயே ஆடரூஞ்சல்.

ஸ்ரீ பரமநயினார் காவியச் செய்யுள்கள்

கையதனிலே வில்லம்பு பட்டயம் கட்டாரி
கைக்கிறிக வேல் மழுப்படை சக்கரமும்
வெய்யதொரு ஈட்டிபல ஆயுதமெடுத்தே
மேலான காலாட்கள் சேனைபடையுடனே
ஓய்யமுடன் துல்லி யடைவுட னெடுத்தே
ஓதரிய வெள்ளாணை மீதேறியே தான்
வையக மதிக்கவரு பரமநயினாரே
மறவாத வென் னெஞ்சின் பங்கயத் திருவே.

சீர்வாழி மறைவாழி சிவகாமி வாழி
தென்கதிரை வேல் முருகர்சீர் பாதம்வாழி
கார்வாழி கண்டிமகாராச சிங்கமும் வாழி
கன்னலும் வாழி பயிர் செந்நெலும் வாழி
ஏர்வாழி பூலோக மெங்கணும் வாழி
இயல்சேரும் ஆரையூர் நயினாரும் வாழி
பார்வழி பரமநயினார் வாழ்க வாழி
படிப்பவர்கள் கேட்பவர்கள் வாழ்க வாழியவே.

களு தேவாலயக் கல்வெட்டு

கோயில்கள் பற்றிய கல்வெட்டுப் பாடல்கள்

இலங்கையில் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலே நாட்டுப் பாடல்கள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. மரபுவழியான சமுதாய அமைப்பும் பண்பாட்டு அம்சங்களும் அங்கு நெடுங்காலமாக, இடையறாதும் அண்மைக் காலம் வரை நிலைபெற்றும் வந்துள்ளன. அங்குள்ள சமுதாய அமைப்பினையும் பண்பாட்டு அம்சங்களையும் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய கருவூலங்களாக, நாட்டுப் பாடல்கள் அமைகின்றன. அவை பெரும்பான்மையும் இலக்கியப் புலமையும், அணியலங்கார இலக்கணங்களிற் பயிற்சியும் இல்லாதவர்களினாலே பாடப்பெற்றவை. வித்துவப் புலமையற்றோரும், இனிய சந்தங்களில்; ஓசை நயத்தோடு பாட்டியற்றும் ஆற்றலைப் பெறுதல் கூடும். உணர்ச்சி பூர்வமான அனுபவங்களோ சொன்னயம்மிக்க கவிதா சக்தி ஊற்றெடுப்பதற்கு ஆதாரமானவை என்பது ஆனந்தவர்த்தனர் போன்ற பிரசித்தி பெற்ற இலக்கியவாதிகளின் கொள்கை என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத் தகுந்தது.

நாட்டுப் பாடல்கள்; அவற்றைப் புனைந்தவர்களின் உணர்வுகளையும், நம்பிக்கைகளையும், அனுபவங்களையும் நேரடியாகவே, உணர்த்தும் பாங்கிலுள்ளவை. கவிஞர்கள் இயற்றும் பேரிலக்கியங்கள் சமுதாய வழமைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமையுஞ் சமயங்களிலும் அவற்றை; இலட்சியக் கோட்பாடுகளோடுங் கொள்கைகளோடும் இணைத்து விடுகின்றனர். நாட்டுப் பாடல்களிற் பேச்சு வழக்கிலுள்ள சொற்களும் மொழித் தொடர்புகளும் மிகுந்து காணப்படும். அவற்றுட் பல ஓசை நயத்துடன் அமைந்த 'வசன கவிதை' போன்றவை; அவை வட்டார மொழி வழக்கினையும் பிரதிபலிப்பவை.

கிழக்கிலங்கையிலுள்ள நாட்டுப் பாடல்களை இரு வகையினவாக வகுத்துக் கொள்ளலாம். மக்கள் தனியாகவுங் கூட்டாகவும் தாம் பெற்ற இன்ப துன்ப உணர்வுகளைப் புலப்படுத்துவன அவற்றுள் ஒரு வகை. உழைப்பு, வறுமை, காதல், களிப்பு, வேடிக்கை, நட்பு, ஆற்றாத் துயரம் முதலியவற்றால் ஏற்படும் உணர்ச்சிகளையே அவை பெரிதும் பிரதிபலிக்கின்றன. இத்தகைய பாடல்களே இதுவரை இலக்

கியவாதிகளினதும் விமர்சகர்களினதுங் கவனத்தைப் பெற்றுள்ளன. இவ்விதமான பாடல்களைத் தேடிப் பெற்றுப் பதிப்பித்து வெளியிடுவதில் மட்டுமே அவர்கள் ஆர்வங் கொண்டுள்ளனர்.

ஆலய வழமைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு அமைந்த பாடல்கள் வேறொரு வகைக்குரியன. களு தேவாலயக் கல்வெட்டு என்பது அவற்றுள்ளொன்றாகும். ஆலயங்கள் தொடர்பான கல்வெட்டு என விழங்கும் பாடல்கள் இலக்கியவாதிகளின் கவனத்தை அரிதாகவே பெற்றன. **மட்டக்களப்புப் பூர்வ சரித்திரம்** என்னும் நூலின் ஏட்டுப் பிரதிகளைப் பரிசோதனை செய்து, அதன் வாசகத்தைக் கல்வெட்டுப் பாடல்கள் சிலவற்றின் வாசகங்களோடு சேர்த்து **மட்டக்களப்பு மாநியம்** என்னும் பெயரில் முதன் முதலாக வித்துவான் எஸ். எக்ஸ். சி. நடராசா வெளியிட்டனர். கல்வெட்டுப் பாடல்கள் தொடர்பாக, அன்னார் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் இந்நாள்வரை வேறெவராலும் பின்பற்றப்படவில்லை. ஆலயங்கள் தொடர்பான கல்வெட்டுப் பாடல்கள், பெருந்தொகையானவை கிழக்கிலங்கையில் ஏட்டு வடிவிலே முடங்கிப்போயிருக்கின்றன. அவற்றைத் தேடிப்பெற்றுப் பிரசுரிக்க வேண்டியதேவை இப்போ அவசியமாகின்றது. மக்கள் தமது வீடுகளிலிருந்தும், பல நூற்றாண்டுக் காலமாக தலைமுறை தலைமுறையாகவுங் குடியிருந்த பதிகளிலிருந்தும், முற்றாகவே வெளியேறிச் செல்லும் அவல நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இத்தகைய சூழ்நிலையிற் பெட்டகங்களிற் பதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள பண்பாட்டுச் சின்னங்களும், ஏட்டுச் சுவடிகள் போன்றவையும் முற்றாகவே மறைந்தொழிந்துவிடக் கூடிய நிலையில் உள்ளனவன்றோ! இவற்றையெல்லாம் ஆர்வலர்கள் தேடிப் பெற்று வெளியிடுவார்களாயின் அவர்களின் நாமங்கள் தேச வரலாற்றிலே என்றும் நிலைபெறுமே.

கோயில்கள் தொடர்பான கல்வெட்டுப் பாடல்கள் சமூக அமைப்பினைப் பற்றியும் சமூக வழமைகள் பற்றியும் அறிந்து கொள்வதற்கு ஏதுவான ஆதாரங்களாகும். கோயில் நிர்வாகமும், ஆலய சேவைகளுக்கு சமுதாயப் பிரிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன, வீரசைவரான சங்கமர் மட்டக்களப்புக் கோயில்களிலே பூசை செய்வது வழமை. பல்வேறு சாதிகளிலுள்ள **குடி** என்னும் பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் திருவிழாக்கள், சேவைகள், சடங்குகள் என்பனவற்றைப் பொறுத்தவரையில் வழமைக்குஞ் சூழ்நிலைக்கும் ஏற்ப முன்னீடு பெற்றிருந்தனர். இவை தாய்வழிப் பரம்பரை உரிமையாய் இருந்தன.

இத்தகைய பாடல்கள் எல்லாஞ் சில பொதுவான அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளன. கோயிலின் உற்பத்தி, அதனுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த அரசன் பெயர், தேசத்து வன்னிமை. அர்ச்சகர் பரம்பரை,

ஊழியம், விழாக்கள் என்பவற்றைச் செய்கின்ற குடிகளின் விபரம், சடங்கு முறைகள், கொம்பு விளையாட்டு முதலிய அம்சங்கள் அவற்றிலே வர்ணிக்கப்படுகின்றன. எனவே அவற்றின் பொருள்மரபின் காரணமாகக் கல்வெட்டுப் பாடல்கள், வரலாற்று மூலங்கள் என்ற வகையில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

திருகோணமலையிலுள்ள மச்சகேஸ்வரம் முதலாகத் தெற்கிலுள்ள திருக்கோயில் வரை, கிழக்கிலங்கையிலுள்ள தேசத்துக் கோயில் களுக்கு அங்குள்ள சைவர்கள் தல யாத்திரை செல்வது பூர்வ காலம் முதலாக நிலவிவந்த வழமையாகும். திருவிழாக் காலங்களிலுஞ் சடங்குகளிலும் படிக்கப்படும் பாடல்களைக் கேட்போரிற் சிலரும், அவற்றைப் படிப்போரிற் சிலரும், கோயில்களைப் பற்றிய பாடல்களை உருவாக்கும் மரபொன்று அப்பிராந்தியமெங்கும் விருத்திபெறுவதற்கு வித்திட்டனர் என்று கருதலாம். இந்த மரபிலே வந்த பாடல்கள் பலவற்றிலே கோணேசர் கல்வெட்டின் செல்வாக்குப் பெரிதுங் காணப்படுகின்றது. கல்வெட்டுப் பாடல்களுட் பெரும்பாலனவற்றைத் தேடித் தொகுதிப் படுத்தி, அவற்றை ஒப்பீட்டு முறையில் நோக்குவதன் மூலமே, அவற்றிலே செறிந்துள்ள சமூக வரலாற்றம்சங்களையும், பண்பாட்டு நெறிகளையும் ஆராய்ந்து தெளிவதற்கான நெறிமுறைகளை வகுத்துக் கொள்ள முடியும். மொழிப் பயிற்சியும், வரலாற்று உணர்வும், அப்பிரதேசத்துச் சமூக வளமைகள் பற்றிய தெளிவான அறிவும், ஊர்கள், தலங்கள் என்பன பற்றிய தெளிவான விளக்கங்களும் இதற்கு இன்றியமையாத் தேவைகளாகும்.

களுதேவாலயக் கல்வெட்டு வடிவமும் பொருள்மரபும்

களுதேவாலயக் கல்வெட்டு இதுவரை அச்சில் வெளிவரவில்லை. இதன் வாசகம் கையெழுத்துப் பிரதியாகவே கிடைத்தது. அதிலே பல எழுத்துப் பிழைகள் காணப்பட்டன. பிரதியினை எழுதியவர்களின் கவலையீனத்தினால் இப்பிழைகள் ஏற்பட்டிருத்தல் கூடும். அதுவுமன்றி மூலப்பிரதியிலுள்ள வாசகமே பிழைகளோடு எழுதப்பட்டிருத்தலுங் கூடும். இடையிடையே சில மொழித் தொடர்புகளும் தெளிவற்றுக் காணப்பட்டன. மேலும் கையெழுத்துப் பிரதியானது வசன நடையிலுள்ள கதை போலப் பந்தி பிரித்து எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் அதைப் படித்தவிடத்து அதன் வாசகம் செய்யுள் நடையில் அமைந்தது என்பது தெளிவாகியது. இங்கு அதனைச் சீர்பிரித்து, இயலுமான வரையிலே பொருள் வேறுபாடு ஏற்படா வண்ணமாகத் திருத்தி வெளியிடுகின்றோம். ஏட்டுப் பிரதிகளைக் கண்டு பிடிக்கும் வாய்ப்புடையவர்கள் இதன் வாசத்தைச் செம்மையாக்கி எதிர்காலத்திலே வெளியிடக்கூடும்.

கோணேசர் கல்வெட்டின் காப்புச் செய்யுளே இக்கல்வெட்டின் காப்புச் செய்யுளாக அமைந்துள்ளது. இதன் இரண்டாங் செய்யுள் கோணேசர் கல்வெட்டின் பாயிரச் செய்யுளாகும். எனவே கோணேசர் கல்வெட்டினை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு களுதேவாலயக் கல்வெட்டு இயற்றப்பட்டது என்பது தெளிவாகின்றது. மட்டக்களப்பிலுள்ள, கல்வெட்டுப் பாடல்களிலே குளக்கோட்டனைப் பற்றி வருங் குறிப்புகள் மிக அவதானத்துடன் நோக்கப்படல் வேண்டும் என்பதும் இதனால் உணரப்படுகின்றது.

களுதாவளையிலுள்ள கோயில்களைப் பற்றிய கதையாகவே களுதேவாலயக் கல்வெட்டுப் பாடல்கள் அமைகின்றன. கோயில்களின் உற்பத்தி, அவற்றோடு தொடர்புள்ள குடிகளின் வரலாறு, கோயில் வழிபாட்டு வழமைகள் என்பன பற்றிய சில அம்சங்கள் இவற்றிலே கூறப்பட்டுள்ளன. இவ்விடயங்கள் தொடர்பான வரன்முறை பற்றிச் சொல்லப்படும் குறிப்புகள் எதுவும் ஆதாரபூர்வமானவையாகக் காணப்படவில்லை. ஆலயங்கள் பற்றிய ஐதிகங்களையும் ஆலய வழமைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இப்பாடல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன என்றும் கருதலாம். இக்கல்வெட்டிலே கூறப்பெற்றுள்ள பிரதான அம்சங்களை மேல்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்:

(1) குளக்கோட்டன் காலத்திலே தான்தோன்றீஸ்வரத்திற்கு சேவை புரிந்த சங்கமக் குருக்களும் பண்டாரப்பிள்ளையும் கதிரை(மலை)க்கு யாத்திரை போகப் புறப்பட்டார்கள். அவர்கள் போகும் வழியில் ஓரிரவிலே களுதாவளையிலே தங்கினார்கள். அங்கோர் அவரை மரத்தடியில் நாகம்மை இருப்பதைக் கண்டார்கள். மறுநாட் காலை இருவருமாய்க் காலைக்கடன் முடித்துக் குளத்தில் மூழ்கிவிட்டுச் சிவலிங்க பூசை செய்தபின் திரிலிங்க பூசை செய்யத் தொடங்கினர். அவர்கள் நிலத்தில் வைத்த சிவலிங்க மொன்று மறைந்தது. அவர்களுங் கல்லாறு கரையாவெளி சென்று கூனடிப்பிள்ளையாரின் அருளை வேண்டினர். மீண்டும் அவர்கள் களுதாவளைக்கு வந்தபோது சிவலிங்கம் பூவினுள் மறைந்திருப்பதைக் கண்டு அநிசயமுற்று வணங்கினார்கள். பின் களுதாவளைக் கோயிலைப் பிள்ளையார் கோயிலென நாமமிட்டுத் தேசத்தவர் வணங்குவர் என்று கூறிவிட்டுக் கொக்கட்டிச்சோலைக்குப் போனார்கள்.

(2) நம் வண்டா, லுத்து வண்டா, மகவண்டா, பழகமைக் களுவாஞ்சியார் என்போர்; வேளாளர், முக்குவர், வண்ணார், பறையர் ஆகியோரின் தொழும்புகளை வகை

செய்தனர். கலியுகம் 285 ஆம் வருடம் இடப மாதம் இரண்டாம் திகதி ஆலய வழிபாடுகள் அங்கு ஆரம்பமானது.

- (3) அக்காலத்திற் களுதாவளையின் தென்கிழக்கிற் சட்டிகுடி முக்குவர் குடியிருந்தனர். கந்தபாணந்துறையால் வந்த, பெரிய நாச்சி வம்சத்துக் கண்டன்குடி, சங்குவிழிகுடி என்பவற்றைச் சேர்ந்த வேளாளரும் அவ்வூரில் வாழ்ந்தனர். கோயிலுக்கு வடக்கிலே வலை கட்டி வேடர்கள் வழிபாடு செய்தார்கள்.
- (4) தேவாலயத்திலே பூசை செய்வதற்கு லிங்கதாரிகளான, சங்கமக் குருமாரில் ஒருவரான நீலவண்ணிக் குருவை நியமித்தனர். சோழிய வேளாளர் வம்சத்துப் பெரியபிள்ளை பண்டாரமுங் கிளையினோரும் மகேசுர பூசை செய்தல், அமுது செய்தல், திவசஞ் செய்தல் போன்ற கடமைகளைப் புரிய வேண்டுமென்று ஏற்பாடாகியது. அவர்களின் மரபினர் களுவாஞ்சிக்குடியில் வாழ்ந்தனர். குருமாரிற் சபாபதிப்பிள்ளை என்பார் சீதைப்பிள்ளையின் வம்சத்துப் பெண்ணை மணஞ் செய்தார். பெரியபிள்ளை பண்டாரத்தார் பாணகை அத்தியா குடியில் மணஞ் செய்தனர். களிகெடா முன்மாரி, அத்திமுனை முன்மாரி என்னும் நிலங்கள் கோயிற் கடமைகளைச் செய்வதற்கென நிலந்தமாகக் கொடுக்கப்பட்டன.
- (5) செட்டிபாளையத்துப் பண்டாரப்பிள்ளையான நாகமுத்து களுதாவளையிலுள்ள பெத்தாக்கிளவி வம்சத்து நாகம்மை என்பவளைக் கலியாணம் முடித்தனர். இவரே செட்டிப் போடி என்ற பெயருடன் விளங்கியவர். இவருடைய மருமக்கள் நால்வருங் கோயிலுக்குரிய நீறுகுட்டாவெளி, பறையன்வெளி, பள்ளக்கம்பவெளி, பொழுதறியாவெளிஎன்னும் வயல் நிலங்களை உருவாக்கினார்கள். பன்குளம், வட்டிக் குளம், பெரிய வில்லு, முறப்படுவார், தாளையடி, தபசிக் கட்டு என்பவற்றை இவர்கள் குருக்களுக்குக் கொடுத்தார்கள்.
- (6) செட்டிப்போடியின் மருமக்கள் நால்வருஞ் சிவன்கோயிலைச் சுண்ணாம்பினாற் கட்டினார்கள்.
- (7) கொம்பு விளையாட்டு நடைபெறுவதற்கென்று கண்ணகி அம்மன் கோயிலை அமைத்து, விதானங்கள் பல செய்து, அதனைச் சட்டிகுடி முக்குவருக்குப் பரம்பரை உரிமையாக

வழங்கினார்கள். அங்கு அந்நால்வரும் வயல் செய்யுங் குடிகளுக்கு இடையூறு வராத வண்ணமாக மண்டபத்தடி வயிரவர்க்குப் பூசைகள் புரிவதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்தனர்.

- (8) களுதாவளை, களுவாஞ்சிக்குடி ஆகிய ஊர்களிலே குல தர்மங்களும் வழமைகளும் இவர்களாலே திட்டம் பண்ணப் பட்டன.
- (9) கண்ணகி கோயிலிற் கொம்பு விளையாட்டு சிறப்புற நடக்குங் காலத்தில் சாய்ந்தமருது, நாகமுனை, சேனைக்குடி, எருவில், மகிளூர் ஆகிய ஊர்களிலிருந்து முக்குவர் அங்கு போவது வழக்கம். அவர்களிற் சிலர் அங்கு கலியாணஞ் செய்து தனிக் குடிகளாய்த் தங்கி வாழ்ந்தனர்.
- (10) இக்காலமதில் நாதனை வரையிலுள்ள குறிஞ்சி வேடர்களும் அங்கு வரலானார்கள். அவர்கள் வந்த காலம் 904 ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 19 ஆம் திகதி புதன்கிழமை ஆகும்.
- (11) இக்காலமளவிற் பெத்தாக்கிழவி, பேனாச்சி, போத்தனாச்சி சட்டிகுடி என்னும் பெயர்களால் வழங்கிய நான்கு குடிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் சிவாலயத் தொண்டுகள் புரிந்து வந்தனர்.
- (12) அந்நாளிற் பாணமை வயிற்றுவாரிற் பிறந்தவனும் கிரான்குளத்திலே வாழ்ந்தவனுமாகிய அநுமன் என்போன், செட்டிபாளையத்து நாகப்பச் செட்டியாரின் வம்சாவழியினரான கண்டங்குடி வேளாளர்கள் கண்ணகி கோயிலமைத்து அங்கு ஏழுர்களைச் சேர்ந்தவர்களும் ஆலயப்பணிகள் புரிவதற்கு ஏற்பாடு செய்தான். கிரான்குளம், குருக்கள்மடம், செட்டிபாளையம், தேற்றாதீவு, குடியிருப்பு, களுதாவளை, பழுகாமம் என்பனவே அக்கிராமங்களாகும்.
- (13) தேசமும் ஊர்களுங் குடிகளும் நலம்பெற வேண்டி (வைகாசி மாதத்திலே) விசாக நட்சத்திரமும் பூரணையுங் கூடிய தினத்திலே சடங்கு செய்யுமாறு சித்திர பூபால வன்னிமை ஏற்பாடு செய்தனர். பாடல் சடங்குகளைப் பண்டாரம் பிள்ளைகளே செய்தல் வேண்டுமென்றும் அவர் பணித்தார்.

- (14) களுதேவாலயத்திலே சங்கமக் குருமாரும் பெரியபிள்ளை பண்டாரத்தின் மரபினோரும் பூசைகள் செய்ய வேண்டும் என்றும் அவர் கட்டளையிட்டார்.
- (15) கண்டன்குடி, சருகுபிலிக்குடி, சட்டிக்குடி, வலைக்கட்டு வேடர் ஆகிய நான்கு பகுதியாரும் ஆலய சேவைகள் நடத்திவருங் காலத்தில் கோயிலின் தென்மேற்கு மூலையான கைலாய மூலையில் நாகம்மாள் கோயிலொன்றை அமைத்தார்கள்.
- (16) களுவாஞ்சிக்குடியிலிருந்து குருமார்கள் இருவர் கோயிலுக்கு நடந்து போய் வருவதுண்டு. அக்காலத்தில் வயல் நிலங்களில் விளைகின்ற புதிர் நெல்லைக் குடியானவர்கள் கோயிலுக்குத் தானஞ் செய்தனர்.
- (17) கண்டங்குடியில் மணம்புரிந்த சிதம்பரனின் மகனும் சருகு பிலிக்குடி வீரபத்திரனுமாய்க் கூடி வாழ்ந்தனர். அவர்கள் குடியிற் பிறந்த நாகமுத்து என்போன் வயல்களையும், நீரோடும் வாய்க்கால்களையும் குளங்களையும் உருவாக்கித் தேவதானமாகக் கொடுத்தான். சலிங்கன் கட்டளை செய்த வாறு வள்ளுவரும் வண்ணாரும் படிபெற்று ஆலய சேவைகள் புரியுமாறு ஏற்பாடுகள் செய்தான். அவர்கள் தை, சித்திரை, திருக்கார்த்திகை ஆகிய உற்சவங்களிலே வந்து சேவகம் புரிவதற்கும் திருப்போனகத்திற் பங்கு பெறுவதற்கும் கலிங்கர்குல மன்னன் முன்பு கட்டளையிட்டிருந்தான்.

முன்னே குறித்தவற்றிலிருந்து களுதேவாலயக் கல்வெட்டிலே களுதாவளைக் கோயில்(கள்) பற்றிச் சில ஐதீகங்களும் வரலாற்று அம்சங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன என்பது புலனாகின்றது. இக்கல் வெட்டைப் பாடியவர்கள் ஆலய உற்பத்திகள் பற்றியும் அவற்றின் வரலாறுகள் பற்றியுந் தெளிவான ஆதாரபூர்வமான விடயங்களை அறிந்திருந்தார்கள் என்று கொள்வதற்கில்லை. கொக்கட்டிச்சோலைக் கோயிலுடன் குளக்கோட்டன் கொண்டிருந்த தொடர்புகள் பற்றிய கதையானது கோணேசர் கல்வெட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு புனையப்பெற்ற ஒன்றாகவே தெரிகின்றது. அது கிழக்கிலங்கையிலுள்ள புராதன கோயில்கள் எல்லாவற்றையுங் குளக்கோட்டன் உருவாக்கினான் என்ற மரபு வழமையாகிவிட்ட காலத்திலே தோன்றிய ஐதீகமாகும்.

தான்தோன்றிஸ்வரத்துக் குருக்களும் பண்டாரப்பிள்ளையுங் களுதாவளைக் கோயிலை உற்பத்தியாக்கினார்கள் என்ற ஐதீகம் வீரசைவம் முற்காலங்களிலே ஏற்படுத்தியிருந்த செல்வாக்கினைச் சூசக

மாக உணர்த்துவதாக அமையலாம். றம்பண்டா, லூத்து வண்டா, மக வண்டா, பழகமைக் கழுவாஞ்சியார் ஆகியோர் ஆலய சேவைகளை ஏற்படுத்தினார்கள் என்று கொள்ளும் வகையில் ஒரு பாடல் அமைந்துள்ளது. இவர்களைப் பற்றி அறியுமாறில்லை. இவர்களுள் மூவரின் பெயர்கள் சிங்களப் பெயர்களாகும். முன்னோரு காலத்தில் அதிகாரம் பெற்றிருந்த சிங்களக் குடிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று இவர்களைக் கருத இடமுண்டு. சிங்களக்குடி என வழங்கும் குடிப்பெயரானது முன்னோரு காலத்தில் மட்டக்களப்புச் சமுதாயத்திலே சிங்களவர் சங்கமமாகிவிட்டதைக் குறிக்கின்றது என்பதும் இங்கு கவனித்தற் குரியது.

களுதாவளைக் கோயில்களின் ஆதி வரலாறு பற்றிக் கூறப்படுவன ஆதாரமற்ற புனை கதைகளாக அமையுமிடத்துக் கோயில் நிர்வாகம் கோயிற் சேவைகள் என்பன பற்றிய குறிப்புகள் பெரும்பாலும் வழமை களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்தனவாகவே காணப்படுகின்றன. இப்பாடல்களிலே குறிப்பிடப்பெறும் சித்திர பூபால வன்னிமை பற்றி இப்போ எதனையும் உறுதியாகக் கூறமுடியவில்லை. மண்முனைப் பகுதியிலே வன்னிபம் என்னுஞ் சிற்றரசர் ஆட்சி புரிந்ததாகச் சில பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. ஆலய சேவைகள் வன்னிமையினாலே திட்டஞ் செய்யப்பெற்றன என்பது ஒரு ஆதாரபூர்வமான குறிப்பாகக் கொள்ளத்தக்கது. ஆலய நிர்வாகத்தைக் கண்காணிப்பதும் சமூக வழமைகளை நிலைநாட்டுவதும் வன்னிபங்களின் பொறுப்பாக விருந்தன.

பெத்தாக் கிழவி குடி நாகம்மை வம்சத்தவர்கள் பற்றிய குறிப்பு களோடு வரலாற்றம்சங்கள் சற்றுத் தெளிவு பெறுகின்றன. சிவன் கோயிலைச் சுண்ணாம்பினாலே கட்டியமை, கண்ணகி அம்மன் கோயிலை உருவாக்கிச் சடங்கு செய்ய ஏற்பாடு செய்தமை, தேவ தானங்களை உருவாக்கியமை, ஆலயத் தொழும்புகளைத் திட்டம் பண்ணியமை முதலிய திருப்பணிகளைச் செட்டிபோடியின் மருமக்கள் செய்தனர் என்று சில பாடல்களிற் கூறப்படுகின்றது. இவ்விடயந் தொடர்பாக ஆராய்வதன் மூலம் சில நல்ல பயன்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

களுதேவாலயக் கல்வெட்டு

காப்புச் செய்யுள்

உதய மால்வரை ஒண்கதிரென்ன என்
இதய அம்புயத்து என்றும் விளங்கு
மத கடாசல வாரண மாமுக
முதல்வ னைங்கர மூர்த்தி பதாம்புயம்.

சொல்லுற்ற சீர்க் குளக்கோட்டு மன்னன் சொற்படி சொல்லெனவே
கல்வெட்டுப் பாட்டென்னப் பாடினன் பாதி கதைப் பொருளாய்
அல்லுற்ற கண்டர்தம் பொற்பாதம் நெஞ்சினமுத்தி இகல்
வெல்லுற்ற சீர்க் ஊவிராச வரோதய விற்பனனே.

திருவுமருவு மனுநீதிகண்ட குளக்கோட்டு ராமன்
நிதிவளர சந்நிதி தான்தோன்று மீசன் ஆலயம்
பதிவளர நடத்திவரும் நாளையிலே விற்பரமாம்
குருலிங்க சங்கமக் குருவொடு பண்டாரம்
இருவருமாய் கதிரை நகர் நடந்தவாரே.

செல்லும் வழிதனிலே அன்று நாழிகை ஒன்பதிலே
களுவை நகர் களுதேவ ஆலயமாம்
வெள்ளிலைச் சடங்கு செய்யுமிடம் இவுதானென்று கண்டு
இன்றிதில் நாம் கடமையைக் கருதி அங்கு தங்கினாரே.

தங்கியபின் நாகம்மை தென்மேற்கில்
அவரை மரத்தண்டையில் இருப்புக் கண்டார்
கண்டதுவும் காலைக்கடன் முடித்து உடன் பார்ப்போம் என
குளத்தில் இறங்கிப் பின்தோய்ந்து உலர்ந்து
சிவலிங்க பூசை செய்வதென தெட்சைக் கட்டு திறக்கலானார்.

திறந்து இவர் இருவருள் செய்து
சிவலிங்க அட்சதைகள் முடிந்த பின்பு
திறிலிங்க சிவபூசை செய்த குருபத்திரம் பூ இவற்றுடனே
இலிங்கம் ஒன்றை பூமியின்கண் வைக்கலானார்.

மதியீனமாக இவர் லிங்கம் அதிலொன்ற வைத்தவுடன்
லிங்கம் புஷ்பமுடன் மறைந்து இவர் பிரயாணமானார்
உமைபாகன் மறைந்திருக்கில் உலகோர்க்கு
உறுதிமயம் என்று சொல்லி மனத் தளர்ச்சியுடன்
கல்லாறு கரையாளி கூன் அடிப்பிள்ளையார் இன்று
கருணைபுரிய வேணுமெனவே நடந்தார் குருமார் ஆவோர்.

வந்து இவர் கருவை நகர் பார்க்கும்போது
லிங்கம் அங்கு பூவாய் மறைந்திருத்தல் கண்டு
மதிமயங்கி மாறி நின்று வணங்கலுற்றார்
வணங்கி இவர் பரமனை மனத்துன்னி நின்று வணங்கலானார்.

வணங்கியபின் மண்ணுலகில் மாயபிரான்
உமைபரமன் அருளினாலே களுதே ஆலயத்தை
கணைசனென பெயர்வகுத்து யாரும் வந்து வணங்குவார்
நாம் செல்வோமென வந்து கொக்கட்டுச்சோலை சேர்ந்தார்.

சேர்ந்த பின்பு இன்னவர்கள் கருவைநகர் தன்னில் வாழும்
றம்வண்டா, ஓரத்துவண்டா மகவண்டா பழகமை கருவாஞ்சியாரும்
சென்று அத்துவிதம் நடத்தலாம் எனவே பார்க்க இந்த நகரில்
வேளாளர் முற்குகர் வண்ணார் பறையரும் அறிய வகை செய்தனர் காண்

செய்த பின்பு கலியுகம் பிறந்து
இரண்டு எட்டு ஐந்து ஆண்டு
சென்று இடப மாதில் இரண்டாந் திகதிதனில்
ஆலயமாய் முகூர்த்தமிட்டு வணங்கலானார்.

வணங்கும் போது ஊரில் ஒருபாகமாய்
சட்டிகுடி முற்குகர் தென்கிழக்கில் வாழுவோரும்
கந்தபாணத் துறையில் வரப்பட்ட பெரியனாச்சி
என இருதாய் மார் கிணையில் உள்ளோர்
கண்டன்குடி சங்குவிவி குடிவாழ்வோர்
வேளாளர் இவர் மரபுவரிசை நாலுவிதமாகும்.

இத்தகைமை கோயிலுக்கு வடபாலாக
வலை கட்டி வேடுவர்கள் வணங்கினார்கள்
பாணந்துறை வேளாளர் மகவும்
பேனாச்சி பெத்தனாச்சி சட்டிகுடி முற்குகரும்
சேர்ந்து வளர் மரு கோணலிங்கம் என்று.

இஷ்டலிங்க தாரியாம் சங்கமக்குருமரில் நீலவண்ணிக் குருவும்
 பெரியபிள்ளைப் பண்டாரம் என உற்ற சோளிய வேளாளராம்
 இவரிருவர் தமையும் வரவழைத்தும் போம் போது
 இஷ்டலிங்கம் பூமிமேல் சலம்பொறுக்கப் போனவாறு விளக்க
 வுற்றார்.

விளக்கியபின் நீங்கள் ஈசன்
 மலரடியைப் பூசித்துப் பூசை செய்வீர்
 பண்டாரத்தார் கிளையி லோர் ஊரில்வரும்
 மகேசுர பூசைசெய்தல், அமுது செய்தல் திவசங் செய்தல் என
 வகுத்தார்.

வகுப்புத்தானே வகுத்தவர்கள்
 கழுவாஞ்சிக்குடி பதியாய் வாழ்வார்
 அங்கே குருமாரிற் சபாபதிப்பிள்ளை என்போர்
 சீதைப்பிள்ளை எனஒருவர்
 வம்சபரம்பரையில் மணம் செய்து கொண்டார்.
 பெரியபிள்ளை பண்டாரத்தார் பாணகை மரபான
 அத்தியா குடியாரில் மணங் கொண்டார்.

கொண்டு இவர்கள் வாழ்நாளில்
 களிகெடா முன்மாரி அத்திமுனை முன்மாரி இவர்க்கு ஈந்து
 விதிப்படியே நித்தம் உன்னிதமாக பூசைசெய்து
 அடை அமுது நடாத்தி இவர் வருங்காலம்.

செட்டிகள் பாளையமிட்டபடி வளர்ந்த
 பண்டாரப்பிள்ளையின் பெயர் வகுத்து
 நாகமுத்து என்போன களுவைநகர்
 பெத்தாக்கிழவி வம்சத்தில் நாகம்மைதானை மணந்து பின்னர்
 மணந்த இவன் பெயர் செட்டிப் போடியாகும்.

இன்னவனைச் சேர்ந்து இவர்மருமார் நால்வருமாய்
 ஆலயத்தின்) நிறுகுட்டா வயல் பறையன்வெளி
 பள்ளக்கம்பேவெளி பொழுதறியா வயல் யாவும் இயற்றினானே.
 இயற்றியபின் மீசனால் வெட்டி முதல் திருத்தினோர்
 பன்குளம், வட்டிக்குளம் பெரியவில்லு
 முறப்படுவார் தாளையடி தபசிக்கட்டுத்
 தபோதனர்க்கும் அமைத்தனர் பாரே.
 அரன் ஆலயத்தை இயற்ற எண்ணி
 சுண்ணாம்பு இருபடவை தலமோங்க இயற்றினாரே.

இயற்றியபின் நால்வருமாய் சேர்ந்து
 கொம்பு விளையாட எண்ணியபின்

கோகுலத்தார் சட்டிமுற்றுகர்கள் தங்கள்
 பரம் உரிமையாய் வரவேணுமென்று
 கருநாட்டி வீதிகளில் அலங்கரித்து
 குடிசையிட்டு பரிகலத்து தெய்வமெலாம் வசமுளவே
 மெய்வளர்ந்த பூசைசெய்ய இடமின்றிக்
 குடியார்க்கு கொடுத்தவாதே
 கொடுத்தார்கள் மண்டபத்தடி வயிரவரை மனதில் உன்னி
 வயல்விளைவு குடிகளிற்சு சஞ்சலம் வரவிடாதென்று பலமுறை
 வணங்கினாரே.

களுவை நகர் களுதாவளை களுவாஞ்சி ஊர்க்குடிகளிலே
 தாழ்வு குற்றம் வருங்காலம்
 சாதிகுலம் கோத்திரம் இல்லாது
 குலந்தனிலே குறைகுற்றஞ் செய்தோரை
 சாதிவிட்டு நீக்கி சகவாசம் அன்றுவிட்டு
 காவோலை கொண்டு வரச் செய்ய வைத்தார்.

வைத்த இவர் வெளிவராத விதமாக
 நீர்வாவி மட்டக்களப்பதின் காடு
 என்று பேருமிட்டு மட்டக்களப்பதனிலே
 தேசத்துப் பண்டாடரப்பிள்ளை எனும் பேருமிட்டார்.

இவர் வாழ்நாளில் மற்றோர் கண்டால்
 காவோலை கட்டநிற்பார் கருத்தித் தானே.
 இப்படியாம் இவர் மற்றும் சாதியார்கள்
 கொம்புகட்டி விளையாட்டு நடக்கும் வேளை
 தறபச்சுச்சி வெட்டி கேடயத்தில் ஏற்றவப்
 புரந்துறையில் வைத்தபின் கூடுகள் இட்டு
 முணுகட்டி வம்மி கொண்டு செல்வார்.

களுதேவாலயக் கல்வெட்டு

விநாயகர் வாழ்த்து

உதயமால் வரையில் ஒண்கதிரோனை
 இதய(ம்) அம்புயத்தென்றும் வணங்குவாம்.
 மதகடாசல வாரண மாமுகன் முதல்வன்
 ஐங்கரன் மூர்த்தியைப் போற்றுவாம்.

சொல்லுற்ற சீர்குளக் கோட்டு மனு(ச்) சோழ
மன்னன் சொற்படி சொல்லெனவே
கல்வெட்டுப் பாடினன் பாதிக்கதை புகலாய்
அல்லுற்ற கண்டநற் பொற்பதம் சொல்லில்
நெஞ்சில் அழுத்தியநாள் சொல்லுற்ற சீர்
கவி(ராசவ)தோய விற்பரனே.

திருமருவு மனுநீதி கண்ட குளக்கோட்டு ராமன்
நிதிவளர சன்னிதி தாஃதோன்று மீசன் ஆலயம்
பதிவளர நடத்திவரும் நாளையிலே விற்பரமாம்
குருலிங்கமக் குருவொடு பண்டாரம்
இருவருமாய் கதிரை நகர் நடந்தவாரே.

செல்லும் வழிதனிலே அன்று நாழிகை ஒன்பதிலே
களுவைநகர் களுதேவ ஆலயமாம்
வெள்ளிலைச் சடங்கு செய்யும் இடம் இதுதான் என்று கண்டு
இன்று இதில் நாம் கடமையைக் கருதி அங்கு தங்கினரே.

தங்கியபின் நாகம்மை தென்மேற்கில்
அவரை மரத்தண்டையில் இருப்புக் கண்டார்
கண்டதுவும் காலைக்கடன் முடித்து
உடன் பார்ப்போம் எனக் குளத்தில் இறங்கி
பின் தோய்ந்து உலர்ந்து சிவலிங்க பூசை செய்வதென
தெட்சைக் கட்டு திறக்கலானார்.

திறந்து இவர் இருவருஞ் செய்து
சிவலிங்க அட்சதைகள் முடிந்த பின்பு
திறிலிங்க சிவபூசை செய்த குருபத்திரம் பூ இவற்றுடனே
லிங்கம் ஒன்றை பூமியின் கண் வைக்கலானார்.
மதியீனமாக இவர் லிங்கம் அதில் ஒன்றை வைத்தவுடன்
லிங்கம் புஷ்பமுடன் மறைந்தது
இவர் பிரயாணமானார்.
உமைபாகன் மறைந்திடுகில் உலகோர்க்கு
உறுதிமயம் என்று சொல்லி மனத்தனாசியுடன்
கல்லாறு கரையாவெளி கூன் அடிப்பிள்ளையார் இன்று
கருணைபுரிய வேணு மெனவே நடந்தார் குருமார் ஆவோர்.
வந்து இவர் களுவை நகர் பார்க்கும் போது
லிங்கம் அங்கு பூவால் மறைந்து இருத்தல் கண்டு

மதிமயங்கி மாறி நின்று வணங்கலுற்றார்
 வணங்கி இவர் பரமனை மனுதுன்னி நின்று வணங்கலானார்.
 வணங்கியபின் மண்ணுலகில் மாயபிரான்
 உமை பரமன் அருளினாலே களுதேவ ஆலயத்தை
 கணேசனென பெயர்வகுத்து யாரும் வந்து வணங்குவார்
 நாம் செல்வோமென வந்து கொக்கட்டுசோலை சேர்ந்தார்.
 சேர்ந்த பின்பு இன்னவர்கள் களுவை நகர் தன்னில் வாழும்
 றம்வண்டா, லுர்த்து வண்டா மகவண்டா பழகமை களுவாஞ்சியாரும்
 சென்று அத்துவிதம் நடத்தலாம் எனவே பார்க்க இந்நகரில்
 வேளாளர் முற்குகர் வண்ணார் பறையரும் அறிய வகை செய்தனர்
 காண்.

செய்த பின்பு கலியுகம் பிறந்து இரண்டு எட்டு ஐந்து ஆண்டு
 சென்று இடபமாத மதில் இரண்டாந் திகதிதனில் முகூர்த்தமிட்டு
 ஆலயமாய் வணங்கலானார்.

வணங்கும் போது ஊரில் ஒருபாகமாய்
 சட்டிகுடி முற்குகர் தென்கிழக்கில் வாழுவோரும்
 கந்தபாணந்துறையில் வரப்பட்ட பெரியனாச்சி
 என இரு தாய்மார் கிளையில் உள்ளோர்
 கண்டன்குடி சங்குவிளி குடிவாள்வோர் வேளாளர்
 இவர் மரபுவரிசை நாலுவிதமாகும்.

இத்தகைமை கோயிலுக்கு வடபாலாக
 வலைகட்டி வேடுவர்கள் வணங்கினார்கள்.
 பாணந்துறை வேளாளர் மகவும் வேனாச்சி
 பெத்தனாச்சி சட்டிகுடி முற்குகரும்
 சேர்ந்துவளர் மரு கோணலிங்கம் என்று.

இஷ்டலிங்க தாரியாம் சங்கமக் குருமாரில்
 நீலவண்ணிக் குருவும்
 பெரியபிள்ளைப் பண்டாரம் என உற்ற சோரிய வேளாளராம்
 இவர் இருவர் தமையும் வரவழைத்து பேசும் போது
 இட்டலிங்கம் பூமிமேல் சலம் பொறுக்கப்
 போனவாறு விளக்கலுற்றார்.
 விளக்கியபின் நீங்கள் ஈசன் மலரடியைப் பூசித்து பூசை செய்வீர்
 பண்டாரத்தார் கிளையோர் ஊரில் வரும் மகேசுர பூசைசெய்தல்
 அமுது செய்தல் திவசம் செய்திடுதல் என வகுத்தார்.
 வகுப்புத்தானே வகுத்தவர்கள் கழுவாஞ்சிக்குடி பதியாய் வாழ்வார்
 அங்கே குருமாரில் சபாபதிப்பிள்ளை என்போர்
 சீதைப்பிள்ளை என ஒருவர் வம்சபரம்பரையில்
 மணம் செய்துகொண்டார்.

பெரியபிள்ளை பண்டாரத்தார் பாணகை மரபான்
அத்தியாகுடியாரில் மணங்கொண்டார்.

கொண்டு இவர்கள் வாழ்நாளில் களிகெடா முன்மாரி
அத்திமுனை முன்மாரி இவர்க்கு ஈந்து விதிப்படியே
நித்தம் உன்னிதமாக பூசைசெய்து
அடை அமுது நடாத்தி இவர் வருங்காலம்.

செட்டிகள் பாளையமிட்டபடி வளர்ந்த
பண்டாரப்பிள்ளையின் பெயர் வகுத்து
நாகமுத்து என்போன் களுவைநகர் பெத்தாக்கிளவி வம்சத்தில்
நாகம்மைதனை மணந்து பின்னர்
மணந்த இவன்பெயர் செட்டிப் போடியாகும்
இன்னவனைச் சேர்ந்து இவர் மருமார் நால்வருமாய்
ஆலயத்தி(ன்) நீறுகுட்டா வயல் பறையன்வெளி
பள்ளக் கம்பவெளி பொழுதறியா வயல்யாவும்
இயற்றினானே.

இயற்றியபின் யீசனால் வெட்டி முதல் திருத்தினோர்
பன்குளம், வடிக்குளம், பெரியவில்லு
முறப்படுவார் தாளையடி தபசிக்கட்டுத்
தபபோதனர்கும் அமைத்தனர் பாரே.

அரன் ஆலயத்தை இயற்ற எண்ணி
சுண்ணாம்பு இருபடவை தலமோங்க இயற்றினாரே.

இயற்றியபின் நால்வருமாய் சேர்ந்து
கொம்பு விளையாட எண்ணியபின்
கோகுலத்தார் சட்டிமுற்குகர்கள் தங்கள்
பரம் உரிமையாய் வரவேணும் என்று

கருநாட்டி வீதிகளில் அலங்கரித்து
குடிசையிட்டு பரிகலத்து தெய்வமெலாம் வசமுளவே
மெய்வளர்ந்த பூசைசெய்ய இடமியற்றிக்
குடியார்க்கு கொடுத்த வாறே.

கொடுத்தார்கள் மண்டபத்தடி வயிரவரை
மனதில் உன்னி

வயல்விளைவு குடிகளிற்கு சஞ்சலம் வரவிடாதென்று
பலமுறை வணங்கினாரே.

களுவைநகர் களுதாவளை களுவாஞ்சி ஊர்க்குடிகளிலே
தாழ்வு குற்றம் வருங்காலம்
சாதிகுலம் கோத்திரம் இல்லாது குலந்தனிலே
குறைகுற்றஞ் செய்தோரை சாதிவிட்டுநீக்கி
சகவாசம் அன்றுவிட்டு காவோலை கொண்டுவரச் செய்யவைத்தார்.

வைத்த இவர் வெளிவராதவிதமாக நீர்வாவி
 மட்டக்களப்பதின் காடு என்று பேருமிட்டு
 மட்டக்களப்பதனிலே தேசத்தில் பண்டாரப்பிள்ளை எனும்
 பேருமிட்டார்.

இவர் வாழ்நாளில் மற்றோர் கண்டால்
 காவோலை கட்ட நிற்றார் கருத்தித் தானே
 இப்படியாம் இவர் மற்றும் சாதியார்கள்
 கொம்புகட்டி விளையாட்டு நடக்கும் வேளை

தன குச்சி வெட்டி கேடயத்தில் ஏற்றவப்
 புரந்துறையில் வைத்துப் பின் கூடுகள் இட்டு
 முணுகட்டி வம்மி வம்மிகொண்டு செல்வார்.
 செய்தார் யாவரும் திருப்பாவடை இட்டு கொண்டு கொம்புச் சந்திதனில்
 தலமது மாதங்கி வாலை திரிபுரை கெவுரிக்குப் பூசையாச்சே
 பதிபளர் பூசை கொம்பு விளையாட்டு நடாத்தும் போது
 குலத்தரிமை தவறாது நடாத்தினார்கள்.

சாந்தமருது, நாகமுனை, சேனைக்குடி, எருவில் மகிளூரில்
 இருந்து சில குஜன் மரபார் வருதலானார்.
 வந்து இவர் பெண்களிலே கொள்வனவு கொண்டதால்
 சாதியாருடன் சேராமல் இருந்து வாழ்வார்.

போரேறு நகர் நாதனை ஈறாம் மரமார்கள்
 குறிஞ்சி வேடர் வரவதானார்.

எல்லை நாள் இவர் வந்த காலம் கேளீர்
 தொள்ளாயிரத்து நாலாம் ஆண்டு ஆனி மாதம்
 பத்தொன்பதாம் திகதி புதன்கிழமை பின் வளர்
 அச்சாதியாரும் வரு வரவு காணே.

இத்தகைமை முன்னாளில் பெத்தாக் கிழவி பேனாட்சி
 சுரமுரத்தி போத்தினாச்சி சட்டிகுடி

நால் வரும் தான் வரை நடத்தி வந்தார்.
 வந்து அரன் தொழும்பு செய்துவரும் போது
 தன்னில் குசன் மரபாரில் பாணமை வயிற்று வாராய் வந்து
 கிரான்குளம் வளர்ந்து வாழும் அனுமன் எல்போன்
 கங்கையைக் கொண்டு சென்று செட்டிபாளையம் வந்து
 பூவேறு புங்கமுனை தன்னில் வைத்திருந்த நாகப்பச் செட்டியார்
 வருணமதில் ராமலிங்கச் செட்டிகளில் பிறந்து

உள்ள கண்டங்குடி வேளாளர்கள் கண்ணியமாய் பார்த்து

இது ஆலயமியற்றி அணிபணியாற்றி
 ஏழர்கள் அறியவைத்தால் அகுமெனவே வகுத்தான்.

வகுத்து ஓலையிட்டு கொம்பனையாம் மாது
 பத்தினி கண்ணகைக்கு பதிநாட்டி அலங்கரித்து
 ஏழர்க்கும் பச்ச வெட்டு சடங்கீந்தவாரே.

ஏழர்களும் பெயர் சொல்வேன்
 கிரான்குளம் குருக்கள்மடம், செட்டிபாளையம்
 மான்காடு, தேற்றாத்தீவு, குடியிருப்பு
 களுதாவளை பழகாமம் என்பவையாம்.

இப்படியாய் ஈஸ்வரியை முகூர்த்தம் பார்த்து இருத்தும் போது
 பூபால கோத்திரத்து சித்திர பூபால வன்னிமை தான் சொல்வார்.
 மேவுநாள் திங்களிலே குளிர்ச்சியாக
 விசாகம் முழுப் பூரணை கூடினாக்கால்
 தேசமோங்க பதிவளர குடிஉயரப் பெருகுவார் என்றார்
 மதிய பூபன் தொளாயிரத்து நாலு வருடமாகிய
 சுக்கில வருடம் வைகாசி மாதம் பதினோராம் தேதியிலே
 நாயகியார் இந்நகரில் வாழ்ந்தவாறும்
 பாடல் சடங்குகள் பண்டாரப்பிள்ளைகள் தான் செய்வாரென்றும்
 மட்டக்களப்பில் பண்டாரப்பிள்ளைகட்கு வகுத்தவாரே.
 ஊர் ஊராய் ஓர் ஓர் முகாமை இன்னனவர்க்கு முன்னாளாய்
 கிரான் குளத்துப் பாணகை வகுத்துவார் இருத்தல் நன்றென
 மொழிந்தான் பாரே.

இத்தகைமை நடாத்தி இவர்கள் தீர்ப்பெல்லை
 குளங்கண்ட முன்மாரி துக்காய் வந்து
 களு தேவாலயத்தில் பணியாற்றல் எவ்வாறென்றுள்ளோரில்
 மணியான பூபால வன்னிமை தான் பார்க்கும் போது.

இஷ்டலிங்கம் என வணங்கி இலங்கை
 தளீயீஇனிட வுனலயங் கண்டுபாடும்

மூலசக்தி விநாயகர் ஆலயந்தான்
 பிள்ளையார் கோயிலிது அதுவாக
 சிவபிரானைப் பணியும் என்றும் இயம்பினார்
 வன்னிமையும் இயம்பினாரே.

இத்தகைமை ஆலயத்தில் குருமார்கள் செச்....

லிங்கத் தவறிநின்ற குருமாரும்
 சோழிய வேளாளரான பெரியபிள்ளை பண்டாரம்

இன்னோரால் பூசை முன்னம் நடத்தவேண்டும்

இல்லத்தான் தகராறு சா. குள்ளம் குறள்வந்து
 இனம் பிரிய எ.. மென இயம்பினேனே

பூசைமுறை பெத்தாக் கிழவி என இட்ட பெயர் கொண்ட
 கண்டன்குடி சருகுபிலிகுடி வலைக்கட்டு வேடர் சட்டிகுடி நால்வருமாய்
 நடாத்திவரும் நாணயிலே.

நாகம்மைதனை இருத்தி வைத்தல்
 இவ்வாலயத்தில் முறைமையென்று
 கைலாய மூலையென இறைவனுக்கு
 தென்மேற்கில் வரைந்து வைத்தார்.
 வைத்தங்கே வாழ்நாளில் களுவாஞ்சி ஊரில் இருந்து
 குருமார்கள் ஐயர் இருவருமாய் வளிநடையாய் வருவதுண்டு.
 வயல் நிலத்தில் புதுர்கட்டு போரானிலே
 பொலிவாங்கி தானமது இருதல் உண்டு.
 இப்படியாய் இவர் வாழும் ஆலயமியற்றி
 அணிபணியாள் சிலரோடு அரன்பூசை செய்து இட்டார்.
 இட்ட பின்பு கஞ்சனிட அவதாரம் சிறுத்தொண்டர் அவதாரம்
 பேர்போல் அன்று நாகம்
 அம்மி குளவி அருந்திகைத்துக்கால் நாட்டி
 பாதபூசை செய்வாய் முன்னே
 நாகபணத் தோன்றுவாய் இருந்து
 மூன்றாம் கட்டில் மூன்று கட்டு வம்மியடி எனப் பெறுமடா
 ஆண்டு 82 தாமை அங்குருமார்கள் கோபமது ஆறு மடம்
 கொண்ட னைத்து பாதபூசை செய்யும் இடம் தானே விமோசனம்
 தாளுணக் கலகத்தில் ஆறுபதி மூன்று
 ஓர் ஐந்து ஆண்டு சென்று மாதம் பத்துடனே முறையின் பதிசென்று
 வலைகட்டு வேடரிலே வதனன் என்போன் பதிவணங்கி வரும் வேளை
 சன்னிதிக் கெதிராய் அக்கிரி ஓலை சாரவரு
 தபசிதான தகைந்து வினாக்கள் கேட்டு
 அவமோசம் செய்தால் அன்னாள் தொட்டு
 இந்நாளும் கலைக்கியானம் கற்றோர்கள்
 எவரானாலும் வியாகூலமானது மதுரெய்துவார்கள்.
 இத்த அளித்துரைத்த உண்மையாகும்
 களுவென்னும் சொல்லாலும் மெய்மையாலும்
 கலையளித்தோன் அதிகமாம் கருதிப்பாரே.
 குடிகள் வந்த வரலாறு கலிபிறந்து நூற்றுடன் நாலாண்டு சென்று
 இலங்கை நகர் திருக்கோயில் சேர்ந்தார் பாரே.
 சேர்ந்து இவர்வாழ் நாளில் சிதம்பரன் என்போன்
 (வி)வாகமது கொண்டு வந்த(ா) மகள்
 கண்டங்குடி சருகுபில்லி குடி வீரபத்திரன் என்னும்
 இருவோராய் வருவதானார்.
 வந்து இவர் சிலநாளில் வாழும் நாள்
 நாச்செட்டியில் வந்து இவர்குடியில் மணந்து
 வயல்வெளிகள் நீர்வாய்க்காய் குளமெல்லாம் இயற்றினானே.
 இயற்றியபின் ஆலயங்கள் பூசை

வட்டை காவலாளர் நெற்சேய்கை விருத்தியாக
 அச்சாவோ முடக்கடியான்
 வள்ளுவர்க்கும் வண்ணார்க்கும்
 பாகவயல் திருத்தியீசன் படிமுதலாய்
 சந்ததிகள் தவறாது சேவகம் நீர்
 செய்து வாழ்வாய் கலிங்கனி(ட்)ட ஆணையாலே
 இரா(ச) மேளம் ஆசனமிட்டுள் க்க விதமான ஆசனமும் ஈந்தவாறே.
 வருடம் தை சித்திரையும் கார்த்திகை மாதத்தில் வந்து
 அன்ன போனங் பெறுவாய் என்று கலிங்கர்குல மதிபதியும்
 வழத்தினானே.

வாகுபெறு மண்டபத்தடியில்
 அங்குலங் காவலர் மாயன் வதனமாரும்
 சடங்கு நடாத்திவரும் நேரம் தவறாதீர்கள்
 தவறினால் சடங்குகளையும் மண்டபத்தடி
 தளரா தலப்பா கட்டி தான் வளைத்து
 கொம்பு கட்டும் அம்மையார் கோயில் முன்னே
 குடமொன்றில் தண்ணி கொண்டிறக்கினால் தான்
 உண்மை மனக்கவலை மாந்தம் மாறுமென்று கருதியே இயம்பி
 வைத்தார்
 நாகமுத்துவின் மனைவியும் சுற்றத்தாரும்

கோயில் முன்னீடு தேச வழக்கப்படி

1. குரு—ஐயர்.
2. வண்ணிமை.
3. வேளாளர்.
4. களுதாவளை.
5. பெத்த நாட்சியார் குடும்பம்.
6. பேனாட்சியார் வம்சம்.
7. போத்தனாட்சியார் வம்சம்.
8. பண்டாரப்பிள்ளைகள்.
9. சட்டிகுடி முற்குகர்.
10. வண்ணான்.
11. பறையன்.

400700

கருதேவ ஆலயத்தின் முன்னீடு

குருக்கள்—பாகபத கோத்திர சங்கமர்.
 ஐயர்—சோழிய வேளாளரில் இஷ்டலிங்கதாரிகள்.

4

←

இறைஇயலினதும், சமயஇயல் சார்ந்த அறிவுத் துறைகளினதும் அண்மைக்கால அசைவியக்கமானது விஞ்ஞான அறிவு வளர்ச்சியாலும். மனிதம், சமூகம், பொருண்மியம், சர்வதேச உறவுகள் போன்றவற்றினின் தொடர்பாடலால் வெளிப்படும் சிந்தனைக் கருவூங்களினாலும் ஆற்றுப்படுத்தப்படுகின்றது என்பது தெளிவு. இத்தகைய சமூக சமய அசைவியக்கமானது டுதிய எண்ணக்கருக்களையும், கருது கோள்களையும் பிரசவிக்சின்றது. இவ்வளர்ச்சியை விளங்கவும் விளக்கவும் ஒவ்வொரு புலமைத் துறையிலும் டுதிய சொற்கள் உருவாக் கப்படுதல் அவசியமானதாகும்.

இச் சிறுநூலில் தரப்பட்டுள்ள சொற்களின் பட்டியல் இத்தகைய ஆய்வுப்பதையில் நாம் முன்னேற வேண்டும் என்பதையே சுட்டிக் காட்டுகிறது. இத்தகைய சொல்லாக்கங்கள் ஒரு நீண்ட பயணத்தின் ஆரம்பமேயன்றி முடிவானவையல்ல.

ISBN 955-95767-3-9

Printed by **RUFINA GRAPHICS**,
48, De Lasalle Street, Colombo 15.
Tele : 522097